

ÚTERÝ, 3. ÚNORA 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BIELAN

Místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:05)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (oznámení předložených návrhů usnesení): viz zápis

4. Boj proti sexuálnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii (rozprava)

Předsedající. – Následujícím bodem je zpráva A6-0012/2009 paní Angelillové, jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o návrhu doporučení Evropského parlamentu Radě o boji proti sexuálnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii (2008/2144(INI)).

Roberta Angelilli, zpravodajka. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, ráda bych začala poděkováním mým kolegům poslancům za jejich vynikající spolupráci, která nám, podle mého názoru, umožnila navrhnout text, který je velmi uspokojivý. Rovněž jsem vděčná všem nevládním organizacím a institucím, které naši práci podrobně sledovaly. Jejich hodnotné návrhy zprávu obohatily.

Stanovili jsme dva zásadní cíle, prvním je kontrola, do jaké míry je rámcové rozhodnutí z roku 2003 uplatňováno ve 27 členských státech, a druhým je navržení potřebných změn. Skutečností je, že rámcové rozhodnutí musí být aktualizováno, aby se s ohledem na vznik nových a rušivých případů vykořisťování spojených s novými technologiemi zvýšila úroveň ochrany nezletilých.

První z určených priorit je boj proti sexuální turistice, která znepokojivým způsobem narůstá zejména díky nižším cestovním nákladům. Z tohoto hlediska je třeba zlepšit extraterritoriální spolupráci a vyzvat členské státy, aby dodržovaly zásadu oboustranné trestnosti u trestných činů týkajících se vykořisťování a zneužívání dětí.

Zadruhé navazování kontaktu s dětmi za účelem jejich pohlavního zneužití, tj. psychologická manipulace on-line s cílem nabízet sexuální služby dětí za úplatu, by mělo být ve všech členských státech považováno za trestný čin.

Zatřetí by se členské státy měly zavázat k výměně informací obsažených v rejstřících trestů týkajících se obvinění z pohlavního zneužívání. Cílem výše uvedeného je kategoricky eliminovat možnost, že pachatelé pohlavního zneužívání budou mít možnost získat zaměstnání, které jim umožní styk s dětmi.

Mezi návrhy, které mají být co nejdříve realizovány, náleží zahájení činnosti systému včasného varování pro pohřešované děti. Tento systém je již testován a realizován, přestože jen několika členskými státy a na úrovni zkušebního provozu, jeho výsledky jsou nicméně vynikající. Proto je třeba ho rozšířit do všech 27 členských států. Skutečně je přínosné mít na paměti, že v Evropě zmizí beze stopy každým rokem tisíce a tisíce dětí.

Ráda bych zdůraznila ještě jeden aspekt: vnitrostátní legislativní orgány se musí zavázat ke zlepšení ochrany dětských obětí v průběhu vyšetřování a před soudním procesem, jehož se účastní děti, i po něm. Tím se zabráni tomu, že se děti stanou dvojími oběťmi, zaprvé jako oběti násilí a zadruhé jako oběti násilí ze strany sdělovacích prostředků nebo právních postupů.

Konečně zdůrazňujeme, že je naléhavě zapotřebí kriminalizovat nucené sňatky, které se většinou týkají dětí.

Pane předsedající, jsem přesvědčena, že je důležité požádat všechny členské státy, aby co nejdříve ratifikovaly nedávnou Úmluvu Rady Evropy o ochraně dětí před pohlavním vykořisťováním a zneužíváním. Jedná se o úmluvu z října 2007, hodnocení, jež představuje nejnovatelnější akt v oblasti ochrany dětí.

Jacques Barrot, *místopředseda Komise*. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve bych rád srdečně poděkoval paní Angelillové za její pozoruhodnou zprávu. Rovněž bych jí rád poděkoval za způsob, jímž spolupracovala s Komisí na velmi delikátním a citlivém tématu, na němž nám velmi záleží.

Děti jsou zranitelné a mají nárok na ochranu, aby byl zajištěn jejich harmonický rozvoj. Pohlavní zneužívání a různé druhy vykořisťování, zejména dětská pornografie, jsou opovrženíhodnými trestnými činy s hlubokými a dlouhodobými dopady na mladé oběti.

Jedná se o strašlivý jev, jehož rozsah je neznámý. Podle některých zdrojů trpělo jednou z forem sexuálních útoků nebo jinak v Evropě během dětství mezi 10 až 20 % dětí.

Evropská unie se vyzbrojila právními předpisy týkajícími se tohoto problému. Rámcové rozhodnutí z roku 2004 stanoví minimální úroveň harmonizace vnitrostátních právních předpisů v oblasti kriminalizace a pravomocí. Nehledě na nedostatek informací konstatovala Komise prostřednictvím své zprávy z roku 2007, že obecně je rámcové rozhodnutí uplatňováno uspokojivě. Ale to nestačí.

Rozvoj internetu přispívá k šíření nových hrozeb vůči našim dětem. Jednou z nich je dětská pornografie a existují i další, jako například psychologická manipulace s cílem nabízet sexuální služby dětí, o níž se zmínila paní Angelillová. Sexuální turistika ve třetích zemích, jejímž cílem je zneužívání dětí, je skutečností a není jasné, jestli se zneužívání dopouštějí osoby, které byly odsouzeny v jiném členském státě.

Členské státy nejsou spokojeny. V závěru roku 2007 vyjednaly úmluvu s Radou Evropy, která zavádí velmi vysokou úroveň ochrany. Během prvního roku platnosti ji podepsalo 20 z 27 členských států.

Z toho vyplývá, že Parlament stále není spokojen, a zpráva paní Angelillové to dokazuje. Parlament požaduje lepší uplatňování, a zejména podstatné vylepšení evropského rámce prostřednictvím souboru opatření, která posílí boj proti těmto trestným činům.

Musím říci, že ani já nejsem spokojen. Oznámil jsem přezkum stávajících evropských právních předpisů týkajících se této problematiky a v březnu předložím návrh na přijetí komisaři. Chci předložit ambiciózní text, který bude pojednávat nejen o prosazování, ale i o ochraně obětí a prevenci.

Návrhy obsažené v této zprávě nám pomohou tento návrh uplatňovat. Většina obsahu zprávy nalezne své místo v novém rámcovém rozhodnutí, ale ukáže-li se, že je to z technických nebo právních důvodů neproveditelné, pokusíme se určit nejvhodnější nástroje pro uplatnění kteréhokoli z návrhů, jež se nevejdou do tohoto rámcového rozhodnutí. Zjistíme, existuje-li možnost politické iniciativy, zejména pro využití dialogu se třetími zeměmi, nebo pro poskytnutí finančních nástrojů jako v případě stávajících programů.

Tady je. Pane předsedající, dámy a pánové, je mi potěšením konstatovat přání Parlamentu pokročit s přijetím mechanismu „varování před únosy“ ve všech členských státech. Musím říci, že jsem na poslední schůzi ministrů vnitra a spravedlnosti velmi rozhodně obhajoval, že je nezbytné, aby všechny členské státy měly systém „varování před únosy“. Aby byly plně účinné, je samozřejmě zapotřebí jejich vzájemného propojení.

Ještě jednou bych rád poděkoval Evropskému parlamentu za jeho rozhodný závazek. Děkuji rovněž paní Angelillové, která nám bezpochyby poskytla velmi kvalitní zprávu.

Lissy Gröner, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví*. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, nového návrhu předloženého Komisí je naléhavě zapotřebí. Členové Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví mají k návrhu konkrétní otázky a návrhy. Je zásadní, abychom překročili hranice programu Daphne a zahájily legislativní iniciativy v oblasti dětské pornografie. Odpovědnost se samozřejmě týká i uživatelů, ale státy musí přijmout opatření. Jsem například přesvědčena, že agentura Europol je významným nástrojem, který ve spojení s efektivní sítí odborníků a jednotkou zvláštního určení, jejíž členové budou vycvičeni v konkrétních otázkách, může být využíván k boji proti dětské pornografii a prostituci. Musíme rovněž vyřešit otázku extraterritoriality tím, že přijmeme společný evropský přístup.

Potřebujeme více podpůrných informací ve formě konkrétních studií o sociální situaci obětí, protože rodinní příslušníci jsou často zodpovědní za zneužívání dětí a jejich umísťování na internet. Je pro nás důležité učinit v této oblasti rozhodný pokrok.

Doufám, že je Komise připravena úzce spolupracovat s Výborem pro práva žen a rovnost pohlaví, abychom mohli tuto otázku řešit společně.

Edit Bauer, *jménem skupiny PPE-DE*. – Pane předsedající, ve zprávě Europolu o organizovaném zločinu z roku 2006 se uvádí, že možnosti internetu v oblasti informačních a komunikačních technologií mají pro

organizovaný zločin významné přínosy. V tomto ohledu není pochyb, že děti jsou nejzranitelnější skupinou. Podle odborníků chatuje 90 % dvanáctiletých až sedmnáctiletých lidí na internetu. Kromě spolužáků a her využívají sítě „neznámých uživatelů“ prostřednictvím chatovacích místností na internetových stránkách, která jsou výborným kontaktním místem pro pedofily využívající falešné identity, aby nalákali potenciální oběti.

Podle organizace Internet Watch Foundation, která v roce 2006 zpracovala více než 30 000 zpráv, bylo 91 % obětí mladších dvanácti let. 80 % byly ženy a počet domén, kde jsou zneužívány děti, byl větší než 3 000. Kromě toho 55 % všech domén, kde jsou děti zneužívány, bylo umístěno ve Spojených státech, 28 % v Rusku a pouze 8 % v Evropě. Bylo by vhodné zařadit spolupráci v oblasti uzavírání internetových stránek, kde jsou zneužívány děti, na pořad jednání mezi EU a USA.

Jsme svědky dobře organizované mezinárodní sítě pedofilů a organizovaného zločinu propojené se sexuálním průmyslem, jak konstatovala paní Angelilliová. Na druhé straně je mezinárodní spolupráce orgánů prosazování práva omezená. Je skoro neuvěřitelné, že stále chybí osm ratifikací Opčního protokolu k Úmluvě o právech dítěte o prodávání dětí, dětské prostituci a dětské pornografii, čtyři v případě Palermského protokolu, který je základním dokumentem pro mezinárodní spolupráci v boji proti obchodování s lidskými bytostmi. O něco méně než polovina členských států ještě neratifikovala Úmluvu Rady Evropy o počítačové trestné činnosti.

V této oblasti zbývá ještě mnoho práce. Proto je čas vyslat jasný signál Radě, aby přezkoumala své rámcové rozhodnutí pro boj proti sexuálnímu vykořisťování a dětské pornografii.

Inger Segelström, jménem skupiny PSE. – (SV) Pane předsedající, pane komisaři Barrote, dámy a pánové, ráda bych nejprve poděkovala paní Angelilliové a všem ostatním za jejich konstruktivní spolupráci. Jistě si pamatujete, jak málo toho bylo učiněno na začátku tohoto volebního období, ale prostřednictvím rok staré strategie zaměřené na děti otázka pokročila práv dětí. Rozhodnutí, které teď máme učinit, se týká práv dítěte na sexuální neobtěžování a boje proti dětské pornografii.

Jsem samozřejmě velmi potěšena těmito třemi návrhy, o jejichž přijetí jsem usilovala ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a které, jak doufám, budou dnes přijaty. První návrh je, že za děti by měly být považovány osoby mladší osmnácti let. Schopnost chránit před sexuálními trestnými činy, sexuálním obtěžováním a sexuálním vykořisťováním jak mladé dívky, tak mladé chlapce v celé EU je velmi důležitá.

Druhý návrh se týká ochrany dětí před sexuální turistikou tím, že všechny členské státy kriminalizují sexuální trestné činy v rámci EU i mimo ni. To znamená, že ten, kdo spáchá trestný čin, už nikdy nebude mít možnost cestovat za účelem sexuálních služeb a vykořisťovat nejchudší a nejmladší děti a mladé lidi v ostatních zemích, protože ho bude kdekoli v EU čekat po návratu domů trestní stíhání a trest.

Třetím návrhem je, že bychom se nyní měli vážně zabývat internetem a společně s největšími úvěrovými společnostmi vypracovat technické nástroje, které za pomoci bank a směnárů, poskytovatelů internetu a vyhledávačů a samozřejmě odvětví cestovního ruchu umožní uzavřít platební systémy v případě, že bude uskutečněna platba za sexuální trestné činy a násilí nebo sexuální vykořisťování dětí a mladých lidí. Stejně možnosti se týkají i snahy o uzavření internetových stránek a toho, že děti mají přednost před zachováním soukromí a že zneužívání dětí a mladých lidí musí být hlášeno.

Touto zprávou naše činnost končí a můžeme být spokojeni, že jsme zde v Parlamentu podnikli první krok k dodržování práv dětí, a až bude existovat nová Lisabonská smlouva, stanou se práva dětí rovněž právním základem a cílem celé EU, a to nikoli předčasně. Děkuji vám.

Alexander Alvaro, jménem skupiny jménem skupiny ALDE. – (DE) Pane předsedající, pane místopředsedo Komise, rád bych poděkoval zpravodajce za její úsilí a iniciativu, které této zprávě věnovala. Ochrana dětí při používání internetu a boj proti dětské pornografii jsou dvěma nejdůležitějšími otázkami, kterými se musíme zabývat. Pro mne je velmi důležité zajistit, aby toto rámcové rozhodnutí o boji proti sexuálnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii poskytovalo vyšší úroveň ochrany. Zneužívání dětí na internetu může být zvládnuto pouze pomocí společné iniciativy na evropské úrovni, protože internet nezná státní hranice.

Tato zpráva obsahuje tři body, u nichž jsem přesvědčena, že zasluhují vylepšení. Zaprvé musí být zachována rovnováha mezi bezpečností dětí a ochranou údajů. Musíme zohlednit nejen osobní údaje dětí, ale i osobní údaje lidí a obsah, které jsou významné pro účely poskytování této ochrany dětem. Kromě stanovení trestných činů pro uživatele internetu a dodavatele dětské pornografie, musíme nejprve určit osoby stojící v pozadí

těchto strašlivých aktivit a uvěznit je. Proti zneužívání můžeme účinně bojovat pouze tak, že zaútočíme na jeho kořeny. Musíme se zaměřit na osoby, které tyto služby, tyto hrůzné kriminální aktivity, zpřístupňují ostatním a které z nich mají zisk.

Kromě kriminalizace pachatelů, jak uvádí zpráva paní Angelillové, musíme rovněž informovat lidi, kteří se o děti starají, a vysvětlit jim rizika spojená s používáním internetu. Musíme se zaměřit na rozvoj nových technologických metod a navrhnout vytvoření zásady soukromí. Kromě toho musíme podporovat výměnu informací a zkušeností mezi jednotlivými orgány členských států. Orgány ochrany údajů v členských státech mohou v tomto působit jako významní prostředníci. Úspěšný bude pouze všeobecný přístup.

Ovšem nesouhlasím s tím, aby se z poskytovatelů internetu stala prodloužená ruka orgánů prosazování práva. Lepším řešením je uplatňovat dohody, jež poskytovatelům internetu umožní spolupracovat s těmito orgány na dobrovolném základě, jak tomu již je.

Dětská pornografie není ve všech svých formách ničím jiným než zločinem proti lidskosti. Pro boj proti ní musíme vynaložit veškeré úsilí. Musíme zajistit, aby s námi členské státy spolupracovaly a to, že my v Parlamentu potáhneme všichni za jeden provaz. Proto skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu bude zprávu paní Angelillové podporovat.

Bogusław Rogalski, *jménem skupiny* jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, přestože právní systémy členských států stanoví sankce za sexuální vykořisťování a dětskou pornografii, je stále nezbytné zvyšovat úroveň ochrany našich dětí.

Je třeba zdůraznit, že děti, které používají nové technologie, a zejména internet, jsou vystaveny riziku kontaktu s potenciálními pachateli sexuálních trestných činů. V souvislosti s existujícím nebezpečím by měly být členské státy vyzvány k blokování přístupu k internetovým stránkám, které obsahují dětskou pornografii. To musí být právně závazná povinnost.

Rovněž je zde naléhavá potřeba vést celoevropskou kampaň za informování rodičů a dětí o nebezpečích dětské pornografie na internetu. Důležitá je také podpora obětí tohoto hanebného obchodu a jejich rodin. Často zůstávají bez pomoci. Je naší povinností poskytnout našim dětem tu nejlepší možnou ochranu.

Jean Lambert, *jménem skupiny* Verts/ALE. – Pane předsedající, rád bych poděkoval paní Angelillové za tuto zprávu. Rád bych vám zopakoval, co prohlásila naše kolegyně paní Bauerová ohledně přijetí opatření členských států za účelem podpisu a ratifikace určitých úmluv a protokolů, které v současné době chybí. Usilujeme-li o společný rámec a společný přístup, existují velmi významné referenční body, které rovněž pomáhají vyslat z členských států signál, že se o tyto otázky také zajímají. Domnívám se, že toto je jedna z oněch klíčových záležitostí, kterou je třeba uskutečnit, a bude zajímavé dozvědět se, proč určité členské státy dosud nepodepsaly příslušné úmluvy a protokoly.

Vítáme velkou část této zprávy týkající se přístupu založeného na právech, což bych rád viděl jako hlavní téma a odděleně od názoru, že pojednává pouze o trestním právu. Ve skutečnosti se jedná o práva a ochranu dětí a mladých lidí. Potřebujeme tato srozumitelná opatření, abychom pomohli dětem, které se staly oběťmi – ať již kvůli soudnímu řízení, kde je obvykle klíčovou otázkou nalezení pravdy, avšak nikoliv způsobem, který zanechá děti více traumatizované, než byly na začátku řízení, nebo prostřednictvím kolektivní spolupráce na identifikaci dětí.

Avšak ochrana se musí týkat i dětí samotných. Měli bychom podporovat internetovou gramotnost mezi dětmi a jejich vlastní porozumění nebezpečí a tomu, co by měly hledat, aby také ony mohly hrát aktivní úlohu při pomáhání v boji proti těmto trestným činům.

Dnes dopoledne zamýšlíme podpořit určité pozměňovací návrhy, zejména pokud se domníváme, že existují určité zásady, se kterými manipulujeme na vlastní nebezpečí – například oboustranná trestnost a důvěrnost v určitých povoláních – a jeden nebo dva další, kde se domníváme, že si koncept možná vyžaduje podrobnější určení. Avšak z obecného hlediska tuto zprávu velmi podporujeme a s potěšením očekáváme její další vývoj.

Eva-Britt Svensson, *jménem skupiny* GUE/NGL. – (SV) Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice tuto zprávu podporuje. Sexuální vykořisťování dětí a dětská pornografie jsou odpornými zločiny, jejichž prevence vyžaduje mezinárodní spolupráci. Děti jsou poškozovány tím, že jsou násilím nuceny pózovat v sexuálním kontextu, jsou fotografovány nebo filmovány a umísťovány na internet. Tyto filmy a obrázky mohou vidět osoby na celém světě a k zastavení tohoto porušování práv je nutná mezinárodní spolupráce. Víme, že existují pevná propojení mezi obchodováním se sexuálními otroky a sexuálními

vykořisťováním dětí. Organizace spojených národů odhaduje, že 85 % obětí obchodování se sexuálními otroky tvoří děti mladší osmnácti let.

Nevíme, kolik dětí je prodáváno a kupováno jako zboží pro účely sexuálního vykořisťování, ale víme, že jich je hodně, a víme, že každé postižené dítě je jedním z mnoha. Svět dospělých musí převzít odpovědnost za ochranu našich dětí před tímto trestným činem, který je jedním z nejhorších, jež mohou děti potkat.

V této rozpravě nesmíme zapomínat na to, že mnoho trestných činů páchaných na dětech se odehrává v rámci rodiny nebo kruhu přátel, a že je proto pro společnost důležité, aby zajistila, že děti budou mít dospělou kontaktní osobu, na kterou se budou moci obrátit, když budou potřebovat pomoc.

Všechny formy pohlavního zneužívání dětí jsou trestnými činy, a jako na takové je na ně třeba pohlížet ve všech členských státech. Všichni občané, kteří se dopustí sexuálních trestných činů na dětech musí být potrestáni, nehlédě na to, jsou-li tyto činy spáchány v EU, nebo mimo ni.

Johannes Blokland, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) Rád bych poblahopřál paní Angelilliové za tuto výjimečnou zprávu. Je zcela zřejmé, že sexuální vykořisťování dětí je třeba zastavit. Prudký nárůst trestné činnosti na internetu vyžaduje koordinovaný přístup.

Avšak měli bychom být obezřetní, pokud se jedná o stanovení podrobných trestů za toto zneužívání na evropské úrovni. Bude třeba, aby samy členské státy co nejvíce usilovaly o penalizaci zneužívání moderních sdělovacích prostředků. Bude třeba, aby dětské porno na internetu bylo upraveno trestním právem členských států. Rada by se měla zavázat, v souladu se zákazem stíhání některých povolání, k uzavření mezer v právní síti, aby se vykořisťování a přenos přes internet nepřesunuly do zemí, kde takové právní předpisy neexistují. Rád bych se od Komise dověděl, zdali by bylo možné projednat to se zeměmi mimo EU, ale zástupci Rady tu naneštěstí nejsou.

Kromě toho bych rád podpořil posílení spolupráce s agenturou Europol a Eurojust. Boj proti mezinárodní síti dětské pornografie musí být v jejich organizacích prioritou, neboť to rozšíří rámec působnosti pro přijetí vhodných opatření za hranicemi Evropské unie.

Souhlasíme-li s tím, že sexuální vykořisťování dětí je nežádoucí, navrhuji, abychom rovněž projednali vykořisťování dospělých. Iniciativy k omezení prostituce na velkých událostech, například fotbalových šampionátech a olympijských hrách, si zaslouží větší pozornost Parlamentu.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, organizace pedofilů ohrožují společnost, a proto by s nimi mělo být nakládáno jako s mafií nebo teroristickými organizacemi, prostřednictvím zvláštních, přísnějších právních předpisů.

Je pobuřující, že existují tisíce osob, které byly obviněny z trestného činu dětské pornografie a ve vězení nestrávily více než jediný den. Rád bych zpravodajku paní Angelilliovou, jejíž kvalitní zprávu všichni obdivujeme, že se v jejím městě loni odehrál případ známý jako „Lotosový květ“, který se týkal 200 romských dětí. Jakmile byl tento případ uzavřen, tyto romské děti virtuálně zmizely, nikdo neví, zda se skutečně vrátily do stejných táborů, v nichž se vykořisťování uskutečňovalo.

Všechny členské státy proto musí být obezřetné, zejména musí být zavedeny zvláštní právní předpisy, tuto pobuřující skutečnost, tuto společenskou hrozbu, musí vyřešit zvláštní, velmi přísné právní předpisy.

Kinga Gál (PPE-DE). – (HU) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, tato sněmovna dnes diskutuje o tématu, které oprávněně pobuřuje všechny lidi dobré vůle. Odsuzujeme tento jev, a pak jsme přesvědčeni, že se to týká pouze dětí druhých. Přesto jsou ohroženy všechny děti, protože počet obětí sexuálního vykořisťování dětí a dětské pornografie narůstá. Proto musíme k zabránění tomuto jednání použít všech dostupných prostředků. Musíme zajistit, aby sankce stanovené ve vnitrostátních právních předpisech byly účinně používány a aby každodenní praxe tento boj odrážela. Členské státy musí učinit vše možné pro to, aby eliminovaly celou poptávku.

Obzvláště musíme být obezřetní, pokud se jde o trvalé hrozby, které v tomto ohledu představuje používání nových technologií – internetových kamer, mobilních telefonů, a zejména používání internetu. Zavedení technologií, které blokují přístup, mohou být kromě informování rodin a dětí před nebezpečím jedním ze způsobů, jak toho dosáhnout. V každém případě musíme zdůraznit, že se jedná o závažnou trestnou činnost, a abychom ji odhalily, je zásadní odstranit všechny překážky na cestě k bezproblémové výměně záznamů z oblasti prosazování práva mezi členskými státy, což umožní vytvořit centralizované databáze s informacemi o pachatelích.

Považuji za velmi důležité a absolutně zásadní, aby byly členskými státy ratifikovány stávající mezinárodní dokumenty a aby byl jejich obsah účinně uplatňován. Musíme zajistit, že se bezpečnost dětí stane ústřední otázkou ve všech členských zemích EU. Vynikající zpráva paní Angelillové k tomuto úsilí přispívá a rovněž ji podpoříme naším hlasováním. Velmi vám děkuji.

Iratxe García Pérez (PSE). – (ES) Pane předsedající, sexuální vykořisťování je realitou, kterou trpí chlapci a dívky na celém světě, neboť zejména v chudých zemích existuje nabídka sexuálního vykořisťování dětí a v bohatých zemích poptávka po internetové pornografii a sexuální turistice.

Tímto doporučením dokazujeme, že se podnikají skutečné kroky: požadujeme evropskou harmonizaci rozdílů ve věkové způsobilosti, přísnější tresty za pohlavní zneužívání a silnější vnitrostátní intervenční programy a systémy a jejich větší počet. Aby toho bylo dosaženo, musíme se zaměřit na členské státy, abychom – jak to učinilo Španělsko nad rámec provádění rámcového rozhodnutí Rady o této problematice – mohli vypracovat a realizovat akční plány, do nichž se zapojí zájmové skupiny, včetně programů na zvyšování veřejného povědomí a sociální mobilizace, aniž se zanedbá snaha o mezinárodní spolupráci.

Konečně bych se chtěla připojit k výzvě určené členskými státy, aby podepsaly, ratifikovaly a uplatňovaly všechny příslušné mezinárodní úmluvy, abychom tak mohli zaručit práva nezletilých.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Pane předsedající, pane místopředsedo Komise, paní Angelillová, dámy a pánové, rychlý rozvoj informačních a komunikačních technologií vytvořil pachatelům trestných činů nové způsoby jak páchat nebo prezentovat své činy. O trestných činech, které jsou předmětem této zprávy, se diskutovalo na různých evropských fórech.

V roce 2003 přijala Evropská rada závazné rámcové usnesení o sexuálním vykořisťování dětí a boji proti dětské pornografii a v současné době je obsah tohoto usnesení začleněn do právních systémů členských států. Avšak vzhledem k rychlému rozvoji informačních a komunikačních technologií je zapotřebí jeho aktualizace a samozřejmě nemůžeme přeshlapovat na místě. Jsem potěšena, že Komise brzy dokončí nové aktualizované rámcové usnesení.

Všechny členské státy musí definovat pojem „dětské pornografie“ a prohlásit nabízení sexuálních služeb dětí na internetu za trestný čin. Pachatele činné na internetu je obtížné dopadnout, ale není to nemožné. V současnosti omezují některé vnitrostátní právní předpisy kontrolu. Proto nemůže být kontrola vykonávána v případech trestných činů druhého stupně a ochrana údajů je často rovněž překážkou.

V mé vlasti existují i nedávné případy, kdy nezletilá osoba spáchala kvůli činnosti internetového pachatele sebevraždu. To se děje i v jiných členských státech. Musíme být schopni chránit naše děti, aby se nestaly oběťmi. V Evropské unii nesmí být žádným způsobem tolerována ani pedofilie, ani dětská pornografie. Toho musíme dosáhnout.

Salvatore Tatarella (UEN). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, sexuální vykořisťování dětí je hroživým problémem. Je ostudou našeho světa a náhrobním kamenem našeho úpadku.

V poslední době byl zaznamenán prudký nárůst, a to kvůli závažnému šíření internetu a nových sofistikovaných technologií, jimž jsou děti vystaveny a k nimž mají přístup, bez jakýchkoliv omezení, pravidel, kontrol nebo trestů. Těch je nyní zapotřebí více než kdy jindy a musí být stále účinnější a exemplárnější používány.

Vynikající zpráva paní Angelillové, k níž jí srdečně blahopřeji, a konkrétní doporučení, jež Parlament předloží Komisi, naznačují a navrhuji opatření, která mohou skutečně omezit šíření dětské pornografie, podvádění dětí na internetu za účelem pohlavního zneužití, sexuální turistiku a všechny formy zneužívání dětí.

Poslední znepokojující údaje, včetně studie OSN o násilí páchaném na dětech, naznačují, že sexuální vykořisťování dětí rychle narůstá a že se spolu s obchodováním s lidmi stává jedním z významných zdrojů zisku a jedním z nejrychleji rostoucích trestných činů na mezinárodní úrovni s ročním obratem ve výši přibližně 10 miliard USD.

Podle odhadu Mezinárodní organizace práce je více než 12 milionů osob oběťmi nucené práce, z čehož se více než 1 milionu týká i sexuální vykořisťování a děti tvoří 45 % až 50 %.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, návrh doporučení Evropského parlamentu Radě o boji proti sexuálnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii urychluje zřejmý rozvoj nových telekomunikačních technologií.

Určitě se zvýšil počet forem podvádění dětí na internetu za účelem pohlavního zneužívání, ale rovněž bych rád odsoudil zneužívání obrázků žen. Ve většině zemí EU je propagován často nechutný pohled na ženy, kdy je komerční záměr sledován nejen vulgárně, ale skutečně uráží důstojnost žen, nemluvě o podprahové reklamě a rovněž televizních programech – musím říci, že především v mé vlasti.

Souhlasím se zpravodajkou, že by rámcové rozhodnutí Rady 2004/68 mělo být aktualizováno, aby se zvýšila ochrana dětí a pro lepší boj proti sexuálnímu vykořisťování obecně. Ratifikace úmluvy Rady Evropy je stejně tak důležitá, ale tím nesmíme skončit: je rovněž třeba kriminalizovat podvádění dětí na internetu za účelem pohlavního zneužívání a prosazovat přeshraniční spolupráci v této oblasti.

Domnívám se, že by členské státy měly mít povinnost vyměňovat informace obsažené v trestních rejstřících týkající se obvinění z pohlavního zneužívání – a jsem přesvědčen, že v tomto ohledu je systém ECRIS určitě krokem vpřed – aby se zabránilo osobám, které spáchaly určité trestné činy, ve styku s dětmi, a tím se zlepšila ochrana obětí, nejen během vyšetřování, ale rovněž po uzavření soudního řízení.

Rád bych na závěr zdůraznil, že formy vykořisťování dětí jsou naneštěstí mnohem rozmanitější než jen pohlavní zneužívání, a rád bych byl svědkem širšího závazku ze strany institucí, pokud se týká těchto dalších oblastí.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). - (EL) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, nejprve bych rád poděkoval paní Angelillové za její výjimečnou práci o tak citlivém tématu, které znepokojuje nás všechny. Sexuální vykořisťování dětí je jev, který společně v členských státech Evropské unie i jinde stále šokuje. Dětská pornografie na internetu je zhoršujícím se problémem, když se zamyslíte na tím, že mezi lety 1997 a 2007 se počet internetových stránek zobrazujících sexuální vykořisťování dětí zvýšil o tisíc procent. Posílená spolupráce se soukromým sektorem by mohla účinně podpořit omezení počtu internetových stránek s dětskou pornografií. Například by mohla být podporována spolupráce s úvěrovými institucemi, která bude mít za cíl boj proti dětské pornografii na internetu na evropské úrovni prostřednictvím použití jejich platebních systémů na komerční stránky prodávající fotografie dětí.

Kromě toho nový program Společenství na ochranu dětí používajících internet pomůže podpořit bezpečnější on-line prostředí. Úmluva Rady Evropy podepsaná 20 členskými státy Evropské unie je prvním mezinárodním právním aktem kvalifikujícím různé formy sexuálního vykořisťování dětí jako trestné činy. Abychom se s tímto jevem efektivně vypořádali, je třeba, aby členské státy kriminalizovaly všechny formy nátlaku na děti, aby se účastnily sexuálních aktivit. Konečně se domnívám, že je velmi důležité zohlednit rejstříky pedofilů a zakázat jim, aby vykonávali povolání nebo dobrovolnou práci, kde se přímo stýkají s nezletilými osobami.

Katalin Lévai (PSE). - (HU) Děkuji mnohokrát, pane předsedající, dámy a pánové, na celém světě je obětí některé z forem násilného jednání 40 milionů dětí mladších 12 let. Vzhledem k novým technologiím, a zejména trvalému rozvoji internetu, a novým on-line metodám používaným pedofily je obzvláště důležité, aby se zvýšila úroveň ochrany dětí. Podle Eurobarometru používá internet 74 % nezletilých dětí každý den, a mnoho z nich je tedy vystaveno násilným a pornografickým prvkům.

V zájmu účinné ochrany bych v Evropě doporučil zavedení takzvaných bezplatných rodinných informačních balíčků. Ty už ve velké míře používají někteří evropští poskytovatelé internetu a jsem přesvědčen, že se k tomuto úsilí mohou přidat i další. Balíčky se zabývají čtyřmi základními bezpečnostními tématy – bezpečností a komunikací, zábavou, stahováním a virtuálním násilím – a zábavnou formou poskytují rodinám pomoc s bezpečným používáním internetu. Dále doporučuji, aby tyto balíčky obsahovaly bezplatný internetový prohlížeč, který by mohl sloužit jako síto a chránit děti před nežádoucím obsahem internetových stránek. Musíme si být jisti bezpečností našich dětí, nejen na internetu, ale rovněž ve veřejných i soukromých institucích. Proto je nanejvýš důležité, aby každý, jehož povolání zahrnuje pravidelný styk s dětmi musel hlásit jakýkoliv případ pohlavního zneužívání. Děkuji vám.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). - (RO) Sexuální vykořisťování dětí a dětská pornografie jsou velmi závažnými trestnými činy. Přestože jsou právní předpisy mnoha členských států dostatečně přísné, stále je ještě mnoho opatření, která je třeba přijmout za účelem zajištění přiměřené ochrany dětí. Všechny členské státy by měly ratifikovat rámcovou úmluvu Rady Evropy a beze zbytku uplatňovat rámcové rozhodnutí, aby byl vytvořen jednotný přístup na úrovni Evropské unie.

Nezákonný materiál obsahující zneužívání dětí by měl být z internetu odstraněn ihned u zdroje a poskytovatelé by měli blokovat internetové stránky. Přezkum právních předpisů v oblasti telekomunikací, o němž se právě

diskutuje v Evropském parlamentu, Radě a Komisi, poskytuje dobrou příležitost ke zlepšení právních předpisů.

Pachatelé pohlavního zneužívání by neměli mít možnost vykonávat profesní činnost, jejíž součástí je styk s dětmi. Místní orgány by měly mnohem více kontrolovat zejména sirotčince.

Konečně jsem přesvědčen, že by Evropská komise a členské státy měly poskytovat finanční a logistickou podporu kampaním zaměřeným na rodiče a děti.

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN). – (PL) Pane předsedající, velmi mě těší, že se Parlament vážně zabývá otázkou boje proti sexuálnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii. Velmi mě to těší zejména proto, že dosud mnoho evropských levicových skupin otevřeně bojovalo za co největší možnou sexuální svobodu nehlédě na následky, které bude mít tento postoj pro děti. Dokonce dochází k pokusům o zakládání politických stran pedofilů. To musí všechny slušné obyvatele Evropské unie naplňovat hrůzou. Rozsah tohoto jevu je obrovský, jak můžeme vidět pouhým pohledem na stránky novin.

Při příležitosti této diskuse je třeba upozornit na porušování práv dětí a sexuální vykořisťování dětí přistěhovalců ze mimoevropských zemí. Skutečnost, že je to povoleno v jejich domovských zemích je jedna věc, ale pokud žijí v zemích Evropské unie, musí striktně dodržovat obecné právní předpisy, nebo Evropu opustit. Nemohou existovat jedny právní předpisy pro původní evropské obyvatele a jiné pro přistěhovalce. To se týká všech oblastí života.

Jaroslav Zvěřina (PPE-DE). – (CS) Pane předsedající, dámy a pánové, tato agenda je nesporně důležitá a vyžaduje účinnou spolupráci všech členských zemí. Já bych rád poznamenal, že moderní společnost ochranu svých dětí před zneužíváním v mnohém oslabuje. Začíná to častými poruchami výchozí rodiny, rostoucím počtem dětí vychovávaných v jednorodičovském režimu a končí vysokou mobilitou občanů a expanzí moderních informačních technologií. Proto tuto zprávu velmi podporuji.

Za aktuální považuji při prevenci pohlavního zneužívání dětí otevřenou sexuální výchovu ve vztahu k dětem, ale také ve vztahu k rodičům, vychovatelům, sociálním a zdravotnickým profesionálům. Je důležité, abychom všichni byli náležitě senzibilizováni, abychom si vůbec byli schopni připustit, že tyto delikty existují, a abychom včas rozpoznávali jejich projevy na straně pachatelů i obětí.

Zvláště bych chtěl upozornit na skutečnost, že pachatelé sexuálních deliktů na dětech se vyznačují vysokou mírou repetitivnosti. Jistě zde do jisté míry platí rčení našich německých přátel „einmal ist keinmal“. Pokud však někdo spáchá dva a více takových deliktů, měli bychom být schopni zabránit těm dalším. Zde jsou na místě jak léčebná opatření, tak nejrůznější nápravná opatření, zejména pak zákaz práce s dětmi a mládeží. Protože recidivy se zde vyskytují také ve velmi dlouhých intervalech, měla by být informace o tendenci páchat podobné delikty dostupná opravdu dlouhodobě. Doporučoval bych také zakotvit povinnou lustraci uchazečů o místa učitelů, trenérů a vychovatelů mládeže právě ve vztahu k případnému sexuálnímu trestnému činu v minulosti.

Podle mých zkušeností se pachatelé sexuálních deliktů na dětech velmi často snaží různými cestami prolomit zákazy práce s mládeží. Pod různými záminkami, někdy dokonce pod falešnou identitou, se snaží ke svým objektům znovu nalézat cestu. Volný pohyb osob v rámci Evropské unie těmto aktivitám poskytuje širší prostor.

Proinsias De Rossa (PSE). – Pane předsedající, rád bych poděkoval paní Robertě Angelillové za její vynikající zprávu.

Sexuální vykořisťování dětí je trestným činem proti nejzranitelnější skupině naší společnosti, a proto jsem šokován, že sedm členských států Evropské unie dosud nepodepsalo úmluvu Rady Evropy, osm z těchto států dokonce ani nepodepsalo Opční protokol Úmluvy OSN o právech dítěte o obchodování s dětmi, dětské prostituci a dětské pornografii.

Skutečností je, že internet nabízí těmto trestným činům nové možnosti, a proto se domnívám, že je na nás, abychom naléhali na uznání využívání internetu pro dětskou pornografii a podvádění dětí za účelem pohlavního zneužívání jakožto trestných činů. Nepostačuje, aby se státy vymlouvaly, že je to obtížné. Musím spolupracovat a koordinovat naše úsilí, abychom zajistili, že to dokážeme. Ve všech členských státech by mělo být možné, aby všichni občané nebo osoby žijící v Evropské unii, kteří spáchali trestný čin mimo Evropskou unii, stanuly před soudem.

Eoin Ryan (UEN). - Pane předsedající, rovněž bych rád poblahopřál paní Angelillové za její znamenitou zprávu. Domnívám se, že takovou zprávu bychom měli podpořit všichni.

Jak již bylo řečeno, jedná se o trestný čin a s každým, kdo by na děti zaútočil nebo je jakýmkoliv způsobem poškozoval, by se mělo zacházet jako se zločincem. To je naneštěstí to, co se děje na internetu. Internet je úžasný nástroj, úžasný zdroj informací pro nás všechny a něco, co se v budoucnu stane součástí našich životů. Avšak existují tací, kteří děti vykořisťují a budou používat internet pro snahu o poškozování dětí, jak to bude co nejvíce možné.

Zhruba 8 z 10 dětí v Evropské unii používá internet a domnívám se, že se musíme obzvláště starat o ochranu nejzranitelnějších dětí před šikanováním, podváděním za účelem pohlavního zneužívání a obtěžováním. Je třeba, abychom podporovali veřejnou informovanost a on-line bezpečnost, zejména mezi dětmi, ale rovněž mezi rodiči, aby přesně věděli, co se děje a co se může na internetu odehrávat.

Domnívám se, že by členské státy měly spolupracovat na vytvoření sítě kontaktních míst určené veřejnosti, která bude informovat o nezákonném a škodlivém obsahu a jednání. Je důležité, aby se rodiče i děti cítili při používání internetu bezpečně a aby měli kontaktní místo, kam mohou nahlásit jakékoliv přečiny. Aby byli ti, kteří podvádí na internetu děti za účelem pohlavního zneužívání nebo provozují pornografii, pohnáni k odpovědnosti, měli bychom to považovat za to, o co se ve skutečnosti jedná. Jedná se o trestný čin, a tak by s tím mělo být nakládáno.

Carlos Coelho (PPE-DE). - (PT) Pane předsedající, pane Barrote, dámy a pánové: rámcové rozhodnutí z roku 2003 se zaměřilo na zúžení legislativních mezer v členských státech v oblasti boje proti sexuálnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii. Proto byl jeho prostřednictvím přijat společný rámec ustanovení pro úpravu, mimo jiného, kriminalizace, uplatnitelné sankce a ochranu obětí a jejich ochranu. Domnívám se, že je politováníhodné, když některé členské státy dosud nepřijaly opatření nezbytná k uplatňování tohoto rámcového rozhodnutí, a to i přes to, že lhůta, aby tak učinily, již uplynula.

Je zásadní, aby všechny členské státy kriminalizovaly všechny formy pohlavního zneužívání dětí a aby všichni evropští občané, kteří se dopustili sexuálních trestných činů na dětech, a to v jakékoliv zemi v Evropské unii nebo mimo ni, podléhali jednotným extraterritoriálním trestněprávním předpisům platným v celé Unii. Je důležité zajistit, aby se pachatelé těchto trestných činů nemohli vyhnout právnímu postihu. Podporuji rovněž přezkum rámcového rozhodnutí, aby zaručovalo alespoň stejnou úroveň ochrany jako úmluva Rady Evropy z roku 2007. Je politováníhodné, že některé členské státy tuto úmluvu dosud nepodepsaly.

Je rovněž důležité posílit toto rámcové rozhodnutí, aby odpovídalo nejnovějšímu technologickému rozvoji v oblasti komunikace. Děti stále častěji používají internet, který se stává jedním z hlavních nástrojů potenciálních a skutečných pachatelů, zejména prostřednictvím podvádění za účelem pohlavního zneužívání a podvodného nabízení sexuálních služeb dětí za nezákonným účelem, což již uvedla paní Angelillová. Při této příležitosti chci poblahopřát zpravodajce za její vynikající práci a za zprávu, kterou nám předložila.

Jsem si vědom komplexnosti a obtížnosti tohoto boje, ale jsem přesvědčen, že se můžeme sexuálnímu vykořisťování dětí postavit jednotnou akcí a společným úsilím. Důraz by měl být kladen na prevenci tím, že budou podporovány kampaně na zvýšení informovanosti rodičů a dětí o rizicích dětské pornografie, konkrétně na internetu, a zejména riziku sexuálního vykořisťování v chatovacích místnostech a na on-line fórech.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). - (PL) Pane předsedající, byl to básník Zbigniew Herbert, kdo prohlásil, že se „musíme naučit říkat „ne“ (...) „ne“ je velmi významnou součástí řeči. Je to nesouhlas se zlem.“ Dnes musíme říci „ne“ porušování základních práv dětí, „ne“ násilí a sexuálnímu vykořisťování dětí, „ne“ mravní zkaženosti a pornografii na internetu a „ne“ sexuální turistice.

Proto děkuji paní Angelillové za její zprávu. Sám jsem se touto záležitostí mnohokrát zabýval. V této oblasti je zapotřebí profylaxe a preventivních opatření. Je zásadní zvýšit povědomí o nebezpečích jak mezi dětmi, tak mezi jejich rodiči a opatrovníky. Rychlé nalezení trestného činu a přísné prosazování práva jsou nezbytné. Je třeba, aby sdělovací prostředky spolupracovaly. Tato opatření se musí týkat celého světa, protože v některých zemích existují organizace, jež zpochybňují penalizaci sexuálního styku s dětmi. Dokonce se používají pochybné pojmy jako „dobrá pedofilie“. Neměli bychom být lhostejní k ponižování našich dětí, nebo k jejich bolesti a pokoření. To je hanba naší doby.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Pane místopředsedo, doporučení, která dnes tak bezchybně představila paní Angelillová a která podpořili mí kolegové poslanci, jsou určena především Radě.

Avšak, jak jste uvedl, předložíte v březnu svůj vlastní návrh, a měl bych požádat, aby byl tento návrh v souladu s mnoha politikami Evropské unie, a nikoliv krokem stranou. Je třeba, aby tento návrh stanovil ustanovení o kriminalizaci, přísných opatřeních a spolupráci s Europol, jehož úmluvu je třeba zmínit především, pokud se týká obchodování s lidskými bytostmi. Neměli bychom zapomínat, že kromě těchto hrozeb, násilí, podvodů a zneužívání závislých osob, především v kruhu rodiny, existuje vykořisťování z důvodu záměrného podněcování, zejména u osob, jejichž věk jim brání v reakci. Odkazuji na jev obchodování z opuštěnými dětmi, který se na internetu objevuje, a když říkám internet, nemyslím tím pouze internetové stránky a chatovací místnosti, kam se děti dostávají ze svých pokojů, ale rovněž další početné prostředky, jako jsou mobilní telefony, která mohou děti používat, což je důvod, proč je potřeba, abychom stanovili podmínky pro všechny možnosti.

Když hovoříme o trestných činech, musíme se zamyslet i nad stavem nápravných zařízení a věznic. Omezíme-li počet osob v těchto institucích, zvýšíme riziko tohoto jevu. Je rovněž třeba vypracovat ustanovení o zlepšení životních podmínek obětí. Je třeba, abychom chránili oběti a jejich rodiny, protože násilí pachatelů se šíří a prostředky, které používají, jsou účinnější než prostředky obrany, kterými disponují oběti, protože se jedná především o prostředky ekonomické. Proto jsem přesvědčen, že náš nový návrh vytvoří lepší úroveň ochrany nezletilých osob a prostředky splňující vysoké nároky.

Urszula Gacek (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, zpráva paní Angelillové pomůže všem rodičům chránit své děti před pedofily, kteří slídí na internetu. Měli bychom mít na paměti, že veškerá podpora, které se nám dostane ve formě filtrů a monitorování poskytovatelů služeb na internetu nás, jakožto rodiče, naší povinnosti své děti chránit a varovat.

Žiji v malé vesnici, kde se lidé navzájem znají a zajímají se o to, co se kolem nich děje. Cizinec vzbuzuje zájem. V malé vesnici na jihu Polska by bylo pro kohokoliv obtížné navázat nepozorovaně kontakt, ale dovolím si říci, že na takových klidných a bezpečných místech v cel Evropě, když si rodiče v tichosti čtou noviny nebo sledují televizi, je nevídaný host v pokojích jejich dětí a kontaktuje je přes internet. Jsme my rodiče bezmocní? Ne, nejsme. Možná jsou naše děti zdatnější ve využívání nových technologií. Možná je obtížné dostat je od počítačů.

Drazí rodiče, dnes udělejte něco pro ochranu svých dětí. Upozorněte je na něco, co jsme se naučili, zejména: „Nemluvte s cizími lidmi.“ Jedná se o jednoduché sdělení. Dnes tito cizí lidé nečíhají před školami s pytlíkem sladkostí, jsou v chatovacích místnostech na internetu, a tam vyhledávají své oběti. Jsou nebezpečnější, protože je bez problému nevidíme, jak se plíží z jednoho dětského pokoje do druhého. Měli bychom naučit své děti, že nesmí mluvit s cizími lidmi, a to i na internetu, a přibouchnout jim dveře před nosem.

PŘESEDÁJÍCÍ: PANÍ KRATSA-TSAGAROPOULOU

Místopředsedkyně

Mairead McGuinness (PPE-DE). -Paní předsedající, o této problematice existuje určité politická dohoda, že je podivné, že se toho v členských státech odehrálo tak málo.

Naše zaměření na internet je samozřejmě velmi důležité, ale zdá se, což nasvědčuje, že je tento problém nový, zatímco víme, že se jedná o velmi starý problém, který byl velmi dobře ukryt. Nedělo se to pouze před školami s pytlíkem sladkostí, ale odehrávalo se to doma, ve všech členských státech, v kostelech a v nemocnicích.

Internet možná vrhl paprsek světla na tuto velmi temnou část společnosti, se kterou se stále potýkáme, a potýkáme se s ní velmi těžce. Je velmi naléhavé, aby členské státy vzaly vážně svá mnohá krásná slova o ochraně dětí, i my jsme v této sněmovně hodně hovořili o tom, jak si vážíme dětí a jak je chráníme, zatímco skutečností je, že je naše činnost mnohem slabší než slova, která pronášíme.

Řekla jsem, že domov je někdy pro děti nejnebezpečnějším místem. Nedávný případ v Irsku nás na to upozornil. Rovněž bych dodala, že by se měli znovu zamyslet ti, kdo věří, že malá města, kde se lidé navzájem znají, jsou pro děti bezpečným místem. V malých městech lidé často zavírají oči, protože nechtějí mluvit o svých „neprokázaných informacích“ a možná se bojí tyto informace sdělit úřadům.

To je věc, kterou se musíme zabývat s musíme být připraveni o ní mluvit, protože mlčení způsobuje nárůst zneužívání a závažně poškozuje děti, které jsou při této situaci přistiženy. Vyzývám irskou vládu, aby předložila právní předpisy týkající se celé řady opatření na ochranu dětí před pohlavním zneužíváním. Domnívám se také, že je třeba, abychom přezkoumali naši ústavu, která staví rodinu před práva dítěte. Neměly by si odporovat: rodina i dítě si v rámci naší ústavy zaslouží ochranu.

Colm Burke (PPE-DE). - Paní předsedající, vítám tuto rozpravu a v souladu s doprovodným návrhem usnesení vyzývám členské státy k podepsání a ratifikaci Úmluvy Rady Evropy o ochraně dětí před pohlavním vykořisťováním a zneužíváním. Rovněž vyzývám členské státy, aby podepsaly Opční protokol Úmluvy OSN o právech dítěte týkající se prodeje dětí, dětské prostituce a dětské pornografie.

Úmluva Rady Evropy je prvním mezinárodním právním nástrojem který kategorizuje různé formy pohlavního zneužívání dětí jako trestné činy, včetně zneužívání páchaného za použití násilí, nátlaku nebo hrozeb, a to i v rámci rodiny. Avšak sedm členských států EU tuto úmluvu stále nepodepsalo a osm členských států stále neratifikovalo opční protokol OSN.

Internet stále více využívají potenciální a skuteční pachatelé sexuálních trestných činů jako prostředek zneužívání dětí, a to zejména prostřednictvím podvádění dětí za účelem pohlavního zneužívání a dětské pornografie.

Považuji-li irské trestní právo chránící děti před pohlavním zneužíváním za dostatečně komplexní, musím však irskou vládu vyzvat, aby co nejdříve předložila aktualizované právní předpisy, které se budou týkat šíření nových způsobů, kterými mohou být děti pohlavně zneužívány.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Zpráva paní Angelilliové je velmi aktuální a důležitá. Žijeme ve světě, kde se ohrožení dětí a mládeže neustále zvyšuje.

Vykořisťování dětí, včetně sexuálního vykořisťování dětí, je jedním z největších neštěstí společnosti. Boj proti tomuto jevu vyžaduje mnoho společného úsilí a začlenění opatření, metod a zdrojů. Velmi důležitá jsou soudní a trestní opatření, jako například kriminalizace sexuálního vykořisťování, zejména právní předpisy o internetové technologii používané proti nejlepšímu zájmu dětí.

Nemůžeme si dovolit jakýmkoliv způsobem ignorovat skutečnost, že prevence tohoto jevu je součástí boje proti němu: vychovávat děti a rodiče, aby věděli, jak se vyhnout kontaktu s tímto jevem a lidmi, kteří se ho účastní, omezovat všechny formy reklamy, které vyvolávají otevřenou a agresivní sexualitu, že existuje větší zájem o děti umístěné v různých institucích, které se často stávají oběťmi sexuálního násilí, integrační úsilí o zastavení obchodování s dětmi – jedním z hlavních důvodů obchodování je zejména sexuální vykořisťování – a vytvořit síť z nevládních i vládních struktur, jež bude protiopatřením.

Marios Matsakis (ALDE). – Paní předsedající, je opravdu neuvěřitelné a hanebné, že v 21. století není v oblasti sexuálních trestných činů páchaných na dětech spolupráce mezi různými službami v rámci státu – ale rovněž spolupráce mezi samotnými členskými státy – na takové úrovni, na jaké by měla být. Blahopřeji komisaři i zpravodajce za jasné vyjádření a zdůraznění, že je třeba skutečného zlepšení.

Dále je žádám, aby veřejně jmenovali ty členské státy, jež mají v tomto ohledu nedostatečné právní předpisy. Jedním opatřením, které navrhuji, je vytvoření celoevropského – nebo ještě lépe mezinárodního – veřejného seznamu pachatelů odsouzených za sexuální trestné činy spáchané na dětech. Navrhuji, aby byl tento seznam trvalý, bez možnosti vymazat jakékoliv jméno, dokud soud nerozhodne o neplatnosti původního odsouzení. Sexuální trestný čin spáchaný na dítěti způsobuje oběti trvalé následky a měl by rovněž pro pachatele znamenat trvalé označení. To bude doplňujícím opatřením k trestu a rovněž se to stane preventivním opatřením.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Paní předsedající, 20 členských států podepsalo úmluvu Rady Evropy, první mezinárodní právní dokument, který klasifikuje sexuální vykořisťování dětí jako zločin.

Rozvoj vědy a techniky a nových způsobů komunikace, zejména internet a mobilní telefonie, odhalilo nové způsoby lákání dětí za účelem sexuálního vykořisťování a také nové způsoby šíření dětské pornografie. Je zásadní zavedení trestů za tuto činnost v rámci trestního práva členských států. Avšak zavedení trestněprávní odpovědnosti za tyto činy není dostačující. Dále je nutné zavedení systémů, které budou bránit situacím, v nichž je možný vznik nebezpečí sexuálního vykořisťování dětí, například pomocí vzdělávání rodičů a dětí a rovněž sledováním organizací pedofilů, které jsou aktivní na internetu.

Děkuji paní Angelilliové za velmi důležitou a dobře připravenou zprávu.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Vyjadřuji svůj souhlas s daným návrhem doporučení Evropského parlamentu Radě. Ochrana dětí by měla být vždy prioritou ve všech zemích Evropské unie, protože právě děti jsou vlastně nejcitlivější skupinou společnosti. Sjednocení legislativy by v tomto případě výrazně přispělo k předcházení tomuto typu trestné činnosti a pomohlo by k efektivnějším trestáním pachatelů ve všech zemích

Unie. Následně může jednotná legislativa eliminovat dětskou sexuální turistiku, která v Evropské unii přetrvává kvůli rozdílné právní úpravě.

Ochrana dětí je nevyhnutelná i vzhledem k přístupu dětí k internetu, kde jsou děti vystaveny jakémukoliv obsahu a zároveň možnosti zneužití pedofily i formou groomingu. Pohlavní zneužívání dětí a zneužívání dětí k dětské pornografii je i v rozporu se světovým kodexem dětských práv přijatým na půdě OSN a zároveň i v rozporu so základními lidskými právy.

Rovana Plumb (PSE). – (RO) Sexuální vykořisťování dětí a dětská pornografie jsou velmi závažnými trestnými činy, jejichž počet se zvyšuje, ale proti kterým je možné bojovat prostřednictvím právních předpisů, včetně informačních kampaní. Já sama, jako matka a poslankyně Evropského parlamentu ze země, jež patří mezi hlavní lokace umísťování internetových stránek s pornografickým obsahem, jsem přesvědčena, že členské státy EU potřebují srozumitelné zákony, které zajistí zakázání dětské pornografie na internetu a současně že budou poskytovatelé internetových služeb blokovat veřejný přístup ke stránkám s těmito fotografiemi.

Vzhledem k tomu, že přístup k pornografickému materiálu a jeho šíření nejsou kontrolovány podle času místa, vítám včasný návrh na vytvoření samostatné jednotky na evropské úrovni, která se bude věnovat boji proti dětské pornografii a prostituci, a navrhuji, aby členské státy a Komise poskytly finanční podporu informačním a osvětovým kampaním.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Paní předsedkyně, velice vítám tuto zprávu, mám jen dvě výhrady. Za prvé zavedení trestnosti pro rodiče, kteří nutí své potomky k uzavření nedobrovolného sňatku, nepovažuji za účinné. Není moc reálné prokázat takové jednání uvnitř rodiny, kde navíc existuje výjimečné právo odepřít výpověď. Za druhé ustanovení o zbavování povinnosti speciální profesní mlčenlivosti by potřebovalo podrobnější upřesnění. Bez ohledu na tyto dvě záležitosti apeluji na členské státy, Radu i Komisi včetně českého předsednictví, aby urychleně novelizovaly příslušné evropské a národní předpisy a ratifikovaly mezinárodní úmluvy pro efektivní boj s pedofily. Co nejdříve musí vzniknout celoevropská databáze pedofilů, která znemožní zaměstnávat je ve školství a službách pro děti v jiném členském státě. Je třeba harmonizovat věkovou hranici pro sexuálně motivované trestné činy. Upozorňuji také, že členské státy musí financovat vývoj a šíření programů, které umožní rodičům mnohem lépe chránit děti před groomingem při užívání internetu.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, jsem přesvědčen, že tato rozprava prokázala jednomyslný závazek Evropského parlamentu k ochraně dětí.

Pokusím se hovořit tak srozumitelně, jak to jen půjde: Rád bych zdůraznil, že se chystáme revidovat rámcové rozhodnutí týkající se ochrany dětí. Přejeme si zlepšit jeho obsah tak, aby dětem v Evropské unii poskytovalo ochranu na úrovni nejvyšších mezinárodních standardů, zejména podle nové úmluvy Rady Evropy z roku 2007, a osvědčených vnitrostátních postupů.

Legislativní návrh bude v oblasti trestněprávního vyšetřování zahrnovat nové trestné činy, aby odpovídalo novým formám zneužívání usnadněným novými technologiemi. Vedení vyšetřování a vznášení obvinění budou jednodušší. Víc k tomu už neřeknu. Pokud se týká pomoci obětem, musíme jim zjednodušit přístup ke spravedlnosti.

Kromě toho, a zejména, zorganizujeme prevenci vedením pachatelů podle individuální diagnózy a hodnocení rizik u každého z nich. Dále budeme usilovat o prevenci a minimalizaci rizik recidivy a o zavedení opatření, která zajistí optimální účinnost bezpečnostních mechanismů v celé Unii. V tomto ohledu bude velmi přínosným systém ECRIS, který umožní sdělování trestních rejstříků po síti.

Dostal jsem rovněž otázky na extraterritorialitu. Chopíme se rovněž příležitosti a navrheme na této úrovni přísnější opatření, která budou mít za cíl stíhání trestných činů sexuálního vykořisťování spáchaných ve třetích zemích občany zemí EU, pokud to nebude mít možnost učinit třetí země, v níž ke spáchání trestného činu došlo.

Taková je současná představa. Samozřejmě, paní Angelillová, budeme se při práci na této rámcové směrnici pozorně držet všech doporučení z vaší zprávy.

Paní předsedající, dámy a pánové, rovněž bych rád Parlamentu sdělil, že nestačí mít pouze dobrý právní rámec. Potřebné jsou rovněž nástroje. To je důvod, proč se na evropské úrovni snažíme kolem Europolu vybudovat platformu, která bude použitelná pro centralizaci informací shromážděných v členských státech a pro vydávání zpráv a statistik vnitrostátních platforem. Několik zemí EU takové platformy má, ale je

potřebné na úrovni Společenství zajistit, že se možnost seznámení s těmito informacemi bude mít každý. Zde může Evropská unie nabídnout přidanou hodnotu za předpokladu, že uspějeme při vytváření této platformy kolem Evroplu.

Rovněž bych chtěl uvést, že máme další nástroj, do nějž osobně vkládám velkou důvěru, jinými slovy neformální skupiny veřejného a soukromého sektoru vytvořené Komisí, které zavedla Evropskou finanční koalici zaměřenou proti komerčním fotografiím s dětskou pornografií. Vzhledem ke zčtyřnásobení internetových stránek mezi lety 2003 a 2007 musíme zapojit soukromý sektor, neboť ten kontroluje velkou část informační a telekomunikační infrastruktury. Zejména je třeba mobilizovat poskytovatele přístupu. To je zásadní.

Koalice bude sdružovat všechny zúčastněné strany: nevládní organizace, společnosti vydávající kreditní karty, on-line platební organizace, poskytovatelé internetových služeb a další soukromé hospodářské subjekty činné na internetu. Bude určovat a konfiskovat zisky z trestné činnosti. To je významný faktor pro ukončení mnoha vykořisťujících obchodních praktik, například dětské pornografie.

To je ve stručnosti moje odpověď, paní předsedající, ale budeme mít příležitost se k této významné problematice vrátit. Chtěl bych dodat, že jsme minulý týden pořádali velmi povedený den ochrany údajů. Účastnili se ho mladí lidé, kteří rozesílali mimořádná varování svým vrstevníkům, aby byli opatrní při používání internetu.

Víte o tom, že nyní existuje zvyšující se počet monitorovacích mechanismů, které mohou rodiny využívat pro bezpečnější používání internetu ze strany dětí. Netvrdím, že je současný stav ideální, ale vyvíjí se velké úsilí a samozřejmě potřebujeme mobilizovat celou internetovou komunitu.

Rád bych zdůraznil systém „varování před únosy“, protože byly zmíněny jen v několika málo projevech. Je velmi důležité, aby Parlament vybízel členské státy, jak to učinil ve svém prohlášení ze 2. září 2008, k tomu, aby se vybavily systémy varování a aby uzavřely dohody s cílem vytvoření přeshraničních spouštěcích mechanismů.

Kromě toho jste velmi velkoryse stanovili rozpočtovou linii, která má podněcovat členské státy k vytváření těchto mechanismů, nebo aby alespoň vytvářely vzájemná propojení pro řešení záležitostí v oblasti „varování pře únosy“. Víme, že „varování před únosem“ může být velmi účinné, je-li spuštěno rychle. Nyní, před Evropským parlamentem, bych rád především zdůraznil strašlivou skutečnost, kterou představují únosy dětí, jež se často odehrávají za pornografickými účely.

Rád bych znovu poděkoval Evropskému parlamentu za jeho podporu v boji za ochranu dětí. Rovněž bych dodal, že jsem vzal na vědomí projevy ohledně ochrany údajů během soudních řízení, jichž se účastní děti. Nemohu již pokračovat, ale rád bych zdůraznil, že se v březnu pokusíme poskytnout Evropské unii exemplární právní rámec odpovídající nej přísnějším normám ochrany dětí.

Roberta Angelilli, zpravodajka. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, ráda bych ještě poděkovala svým kolegům poslancům za jejich myšlenky a podporu vyjádřené v rámci této rozpravy a závěrem bych chtěla zvláštní poděkování vztáhnout i na Evropskou komisi, a to za její aktivní spolupráci. Panu Barrotovi patří můj velký dík, protože od dnešního dopoledne prokazoval velmi silnou politickou a legislativní vůli v oblasti ochrany dětí. Poskytl mnoho námětů k přemýšlení a především praktické závazky.

Ráda bych využila této příležitosti, abych něco málo dodala. Zaprvé nedostatek údajů. Příliš často postrádáme dostatečné údaje, statistiky, které jsou nepostradatelným základem naší práce v oblasti lepšího monitorování, lepšího porozumění a samozřejmě lepšího boje proti pohlavnímu zneužívání dětí. Nedostatek údajů je – jak mohu uvést – opakujícím se problémem, ale domnívám se, že je nutné tento problém zdůraznit, neboť se jedná o nedostatek, který musíme překonat.

Pokud se týká ochrany údajů, některé členské státy toto téma nadnesly a komisař jim poskytl velmi konkrétní odpověď. Ráda bych zdůraznila, že jsem dobře informována o ochraně údajů, a nedomnívám se, že se jedná o střet mezi právy na soukromí a právy dětí, pokud samozřejmě instituce plní svou úlohu a pokud každý, od poskytovatelů po policii, dodržuje pravidla.

Kromě toho bych chtěla zdůraznit, že to jsou děti, kdo ve skutečnosti potřebuje nejvyšší ochranu soukromí a údajů. Pan Barrot o tom také hovořil: během soudních řízení v případech vypuknutí skandálu, jehož obětí jsou naneštěstí děti, je to přesně vykořisťované dítě, kdo je potravou pro sdělovací prostředky, a to bez jakékoliv ochrany, a měla bych říci že i bez jakéhokoliv soucitu jak pro jejich vnímání, tak pro jejich soukromí,

a jednoduše zvyšují televizní sledovanost a o něco více se prodávají noviny. Ráda bych rovněž dodala, že se toto nebezpečí týká všech dětí bez výjimky a že děti bez doprovodu a romské děti jsou často ještě zranitelnější.

Paní předsedající, zakončím tím, že řeknu, že je třeba jasného a významného úsilí na kulturní a politické úrovni, a toto úsilí musí být vykonáváno rodinami, školami a sdělovacími prostředky. Mnoho může být učiněno v oblasti samoregulace, ale bez závazných a pádných právních nástrojů nemůžeme zřejmě bojovat proti případům vykořisťování, v jejichž pozadí nestojí pouze jednotlivci, ale často skutečné zločinecké organizace.

Předsedající. - Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes.

Písemná prohlášení (článek 142)

Corina Crețu (PSE), písemně. – (RO) Jedním ze znaků pohlavního zneužívání dětí je jeho rychlé šíření pomocí internetu, což ztěžuje boj proti němu. Blokování přístupu na internetové stránky šířící dětskou pornografií musí být právně závazné. Kromě toho podvádění dětí za účelem pohlavního zneužívání musí být považováno za trestný čin.

Je třeba, abychom byli lépe informováni o rizicích nových technologií, které používají pedofilové v době, kdy jsou děti stále aktivnější při používání internetu. Nemůžeme pomoci, ale můžeme se zajímat o rozdíly, které existují mezi generacemi ohledně používání internetu, a kromě toho o kontrolu přístupu dětí na internetové stránky s vysokou úrovní rizika.

Je velmi důležité zahájit komunikaci mezi školou a rodinou, aby se děti naučily, jak rozpoznat rizikové situace a jak reagovat. Proto jsou užitečné zvláštní informační a vzdělávací programy, nemluvě o evropské strategii boje proti pohlavnímu zneužívání a aktivnější spolupráci mezi členskými státy zaměřené na vytvoření mezinárodní policejní sítě pro boj proti dětské pornografii a prostituci a rovněž sítě pro správu databází obsahující podrobné údaje o osobách odsouzených za tyto činy.

Z hlediska evropské spolupráce je politováníhodné, že ratifikace úmluvy Rady Evropy z roku 2007 probíhá tak pomalu.

Louis Grech (PSE), písemně. – V této zprávě se uvádí, že porušování důstojnosti dětí je závažným porušením lidských práv a jedná se o opovržením hodné jednání, proti kterému se ovšem v EU nebojuje jednotně. Je znepokojivé, že některé členské státy dosud neuplatňují všechny příslušné mezinárodní úmluvy pro ochranu dětí. Náléhavě žádám Komisi, aby použila všechny prostředky, kterými disponuje, aby ohledně souladu vyvinula na tyto státy nátlak.

Pro boj proti dětské pornografii by měla EU prosazovat přísné právní předpisy, ale rovněž realizovat vzdělávací projekty, které o tomto tématu budou informovat veřejnost. Stávající technická řešení ochrany dětí by měla být propagována mezi rodiči, zejména softwarové nástroje, které budou snadno použitelné a budou bezplatné, nebo za nízkou cenu.

Nízké překážky a minimální riziko velmi usnadňují zločinným organizacím vstup do kyberprostoru. Abychom čelili této nové hrozbě, musíme harmonizovat právní předpisy, posílit prosazování práva a posílit policejní spolupráci. Kromě toho by právní předpisy EU řešily tuto otázku jen zčásti, protože se jedná o globální problém, který si z tohoto důvodu žádá globální rámec pro mezinárodní prosazování práva. Vyzývám EU, aby se v tomto ohledu ujala vedoucí úlohy.

Tunne Kelam (PPE-DE), písemně. – Vykořisťování dětí je v každém případě nepřijatelné. Děti jsou nejzranitelnější částí společnosti a současně jsou i její budoucností. Proto je prioritou politiků jejich ochrana před všemi formami zneužívání, zejména je uchránit před rizikem pohlavního zneužívání.

Vřele vítám tuto komplexní zprávu, jejímž prostřednictvím jsou všechny členské státy vyzvány, aby se co nejvážněji tímto problémem zabývaly.

Podporuji požadavek určený sedmi členskými státy, které dosud nepodepsaly Úmluvu Rady Evropy o ochraně dětí před pohlavním vykořisťováním a zneužíváním. Dále se připojuji k požadavku určenému všem členskými státy, aby podepsaly, ratifikovaly a uplatňovaly všechny příslušné mezinárodní úmluvy týkající se ochrany našich dětí.

Ale podpis a ratifikace úmluv pouze poskytuje rámec pro zlepšení. Praktická opatření jsou potřebná kvůli narůstajícím důkazům sexuálního vykořisťování dětí. Děti potřebují vyrůstat v bezpečném prostředí, za které nesou prvotní odpovědnost rodiče. Kromě výzvy určené členskými státy, aby koordinovaly své úsilí, podporují rovněž myšlenku systému včasného varování pro pohřešované děti, který by v této oblasti mohl vylepšit spolupráci na evropské úrovni.

Marianne Mikko (PSE), písemně. – (ET) Děti potřebují naši péči jakožto zákonodárců. Je velmi důležité, aby sedm členských států a sousední země podepsali Úmluvu Rady Evropy o ochraně dětí před pohlavním vykořisťováním a zneužíváním. Uplatňování rámcového usnesení Rady je rovněž důležité.

Těm, kteří se v raném věku stali oběťmi zneužívání, musí být zaručena úplná ochrana během vyšetřování, před soudním procesem i po něm. Neprodleně musí být uplatňovány mechanismy ochrany obětí, například poskytnutí vhodné pomoci rodinám obětí a zacházení s oběťmi jako s bezbrannými oběťmi.

Musíme zvýšit úroveň ochrany. To, co se děje na internetu, překračuje všechny meze. Děti často nejsou schopny rozpoznat závažnost a důsledky situace. Co se často jeví jako hra, může vést k celoživotnímu psychologickému poškození.

Proto musíme zakázat chatovací místnosti a internetová fóra pedofilů a nabízení sexuálních služeb dětí za použití těchto metod musíme kriminalizovat. Opravdu musíme.

Je naší povinností chránit děti před světem, který je může zničit. Musíme od nich sexuální pachatele držet stranou a musíme přijmout nezbytná opatření, abychom to zajistili.

Katrin Saks (PSE), písemně. – (ET) Estonsko je jednou ze zemí, ve které se v současné době pracuje na zpřísnění trestů pro osoby odsouzené za trestné činy spáchané na dětech. To je však boj proti následkům.

Abychom trestným činům předcházeli, musíme podporovat „internetovou gramotnost“, která musí rovněž zahrnovat vzdělávání lidí ohledně rizik. Svět počítačů je naneštěstí přesně tím místem, ne němž rodiče nemohou být svým dětem průvodci.

Abychom trestným činům předcházeli, je třeba zlepšit informovanost. Studie Eurobarometru z roku 2008 dokládá, že velká část rodičů nevěnuje pozornost tomu, čemu se jejich děti na internetu věnují. Například já zastupuji zemi, kde je užívání internetu v rámci zemí EU rozšířeno nejvíce, avšak nezáměr rodičů rovněž patří v EU k nejvyšším. Konkrétně 60 % z nich nezajímá, že se jejich děti mohou stát oběťmi sexuálního obtěžování, 47 % nezajímá, že jejich děti uvidí pornografický nebo násilný obsah a 62 % nezajímá, že jejich děti mohou šířit osobní údaje.

Je velmi důležité, aby byli rodiče informováni a aby byly na internetu zahájeny informační programy určené dětem, protože pouze 10 % (estonských) dětí uvádí, že požádaly své rodiče o pomoc v souvislosti s nepříjemnými incidenty, které zažily na internetu.

5. Postihy proti zaměstnavatelům státních příslušníků třetích zemí s nelegálním pobytem (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem je zpráva (A6-0026/2009) pana Claudia Favy o postizích proti zaměstnavatelům státních příslušníků třetích zemí s nelegálním pobytem.

Claudio Fava, zpravodaj. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, čtyři minuty budou stačit k tomu, abych vám shrnul dva roky práce – práce, která byla obtížná, ale, jak doufám, užitečná – které se účastnil Parlament společně s Komisí, a jejími návrhy, a Rada. Podstatou této práce byla příprava směrnice, která poprvé stanoví postihy proti zaměstnavatelům, kteří mají prospěch z práce nelegálních přistěhovalců.

Jsem přesvědčen, že jsme uspěli při změně filozofie, z níž směrnice vychází a která se předtím týkala výlučně boje proti nelegálnímu přistěhovalectví. Kompromisní znění přijaté společně s Radou rovněž určitým způsobem chrání přistěhovalce nucené k nelegální práci, kteří jsou často rukojmími zločineckých organizací. Jinak by, paní předsedající, hrozilo riziko jejich dvojího potrestání, jako vykořisťovaných pracovníků, často nucených přijmout nedůstojné pracovní podmínky, a jako nelegálních přistěhovalců, kteří musí být repatriováni a repatriačním zákazem, který v mnoha zemích znamená roky a roky.

V této souvislosti jsme v člancích 7 a 14 stanovili povinnost členských států, aby v případech týkajících se nezletilých osob, závažného vykořisťování nebo obchodování s lidmi musely stanovit pravidla pro vydání

dočasného povolení k pobytu, jehož platnost může být prodloužena až do vyplacení odměny. Měli bychom podporovat rozšíření této možnosti na všechny přistěhovalce, ale tomu brání směrnice o návratu přijatá loni. Nebyl jsem jedním z těch, kteří ji podporovali.

Avšak uspěli jsme při zavedení pravidla, které umožňuje členským státům uplatňovat opatření příznivější pro přistěhovalce, pokud se týká vydávání povolení k pobytu. Klíčovým článkem je podle mne článek 10. Poprvé stanoví trestněprávní postihy, které mají být uloženy v nejhorších případech, včetně těch, kdy jsou řadovými pracovníky mladistvé osoby.

Pokládám dodatečné postihy stanovené v článku 8 za důležité. Zahrnují odebrání licence, v obzvláště závažných případech uzavření podniku a vyloučení státní podpory pocházející z evropských fondů. Jinak bychom byli vinni výjimečným pokrytectvím: trestali bychom zaměstnavatele a současně bychom jim udělovali štědrrou podporu.

Za zásadní pokládám, že jsme uspěli při začlenění definice týkající se odměny, která srovnává odměnu vyplacenou ilegálnímu přistěhovalci s odměnou vyplacenou řadovému pracovníkovi, aniž by docházelo k diskriminaci.

Do působnosti této směrnice jsme zahrnuli agentury poskytující sezonní práci. Zejména v některých zemích – jako třeba v mé vlasti – existují organizace, které velmi ochotně nabírají nelegální pracovníky za velmi špatných vykořisťujících podmínek. Jen si vzpomeňte na případy, kdy byli najímáni nelegální zemědělní pracovníci a které dlouho plnily rubriky zabývající se trestnou činností.

S úspěchem jsme požádali odbory, aby byly schopny zastupovat přistěhovalce ve správních a občanských věcech. Znění dříve uvádělo třetí strany obecně, ale nyní se hovoří o odborech.

Potřebuje zaváděcí období, abychom zjistili, jak to funguje, a proto jsme požádali Komisi, aby podala zprávu Radě a Parlamentu po třech letech od vstupu směrnice v platnost, a to konkrétně ohledně inspekčních pravidlech, povolení k pobytu, postizích a subdodavatelích.

Pokud se týká subdodavatelů – článek 9, který byl předmětem diskuse mezi Parlamentem a Radou a v Radě samotné – zpravodaj by rozšířil odpovědnost na celý dodavatelský řetězec, jak původně navrhovala Komise. Rada a Parlament, nebo spíše část Parlamentu, byly pro úplné vyloučení subdodavatelů, ale dosáhli jsme kompromisního řešení, o němž věřím, že je funkční: dvojí odpovědnost, která by nám neměla bránit v dalších legislativních změnách této problematiky v budoucnosti. To je důvod, proč zítra, za sebe a jménem ostatních stínových zpravodajů, kterým děkuji za spolupráci, jíž mi poskytovaly během těchto dvou let, požádám Komisi, aby do kompromisního znění vložila ustanovení, o němž budeme hlasovat a v němž bude stanoveno, že se článek 9 nebude týkat žádné budoucí legislativní úpravy ohledně subdodavatelů.

Závěrem, paní předsedající, jsem přesvědčen, že nás tato směrnice zavede do Evropy, kde se přistěhovalectví konečně stane záležitostí kolektivní odpovědnosti a uznaných práv, nikoliv pravidel namířených proti přistěhovalcům.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, chtěl bych samozřejmě poděkovat panu Favovi a Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci.

Různé strany vyvinuly značné úsilí k dosažení dohody v prvním čtení, a vzhledem ke značné většině, která návrh podpořila na schůzi výboru LIBE před několika dny a zasedá Výboru stálých zástupců těsně před Vánoci, se domnívám, že této dohody dosáhneme.

Toto znění ve všech ohledech samozřejmě nenaplnuje původní ambice. Avšak Komise může bez váhání podpořit kompromisní znění. Tato směrnice nám umožňuje zavést účinný nástroj, společný rámec pro zabránění zaměstnávání pracovníků ze třetích zemí s nelegálním pobytem.

Komise bude ostražitá ohledně inspekci. V kompromisním znění se doporučují lépe cílené, kvalitativní inspekce, což se odehraje v nadcházejících letech, budou-li požitá tato kvalitativní pravidla a pokud budou skutečně účinné závazky členských států, aby pravidelně označovaly riziková odvětví z hlediska nelegálního práce na jejich území. To je to, co chceme za účelem boje proti zaměstnávání osob ze třetích zemí s nelegálním pobytem a, především, za účelem ukládání postihů zaměstnavatelům, kteří mají z těchto osob zisk. Přezkum uplatňování ustanovení týkajících se inspekci proto bude prioritou budoucích zpráv Komise týkajících se použití uvedené směrnice.

Kromě toho samozřejmě existují pozitivní výsledky vycházející z tohoto kompromisu, zejména konsensus dosažený o obtížné problematice subdodavatelů. Zaznamenal jsem, že pan Fava doufá v prohlášení ze strany Rady a Parlamentu. Osobně nevidím žádné překážky.

Komise je potěšena, že se ve směrnici doporučují trestněprávní postihy za obzvláště závažné případy, u kterých jsou postihy nejen nutné, ale také vhodné. Jsou nezbytné pro silnější odrazující účinek, neboť v nejzávažnějších případech nejsou správní postihy dostačující k tomu, aby odradily bezohledné zaměstnavatele. Vhodné jsou jako součást nástroje zaměřeného na přizpůsobení ambiciózní evropské politiky pro boj proti nelegálnímu přistěhovalectví. Komise v této souvislosti oceňuje skutečnost, že do textu konečného kompromisního znění byla opět vložena kriminalizace zaměstnavatelů obětí obchodování s lidmi.

Paní předsedající, dámy a pánové, tato směrnice je prvním významným krokem v boji proti nelegálnímu přistěhovalectví. Je zaměřena praktiky bezohledných zaměstnavatelů a současně chrání migrující pracovníky, kteří jsou v takových případech velmi často oběťmi.

Tato směrnice by měla být přijata a uplatňována rychle. Komise tento proces podpoří a připojí se k němu svoláním pravidelných setkání odborníků z členských států během prováděcí fáze, na nichž se bude diskutovat o všech problémech, které mohou nastat. Jedná se o důležitý nástroj a Komise učiní vše potřebné, aby zajistila jeho účinné použití.

Moje poděkování patří Parlamentu, panu Favovi a výboru LIBE.

Edit Bauer, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci*. – (SK) Právní předpisy o sankcích vůči zaměstnavatelům zaměstnávajícím nelegální migranty ze třetích zemí je podle očekávání nástrojem na snížení tzv. pool-faktoru nelegální migrace. Na druhé straně je však třeba vidět i možný pozitivní efekt na zlepšení podmínek hospodářské soutěže a doufám, že přispěje i k boji proti obchodování s lidskými bytostmi.

Existuje názor, že tyto právní předpisy nepřinášejí přidanou hodnotu. Vzhledem k tomu, že takový legislativní nástroj zatím na úrovni Evropského společenství neexistuje, pro některé členské státy je přidána hodnota vysoká, pro jiné, kde právní předpisy v dané oblasti existují, přidaná hodnota nemusí být zjevná.

Při jednáních o možných kompromisech s Komisí a Radou se diskuse soustředila na některé problémové okruhy. Zprv: na problém odpovědnosti hlavního dodavatele za plnění povinností předepsaných zákonem subdodavatelům, kde návrh omezuje odpovědnost na jednání přímých subdodavatelů. Zadruhé: na způsob zabezpečení dostupnosti účinných postupů uplatňování dlužné odměny nelegálního migranta, kde jsme sledovali zásadu nediskriminace, ale hledali jsme takový způsob, aby měl nelegální migrant dostupnou pomoc a mechanismy, aby dostal svou mzdu i po návratu do své vlasti. Zatřetí: na možné oddálení výkonu rozhodnutí o návratu nelegálního migranta až do doby, dokud nedostane dlužnou odměnu. V této souvislosti je třeba konstatovat, že oddálení výkonu rozhodnutí by velmi oslabilo, nebo dokonce popřelo záměr navrhovaných právních předpisů. A kromě toho je problém inspekci ponechán členským státům s vědomím, že inspekce práce hraje pro účinnost právních předpisů skutečně klíčovou úlohu.

Nepochybně existují různé názory na řešení těchto i jiných problémů tohoto návrhu. O některých z nich rozhodne až uplatňování. Chtěla bych na závěr poděkovat panu Favovi, Komisi a francouzskému předsednictví za úspěšné hledání kompromisů.

Esther de Lange, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví*. – (NL) Já bych ráda poděkovala zpravodajce za jeho práci, aniž bych přehlížela úsilí stínového zpravodaje skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů pana Busuttila a zpravodajky pro sociální věci paní Edit Bauerové. Je to nakonec díky jejich úsilí, že se kompromisem dosáhlo toho, co bylo očekáváno, zejména odstranění vyhlídky na pracovní místo jakožto pobídky nelegálního přistěhovalectví skutečnými postihy pracovníků, kteří v Evropské unii zůstanou nelegálně.

V protikladu k tomu, čeho se přednostně snaží dosáhnout některé strany v tomto parlamentu, tento právní předpis se nestal nástrojem pro následnou legalizaci nelegálních přistěhovalců. Diskuse o nelegální migraci přeci probíhá jinde. Jako zpravodajka Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví skutečně věřím, že by se při jednání s touto skupinou lidí, kteří zůstávají v Evropské unii nelegálně a, jak již bylo řečeno, jedná se často o oběti vykořisťování, mělo více přihlížet k otázkám rovného postavení žen a mužů.

Odhady o tom, kolik lidí pobývá v Evropské unii nelegálně, nejsou přesné a pohybují se v rozmezí od 4,5 do 8 milionů. Kromě toho tyto odhady neuvádí celkový podíl žen a mužů, ani nezaručují porozumění problémům spojených s otázkami rovného postavení žen a mužů, kterým čelí nelegální přistěhovalkyně.

Chtěla bych upozornit na skutečnost, že nelegální přistěhovalkyně jsou velmi zranitelné a že často přijímají nucenou práci, podstupují obchodování s lidmi a násilí. Z těchto důvodů je třeba specifické vzdělávání v orgánech, které se touto problematikou zabývají.

Přesto se jako vždy jedná o účinné monitorování. Mám radost, že bylo nyní upuštěno od svévolné 10% hodnoty monitorování navrhované původně a tuto hodnotu nahradil v kompromisním znění přístup založený na riziku. Zprávy belgických novin *De Standaard* z loňského léta týkající se domácích otroků na některých ambasádách v Bruselu, co by kamenem dohodil od budovy Berlaymont, dokazují, že tyto scénáře nejsou přitaženy za vlasy. Proto bych ráda Evropské komisi řekla, že nejlepším testem je praxe. Postavte se čelem k vaší odpovědnosti kriticky zkoumat, jak země nakládají s tímto právním předpisem a zdali ho používají efektivně.

Simon Busuttill, jménem skupiny PPE-DE. – (MT) Tento právní předpis, paní předsedající, je pravděpodobně jedním z prvních, které se přímo zabývají jevem nelegální migrace prostřednictvím použití legislativních nástrojů, a nyní můžeme říci, že tento předpis skutečně máme. Byl naléhavě nutný, a proto jsem velmi potěšen, že se nám v tomto případě podařilo dosáhnout výborného kompromisu. Čeho přesně bylo tímto právním předpisem dosaženo? Udělali jsme to, že jsme zaútočili na jeden z hlavních zdrojů motivace lidí k tomu, aby si zvolili nelegální přistěhovalectví. Zaútočili jsme na pobídku. O jaké pobídce to zde hovoříme? Touto pobídkou je, že osoba žijící například v Africe možná musí riskovat svůj život, aby se vydala na cestu do jiné země, a přitom si myslí, že zde má možnost nalézt zaměstnání, byť nelegálně. Od nynějška dáváme jasně na vědomí, že nelegální zaměstnání již nebudou tolerována, a proto nedává smysl vydat se do Evropy s falešným dojmem, že jsou zde k dispozici pracovní místa. Odteď to bude zcela nemožné. Jak uvedl můj předřečník, je důležité, aby tento nástroj nebyl používán pro regulaci výjimečných situací, nýbrž by měl sloužit jako jasný vzkaz, že nelegální práce již nebude tolerována. To se prosazuje prostřednictvím účinných opatření a postihů: finančních, správních a také trestněprávních. Ty rovněž slouží k předání jednoznačného sdělení zaměstnavatelům, že již nebude umožněn nábor pracovníků bez povolení. Děkuji vám.

Stavros Lambrinidis, jménem skupiny PSE. – (EL) Paní předsedající, zde v Evropském parlamentu se nám podařilo radikální účel směrnice, o níž dnes hovoříme. Za to si naše poděkování zaslouží především pan Claudio Fava. Především se nám podařilo získat ustanovení o povinných platbách odměn nezaplacených přistěhovalcům, kteří bylo deportováni. Zadruhé jsme pomohli zajistit vytvoření opatření pro přísné a závazné trestněprávní postihy pro zaměstnavatele, kteří zaměstnávají přistěhovance za nepřijatelných životních podmínek. Zatřetí jsme zaručili právo odborů a ostatních orgánů na přístup k soudům jménem přistěhovalců a začtvrté jsme stanovili právo zaručit povolení ke krátkodobému nebo dlouhodobému pobytu nelegálních přistěhovalců, kteří odkryjí zločinecké organizace. Jinými slovy konečně zacházíme s nelegálními přistěhovanci jako s lidskými bytostmi, aniž bychom současně nelegální přistěhovalectví legalizovali, což je důvod, proč podporujeme tento kompromis.

Avšak stále panují nebezpečné neshody mezi pokračujícím policejním přístupem k nelegálnímu přistěhovalectví a realitou v mnoha členských státech. To je důvod, proč si použití směrnice rovněž vyžádá zvláštní pozornost. To by mohlo uvrhnout tisíce nelegálních přistěhovalců do chudoby, ghett a do náruče zločinu, a přestože je prokazatelně nemůžeme deportovat, Tito nelegální přistěhovanci nemusí pracovat. Pokud opravdu v současné době zastává mnoho nelegálních přistěhovalců pracovní místa, o která nemají Evropané zájem, měli bychom nyní konečně v této sněmovně diskutovat o společných pravidlech legálního přistěhovalectví do Evropy a o legalizaci těchto osob, nikoliv o pravidlech jejich deportace.

Konečně se zcela nezbytný boj proti černému trhu práce zcela jasně netýká pouze nelegálních přistěhovalců, týká se především legálních přistěhovalců, týká se milionů evropských občanů, jejichž pracovní práva jsou dennodenně pošlapávána jejich zaměstnavateli, týká se skutečnosti, že jsou pracovní práva pošlapávána bez jakékoliv materiální kontroly a jakýchkoliv materiálních postihů. Právním základem dnes projednávané směrnice by proto, podle mého názoru, měl být obecný boj proti nehlášené práci v Evropě, nikoliv hlavně přistěhovalectví. Toto zaměření na přistěhovance kdykoliv se v Evropě děje něco špatného je velmi nebezpečné pro sociální soudržnost v našich zemích. Samozřejmě je třeba bojovat rovněž proti nelegálnímu přistěhovalectví, ale nemůžeme demonizovat lidi, kteří v naději na lepší život utíkají ze špatných podmínek ve své vlasti.

Jeanine Hennis-Plasschaert, jménem skupiny ALDE. – (NL) Evropská unie se celé roky musí potýkat s přítomností milionů nelegálních přistěhovalců na svém území a tlakem na nalezení řešení se zvyšuje. Tento tlak je značný a zcela správně opravdový. Pokud vskutku chceme přijmout únosnou a odpovědnou migrační politiku, v jejímž rámci budou mít uprchlíci právo na ochranu a budou zde vytvářeny transparentní možnosti

legální migrace, potom je přístup, který patřičně zohledňuje všechny odrazující a podpůrné faktory, nezbytným opatřením.

Loni v létě se Rada a Parlament dohodly o tom, co je známé jako směrnice o návrat, jež se zaměřuje především na samotné nelegální přistěhovalce, zatímco nyní se zabýváme zaměstnavateli, kteří bez váhání zaměstnávají nelegální přistěhovalce. To je nejen podnětem pro nelegální přistěhovalce, ale rovněž to bezpochyby vytváří případy zneužívání a hrubého vykořisťování.

Význam harmonizované evropské politiky je podle mého názoru nesporný. Koneckonců, když neexistují vnitřní hranice, může se členský stát sám o sobě pošetile znepokojovat, ale pokud členský stát B dostatečně neřeší zaměstnanost nelegálních přistěhovačů, pokud ji řeší vůbec, nebude členský stát znamenat nic, jen hlas na poušti.

Po celkem pomalém startu nyní před sebou máme, po intenzivních jednáních s Radou, kompromis, který je pro mě přijatelný, a já bych chtěl poděkovat zpravodaji za jeho pragmatický a konstruktivní způsob práce. Bylo to jako závan čerstvého vzduchu, což vskutku nelze říci o pár jeho kolezích poslancích Evropského parlamentu, kteří nyní za každou cenu trvají na doprovodném prohlášení, které je představením pro publikum, jež příliš nepřispívá k obrazu tohoto Parlamentu. Ale také toto moje skupina přijme.

Kromě toho by mělo být zřejmé, že jakmile bude tato směrnice přijata, je na členských státech, aby se vyburcovaly k akci. Mělo by být jasné, že ani Evropská komise, ani Evropský parlament nemají k dispozici kouzelnou hůlku, pokud jde o rozhodnost nebo prosazování. Rada empaticky odporovala závaznému procentu inspekcí, a to je přesně případ, kde často spočívá problém – jak již říkalo mnoho lidí v tomto Parlamentu a rovněž pan komisař. Vše, co mohu nyní udělat, je vyzvat vás, abyste toto prosazování realizovali, aby se zajistilo, že znovu nezabředneme do prázdných slov na papíru, protože to by opravdu neprospělo nikomu.

Pokud se týká dosažení komplexní migrační politiky, je návrh návratem ke správnému směru. Před námi je stále dlouhá cesta, kterou musíme ujít, takže se nyní musíme snažit. V této souvislosti bych ráda položila zásadní otázku, kterou má dnes na svýchotech každý: Proč se Komise této debaty neúčastní? To je podle mého názoru, upřímně řečeno, naprosto nepřijatelné.

Zdzisław Zbigniew Podkański, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, Evropská unie nelegální přistěhovalectví nezvládá. Dokládá to mnoho skutečností a je to rovněž zřejmé z vysvětlujícího prohlášení pana Favy, kde se mimo jiné dozvídáme, že „i) podle odhadu žije v EU mezi 4,5 až 8 miliony nelegálních přistěhovačů, a tento počet neustále roste, zejména kvůli snadnému přístupu k nelegální práci.“ Samotný fakt, že se čísla pohybují v rozmezí od 4,5 do 8 milionů ukazuje, že ani nejsme schopni přesně určit rozsah tohoto problému a této otázky. Navíc se ekonomická migrace týká rovněž mnoha členských států EU, zejména těch, které přistoupily později.

Dnes se miliony Poláků a občanů ostatních zemí stěhují v rámci EU do starých členských států. Tito občané jsou vystaveni stejnému nepravostem a nalézají se ve stejné situaci jako migranti ze třetích zemí. Nelegální práce znamená vykořisťování pracovníků, zatímco jsou jim současně upírány výhody práva na zdravotní pojištění nebo důchod, vykořisťování mladistvých a rovněž obchodování s lidmi. Tomuto jevu můžeme čelit pouze přísnými právními postihy a jejich soudržným uplatňováním.

Jean Lambert, jménem skupiny Verts/ALE. – Paní předsedající, velmi oceňujeme práci pana Favy ve Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci i paní Bauerové ve Výboru pro zaměstnanost a sociální věci. Domnívám se, že u opatření, která se skutečně týkají zaměstnanosti a migrace, musíme v této sněmovně využívat zlepšeného postupu spolupráce.

Jak již bylo řečeno, řešení pobídky možné práce, často v rámci nelegální ekonomiky a v mezi zranitelnými a neorganizovanými pracovníky, by se mělo stát součástí společné politiky Evropské unie v oblasti přistěhovalectví. Avšak to se může rovněž uplatnit v případech skutečných volných pracovních míst, která nemohou být obsazena z nabídky pracovní síly členského státu, a v případech, kdy členský stát nevydává dostatek pracovních povolení, nebo v případech, kdy zkorumpovaná byrokracie nestíhá dostatečně rychle odpovídat na žádosti v rámci trhu práce. Rovněž existuje mezera, kterou musíme teprve vyplnit, a to případy osob, pro něž není možný návrat do jejich vlasti – například do Zimbabwe – a kteří často zůstávají z právního hlediska takřka bez prostředků, a proto musí samy najít způsob, jak přežít.

Většina členských států již vlastní teoretická opatření, jak se vypořádat s nelegálním přistěhovalectvím, a mohly byste se domnívat, že se jedná o zjevný náznak závazku k akci. Přesto byly návrhy Komise týkající se

inspekce z jejího původního dokumentu skutečně oslabeny a Parlament musí bojovat i o to, co je v současné době obsahem článku 15. Měli bychom doufat, že se inspekce nezaměří pouze na malé podniky, ale že budou kontrolovat i větší podniky, které ve velké míře nakonec spoléhají na zranitelné pracovníky. To důvod, proč je otázka odpovědnosti subdodavatelů velmi důležitá pro mnoho z nás v této sněmovně. Někteří z nás se domnívají, že to, co nám znovu zbývá, je oslabená verze původního návrhu Komise.

Hovoří se o otázce povolení k pobytu, které mohou členské státy poskytnout ve velmi závažných případech, kdy byla přednesena stížnost. To je podle mne krokem vpřed – alespoň pokud se týká situace, v níž se nacházely některé členské státy.

Jednou z otázek, která mnoho z nás znepokojuje, je odměna – v případech, kdy nejde určit délka pracovní smlouvy – a otázky plateb vnitrostátního pojištění a daní, které jsou, jak víme, často mnoha zranitelným pracovníkům odečítány z výplat, ale již se nemusí dostat k úřadům.

Pro mnoho z nás je otázka mzdy za odvedenou práci otázkou zásadní; jde rovněž o to, aby společnosti a ekonomiky prosperovaly, a tento návrh není zamýšlen jako legislativní opatření trestající nelegální migranty. Pokud to považujeme za součást celkové politiky, jedná se rovněž o součást udržitelného návratu, kdy se osoby vrátí domů s tím, co si skutečně vydělaly.

Nemáme žádné záruky, že členské státy zajistí lidem výplaty. Máme ujištění, že bude existovat mechanismus, jehož prostřednictvím bude možné uplatňovat nárok, nikoliv to, že budou vyplaceny peníze. Proto není zaručeno, že se platba uskuteční. Někdo může zastávat názor, že se jednotlivci chopí své příležitosti a že zde existuje riziko, ale pokud se zabýváme otázkami lidské důstojnosti a v případech, kdy to odpovídá obecným cílům společné politiky v oblasti přistěhovalectví, tak se jedná o otázku závažnou.

Pro mou politickou skupinu už není vyváženost návrhu zřejmá, ať již v případě inspekci, nebo odměn, a ostatní oblasti byly oslabeny. Nedomníváme se, že členské státy prokazují vyšší míru závazků, a proto tento návrh nepodpoříme.

Giusto Catania, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, v Evropě se pobývá nelegálně mezi čtyřmi a půl až osmi miliony občanů ze zemí mimo EU – to jsou údaje Komise.

To je zcela zanedbatelný počet: něco málo přes 1 % stálých obyvatel Evropské unie. Zcela jasně je to zveličený problém. Jedná se o pracovníky, kteří vykonávají užitečné služby, například osobní služby a práci v cestovním ruchu a v drtivé většině je trh práce absorbuje. Jedná se o pracovníky, kteří jsou pro naše hospodářství užiteční, nicméně se jedná o vykořisťované pracovníky – vykořisťované za účelem snížení ceny práce a pro obohacení bezohledných zaměstnavatelů. Jedná se o pracovníky, kteří často vykonávají práci, kterou nevykonávají občané EU.

Tyto lidi potřebujeme, ale oni vstoupili do Evropy nelegálně z jednoduchého důvodu, protože neměli možnost, jak přijít v souladu s právními předpisy. Stejná situace panuje u velké většiny občanů, kteří v Evropské unii již pobývají legálně, ale přišli nelegálně.

Bylo potřeba jiného opatření: takového, které legalizuje situaci milionů těchto osob. Bylo třeba opatření, které je osvobodí od otroctví, vydírání a vykořisťování. Namísto toho je zde směrnice, jež pokračuje tam, kde směrnice o návratu končila. Nejprve jsme rozhodli o postupu vypovězení, dnes rozhodujeme o případné záchytné oblasti pro vypovězení a dokonce určujeme, kdo za tato vypovězení zaplatí. Podle této směrnice zaplatí víc vykořisťování než vykořisťovatelé. Naneštěstí zde neexistuje žádné ustanovení o obecném legalizačním opatření, ani pro ty, kteří sami nahlásí svůj status, nebo ty, kteří nahlásí své zaměstnavatele či spáchání trestného činu. Ze situace, kdy byli vykořisťováni, se dostanou rovnou do situace, kdy budou vypovězeni.

Potřebovali bychom něco jiného. Potřebovali bychom opatření, jež bude upřednostňovat zákonnost před kriminalizací osob, které zde pobývají nelegálně. Potřebovali bychom opatření, které omezí xenofobii. Včera italský ministr vnitra příznačně prohlásil: „S nelegálními přistěhovanci musíme zacházet tvrdě,“ jinými slovy musíme tvrdě zacházet se zranitelnými osobami. Jsem přesvědčen, že touto směrnicí podpoříme tento xenofobní přístup.

V Evropské unii potřebujeme přistěhovance – tvrdí to sama Komise: 50 milionů do roku 2050 – neboť se nacházíme uprostřed demografické krize, ale neděláme nic po to, abychom jim vstup usnadnili. Namísto toho harmonizujeme systém vypovídání a dnes rozhodujeme o vypovězení těch, kteří zde pobývají nelegálně, přestože by měli být pracovníky, které absorbuje evropský trh práce.

Domnívám se, že dopad této směrnice bude zničující, protože kvůli ní se přistěhovalci a trh práce přesunou ještě více do ilegality a dojde k nárůstu trestných činů vykořisťování ze strany bezohledných šéfů.

Nigel Farage, jménem skupiny IND/DEM. – Paní předsedající, nelegální přistěhovalectví je problém, který zhoršil volný pohyb osob. Avšak současná vlna nepokojů, které se rychle šíří po celém Spojeném království, je způsobena legální migrací a vlastními pravidly Evropské unie.

Britské odbory byly 20 let sváděny Jacquesem Delorse a domnívaly se, že Evropská unie je v jejich zájmu. Ale nyní konečně zjistily, že vláda Spojeného království není schopna prosazovat především britské zájmy.

Obávám se, že se situace o hodně zhorší. Když se angažujeme ve velkých projektech, za něž se utrácí hodně veřejných financí, například olympijské hry a budova Rady, musí z toho mít prospěch evropští pracovníci. Pracovní místa ve Spojeném království pro pracovníky ze Spojeného království nemohou být zajištěna od chvíle, kdy jsme vstoupili do Evropské unie. Představa, jak daňoví poplatníci ze Spojeného království financují zahraniční pracovníky je, upřímně řečeno, nepřijatelná.

Ale vláda si nadále pevně stojí za svým, když tvrdí, že Evropská unie je báječná věc. Není to překvapivé, nebo snad ano? Lord Mandelson stále pobírá 78 000 GBP ročně od Evropské komise a samozřejmě za to již za několik let dostane výslužné – střet zájmů, na jaký jsem kdy mohl pomyslet.

Nyní panují velké obavy, zdali z toho bude těžit xenofobní krajní pravice. To také nechceme. Naše Strana nezávislosti Spojeného království předloží v evropských volbách občanům Spojeného království nerasistický program, v němž se uvádí, že je čas prosazovat především zájmy Spojeného království. Nejme protekcionisté, ale chceme zdravý rozum. Chceme kontrolovat naše hranice a rozhodovat o tom, kdo žije, pracuje a kdo se usazuje v naší zemi.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Paní předsedající, na celém světě je naděje na získání dobře placeného pracovního místa velmi přitažlivá. Zejména v hospodářsky obtížných časech začíná narůstat černá ekonomika, což má samozřejmě za následek, že mnoho lidí riskuje při hledání země hojnosti své životy. Pro nás je důležité ozřejmit, že nelegální práce již nebude tolerována.

Avšak v poslední zprávě o základních lidských právech je k tomuto tématu uvedeno několik problémů. Ve zprávě se naznačuje, že porušení vstupních pravidel EU bude odměněno, neboť se přistěhovalcům dostane větší ochrany než obyvatelům Evropy, jejichž identita a sociální soulad ohrožuje masové přistěhovalectví. Nelegální přistěhovalectví bude trivializováno, pokud bude v budoucnu každý nelegální přistěhovalec považován jednoduše za osobu bez platného pracovního povolení.

Avšak nesmíme zapomínat, že migranti bez povolení k pobytu budou muset být bez výjimky deportováni. Pro nás je důležité odstranit pobídky, jako jsou například masová legalizace nebo vyhlídka na zaměstnání. Kromě toho musíme se zeměmi původu vyjednat účinné dohody o deportacích. Rovněž musí být rozšířena agentura pro ochranu hranic FRONTEX tak, aby mohla být efektivně využívána.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Tato směrnice přispívá ke konsolidaci společné politiky v oblasti nelegálního přistěhovalectví a prostřednictvím ukládání finančních postihů zaměstnavatelům je prvním krokem vpřed v boji proti nelegálnímu práci. Avšak chtěl bych vás upozornit, že všechny členské státy mají vnitrostátní právní předpisy upravující nelegální práci a daňové a celní úniky. Používání těchto předpisů rovněž přispěje k identifikaci zaměstnávání nelegálních přistěhovalců.

To je důvod, proč jsem přesvědčen, že je pro nás důležité, abychom měli vhodnou regulaci, ale je ještě mnohem důležitější, aby členské státy zajistily přísné uplatňování této regulace. Vítám ustanovení konečného znění týkající se postihů, jež jsou odstupňovány podle počtu nelegálních zaměstnanců, a rovněž ukládání nižších pokut v případech, kdy je zaměstnavatelem fyzická osoba a zaměstnanec vykonává osobní služby nebo domácí práce a pracovní podmínky nemohou být považovány za vykořisťující.

Výsledkem jednání mezi Evropským parlamentem a Radou je ujasnění konceptu subdodavatelů, kteří mohou nést odpovědnost, a stanovení částky zpětné platby, kterou musí zaměstnatel vyplatit. Jsem pevně přesvědčen, že uplatňování této směrnice zlepší situaci v oblasti sledování preferencí Společenství při rozdělování práce.

Rovněž se domnívám, že použití této směrnice by mělo být dalším důvodem k tomu, aby členské státy odstranily omezení ze svých trhů práce, jež se týkají evropských občanů, a to s ohledem na skutečnost, že snížení počtu příležitostí pro práci nelegálních přistěhovalců vytvoří v EU nové příležitosti pro zaměstnávání jejich vlastních obyvatel.

Inger Segelström (PSE). – (SV) Na začátek bych ráda poděkovala Claudiovi a všem, kteří umožnili vznik této zprávy. V předchozích rozpravách o budoucí azylové, uprchlické a migrační politice jsme se zaměřovaly především na osoby, které zde pobývají nelegálně, na ty, kdo jsou vzdělaní a mají povolení ke vstupu, a na osoby, které jsou jednoduše chudé a přejí si zaopatřit své rodiny a chtějí mít možnost sem přijít.

Nyní klademe odpovědnost na zaměstnavatele, kteří zaměstnávají osoby bez dokladů. Nebylo by zde tolik osob bez dokladů, kdybychom stále neměli nezodpovědné zaměstnavatele, kteří je platí a vykořisťují. Podle mého je docela správné ukládat zaměstnavatelům postihy a zavést jejich informační povinnost, a pokud bude zaměstnavatel někoho vykořisťovat, zaplatí odškodnění, i když dotčená osoba odcestovala domů.

Avšak existuje jeden návrh, proti kterému bych hlasovala, kdyby se nehlasovalo ve výboru, a to, že většina zavádí méně přísná pravidla pro práci v domácnostech. To je pro mě otázka rovnosti, neboť jsou to většinou ženy, kdo pracuje v domácnostech za nízké mzdy. Tato skupina to rovněž považuje za obtížnější než ti, kteří pracují na pracovištích s několika zaměstnanci, ale považují to za první krok.

Je mi líto, když dnes slyším zprávy, že švédská konzervativní vláda zaujímá k této zprávě negativní stanovisko, přičemž je tato zpráva zaměřena na podporu odpovědných a kriminalizaci nezodpovědných podniků, které vykořisťují zaměstnance bez dokladů.

Na závěr jsem samozřejmě rovněž znepokojena stanovisky, jež jsme ohledně této zprávy obdrželi od odborů. Doufám, že budeme schopni vyřešit tyto otázky před přijetím rozhodnutí. Stejná pravidla se musí vztahovat na všechny zaměstnavatele, například společná odpovědnost v souvislosti s pracovními smlouvami, jinak začleníme mezery a podnítíme podvádění.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Paní předsedající, nejlepším způsobem, jak zajistit kontrolovanou formu přistěhovalectví, která bude pro naši společnost únosná – únosná z hlediska ekonomiky i sociální oblasti – je boj proti nelegální práci.

To neznamená, že bychom měli bojovat proti nelegálním přistěhovalcům samotným, neboť důvody každého z nich se liší, ale raději proti jevu nelegálního přistěhovalectví, což je jediný způsob, jak odůvodnit a skutečně systemizovat řízení přistěhovalectví, zejména v dnešním světě.

To se samozřejmě nemůže uskutečnit pouze prostřednictvím těch, kteří práci hledají, ale rovněž těch, kteří ji nabízejí. Boj proti nelegálnímu přistěhovalectví není možné vést pouze ve stanicích londýnského nebo madridského metra, ale je třeba ho provádět v odděleních lidských zdrojů mnoha společností, jež zaměstnávají nelegální pracovníky, aby je mohly vykořisťovat a připravovat o jejich práva.

To je náš důvod pro bezvýhradné přivítání této směrnice. Jedná se o směrnici, která poskytuje základ povinností zaměstnavatelů a určitě i postihům, jež musí být ukládány zaměstnavatelům vykořisťujícím pracovníky bez práv za účelem svého vlastního obohacení.

Jedná se o velmi vyváženou směrnici. Zpravodaji je třeba poděkovat k dosažení spravedlivého kompromisu a správné rovnováhy v této oblasti.

Rád bych zdůraznil články zaručující práva vykořisťovaných pracovníků. Chrání pracovníky, aby mohli nahlásit situaci, v níž se sami nachází. Chrání je tím, že mohou zpětně požádat o svůj výdělek, aniž by jim to samozřejmě zakládalo právo dalšího pobytu. Avšak jakákoliv práce, která byla vykonána nelegálně, bez vnitrostátního pojištění a bez plateb, bude samozřejmě odměněna nehledě na zaměstnanecký status pracovníka pracujícího nelegálně.

Postihy jsou určitě vhodné a přiměřené. Dohoda o subdodavatelích, na kterou již odkázal ve svém projevu zpravodaj, je velmi důležitá. Má velký význam pro praxi a to je to, o čem mluvíme.

Ještě jedna závěrečná poznámka: domnívám se, že dvacetičtyřměsíční období pro provedení této směrnice je příliš dlouhé. Uvědomuji si, že to není možné změnit, ale 24 měsíců je příliš dlouho a je třeba toto období zkrátit, bude-li to možné.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ MORGANTINI

Místopředsedkyně

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Paní předsedající, zaměstnávání státních příslušníků třetích zemí, kteří pobývají nelegálně na území Evropské unie, znemožňuje rovnou hospodářskou soutěž a zbavuje dotčené zaměstnance práva na ochranu.

Především mám na mysli bezpečnost pracovních podmínek a sociální ochranu v případě pracovního úrazu. Počet nelegálních přistěhovalců v EU se odhaduje na 4,5–8 milionů lidí, kteří často pracují v odvětvích stavebnictví, zemědělství, cestovním ruchu, ubytování a služeb. Existují případy otrocké práce za vykořisťujících podmínek a dětské práce. Nelegální práce hraje významnou úlohu při snižování zaměstnaneckých standardů.

To je důvodem, proč je právo odborů na zastupování zájmů pracovníků tak důležité. Je to zaměstnavatel, kdo rozhoduje o přijetí osoby s nelegálním pobytem, je to rovněž zaměstnavatel, kdo by měl být postižitelný za porušení právních předpisů. Pro boj proti všem aspektům nelegální práce je třeba koordinovaného úsilí všech členských zemí EU.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). – Paní předsedající, v době hospodářské krize existuje naléhavá potřeba chránit pracovníky před vykořisťováním a úkol zajistit, aby se podmínky evropských pracovníků systematicky nesnižovaly kvůli vykořisťování zranitelných migrujících pracovníků, je nezpochybnitelný. Odpovědnost za to nesou přímo vlády členských států a jejich orgány.

Vzhledem k tomu, že je třeba, aby členské státy přijaly opatření pro regulaci přistěhovalců, vyjadřuji velké politování nad tím, že právním základem tohoto návrhu je boj proti nelegálnímu přistěhovalství. Skutečný boj se vede proti zločinným vykořisťujícím zaměstnavatelům a to, co nyní potřebujeme, je agenda zaměřená na podporu pracovníků, nikoliv proti přistěhovalcům.

Politickou a hospodářskou nutností musí být zastavení vykořisťování nelegálních přistěhovalců, potrestání zločineckých zaměstnavatelů, nikoliv činění obětí beránek z pracovníků, migrantů a podobně nebo jejich kriminalizace. Použití trestněprávních postihů obsažených v tomto návrhu by nemělo náležet do pravomoci EU a mýlí se ti, kteří tvrdí, že vypovídání migrujících pracovníků je řešením vykořisťování. Tato směrnice není správně vyvážená.

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) Jsou to již dva roky, co komisař Frattini odhalil plány na boj proti nelegální práci, která zajišťuje stálý příliv nelegálních přistěhovalců do Evropské unie. Tento stav je zahanbující a je třeba ho ukončit.

Paní předsedající, přesto si dovolím nesouhlasit se zpravodajem ohledně otázky, zdali se má Evropská unie zapojit do trestněprávních postupů. Nejsem příznivcem začlenění trestního práva do evropské odpovědnosti. To, co zde namísto toho potřebujeme, je otevřená metoda koordinace. Proto mě těší skutečnost, že předložený kompromisní pozměňovací návrh přistupuje k použití trestního práva velmi opatrně. Finanční postihy jsou dostatečnou pobídkou k opatrnému výběru zaměstnanců. Doufám, že inspekce podniků podniká členské státy k tomu, aby trestní právo použily.

Philip Claeys (NI). - (NL) Je třeba přivítat, že bude přijata směrnice, která bude postihovat zaměstnavatele nelegálních přistěhovalců. Z dobrých důvodů se uvádí, že možnost získání pracovního místa v Evropské unii je přitažlivým faktorem nelegálního přistěhovalství. Měli bychom však zachovat soudržnost a bojovat rovněž proti ostatním faktorům, které přistěhovalce lákají. Nejdůležitějším z těchto faktorů je beztrestnost nelegálních přistěhovalců do Evropy. Jsou to členské státy, kdo ve skutečnosti odměňuje nelegální přistěhovalce, konkrétními případy budiž masové legalizace ve Španělsku, Itálii a Belgii.

Pokrytectvím je rovněž takzvaná legalizace jednotlivců z humanitárních důvodů. Jen v posledním roce došlo v tak malé zemi, jako je Belgie, k nejméně 12 000 takových případů. Nelegální přistěhovalci by měli být deportováni, nikoliv legalizováni, protože každý legalizovaný nelegální přistěhovalec přitahuje mnoho nových přistěhovalců. Každý členský stát, který je legalizuje, tak činí i jménem ostatních členských států. Proto není dostatečné bojovat proti zaměstnavatelům. Musíme řešit nelegální přistěhovalství v jeho všeobecných souvislostech.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Paní předsedající, pane Barrot, dámy a pánové, během tohoto plenárního zasedání jsme přijali několik opatření zaměřených na vytvoření soudržné a integrované přistěhovalčeské politiky. Tato společná politika musí především obsahovat legální způsoby přistěhovalčství a integrace těchto přistěhovalců do jejich hostitelských společností. Proto jsme před dvěma měsíci přijali směrnici o modré kartě a směrnici o sjednoceném postupu vyřizování žádostí o jediné povolení k pobytu a výkonu práce na území EU.

Současné musíme účinně bojovat proti nelegálnímu přistěhovalství a všem formám s tím spojené trestné činnosti. Tato iniciativa usiluje o boj proti pobídkovým faktorům nelegálního přistěhovalství do Evropy a o ukončení vykořisťování nelegálních pracovníků. Je důležité, aby osoby, jež se pokouší dostat do evropského

prostoru za každou cenu – a někdy za to zaplatí vlastním životem – pochopily, že existuje pouze jediná možná cesta: legální přistěhovalectví se všemi s tím souvisejícími právy a možnostmi. Odhaduje se, že v Evropské unii nelegálně pobývá mezi 5 až 8 miliony přistěhovalců, významná část z nich vykonává málo kvalifikovanou, dost špatně placenou práci a v některých případech dochází k jejich závažnému vykořisťování. Blahopřeji zpravodaji, panu Favovi, a zejména mé kolegyni paní Bauerové k jejich práci a dosaženému kompromisu.

Proto souhlasím s bojem proti nelegální práci v celé Evropské unii. Účelem této směrnice je zajistit, aby měly všechny členské státy možnost uplatňovat podobné postihy za zaměstnávání nelegálních přistěhovalců a jejich účinné prosazování. V závislosti na závažnosti porušení práva bude možné ukládat tři druhy postihů: finanční, správní a trestněprávní. Zaměstnavatelé budou mít rovněž povinnost přijímat preventivní opatření a kontrolovat přistěhovačský status těchto osob, aby zabránili zaměstnávání pracovníků pobývajících v Evropské unii nelegálně.

Wolfgang Kreissl-Dörfler, (PSE). – (DE) Paní předsedající, nejprve bych chtěla poblahopřát svému kolegovi Claudiovi Favovi k této zprávě a ke skutečnosti, že bylo v rámci trojstranného setkání dosaženo dohody. Samozřejmě je vždy možné žádat víc a získat víc. Ale skutečnost, že Evropská unie uznala, že dopadeným nelegálním přistěhovalcům musí být rovněž zaručena práva a musí být chráněni před vykořisťováním, představuje významný pokrok.

To samozřejmě musí tvořit součást obecné politiky v oblasti migrace a přistěhovalectví. O tom se nikdo nepře. Avšak existuje zde jedna věc, které nerozumím. Zatímco Zelení – Jean Lambertová už zde není – nebo ti levicoví z takzvaného komunistického křídla, například Giusto Catania, tvrdí, že to nefunguje, že to zase musí vyznít do ztracena, že nic nepomůže, já bych rád řekl, že nepomůže slíbit těmto lidem žijícím v obtížných podmínkách jídlo o čtyřech chodech a pak jim neumět zajistit jejich denní chléb. To je zbabělé a neúčinné. Musím se ptát sám sebe, o co vlastně Zelení usilují, když vždy hlasují proti opatřením, která by lidem zlepšila podmínky. Toho jsme byli svědky v případě mnoha zpráv a opatření.

Kromě toho neexistuje nic, co by členským státům bránilo ve vytváření řádných kontrol, ukládání pokut a zamezení přístupu společností, které zaměstnávají nelegální přistěhovalce, k subvencím z vnitrostátních a evropských prostředků.

Chtěl bych zažít, jak členské státy uplatňují stejně přísný postup, jaký občas používají vůči nelegálním přistěhovalcům, proti neplatičům daní nebo těm, kdo pracují na černém trhu. Samozřejmě musíme mluvit k našim kolegům poslancům, abychom je vybídli k tomu, že budou požadovat, aby měli nelegální přistěhovalci zaručena stejná práva jako ta, o kterých zde bylo rozhodnuto. Ale musíme se ujistit o jedné věci. Bude-li někdo zaměstnán nelegálně, protože už nebude mít možnost ve své vlasti přežít, nebude mít jít na policii a říct, že je vykořisťován. Stejně tak i žena, která byla znásilněna, nebude mít možnost trestný čin nahlásit. Oba tyto lidé budou vědět, že jakmile půjdou na úřad, budou deportováni.

To jsou důvody, proč budeme pro tuto zprávu hlasovat. Jedná se o první krok správným směrem.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Paní předsedající, pane místopředsedo Komise, jsem přesvědčen, že to, co řekl pan Kreissl-Dörfler, je pravda. Rád bych poděkoval panu Favovi za jeho zprávu a jeho vynikající práci.

Zpráva objasňuje, že obě strany zapojené do nelegální práce musí být rovnocenně odpovědné, což bude vytvářet právní rovnováhu. Nelegální práce musí být trestána a zakázána ve všech členských státech.

Zaměstnavatelé musí odpovídat za dodržování tohoto zákazu, ale je rovněž úkolem příslušných orgánů, aby sledovaly jeho dodržování a ukládaly postihy. Nejdůležitější otázkou je ochrana osob v těchto pracovních vztazích před vykořisťováním.

Stanovení právních postihů určitě představuje pokrok. Avšak orgány musí vykonávat více kontrol a stíhat osoby podezřelé ze spáchání trestných činů. Zpráva tvoří kompromis mezi Radou a Parlamentem a stanoví minimální normy.

Avšak představa členských států, které posilují nebo zeslabují své požadavky, není inspirativní. Udělali jsme první krok vpřed. Nyní musíme jít po celý zbytek cesty společně. Myslím si, že mohu říci, alespoň sám za sebe a jménem části své skupiny, pokud ne většiny, že tuto zprávu můžeme s čistým svědomím podpořit.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Paní předsedající, směrnice, kterou se zabýváme, se týká jednoho z nejzásadnějších aspektů rozvojové a hospodářské udržitelnosti našich zemí. Týká se nelegální práce, která často vede ke snižování mezd a státních příjmů, se všemi průvodními obtížemi při poskytování

dávek, a omezenějšímu fungování sociálního státu. Zbavuje zaměstnance přístupu ke zdravotnímu pojištění i dalším pojištěním, k důchodům a přístupu k úřadům odpovědným za ochranu podmínek běžných na jejich pracovišti.

Naneštěstí tvoří nelegální práce součást stávajícího systému, který měl za následek globální ekonomickou krizi, již musíme řešit prostředky, které nás budou chránit, nikoliv jen léčit, ale také skutečnými nápravnými opatřeními, jež zajistí dlouhodobou prosperitu. Proto se domníváme, že boj proti nelegální práci nemůže být zkoumán kousek po kousku. Opatření navržená pro zajištění humánního přístupu vůči přistěhovalcům nás neuspokojila. Postarejme se o to, a proto z nich nedělejme problémy dvojnásobné.

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, zpravodaj Claudio Fava a stínový zpravodaj si opravdu zaslouží naše srdečné blahopřání. Podařilo se jim dosáhnout výjimečného kompromisu s Radou, samozřejmě za pomoci místopředsedy pana Barrota, jemuž rovněž blahopřeji. Konečně směrnice ukládá postihy zaměstnavatelům nelegálních přistěhovalců dospěla do fáze závěrečného schvalování. Jsem přesvědčen, že směrnice v současném znění bude efektivně sloužit cíli boje proti nelegálním přistěhovalcům. Je to poprvé, co Evropská unie odklonila svou pozornost správným směrem, a to na osoby, jež vykořisťují nelegální přistěhovalce, k zaměstnavatelům, kteří porušují právní předpisy. Konečně je zaměstnávání nelegálních přistěhovalců kriminalizováno. Jsem si jist, že trestněprávní a ostatní postihy stanovené ve směrnici budou dostatečně odrazujícím prostředkem, který pomůže omezit nepřijatelnému vykořisťování nelegálních přistěhovalců a pomůže takovému jednání zabránit. Ve směrnici je stanoveno mnoho vyvážených a realistických postihů. Věřím, že bude prokázána jejich účinnost. Nehledě na skutečnost, že se podle směrnice s nelegálními přistěhovalci zachází jako s oběťmi a je jim poskytována ochrana, je rovněž vyslán odrazující vzkaz, že už pro ně nebude tak snadné najít zaměstnání, a následkem toho nebudu nic přitažlivého na získání pracovního místa, a to ani za nevýhodných podmínek. Avšak musí být věnována zvláštní péče všem nelegálním přistěhovalcům, kteří se již nacházejí v Evropské unii. V mě vlasti, na Kypru, kde je nelegální přistěhovalectví závažným problémem, byla nelegální práce kriminalizována již před nějakou dobou. Samozřejmě to nelegální práci nevymýtilo, ale omezilo ji. Avšak prostřednictvím četných postihů stanovených směrnicí a zavedením systému inspekci zaměstnavatelů bude problém zaměstnávání nelegálních přistěhovalců a nelegální migrace obecně určitě zmírněn.

Catherine Boursier (PSE). – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, ráda bych poděkovala panu Favovi za vynikající práci, kterou odvedl během několika posledních měsíců při přípravě tohoto vyváženého textu.

Nejednalo se o snadný úkol a cesta skýtala četné nástrahy. Domnívám se však, že výsledky jsou velmi pozitivní, a zmíním se především o třech bodech.

Postihy uplatnitelné vůči zaměstnavatelům páchajícím trestnou činnost, zatímco jsou migranti považováni za oběti. Kromě finančních postihů jsou pro recidivisty, za obchodování s lidskými bytostmi nebo vykořisťování mladistvých osob doporučovány trestněprávní postihy. Jsem přesvědčena, že tyto trestněprávní postihy jsou zásadní a také se domnívám, že je naším úkolem zajistit provádění pravidelných kontrol, aby byla tato směrnice účinná.

Dalším pozitivním bodem, který je třeba uvést, jsou automatické platby nevyplacených mezd pracovníkům. Konečně sdružení a odbory hájí zájmy pracovníků žijících v zemi nelegálně, takže ti mohou nahlásit nepoctivého zaměstnavatele bez strachu z následného trestního stíhání.

Samozřejmě, stejně jako v případě mnoha jiných textů, jsme mohli jít dále, ale mohli jsme ohrožit kompromisní postoj, když tento text již umožňuje významný pokrok v ochraně pracovníků a jejich důstojnosti?

Je třeba, abychom podporovali vyvážený pohled na otázku migrace a uznali, že migrace je v oblasti práce více než důležitá a že bude ještě důležitější vzhledem k předpokladům budoucího demografického vývoje.

V této souvislosti je proto zásadní konstatovat, že model, který chceme je ten, v jehož rámci budou pracovníci z řad přistěhovalců považováni za plně kvalifikované pracovníky požívající stejných práv jako pracovníci pocházející z členských států.

Musíme se mobilizovat, abychom tato práva ochránili, a to je důvod, proč se domnívám, že bychom měli tuto zprávu podpořit, neboť se jedná o rozhodný krok při zavádění minimálních norem a v oblasti boje proti nelegální práci a vykořisťování migrujících pracovníků.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Víme, že se uvnitř hranic EU ukrývá stále více a více osob. Víme, že v dohledné době bude EU potřebovat stále více pracovníků z řad přistěhovalců. Rovněž víme, že se každý týden snaží

tisíce lidí nalézt v Evropě lepší život. Mnoho z nich cestou na náš kontinent zemře. Víme, že je mnoho osob bez dokladů vykořisťováno a že žijí v zoufalých podmínkách. To není pro Evropskou unii důstojné. Univerzální hodnoty, které chce Evropská unie šířit do celého světa, zahrnují právo každého na důstojný život. Je to ostudný paradox.

Je rozumné, aby EU měla společnou politiku v oblasti azylu a migrace, ale to nesmí znamenat, že by ty země, jež chtějí stanovit přísnější kurs a různými způsoby lidi pronásledovat, měly být těmi, které rozhodují. To snižuje šance na nalezení slušného života v Evropě. Současně je důležité, aby nečestní zaměstnavatelé, kteří vykořisťují osoby ve zranitelném postavení, věděli, že jim může být vyměřen trest a postihy kdekoliv v EU.

Uznávám, že zprávu je velmi obtížné vyvážit, a mohu sympatizovat s odůvodněním výhrad pana Catanii. Avšak tento kompromis je krokem správným směrem, i když mám určité mínění například o oznamovací povinnosti zaměstnavatelů.

Ráda bych řekla paní Segelströmové, že ve Švédsku nemáme konzervativní vládu. Naše vláda se skládá ze čtyř stran se silnými liberálními prvky.

Maria da Assunção Esteves (PPE-DE). – (PT) Zpráva pana Favvy zavádí pokrok a humánnost do oblasti imigračních právních předpisů. Dává nám morální vzpruhu, kterou jsme sami sobě dlužili od směrnice o návratu. Obecný zákaz zaměstnávání nelegálních přistěhovalců nebrání pouze místní nezákonnosti přistěhovalců, ale především brání potenciálnímu vykořisťování a získávání prospěchu ze špatné lidské situace, což kráčí ruku v ruce s tímto druhem práce.

Prvním zásadním bodem týkajícím se Favovy zprávy je, že odmítá myšlenkový směr týkající se nelegálního přistěhovalectví, který se spokojuje se snadným, ale nepřijatelným odsouzením přistěhovalců, namísto toho, že poskytne systematickou odpověď, podle níž je odpovědnost států a zaměstnavatelů rozdělena rovným dílem. Dosud byla hlavním nedostatkem politik v oblasti přistěhovalectví nedostatečně spravedlivá reakce na strašlivou situaci nelegálních přistěhovalců, na něž dopadá zátěž právního systému, a na jejich postavení, které se rovná spíše postavení pachatelů než obětí.

Druhým zásadním bodem týkajícím se zprávy je, že do evropské veřejné arény přináší etiku společné odpovědnosti států a společností. Povinnost zaměstnavatelů provádět předběžný dohled kontrolou pracovníka statusu pobytu je cenná, protože uděluje pravomoci soukromému sektoru, o což se Evropská unie příliš často nepokoušela. Vítáme tuto pravomoc, protože obrana zákonnosti a veřejné etiky není pouze věcí států, ale všech. Zpráva tímto razí cestu nové politické metodě, kterou by měly další zprávy následovat.

Třetím – a shodou okolností nejdůležitějším – bodem je zásadní oddělení povinnosti vyplácet odměnu od problému legálního pobytu. To představuje jasné vyhlášení morálního pravidla, které stanoví, že humánnost je důležitější než pravidla právního systému a že před nimi má přednost.

Proto panu Favovi blahopřeji.

Javier Moreno Sánchez (PSE). – (ES) Paní předsedající, nejprve bych rád poděkoval zpravodaji, Claudiu Favovi, za jeho obtížnou práci při dosažení společného postoje s Radou; tento výsledek obsahuje mnohá vylepšení navržená tímto Parlamentem.

Prostřednictvím této směrnice znovu dokazujeme svůj závazek rozvíjet společnou migrační politiku založenou na globálním přístupu. Cíl této směrnice je zřejmý: boj proti mafiánským skupinám, postihování bezohledných zaměstnavatelů a ochrana vykořisťovaných přistěhovalců, kteří nepožívají žádné z forem sociální ochrany.

Chceme, aby zmizely nízké mzdy, které jsou vůči přistěhovalcům nespravedlivé a, co je důležitější, snižují průměrné mzdy, zejména v odvětvích jako jsou stavebnictví, zemědělství, domácí služby a odvětví cestovního ruchu.

Tato opatření vyžadují velkou dávku odvahy a politické vůle, protože v šedé ekonomice je mnoho investičních zájmů a obíhá v ní mnoho finančních prostředků. Zejména v obtížné době je důležitější než kdy jindy, abychom řídili migrační toky sice inteligentně a velkoryse, ale také odpovědně.

Bylo by snadné podlehnout pokušení nepokoušet se kontrolovat šedou ekonomiku. Nemůžeme se dívat jinam a nechat 8 milionů nelegálních přistěhovalců bez ochrany vůči pracovním podmínkám hraničícím s otroctvím.

Dámy a pánové, chceme-li, aby byla tato směrnice účinná, potřebujeme pečlivé inspekce a ekonomické postihy, včetně trestněprávních postihů v nejzávažnějších případech, což bude zaměstnavatele odrazovat.

Tak uspějeme při omezování trhu šedé ekonomiky a ukončíme pobídky k migraci, které vznikají z možnosti pracovat nelegálně. Musí být zřejmé, že legální zaměstnání je jedinou cestou do Evropy. Proto chceme, aby se pokročilo s globálním přístupem a, pane komisaři Barrote, žádáme Komisi, aby co nejdříve zavedla nové „modré karty“ pro všechny ostatní skupiny zaměstnanců.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Výsledkem snadného přístupu k nelegální práci je, že se v současné době v Evropské unii nachází několik milionů nelegálních přistěhovalců. Nelegální práce, velmi často za vykořisťujících podmínek, způsobuje snižování úrovně mezd v dotčených odvětvích a rovněž ohrožuje hospodářskou soutěž mezi podniky. Kromě toho nemají neregistrovaní pracovníci prospěch ze zdravotního pojištění nebo práva na důchod. Proto je zásadní vytvořit mechanismy, jež umožní vykořisťovaným pracovníkům vznést buď osobně, nebo v zastoupení třetí stranou stížnost proti zaměstnavatelům.

Rovněž vás upozorním na skutečnost, že by tato směrnice měla ve své působnosti zahrnovat pracovníky, kteří na území EU pobývají zákonně, zejména členských států, jež přistoupily mezi lety 2004 a 2007, a kteří stále podléhají přechodným ustanovením, jež omezují jejich přístup k legální práci.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, pane místopředsedo Komise, dnešní návrh tvoří součást celkové pokusu o nalezení řešení přistěhovalecké politiky v rámci Evropské unie, který je, jak si musíme všichni přiznat, poněkud nečestný. Nečestný proto, že usilujeme o opravu určitých aspektů této politiky prostřednictvím modrých karet, rozhodnutí o odstranění nelegálních pracovníků, dnešního rozhodnutí o trestání zaměstnavatelů nelegálních přistěhovalců, ale to jsou pouze některé aspekty problému, který se snažíme napravit.

Samozřejmě nemůžeme pochopit, jak nelegální pracovník nastoupí do práce a osoba, která ho přijme, aby pokryla jeho náklady za bydlení a život, je nakonec potrestána. Jedná se o logický rozpor, který musíme pokrýt podmínkami stanovenými v rámci slušné práce. Právní předpisy všech 27 členských států zakazují nelegální a nehlášenou práci, zejména s dvojí absurditou, kdy máme nelegální vstup do členského státu a nelegální vykořisťování. Problém je tedy složitý a dosažený kompromis obsahuje samozřejmě mnoho mezer. Jedna z takových mezer se týká zaměstnanců využívaných zejména, řekněme, z charitativních důvodů, ti samozřejmě vykonávají práci, ale současně nalézají způsob života. Co s nimi bude? Jak mohou prožít zbytek svého života v rámci nucené ilegality, protože sousední země neakceptují návrat přistěhovalců?

Donata Gottardi (PSE). – (IT) Paní předsedající, komisaři, dámy a pánové, jak v této sněmovně všichni dobře víme, kompromisy je třeba analyzovat tím, že oddělíme klady a zápory a dosáhneme celkového rozhodnutí, které zahrne omezení a legislativní a politický kontext.

Pro oblast zaměstnanosti, prominentní prvek směrnice, o které se bude zítra hlasovat, je naše rozhodnutí ohledně mnoha aspektů pozitivní. Některé pozitivní body zahrnují vložení definice odměny, jež umožňuje srovnání s legálními pracovněprávními vztahy, snížení procesní zátěže postihů pro domácí a pečovatelskou práci a propojení a posílení ustanovení pro ochranu obětí obchodování s lidmi a vykořisťování, zejména nezletilých osob. Důležité je rovněž rozhodnutí nezohlednit ustanovení o subdodavatelích jako precedent.

Zůstávají pochybnosti ohledně odpovědnosti řetězce zaměstnavatelů a ohledně obtíží, kterým pracovníci čelí při výplatách dlužných mezd před tím, než dotčenou zemi opustí. Otázka není zcela nejasná, ale, protože tato směrnice přímo souvisí se směrnicí o návratu, je její účinnost omezena, pokud se týká situace nelegálních pracovníků a zaměstnavatelů, kteří nemohou nalézt způsob legální práce.

Moje víra v to, že rozhodneme o přijetí tohoto dokumentu v prvním čtení, se nezmenšuje, i když zdůrazním několik rizik: Riziko, že práce Parlamentu bude nadále trpět tlaky ze strany vnitrostátních vlád, a riziko, že podpoříme vnímání Evropy jakožto „zlé macechy“.

Patrick Gaubert (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, tento návrh směrnice má klíčový význam pro boj proti nelegálnímu přistěhovalectví a je zásadní pro zavedení společné politiky v oblasti přistěhovalectví. Všichni víme, že nehlášená práce je hlavní pobídkou pro tisíce mužů a žen, kteří každodenně překračují hranice, aby našli slušné pracovní místo a našli způsob, jak užít své rodiny.

Ve skutečnosti často naleznou zaměstnavatele, kteří využijí a zneužijí jejich nestálou situaci a jejich neznalost svých práv a vykořisťují je a používají jako levnou pracovní sílu. To nazýváme novodobým otroctvím.

Nesmíme zakrývat skutečnost, že se tento jev týká rovněž osob, ať již evropských občanů, nebo osob ze třetích zemí, kteří pracují a pobývají normálně, ale které spadají mimo působnost této směrnice, neboť tvoří rámec boje proti nelegálnímu přistěhovalectví.

Není třeba zde ukazovat prstem na muže a ženy, kteří se často v dobré víře stávají oběťmi sítí nečestných zaměstnavatelů. Přesným cílem tohoto textu musí být ochrana těchto zranitelných osob a zajištění dodržování jejich nejzákladnějších práv; to je přesně vyhlášený cíl a předmět dosaženého kompromisu.

Neměli bychom házet všechny zaměstnavatele do jednoho pytle a samozřejmě bychom neměli zacházet s někým, kdo zaměstnává dotčené osoby v dobré víře a věří, že zde pobývají a pracují legálně, stejným způsobem jako ty, kdo chtějí situace těchto osob zneužívat.

Je třeba, aby byl náš postoj pevný a abychom vyslali jasné poselství. Potřebujeme odvážné předpisy, které budou svědomitě uplatňovány. Přijetí tohoto textu vskutku vyšle dva jasné signály. První zaměstnavatelům, který jim sdělí, že nebude možné, aby zneužívali tuto zranitelnou pracovní sílu, a tím budou skutečně odrazeni od zaměstnávání nelegálních přistěhovalců. Druhý signál je určen tisícům možných nelegálních přistěhovalců, kteří budou odrazeni striktními pracovními podmínkami v Evropě.

Děkuji všem stínovým zpravodajům a zpravodaji a jako mnoho dalších doufám, že text brzy vstoupí v platnost jako součást boje proti nelegálnímu přistěhovalectví, a tím podpoří přistěhovalectví...

(Předsedající řečnicka přerušila)

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Paní předsedající, ráda bych na začátek poblahopřála zpravodaji. Jsem si vědoma, že nebylo snadné dosáhnout kompromisního řešení, které zohlední zájmy mnoha vnitrostátních trhů práce a současně ochrání přistěhovalce před vykořisťováním. Pan Fava si jistě pochvalu zaslouží.

Cestovala jsem do Itálie, do Figgie, ihned poté, co byly objeveny takzvané pracovní tábory. V nich žili a pracovali občané Unie a nelegální přistěhovalci v děsivých podmínkách. Stále si pamatuji na podmínky, v nichž žili a pracovali. Vskutku často umírali kvůli hladu a krutému nehumánnímu zacházení. Vřele vítám tuto směrnici, protože alespoň postaví pracovní vztahy na civilizovaný základ. Jedná se o vítězství nad chamtivými zaměstnavateli, kteří usilují o svůj zisk, levnou a často bezplatnou pracovní sílu a kteří vykořisťují nelegální přistěhovalce.

Aby tato směrnice vstoupila v platnost, musí ji provést všechny členské státy. Paradoxně je podle jejich vnitrostátního práva nelegální práce považována za trestné jednání a trestný čin. Avšak tyto právní předpisy nefungují. Pro uplatňování této směrnice proto musíme vyvinout veškeré úsilí. Musí vstoupit v platnost veškeré nezbytné právní mechanismy, aby už nikdy nemohlo dojít k dalším takovým nešťastným případům.

Chtěla bych se nyní obrátit na poslance této sněmovny za Spojené království a požádat je, aby sdělili svým zaměstnavatelům, že nelegální zaměstnávání přistěhovalců je trestný čin. Nestěžujte si, že Unie...

(Předsedající řečnicka přerušila)

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Paní předsedající, nejdůležitějším výsledkem této zprávy je, že budou postihováni nejen nelegálně zaměstnaní státní příslušníci třetích zemí, ale i jejich zaměstnavatelé. Musíme mít na paměti – a jedná se o skutečný zločin – že jsou tyto lidi vykořisťováni dokonce i v pokrokových svazech států, jako je Evropa. Někdo na nich slušně vydělává. Nemají žádná práva na zdravotní péči nebo důchody a žijí ve stálém strachu před dopadením a odesláním zpět do své vlasti.

Proto jsem přesvědčen, že dalším velmi důležitým bodem je možnost budoucího postihu zaměstnavatelů, kteří vykořisťují nelegální přistěhovalce. Opatření, jako jsou pokuty, povinnost uhradit náklady deportace, zastavení veřejného financování nebo veřejných podpor či dokonce dočasné nebo trvalé uzavření podniku, jsou podle mne naléhavě potřebná, aby se tato situace změnila. Pravidelné a účinné inspekce vykonávané jednotlivými členskými státy jsou, společně s možností vyžadovat, aby byly daně a příspěvky na sociální zabezpečení placeny zpětně, v tomto ohledu rovněž zásadní.

Evropa, kde jsou někteří lidé vykořisťováni jinými lidmi, není skutečnou sociální Evropou. Myslím si tedy, že tato směrnice představuje krok správným směrem. Rád bych poděkoval zpravodaji za jeho vynikající práci. Avšak nesmí se za žádných okolností o poslední krok, který v tomto ohledu učiníme.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Domnívám se, že tento legislativní návrh bude vítáný v době, kdy pracovníci ze třetích zemí tvoří nezanedbatelné procento pracovní síly Evropské unie, což činí z nelegální migrace znepokojivou záležitost. Proto bych ráda zdůraznila, že je třeba stanovit právní rámec, který nám umožní srozumitelněji definovat postihy, jež mají být ukládány zaměstnavatelům přistěhovalců ze třetích zemí, kteří nelegálně pobývají v Evropské unii, a současně se domnívám, že nelegální práce je na evropské úrovni alarmujícím problémem a vykořisťování přistěhovačské pracovní síly je skutečností.

Rovněž je třeba, abychom věděli, že někteří zaměstnavatelé zvyšují svůj zisk zaměstnáváním přistěhovalců bez dokladů, čímž se vyhybají platbám příspěvků na zdravotní pojištění nebo daní. Musíme zajistit, že takové chování bude patřičně potrestáno.

Proto musí každý jednotlivý stát přijmout opatření pro boj proti nelegální práci, pro poskytnutí větší ochrany přistěhovalcům a pro organizaci pravidelných inspekcí, zejména v podnikatelských odvětvích, kde se předpokládá zaměstnávání nelegálních přistěhovalců. Rovněž chceme kontrolovaný přístup na evropský pracovní trh a dodržování práv přistěhovalců. Proto žádáme členské státy, aby přijaly veškerá opatření nezbytná k zajištění účinnější spolupráce a usnadnění výměny informací mezi zúčastněnými vnitrostátními orgány.

Yannick Vaugrenard (PSE). - (FR) Paní předsedající, nejprve bych ráda poblahopřála panu Favovi za jeho vynikající práci, která umožní přijetí směrnice stanovící postihy zaměstnavatelů nelegálních přistěhovalců.

Ráda bych vás však upozornila na složitost současného stavu. Je třeba, abychom navrhli právní předpisy, které budou této složitosti odpovídat.

V celé Evropské unii jsou ti, kteří zadávají objednávky, rozčleněni do kaskády subkontraktů a využívají subdodavatelů z členských států, aniž by věděli, pracují-li tito zaměstnanci legálně. Byl předložen pozměňovací návrh, aby kontrolovali soulad situace svých zaměstnanců s právními předpisy. Proč nebyl dosud zahrnut?

Rovněž je požadováno, aby byl hlavní dodavatel odpovědný za vyplácení mezd, ale pouze tehdy, pokud je jim známo, že subdodavatelé zaměstnávají nelegální přistěhovalce. Ale nenajdete nikoho, kdo zadává objednávku a spontánně uzná svou vinu.

Konečně i ta nejlepší směrnice na světě může být účinná pouze tehdy, doprovázejí-li ji skutečné kontrolní mechanismy. Tyto kontroly bychom mohli zlepšit, pokud bychom v každé evropské zemi měli více inspektorů práce s širší působností.

Je zásadní, abychom co nejdříve navrhli přísnější právní arzenál, aby byli zadavatelé objednávek prohlášeni za plně odpovědné v případech pochybení svých subdodavatelů.

Neměli bychom zavírat oči před známými praktikami v určitých hospodářských odvětvích, která se podílejí na aktivitách organizovaných sítí s nelegálním přistěhovalectvím.

Richard Falbr (PSE). - (CS) Vážená paní předsedající, v souvislosti s projednávanou zprávou bych chtěl upozornit na velmi naléhavý problém, který se objevil v souvislosti se současnou krizí. V některých zemích dochází – a moje země je jednou z nich – k masovému propouštění agenturních pracovníků, kteří k nám přišli většinou z východoevropských a asijských zemí. Stanou se z nich ilegálové. Po propuštění se ocitají bez prostředků, a tak se stávají hračkou v rukou tzv. podnikatelů, kteří je využívají ještě horším způsobem, než činily agentury. Současně chci znovu a v tomto plénu již po několikáté upozornit na naprosto nedostatečné personální vybavení úřadů inspekce práce v mnoha našich členských zemích. Bez vybudování důkladně připravené a vybavené sítě inspektorů, kteří rozumí pracovnímu právu a znají evropské směrnice, žádné změny nedosáhneme.

Zatímco se na půdě evropských institucí dohodly určité standardy pro business, členské státy obvykle spustí pokřik, jakmile se o něco podobného pokusíte, byť jen v minimální míře, na poli sociálního zákonodárství. Odvolávky na tradice, subsidiaritu a podobně působí v situaci, ve které jsou na území Evropské unie vystaveni pracující bezuzdnému vykořisťování, směšně a pokrytecky. Proto vítám jakoukoliv snahu o pronásledování a postih těch, kteří zaměstnávají nelegální migranty, a kolegovi Favovi děkuji.

Corina Crețu (PSE). - (RO) Nelegální práce se soustředí v určitých odvětvích, kde je předpokládána práce nekvalifikované povahy, například ve stavebnictví, zemědělství, úklidových službách, ubytovacích službách a cateringu. V těchto odvětvích se nelegální práce využívá až v alarmujícím rozsahu. Zejména v době krize je pro zaměstnavatele pokušením pokusit se obejít zákon a uchýlit se k nelegálním pracovníkům, aby si udrželi zisk nebo prostě jen na trhu přežili.

Dokument, který máme dnes před sebou představuje krok k omezení výskytu nelegální práce, která způsobuje tolik negativních dopadů z fiskálního a sociálního hlediska. Myšlenka, abychom trestali nelegální práci státních příslušníků třetích zemí, je správná, ale nesmíme zapomínat, že stejně trpí i naši spoluobčané z méně rozvinutých členských států Evropské unie. I Rumuni čelí v Evropské unii častému zneužívání ze strany zaměstnavatelů.

Pokud se týká znění zprávy, ráda bych viděla přísnější postihy určené k trestání zprostředkovatelů na pracovním trhu.

Sebastiano Sanzarello, *navrhovatel stanoviska Výboru pro zemědělství a regionální rozvoj*. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, myslím si, že o tomto tématu jednáme ve velmi citlivé době.

Mezinárodní hospodářská krize vedla, nebo vede, země nacházející se v nejhlubší krizi k využívání nelegální práce, což se téměř vždy týká nelegálních přistěhovalců, zejména v určitých odvětvích, mezi nimiž se uvádí stavebnictví, zemědělství a další. To podněcuje nelegální přistěhovalectví, jehož důsledkem jsou neštěstí, jichž jsme svědky. Není překvapující, že nelegální přistěhovalectví v obrovské míře narůstá, a dnes odpoledne a zítra se budeme v této sněmovně zabývat problémy Lampedusy a dalších pohraničních zemí.

Toto opatření tedy přichází v pravou chvíli. Proto jsem přesvědčen, že postihy stanovené pro zaměstnavatele je budou určitě dále odrazovat, neboť již existují postihy za nelegální práci, zřejmě tu, již se účastní nelegální přistěhovalci. Tyto postihy budou dále odrazovat zaměstnavatele od nájímání pracovníků.

Slyšeli jsme, že 8 milionů osob s nelegálním pobytem vykonává nelegální práci; musíme předpokládat, že jakmile tato opatření vstoupí v platnost, ocitne se 8 milionů nelegálních přistěhovalců na ulici, a my s nimi budeme muset nějakým způsobem jednat. Myslím, že se jedná o problém, který musíme začít poznávat, protože jinak osoby, které žijí nelegálně, ale přesto žijí, nahlásí jako nelegály jejich zaměstnavatelé, kteří je již nebudou mít možnost ubytovávat, a pak budeme mít obrovský problém 8 milionů osob v Evropě, jež budeme muset vypovědět a budeme jim muset pomoci. Jsem přesvědčen, že se jedná o téma, které je třeba řešit v předstihu – už končím, vidím, že jsem překročil lhůtu. Musíme se pozorně věnovat problému námezdních pracovníků, zejména v zemědělství, a musíme omezit byrokracii, abychom usnadnili jejich začlenění a přijetí.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Paní předsedkyně, nelegální práce se netýká jen pěti až deseti milionů lidí, ale zejména těch, kteří je zaměstnávají. Na rozdíl od autora zprávy se domnívám, že problém se netýká jen nelegálních přistěhovalců ze třetích zemí, ale také mnoha milionů občanů Evropské unie, kteří pracují příležitostně v řadě oborů za plat, ze kterého neodvádějí daně, a jejich zaměstnavatel zase neodvádí pojištění. Růst práce na černo tak citelně narušuje hospodářskou soutěž. Účinným lékem, který je jen v rukou členských států, by bylo snížení daňové zátěže lidské práce. Ale podporuji také tento návrh Komise na harmonizaci sankcí pro zaměstnavatele, protože věřím, že důsledné sankce postihující hlavně recidivující zaměstnavatele omezí dostupnost nelegální práce a tím i míru ilegálního přistěhovalectví a také sníží rozsah sociálního vyloučení, někdy až vykořisťování, občanů třetích zemí. Ovšem zavést povinnost pro zaměstnavatele, aby si ověřili pravost povolení k pobytu, považuji za problematickou.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Paní předsedající, rád bych se vrátil k postihům vůči zaměstnavatelům, jejichž subdodavatelé zaměstnávají nelegální pracovníky. Toto ustanovení mne velmi znepokojuje, protože zaměstnavatel nemá žádnou možnost kontroly subdodavatele, zaměstnává-li takové osoby, či nikoliv. I kdyby zaměstnavatel pojal podezření, že se tak děje, co by měl učinit? Měl by věc nahlásit policii nebo ukončit smlouvu? Bude-li smlouva ukončena, existuje pro něj nebezpečí, že bude předvolán před soud, aby odůvodnil podmínky ukončení smlouvy. Zaměstnavatel by neměl být v situaci, kdy poskytuje příslušné důkazy. Proto bych znovu rád zdůraznil své závažné obavy týkající se tohoto ustanovení. Může se snadno stát neúčinným. Nebo se může stát, že bude použito k nespravedlivému a bezdůvodnému postihování zaměstnavatelů.

Colm Burke (PPE-DE). – Paní předsedající, tuto zprávu vítám, protože potřebujeme zdůraznit a řešit problém zaměstnavatelů vykořisťujících nelegální přistěhovalce. Obdržel jsem protesty voličů, takže jednání v této souvislosti vítám.

Existuje mnoho škodlivých následků, včetně vykořisťování přistěhovalců prostřednictvím podhodnocených mezd nebo nejsou, v některých případech, placeni vůbec. To vytváří negativní tlaky na mzdy pracovníků s legálním pobytem a narušuje hospodářskou soutěž mezi společnostmi, které dodržují pracovní právní předpisy, a osobami, které to dávají na odiv.

Závěrem, pokud usilujeme o vymýcení těchto nelegálních praktik v našich členských státech, musím objasnit, že se nejedná pouze o otázku práv pracovníků, nýbrž také o otázku týkající se hospodářské soutěže.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Paní předsedající, ráda bych dokončila poznámku, kterou jsem učinila ve svém hlavním vystoupení, a vysvětlila, že bych si přála sdělit kolegům poslancům ze Spojeného království, kteří si stěžují, že je tato směrnice intervenionistická a zasahuje do vnitřních záležitostí členských států. Spíše než by byla intervencionistická, dává věci do pořádku.

Chtěla bych říct poslancům Evropského parlamentu ze Spojeného království, kteří si stěžovali, že by se měli obrátit na zaměstnavatele ve své zemi, aby zajistili dodržování přistěhovalců a aby osoby nelegálně pobývající na území Spojeného království nebyly zaměstnávány. Pak se budeme moci všichni shodnout, že to je dobrá směrnice.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Bylo řečeno, že přistěhovalectví může být jedním ze způsobů, jak zmírnit negativní dopady demografické krize. Je velmi důležité vybízet občany třetích zemí, aby přicházeli na území Unie a získali zde práci. Zajímají nás však pouze legální pobyt a legální zaměstnání. Nelegální zahraniční pracovníci představují rozpočtové ztráty a narušení zdravé hospodářské soutěže mezi podniky. Nejvíce z práce nelegálních přistěhovalců profitují zaměstnavatelé. Přistěhovalci mohou snadno poskytnout levnou pracovní sílu. Státní příslušníci třetích zemí jsou nejčastěji vykonávají nejtěžší a nejhůře placená zaměstnání. Protože se nachází v obtížné situaci, jsou připraveni udělat cokoli, o co je zaměstnavatel požádá. Ti často jejich zoufalství využívají. Nejen, že jsou Tito lidé špatně placeni, ale pracují rovněž bez sociální ochrany a zdravotního pojištění a neustále nad nimi visí hrozba vypovězení ze země, kde pobývají. Unie by měla zjednodušit podmínky zaměstnávání přistěhovalců a my bychom tak měli jednat. Myslím tím například práci v Polsku, kterou vykonávají občané Ukrajiny.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, domnívám se, že se jedná o velmi zajímavou rozpravu, za kterou bych chtěl poděkovat všem řečníkům a která dokládá, že zde v Parlamentu panuje široká shoda ohledně nezbytného zaměření se na zaměstnavatele, kteří zaměstnávají a velmi často vykořisťují nelegální přistěhovalce.

Rád bych Parlament upozornil na to, že posouzení dopadů provedené Komisí ukázalo, že sávající postihy nezaručují dodržování shody s předpisy. Směrnice tento stav zlepšuje tím, že členským státům ukládá povinnost zavést rovnocenné tresty a zajistit jejich účinné uplatňování. Na začátku zasedání jsem rovněž zdůraznil, že Komise bude kontrolovat inspekce, které budou muset členské státy provádět.

Rovněž bych rád ještě jednou poděkoval panu Favovi a Parlamentu za to, že se jim podařilo dosáhnout kompromisu. Jeví se mi to jako správný první krok.

Rovněž bych rád upozornil, že tato směrnice tvoří součást rámce společné přistěhovalecké politiky Evropské unie. Musíme samozřejmě bojovat proti nelegálnímu přistěhovalectví a obchodování s lidskými bytostmi. To je téma, o kterém dnes jednáme, ale musíme rovněž zdůraznit přínosy legálního přistěhovalectví. Kromě dvou návrhů předložených v říjnu 2007, o modré kartě pro vysoce kvalifikované migrující pracovníky a o jediném povolení, týkajících se práv migrantů, předloží Komise na jaře 2009 další návrhy směrnic o nelegálním přistěhovalectví zaměřené na stanovení společných pravidel pro sezonní pracovníky, kteří jsou obecně méně kvalifikovaní, pro osoby převáděné v rámci svých společností a pro placené učně.

Rád bych dodal, že Komise v souladu se svým závazkem Evropskému parlamentu a v rámci příprav a uplatňování Stockholmského programu, projedná, bude-li třeba vytvořit právní předpisy pro další skupiny migrujících pracovníků.

Tady to je. Domníval jsem se, že je třeba zasadit tuto směrnici do obecného kontextu paktu o přistěhovalectví a azylu. Chtěl bych je předložit Parlamentu, abych ukázal, že se vaše přání splní. Děkuji vám rovněž za kvalitu této rozpravy.

Claudio Fava, zpravodaj. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, vítám komisařovy poznámky a naděje. Parlament to, myslím, vyjádřil jasně – a nejen dnes – že opatření týkající se nelegálního přistěhovalectví jsou potřebná a potřeby v oblasti přistěhovalectví je třeba řešit v rámci celkového kontextu, který neusiluje pouze o vytváření postihů proti nelegálnímu přistěhovalectví.

V tomto ohledu máme zpoždění a samozřejmě nejme šťastni, že Smlouvy neopravňují tento Parlament k tomu, aby se zapojil do postupu spolurozhodování s Radou v otázce nelegálního přistěhovalectví. Právní základ, který nás nyní omezuje v tom, abychom hovořili pouze o právních předpisech týkajících se boje proti nezákonnému přistěhovalectví, je něco, co i já pokládám za velmi frustrující, ale je to právní rámec, který musíme dodržovat.

Proto jsem přesvědčen, že naše dnešní zpráva poskytuje správné články, které opravdu chrání práva zahraničních pracovníků, i když se jedná o nelegální přistěhovalce. Mám tím na mysli dočasná povolení k pobytu pro nezletilé osoby, které jsou vykořisťovány. Mám na mysli mzdu: je zde konečně výslovně stanoveno, že odměna nesmí být nižší než uznává zákon v případě všech evropských občanů. Mám na mysli

úlohu evropských odborů, které mohou první hájit a zastupovat zahraniční pracovníky, i nelegální, ve správních a občanskoprávních věcech.

To jsou podle mě všechno důvody, proč může hovořit o znovu získaných právech, kroku vpřed, a nikoliv zpět a směrnici, která se zabývá obtížným a citlivým tématem, ale se smyslem pro vyváženost, kterou tento parlament pečlivě sleduje.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční ve středu 4. února 2009.

Pásemná prohlášení (článek 142)

Carl Lang (NI), písemně. – (FR) Tato zpráva je prospěšná z různých důvodů.

Prvním je, že se zaměřuje na informativnost: uvádí alarmující skutečnosti nárůstu nelegálního přistěhovalectví v Evropě, přistěhovalectví se odhaduje, podle vlastních údajů Komise, na 4,5 až 8 milionů osob. Rovněž uvádí ta hospodářská odvětví, kde se nelegální práce ponejvíce soustředí, zejména stavebnictví, zemědělství, úklid, ubytování a catering.

Druhým záslužným důvodem je, že zintenzivňuje boj proti nehlášené práci, zejména možností finančních a trestněprávních postihů zaměstnavatelů nelegálních pracovníků.

Naneštěstí má zpráva mnoho omezení. Neuvádí se v ní nic o opatřeních, která mají být přijata pro zastavení těchto přerušovaných toků nelegálního přistěhovalectví. Rovněž nepojednává o znovuzavedení kontrol na vnitřních hranicích.

V době sociální a hospodářské krize a velkého nárůstu nezaměstnanosti, je prvním požadavkem zemí Unie ochrana jejich pracovních míst. Proto je zásadní zavést vnitrostátní a evropské politiky sociální ochrany. Pracovní místa ve Francii musí být vyhrazena pro Francouze a pracovní místa v Evropě pro Evropany. Uplatňování zásad vnitrostátních preferencí a ochrany je klíčovou podmínkou hospodářské a sociální obnovy zemí Evropské unie.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Nikdo nepochybuje o užitečnosti nebo aktuálnosti opatření na potrestání opatření zaměřených na potrestání osob zaměstnávajících nelegální přistěhovalce. Země, kterou zastupuji, není příliš náchylná k těmto konkrétním obavám, protože se stále jedná spíše o tranzitní zemi nelegálního přistěhovalectví.

Současně potřebujeme znát budoucí rizika, kterým budeme vystaveni. Pokud se týká této zprávy, vítám návrh na odstranění povinného kontrolního procenta, jež chtěla zavést Komise. Toto procento je přemrštěné a mohlo by mít za následek pouze vytváření byrokracie a obrovských veřejných výdajů, aniž by mělo nějaký skutečný dopad.

Maria Petre (PPE-DE), písemně. – (RO) Především bych ráda poblahopřála zpravodaji za kvalitní práci, kterou odvedl. Všichni víme, že mezi 4,5 až 8 miliony nelegálních přistěhovalců pracují v Evropské unii v odvětvích, jako jsou stavebnictví, zemědělství a cestovní ruch.

Vítám skutečnost, že směrnice stanoví trestněprávní postihy zaměstnavatelů vinných opakovanými trestnými činy, zaměstnávajících velký počet osob s nelegálním statutem, pokud je zaměstnanec obětí obchodování s lidmi a zaměstnavateli je tato skutečnost známa, nebo pokud je zaměstnanec nezletilý.

Členské státy musí rovněž vytvořit mechanismus, který umožní nelegálním přistěhovalcům podat stížnost, pokud jsou, například, obětmi vykořisťování.

Musíme myslet na to, že tito lidé s nelegálním pobytem opustili svou zemi původu, aby zajistili svým rodinám lepší budoucnost. Na stále rostoucí počet dětí není brán ohled: některé jsou bez dohledu a jiné zůstávají v péči prarodičů a sousedů nebo v ústavech.

Když tyto děti své rodiče doprovází, musíme jim dát v Evropské unii šanci na přístup ke vzdělávacímu systému a sociální ochraně, i když zde pobývají nelegálně.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), písemně. – (RO) Zpráva sestavená panem Claudiem Favou tvoří součást souboru opatření zaměřených na boj proti nelegálnímu přistěhovalectví tím, že odrazuje společnosti od zaměstnávání těchto osob. Naneštěstí zpravodaj příliš zdůrazňuje opatření zaměřená na trestání zaměstnavatelů a podporuje rozšíření práv nelegálních přistěhovalců.

Je velmi důležité zachovat rovnováhu týkající se postihů, které mohou být ukládány zaměstnavatelům, o což jsem se pokoušel prostřednictvím pozměňovacích návrhů, které jsem předložil, abych zdůraznil ty části zprávy, kde jsou postihy zaměstnavatelů příliš tvrdé a jejichž výklad by mohl být nejednoznačný, což by mohlo vést k jejich zneužívání.

Současně se musí zvláštní pozornost zaměřit na humanitární situaci těchto přistěhovalců. Proto je nanejvýš důležité vyzvat členské státy k ukládání trestněprávních postihů v závažných případech, například tehdy, pokud zaměstnavatel ví, že je zaměstnanec obětí obchodování s lidmi. Kromě toho ověřovací a oznamovací povinnost uložená zaměstnavatelům tak, jak je uvedena ve zprávě, hraje správnou úlohu při ukládání odpovědnosti zaměstnavatelům s ohledem na tento naléhavý problém, jemuž se stále častěji čelíme v EU.

Bogusław Rogalski (UEN), písemně. – (PL) Členské státy by měly mnohem více spolupracovat v boji proti nelegálnímu přistěhovalství tím, že na úrovni členských států a Evropské unie posílí opatření proti nelegální práci. Jedním z hlavních faktorů, který pobízí nelegální přistěhovalce k cestě do EU, je možnost získání zaměstnání bez legalizace jejich právního statusu. Opatření proti nelegálnímu přistěhovalství a pobytu by měla sloužit jako odrazující prostředek.

Avšak směrnice o boji proti nelegálnímu přistěhovalství by měla být uplatňována, aniž by byly dotčeny vnitrostátní právní předpisy zakazující nelegální zaměstnávání státních příslušníků třetích zemí s legálním pobytem na území členských států, ale kteří pracují v podmínkách porušujících jejich status osob s povolením k pobytu.

Mělo by se rovněž projednat snížení finančních postihů zaměstnavatelů státních příslušníků třetích osob v případech, kdy je zaměstnavatel fyzickou osobou.

Společné definice, metody a normy v oblasti boje proti nelegálnímu přistěhovalství jsou *sine qua non* v procesu vytváření společné evropské politiky v oblasti přistěhovalství.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Dámy a pánové, rád bych nejprve poděkoval všem, kteří se na návrhu této směrnice podíleli.

Statistika o počtu nelegálních pracovníků v Unii je alarmující. Pro boj proti nelegálnímu přistěhovalství je bezpochyby potřebná úzká spolupráce. Řešení nelegální práce je prioritou evropské strategie v oblasti přistěhovalství.

Tento návrh směrnice nechává prostor pro některé další požadavky. Její působnost by mohla být širší a týkat se občanů s legálním pobytem na území Evropské unie, ale pracujících za velmi špatných podmínek. Rovněž by bylo přínosné rozšířit definici zaměstnavatelů tak, aby zahrnovala agentury zprostředkovávající sezonní práci a podniky pro dočasnou práci. I přes uvedené nedostatky si tento projekt bez diskuse zaslouží pochvalu.

Je pravda, že jsou zaměstnavatelé odpovědní za nelegální práci. Směrnicí se zavádí doplňkové administrativní povinnosti zaměstnavatelů a za nesplnění těchto povinností stanoví různé postihy. To však neznamená, že by se směrnice týkala pouze postihů zaměstnavatelů.

Chtěl bych velmi jasně sdělit, že naším primárním cílem je odstranit situace vykořisťování v práci. Musí být znemožněno, aby byli lidé zaměstnáváni za nedůstojných a nehumánních podmínek, kdy nemají svá práva a základní sociální výhody. Jsem přesvědčen, že dotčená směrnice je zásadní pro minimální harmonizaci ustanovení o zákazu nelegální práce. Jsem rovněž přesvědčen, že členské státy budou tato ustanovení účinně uplatňovat.

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

6. Hlasování

Předsedající. – Nyní přistoupíme k zasedání.

(Pro výsledky a další podrobnosti hlasování: viz zápis)

6.1. Prodloužení platnosti Dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropským společenstvím a vládou Spojených států amerických (A6-0006/2009, Angelika Niebler) (hlasování)

6.2. Obnovení Dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropským společenstvím a Ruskem (A6-0005/2009, Angelika Niebler) (hlasování)

6.3. Divoká příroda v Evropě (A6-0478/2008, Gyula Hegyi) (hlasování)

- Před zahájením hlasování:

Gyula Hegyi, zpravodaj. – Pane předsedající, protože nemáme plenární rozpravu o tomto bodu a nebyla možnost předkládat pozměňovací návrhy po hlasování ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, musíte buď věřit zpravodaji – tedy mně –, nebo celé usnesení zamítnout. Podle mého názoru se nejedná o dobrý systém, ale takový je současný nástroj.

V každém případě by brzy mělo být znovu projednáno mnoho aspektů směrnic Natura 2000 a snad se bude legislativní akt týkat i oblastí divoké přírody, přičemž bude mít příští sněmovna možnost v tomto krásném tématu pokročit. Doufám, že se moje usnesení stane základem dalších legislativních opatření, která poslancům v budoucnu umožní další zlepšení.

6.4. Žádost o zbavení imunity pana Miloslava Ransdorfa (A6-0008/2009, Aloyzas Sakalas) (hlasování)

6.5. Program pro udržitelnou budoucnost všeobecného a komerčního letectví (A6-0501/2008, Luís Queiró) (hlasování)

6.6. Zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi: Podpora inovace za účelem zajištění udržitelně vysoké kvality veřejných služeb v Evropě (A6-0018/2009, Malcolm Harbour) (hlasování)

6.7. Druhý strategický přezkum energetické politiky (A6-0013/2009, Anne Laperrouze) (hlasování)

6.8. Nediskriminace na základě pohlaví a mezigenerační solidarita (A6-0492/2008, Anna Záborská) (hlasování)

- Před zahájením hlasování:

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (ES) Pane předsedající, rád bych učinil několik drobnějších jazykových, případně sémantických, poznámek.

– (PL) bod A(PL) Bod A obsahuje text „...a uznávajíc rozmanitost rodinných modelů 21. století...“ přeložený do ostatních jazyků jako „a takže uznajac różnorodność wzorców rodziny...“, „...en reconnaissant la diversité de schémas familiaux...“, „...Anerkennung der Vielfalt der Familienmodels...“. Pokud to má být chápáno jako přijetí rozmanitosti včetně modelu rodiny stejného pohlaví, je-li to to, co zamýšlela paní Záborská, pak hlasuji proti. Přivítal bych objasnění, jedná-li se o konstatování, že jsou takové modely pozorovány, nebo jedná-li se o jejich vzetí na vědomí a přijetí. Potřebujeme vědět, o čem hlasujeme.

Anna Záborská, zpravodajka. – (SK) Děkuji, pane předsedající, děkuji panu poslanci Zaleskému. Samozřejmě, že v tomto kontextu bereme na vědomí jiné modely.

Předsedající. – Pak je to jasné, pane Zaleski: bereme na vědomí, že existují.

6.9. Boj proti sexuálnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii (A6-0012/2009, Roberta Angelilli) (hlasování)

7. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

– Zpráva: Gyula Hegyi (A6-0478/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Divoká příroda a její diverzita je dar a bohatství, o které musí odpovědně pečovat lidstvo nejen uvnitř Evropské unie. Pokud nezastavíme odlesňování deštných pralesů, plundrování asijských, afrických či amerických vod, pokud nebudeme šířit efektivněji osvětu o naší společné odpovědnosti za ochranu přírody před lidmi na celé planetě, nebude úsilí Evropské unie účinné. A tato zpráva, kterou jsem dnes také podpořila, bude jen cárem papíru.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, přejeme-li si zastavit zrychlující se proces ztráty biologické rozmanitosti, je zásadní ochránit evropské pralesní a vodní soustavy. Aby byla naše společná opatření účinná, je klíčové, abychom, zaprvé, navrhli jednoznačné definice divoké přírody a její oblasti přesně vyznačili na mapách Společenství.

Rovněž je důležité vypracovat strategii vycházející z odborných analýz rizik a postupů způsobujících degradaci oblastí divoké přírody. To se týká především invaze cizích druhů, které soupeří s původními, a rovněž dopadů trvalé změny klimatu.

Další klíčovou otázkou je cestovní ruch ve svém širším smyslu. Hovořím zejména o dopadech neudržitelného nebo agresivního cestovního ruchu. Máme-li zvýšit informovanost mezi občany Společenství o těchto otázkách, je důležité provádět informační kampaně, poskytnout zvláštní finanční prostředky v rámci institucí místních orgánů a podporovat iniciativy zaměřené na běžné občany.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). - Pane předsedající, rád bych poděkoval Gyulovi Hegyimu za jeho dokument a celkový výzkum.

V době změny klimatu a obtíží v oblasti životního prostředí, je zřejmé, že se potřebujeme zabývat otázkou evropské divoké přírody. Jsem přesvědčen, že je nezbytné, abychom koordinovali strategii ochrany a obnovy naší vzácné divoké přírody. Naší povinností vůči přírodě je náležité využívání země.

V mé vlasti, na Slovensku, donutil nárůst výskytu kůrovce požit pracovníky správy národního parku v oblasti Vysokých Tater použít v boji proti tomuto ničivému hmyzu pesticidy. Avšak tyto pesticidy obsahují chemickou látku cypermethrin, která často ničí zdravou vegetaci a představuje závažné zdravotní riziko pro lidi a zvířata obývající tento region.

Stejně jako musíme nalézt lepší řešení této dramatické exploze populace hmyzu na Slovensku, je v celé Evropě nezbytné nalézt způsoby účinné ochrany našich oblastí přírody i divoké přírody. Naléhavě žádám Evropský parlament, aby jednal odpovědně a rychle v zájmu zajištění ochrany zbývajících oblastí divoké přírody.

– Zpráva: Malcolm Harbour (A6-0018/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Pane předsedo, ráda jsem podpořila zprávu o veřejných zakázkách v předobchodní fázi, neboť zásadně sníží rizika investic do inovací. A to je důležité zejména dnes v době recese. Veřejné instituce budou moci s vítězi předobchodních zakázek spolupracovat na vývoji nových produktů pro zlepšení kvality veřejných služeb. Věřím, že to zvýší zájem malých a středních firem navrhovat inovativní řešení pro zkvalitnění veřejné dopravy, zdravotnictví, pro snižování spotřeby energie v budovách, či umožní vývoj pomůcek pro ochranu občanů před bezpečnostními hrozbami, aniž by muselo být narušováno jejich soukromí. Tento nový postup pomůže evropskému veřejnému sektoru lépe řešit zásadní veřejné úkoly bez státních dotací a současně zvýší inovační potenciál firem v Evropské unii. Zprávou jsme dnes dali Evropské komisi silný signál, aby brzy předložila konkrétní legislativní návrh.

– Zpráva: Anne Laperrouze (A6-0013/2009)

Jan Březina (PPE-DE). - (CS) Pane předsedající, chtěl bych zde prezentovat své stanovisko k vlastnickému oddělení výroby a přenosových soustav u plynu v souvislosti s přijatou legislativou. Rozumným kompromisem

se jeví být navrhovaná certifikační procedura ve vztahu k třetím zemím. Je to vůbec poprvé, co Unie bere v potaz otázku energetické bezpečnosti v kontextu liberalizace trhu s plynem. V odpovědi na proběhlou plynovou krizi je rovněž třeba urychlit výstavbu alternativních, na Rusku nezávislých plynovodů do Evropy. Hlavní infrastrukturní projekty jako plynovod Nabucco, který má propojit kaspickou oblast a Evropu, se neobejdou bez rozsáhlých vertikálně integrovaných energetických podniků a jejich investic. Ty se však do nich stěží pohrnou, budou-li nad sebou mít riziko vlastnického oddělení, a tedy ekonomického oslabení. Řešením, které má v rukou Parlament, je stanovení výjimky z vlastnického oddělení pro novou infrastrukturu na dobu zajišťující návratnost investic. Nevím, zda jsme v této legislativě plně využili svých možností.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, společná energetická politika je v současné době jednou z největších výzev, jíž čelí Evropská unie. Naše reakce musí vycházet ze solidarity.

Všichni víme, že Rusko zůstává jedním z nejdůležitějších a současně nejobtížnějších obchodních partnerů. Skutečnost, že Rusko je naším hlavním zdrojem dodávek plynu však nemůže znamenat, že by si zasloužilo zvláštní zacházení. Zpravodaj navrhuje zmírnění politiky Unie vůči Ruské federaci. Jsem přesvědčen, že vůči partnerovi, který používá energetické suroviny jako zbraň pro vytváření politického tlaku, musíme sledovat spravedlivou, ale striktní politiku.

Zdůrazňuje se, že diverzifikace zdrojů energie je jednou z nejzásadnějších otázek v oblasti zabezpečení dodávek energie. Jedním ze způsobů, jak tuto otázku vyřešit, je odpoutání se od závislosti na ruských surovinách. Výstavba plynovodu Nabucco a využívání jiných zdrojů energie jsou kroky správným směrem.

Jim Allister (NI). – Pane předsedající, znovu jsme se zapsali do našich zelených pověřovacích listin tohoto Parlamentu a řečníci se předhánějí, kdo stanoví vyšší a vyšší nerealistické cíle energie pocházející pouze z obnovitelných zdrojů a snižování emisí CO₂ – to všechno s přesvědčením, že naším slabým, ale nákladným úsilím zachráníme planetu.

Ano, měli bychom využívat a podporovat obnovitelné zdroje energie, ale dodržovat to, co se stalo téměř dogmatem bez ohledu na náklady nebo realitu, je třeba mírnit realitou, včetně reality, že změna klimatu není nová, nýbrž cyklická, a reality, že tyto cíle sami sobě ukládáme a současně vytváříme změny bez možností, jak je zastavit. Jednoho dne se budeme muset zodpovídat za vlastní cíle, v čemž EU vyniká.

Johannes Lebech (ALDE). – (DA) Pane předsedající, hlasoval jsem pro zprávu paní Laperrouzeové, ale rovněž pro mnoho pozměňovacích návrhů, které všechny zpochybňují jadernou energii jako energetický zdroj budoucnosti. Ty byly zamítnuty. Hlasováním pro zprávu jako celek podporuji mnoho dobrých prvků, které obsahuje, ale také uznávám skutečnost, že většina vnímá jadernou energii jako součást evropské kombinace energií bez CO₂.

Avšak stále si myslím, že toto není řešení pro budoucnost. Řešením pro budoucnost jsou masivní investice do obnovitelné energie a její rozvoj.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Souhlasím s ustanoveními druhého strategického přezkumu energetické politiky, ale ráda bych rovněž zmínila některé aspekty krize s dodávkami plynu. Současná krize s dodávkami plynu mezi Ukrajinou a Ruskem naneštěstí, a nikoliv poprvé, dopadá na 15 středoevropských a balkánských zemí. Neviděla jsem údaje dokládající výši hospodářských ztrát těchto zemí, ale chtěla bych zdůraznit ztráty morální a ztráty hodnot. Jak se mají cítit občané EU, když konflikt mezi Ukrajinou a Ruskem, který je zjevně politický, ruší hospodářství EU, její zabezpečení dodávek energií, politickou stabilitu a státy EU nejsou schopny přijmout jakákoliv opatření? Odkazuji na záměr Slovenska Bulharska obnovit provoz jaderných elektráren, které byly uzavřeny, což mnoho z nás poslanců podporovalo. Když hovoříme o jakémkoliv právním aktu EU, včetně aktu v oblasti energetiky, zdůrazňujeme, že nejdůležitější je spotřebitel, jinými slovy laik. Kdy budeme věnovat pozornost laikovi – občanovi Evropské unie?

Avril Doyle (PPE-DE). – Pane předsedající, mnozí kolegové, cíl 95% snížení emisí CO₂ do roku 2050 se mnohá zdá přehnaný, ale pokud přijmeme – jak to činím já – vzájemně posouzené znalosti, jak je představuje poslední zpráva Mezivládního panelu pro změnu klimatu, bude taková míra snížení potřebná, budeme-li chtít udržet nárůst globálního oteplování o 2 °C pod kontrolou.

Zadruhé, i když jsem vzhledem ke svým trvalým obavám z jaderného štěpení hlasovala proti celé řadě pozměňovacích návrhů týkajících se jaderné energetiky, nemám problém s odkazy na výzkum bezpečnostních otázek nebo nových generací jaderné energie. Jako mnozí další sleduji a pochybuji o tom, že se jaderná fúze někdy stane realitou.

Třetím bodem, který bych chtěla uvést do záznamu, jsou moje trvalé obavy o situaci v Irsku a nedostatečně transparentní a skutečné oddělení vlastnictví naší elektrické rozvodné sítě, která nadále jako hlavní důvod brání investicím ostatních výrobců, zejména využívajících alternativní paliva, s tím výsledkem, že Irsko má jednu z nejvyšších cen elektřiny v Evropě.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedající, touto otázkou vysokých cen elektřiny v Irsku se zabýval náš kolega, bývalý poslanec této sněmovny, pan Simon Conveney, a doufáme, že uspěl.

Hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože pojednává o citlivých otázkách, jako je například energetická účinnost a zabezpečení dodávek energie v souvislosti s agendou v oblasti změny klimatu. Stejně jako mnoho lidí v Irsku se obávám jaderné energie, ale domnívám se, že je třeba uznat, že pokud existují vzájemná propojení a fungují, pravděpodobně budeme využívat energii vyrobenou z jádra. Takže ano, potřebujeme výzkum v oblasti bezpečného nakládání s jaderným odpadem a výzkum nového rozvoje této technologie, aby se zvýšila její bezpečnost.

Pokud toto chybí, obávám se i nadále podle těchto obav jsem hlasovala o této zprávě. Zejména lituji zamítnutí pozměňovacího návrhu 37, neboť se domnívám, že velmi přesně odrážel mnoho z obav v této sněmovně.

– Zpráva: Luís Queiró (A6-0501/2008)

Nirj Deva (PPE-DE). – Pane předsedající, bylo mi potěšením podpořit zprávu pana Luíse Queiró o proporcionalitě a subsidiaritě malých letišť. Vždy jsme v EU usilovali o jednotné politiky vhodné pro všechny, ale EU musí uznat, že si všechny členské státy a všechny místní podmínky vyžadují odlišná řešení. Zpráva pana Queiró se tím vyčerpávajícím způsobem zabývá.

Existují malá letiště, středně velká letiště a velká mezinárodní letiště. Nechceme, aby EU byla masivní letištní strukturou. Tato zpráva je správným způsobem vyvážená, a toto je způsob, kterým bychom měli nahlížet na naši budoucí infrastrukturu. To je jedním z důvodů, proč ve svém volebním obvodu v jihovýchodní Anglii, místo podpory důrazně odmítám třetí vzletovou a přistávací dráhu na letišti Heathrow, když by ze strukturálního hlediska bylo pro Kent lepší nové letiště v ústí Temže.

– Zpráva: Anna Záborská (A6-0492/2008)

Zita Pleštinová (PPE-DE). – (SK) V praxi se ukazuje, že postup podle čl. 45 odst. 2 má vážné nedostatky. Kromě toho, že mimo zpravodaje v rozpravě už v plénu nemůže být k danému tématu žádná diskuse, vylučuje zpravodaje i z možnosti jednat o jednotlivých pozměňovacích návrzích, které jsou ve zprávě problematické.

Nehlasovala jsem pro pozměňovací návrh skupiny Zelených, protože ve dvou bodech nová verze vyjadřuje výhrady vůči návrhu českého předsednictví. Jakkoliv nejde o oficiální postoj Rady, takové doporučení jsou předčasné a často i kontraproduktivní.

Aby byl profesní život slučitelný s rodinným životem, musí být profesní kariéra zrovnoprávněna s nevýdělečnou činností, která je vykonávána v rámci mezigenerační solidarity. Jsem přesvědčena, že zpráva přináší nové podněty, například odstranění vícenásobné diskriminace, s kterou se setkávají ženy i muži, kteří se svobodně rozhodnou starat se o své blízké.

Chtěla bych zdůraznit práci zpravodajky Anny Záborské, je mi však líto, že kvůli procesním postupům jsme už nehlasovali o jejím návrhu zprávy.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Pane předsedo, distancuji se od právě odhlasovaných změn ve zprávě Záborská o nediskriminaci na základě pohlaví a mezigenerační solidarity. Celodenní péči o děti a další blízké potřebné osoby se musí vypořádat evropská společnost naučit vnímat jako plnohodnotnou alternativu profesního života. Návrh z dílny Zelených, který tento přístup českého předsednictví napadá a označuje za zpátečnický, odsuzuji jako scestný a nedospělý, i když pro něj poslanci zvedli bohužel ruku. Nejen že se nejedná o žádné zpátečnické degradování žen do role podřízené mužům, ale naopak je to cesta, jak společensky rehabilitovat rodinu a zrovnoprávnit i muže. Dnes i muži vozí kočárky, starají se o dítě v nemoci. Ty ženy a muži, kteří část života věnují péči o potomka, či nemohoucí rodiče vykonávají společensky významnou práci, která nesmí být do budoucna považována za podřadnou činnost. Vážím si, že české předsednictví takový postup uvedlo i mezi prioritami. Naším cílem musí být vytvoření takových podmínek, aby ani žena, či muž, kteří se rozhodnou pro tuto cestu, nebyli již profesně diskriminováni, aby mohli využít škálu prostředků pro skloubení rodinného a profesního života podle zásad flexikurity. Rodičovství, tedy mezigenerační flexikuritu, musíme posilovat, a nikoliv ji oslabovat překážkami v pracovních zákonech.

Předsudky minulého století prohlubují demografickou krizi. Zpráva poslankyně Záborská byla krok správným směrem a protestuji proti přijaté upravené verzi.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (CS) Rád bych rovněž vyjádřil plnou podporu kolegyni Záborské, která přišla se svou iniciativní zprávou, která právě řeší a zdůrazňuje potřebu mezigenerační solidarity mezi jednotlivými členy rodiny. Je to péče nejen o mladou generaci, o nové lidi, kteří se narodí v rodině, ale máme často řešit i problémy péče o starší lidi v rámci totožné rodiny.

Myslím si, že české předsednictví velmi správně vystihlo tuto naléhavost současné demografické situace – je to i ekonomicky výhodné – a odmítám postoj Zelených, kteří úplně nesprávně navrhli pozmeňovací návrh, který tento správný úmysl devaluje. Plně podporuji zprávu paní Záborské.

Při hlasování o závěrečné zprávě moje hlasovací zařazení nefungovalo. Hlasoval jsem pro směr, který propagovala paní Záborská.

Ivo Strejček (PPE-DE). – Pane předsedající, děkuji vám za trpělivost a shovívavost. Rád bych se chopil příležitosti a vysvětlil, proč jsem hlasoval proti Zeleným a jejich pozmeňovacímu návrhu. Nechci hlasovat proti českému předsednictví.

Mým prvním bodem je, že české předsednictví nepožaduje zásadní změny tzv. barcelonských cílů, ale otevření diskuse o možné a reálné revizi těchto cílů. Mým druhým bodem je, že je zřejmá existence různých sociálních, kulturních a hospodářských podmínek, jež takřka obecně znemožňují dosažení barcelonských cílů a jejich dosažení v celé EU ve stejné míře. Zatřetí nejsou ve zprávě zohledněny další faktory, jako svoboda každé rodiny a zájmy dětí. Závěrem, avšak nikoliv v poslední řadě je také obtížné dosáhnout barcelonských cílů, protože péče o děti je, zcela správně, zcela v rukou vnitrostátních vlád.

Philip Claeys (NI). – (NL) Rovněž jsem zamýšlel hlasovat pro zprávu paní Záborské, protože se jedná především o vyváženou zprávu, která nesklouzává do tradičních, politicky korektních kliše v otázkách, jako je diskriminace, nebo to, co se tím myslí.

Pozměňovací návrh předložený skupinou Zelených / Evropské svobodné aliance, proti kterému jsem hlasoval, ve skutečnosti zprávu zcela popírá a obsahuje množství velmi diskutabilních prvků, včetně útoků na české předsednictví a zbytečný požadavek, aby výchova dětí doma měla ve skutečnosti potvrzující úlohu. To je obzvláště slabý argument, ale kdo chce psa bít, hůl si vždycky najde a pokračuje v diskusi, pro poskytnutí skutečných argumentů pro otázku plateb rodičům za to, že zůstanou doma.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Pane předsedající, hlasovala jsem ve prospěch zprávy paní Záborské, zejména proto, že uznává práci, kterou doma vykonávají ženy. Práce ošetrovatelská, pečovatelská, výchovná a vzdělávací by měla být patřičně ohodnocena. Koneckonců je-li tato práce vykonávána mimo domov, je uznána jako součást HDP a je do něj započítávána. Nositel Nobelovy ceny Gary Becker odkazuje na význam ekonomických příspěvků lidí vykonávajících domácí práci pro pokrok celé společnosti. Pokud jde o definici rodiny, v Polsku tento termín znamená spojení umožňující plození dětí, a proto nezahrnuje spojení párů stejného pohlaví.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, hlasovala jsem pro zprávu paní Záborské, proti níž byli Zelení a zahájili o tom alternativní diskusi. Domnívám se, že v Evropě musíme na základě souboru společných hodnot zajistit, aby ženy, a především ty, které zakládají rodinu, měli právo výběru, jestli úplně zastaví práci, nebo budou po porodu pouze pracovat na zkrácený úvazek, aby se mohly starat o své dítě. Byla jsem velmi šťastná, že to moje matka dokázala a musím říci, že mi to velmi prospělo.

Pokud by moje matka neměla štěstí a rozvedla by se po dvaceti letech manželství, ocitla by se zejména ve stáří v obtížné situaci, protože by jí nebyla přiznána žádná sociální podpora. Čtyřicet let bojuji za to, aby si ženy mohly samy vybrat, jestli se budou starat o své děti, a nebyly diskriminovány a nezhoršovaly si svoje postavení tím, že takový výběr učiní. Nemohu hlasovat pro ideologii, podle níž se stát bude starat o děti od kolébky do hrobu.

Vyjádřuji politování nad skutečností, že byla zamítnuta zpráva Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví. Většina poslanců, kteří proti ní hlasovali, udělala špatnou službu ženám, rodině i společnosti.

Nirj Deva (PPE-DE). – Pane předsedající, velmi děkuji paní Anně Záborské za její zprávu. Přestože k ní má moje skupina některé výhrady, domnívám se, že se tato zpráva týká něčeho, co má pro EU zásadní význam.

Počet obyvatel EU prudce klesá. Mnoho členských států neuznává úlohu žen při výchově v rámci rodiny za příspěvek k HDP. Ženy a matky jsou nedílnou součástí pracovního života naší společnosti a v mém volebním obvodu jihovýchodní Anglie jsou miliony matek, které se starají o své děti. Jejich příspěvek k HDP spojeného království a k prosperitě mého vlastního regionu má pro naši zemi zásadní význam.

Tato zpráva, poprvé v Evropské unii, jak jsem přesvědčen, tento příspěvek uznává. Potřebujeme podpořit náš parlament, aby v budoucnu prozkoumal tyto otázky do technických podrobností, abychom vytvořili rovnost a solidaritu mezi ženami a muži.

– Zpráva: Roberta Angelilli (A6-0012/2009)

Jim Allister (NI). – Pane předsedající, dnes diskutujeme o zlu způsobeném sexuálním vykořisťováním dětí. Pravděpodobně každý řečník v této rozpravě patřičně odsoudil činnost pedofilů a pornografické zneužívání dětí. Stejně tak mnohé rozhněvalo takové zneužívání internetu.

Je však zklamáním, že nehledě na tuto jednomyslnost nedosáhlo několik členských států stejné úrovně kriminalizace tohoto zneužívání dětí. Podvádění dětí za účelem pohlavního zneužívání, pohlavní zneužívání a dětská pornografie by neměli mít místo kdekoli v EU, ani by nic z toho nemělo být tolerováno. Mlčení je nejlepším přítelem pedofilie. Setkáváme se s ní v církvích, rodinách a společenstvích, před čímž zavíráme oči, a to vede k některým skandálům, o nichž mám e zprávy z různých členských států.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Pane předsedo, zprávu jsem před chvílí ráda podpořila, ale musím k mému předchozímu projevu dodat, že sedm zemí se dosud nezavázalo k úmluvě Rady Evropy či opčnímu protokolu OSN obsahujícím moderní nástroje pro boj proti prodeji, prostituci a pornografii dětí. Mrzí mne, že se to týká i mé České republiky, která samozřejmě proti tomu chce lépe bojovat, ale řeší již dlouho problém týkající se zakotvení trestní odpovědnosti právnických osob do naší legislativy. Ovšem jsou to právě právnické osoby, které organizují obchod s dětmi a inkasují za to tučné zisky. Apeluji proto na české předsednictví, aby tento domácí problém dořešilo a šlo příkladem ostatním zemím Evropské unie.

Písemné vysvětlení hlasování

– Zpráva: Angelika Niebler (A6-0006/2009)

David Casa (PPE-DE), písemně. – Tyto dohody jsou klíčové pro proces posilování vazeb mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými. Jak stále narůstá konkurence nově se objevujících trhů, je nanejvýš důležité udržet se ve špičce a domnívám se, že zpráva tento názor přesně vyjadřuje.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu paní Nieblerové, protože vědecká a technologická spolupráce mezi EU a USA je absolutně nezbytná. Transatlantická dohoda musí inspirovat Spojené státy i Evropské společenství, aby měly vzájemný prospěch z vědeckého a technologického pokroku dosaženého prostřednictvím výzkumných programů. Tato dohoda usnadní výměnu myšlenek a přenos zkušeností, což přinese prospěch vědecké obci, průmyslu i řadovým občanům. Rád bych zdůraznil, že USA jsou na celosvětové špičce v oblasti vědy a technologií.

Musíme konstatovat, že dohoda vychází ze zásady vzájemného prospěchu, podporuje účast na koordinovaných činnostech, například koordinované výzvy k předkládání společných projektů a vzájemný přístup k programům a činnostem. Aktivně se propagují zásady podporující účinnou ochranu práv duševního vlastnictví a spravedlivé sdílení práv duševního vlastnictví. V návrhu jsou rovněž stanoveny mise odborníků a úředníků z EU a semináře a setkání uspořádané v Evropském společenství a Spojených státech.

Doufám, že tato dohoda přispěje rovněž k úspěchu Lisabonské strategie, která se zaměřuje na vytvoření znalostní Evropy. Po vytvoření Evropské technologické institutu bude tato transatlantická vědecká a technologická spolupráce vytvářet nové příležitosti.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Paní Nieblerová předložila zprávu o třetím prodloužení platnosti dohody mezi EU a USA, která podporuje rozhodnutí Rady týkající se prodloužení platnosti Dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropským společenstvím a vládou Spojených států amerických. Tato vzájemně přínosná dohoda zvyšuje úroveň vědeckých znalostí a technologický pokrok a jsem velmi potěšena, že mohu toto opatření podpořit.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE), písemně. – Prodloužení platnosti dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi EU a USA je pro evropský výzkum bezpochyby přínosné. Drtivé přijetí to jen potvrzuje.

Avšak zkušenosti stále a znovu dokládají, že se nejpłodnější vědecká spolupráce dosáhne spoluprací dvou výzkumných pracovníků ze dvou vědeckých institucí na společně navrženém a financovaném projektu. Proto bychom obohatili vědeckou spolupráci s USA, vyzývám Komisi, aby výslovně vytvořila jednoduchý finanční nástroj společných výzkumných grantů mezi výzkumníky z USA a EU zaměřený na financování. Bylo by vítané, aby byly do dohody výslovně zahrnuty oblasti, jako jsou biomedicína, nanotechnologie a vesmírný výzkum. Rád bych, aby byly zahrnuty i další průřezové oblasti, například výzkum kmenových buněk. Skutečnost, že ohledně některých oblastí výzkumu existují odůvodněné etické otázky, by měla řídit společné zohlednění těchto aspektů, spíše než bránit obecnému vědeckému pokroku.

Především vzhledem ke grantům Evropské rady pro výzkum je EU stále přitažlivější pro americké výzkumné pracovníky. EU nyní vlastní nástroje, jejichž pomocí může usilovat o výraznější a dlouhodobější zvyšování mobility vědeckých pracovníků a musí jednat tak, aby dosáhla přílivu mozků.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Prodloužení platnosti dohody o vědeckotechnické spolupráci se Spojenými státy je potvrzením potřeby spolupráce a vzájemně přínosných výměn mezi EU a USA v průřezových odvětvích výzkumu a inovací.

Začlenění vesmíru a bezpečnostních oblastí do této dohody znamená důležitý krok vpřed směrem k upevnění transatlantických vztahů, což je prioritním cílem skupiny PPE-DE. Tato spolupráce se musí rovněž týkat způsobů civilní a vojenské spolupráce v oblastech společného zájmu, včetně průkopnických oblastí, jako jsou například nové vesmírné technologie, nanotechnologie a obranný výzkum.

Jsem pevně přesvědčen, že tato spolupráce posílí výsledky činností, jež jsou prováděny na mezinárodní vesmírné stanici a rovněž v citlivé oblasti komunikačních družic. Kromě toho se domnívám, že je důležitá spolupráce se třetími zeměmi, zejména Ruskem, a to hlavně na projektech typu GPS, Glonass nebo Galileo.

Všechny zúčastněné strany musí mít prospěch z cenných výsledků dosažených jednou z nich, ať již v civilním sektoru nebo ve vojenském sektoru s využitím v sektoru civilním, protože bezpečnost je hlavním zájmem obyvatel dnešního světa a sdílení těchto úspěchů není jen důkazem vzájemné důvěry a partnerství, nýbrž také zajistí, že tyto výsledky budou použity pouze ku prospěchu lidstva.

Mairead McGuinness (PPE-DE), písemně. – Do zápisu bych chtěla uvést, že podporuji tuto zprávu o prodloužení platnosti dohody ES/USA o vědeckotechnické spolupráci.

Avšak moje hlasovací zařízení nefungovalo a přeji si nechat zaznamenat moje hlasování pro tuto zprávu do zápisu.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), písemně. – (DE) Hlasoval jsem proti zprávě Angeliky Nieblerové o prodloužení platnosti Dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropským společenstvím a vládou Spojených států amerických (A6-0006/2009).

Obsah dohody s prodlouženou platností se liší od předchozí dohody doplněním oddílů týkajících se vesmírného a bezpečnostního výzkumu. Protože EU a USA výslovně plánují využití k vojenským účelům a protože definují bezpečnost především ve vojenské oblasti, dá se důvodně předpokládat, že tato dohoda o spolupráci bude sloužit rovněž pro vojenské účely.

Spolupráce v oblastech vědy a výzkumu je velmi důležitá. Avšak musí být využívána pro civilní účely. Jsem proti vojenskému využití.

Lydie Polfer (ALDE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro tuto zprávu, v níž se navrhuje obnovení dohody z prosince 1997, první obnovení od roku 2003, což umožní oběma stranám pokračovat ve spolupráci ve vědeckotechnických oblastech společného zájmu, a tuto spolupráci zlepšovat a zintenzivňovat.

Tato spolupráce přinese vzájemný prospěch z vědeckotechnického pokroku dosaženého prostřednictvím našich příslušných výzkumných programů. Dojde rovněž k přenosu znalostí, který prospěje našim společnostem a našim občanům.

Tato spolupráce tvoří součást evropské politiky technologického výzkumu a vývoje, která pokrývá velkou část evropských právních předpisů. Umožní nám posílit vědeckotechnickou základnu evropského průmyslu a podpořit jeho zvýšenou mezinárodní konkurenceschopnost.

Zuzana Roithová (PPE-DE), písemně. – (CS) Nehlasovala jsem dnes pro zprávu o prodloužení vědeckotechnické spolupráci mezi Evropskou unií a USA. A to přes to, že investice EU a USA do této oblasti patří k největším na světě a mnoho vědeckých, vzájemně propojených ústavů patří ktahounům

vědeckotechnického pokroku na světě a jsou přínosem pro řešení řady globálních problémů. Ale dlouhodobě kritizují neochotu Komise a Rady dohodnout se s USA na základních společných etických principech pro vědu a výzkum. Vadí mi, že ani tato dohoda opět žádné takové články neobsahuje. Je to neodpovědné vůči lidstvu a také bezohledné vůči těm vědcům, kteří dobrovolně dodržují určité etické principy, zatímco ti ostatní nikoli. Zejména jde o biotechnologie.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu paní Nieblerové týkající se prodloužení platnosti dohody EU/USA o vědeckotechnické spolupráci. Dohoda o vědeckotechnické spolupráci vstoupila v platnost zhruba před 10 lety a byla obnovena již jednou, to po prvních pěti letech. Zcela souhlasím s tím, že je třeba tuto dohodu znovu obnovit, aby mohla být dále podporována vědeckotechnická spolupráce se Spojenými státy ve společných prioritních oblastech, což oběma stranám přináší sociální a ekonomické výhody.

Jsem rovněž spokojen s tím, že podmínky dohody jsou téměř totožné s těmi, které byly podepsány dříve, s výjimkou několika technických změn. Konečně vítám doplnění vesmírného výzkumu a bezpečnostního sektoru do dohody EU/USA.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), *písemně*. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu o návrhu rozhodnutí Rady o prodloužení platnosti Dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropským společenstvím a vládou Spojených států amerických, protože se domnívám, že jakákoliv vědecká spolupráce může přinést nové objevy, které pak mohou podpořit rozvoj a vývoj lidstva. Vzhledem k tomu, že je hospodářství USA jednou z nejvýznamnějších sil v oblasti vědecké výzkumu, domnívám se, že rozšíření vědecké spolupráce s touto zemí bude přínosem pro všechny členské státy Evropské unie.

– Zpráva: Angelika Niebler (A6-0005/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), *písemně*. – (LT) Obnovení dohody na dalších pět let by bylo užitečné pro obě strany, protože by měla pokračovat vědeckotechnická spolupráce mezi Ruskem a Evropským společenstvím.

Neboť obsah obnovené dohody bude totožný s obsahem dohody, jejíž platnost vyprší 20. února 2009, nemělo by smysl pokračovat v rozhovorech o obnovené dohodě obvyklým způsobem.

Vzhledem k výhodám, které bude mít rychlé obnovení pro obě strany, je navržen jednofázový postup (jeden postup a jeden akt pro podpis a sestavení této dohody). Obě strany dohody usilují o zajištění trvalé spolupráce (zejména provádění těch činností, jichž se musí podle dohody o spolupráci účastnit třetí strany). Zcela souhlasím s tímto návrhem.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), *písemně*. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu paní Nieblerové, protože je nezbytná vědeckotechnická spolupráce mezi EU a Ruskem. Dohoda mezi EU a Ruskem musí inspirovat EU i Rusko k využívání vzájemných přínosů pocházejících z vědeckotechnického pokroku dosaženého prostřednictvím výzkumných programů.

Tato dohoda usnadní výměnu myšlenek a přenos odborných znalostí, což prospěje vědecké obci, průmyslu i řadovým občanům. Konstatuji, že tato dohoda vychází z podobných zásad podepsaných ve stejných oblastech mezi EU a USA, zejména v oblastech vědy a technologie.

Musíme konstatovat, že dohoda vychází ze zásad vzájemného prospěchu, podporuje účast na společných činnostech, například „koordinovaná výzva k předkládání společných projektových návrhů a vzájemný přístup k programům a činnostem“.

Jsou aktivně propagovány zásady podporující účinnou ochranu duševního vlastnictví a rovnocenné sdílení práv duševního vlastnictví. V návrhu jsou rovněž stanoveny mise odborníků a úředníků a pořádání seminářů a setkání v Evropském společenství a Rusku. V letošním Evropském roku tvořivosti a inovace doufáme, že tato dohoda přispěje k větší účinnosti strategického partnerství mezi EU a Ruskem.

Avril Doyle (PPE-DE), *písemně*. – Paní Nieblerová představila zprávu o obnovení Dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropským společenstvím a Ruskem. Mírová spolupráce a činnost Ruska a EU je pro obě strany přínosná, protože obohacuje vědecké znalosti a výzkum, a jsem potěšena, že mohu toto opatření podpořit.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), *písemně*. – (RO) Obnovení partnerské dohody o vědeckotechnické spolupráci s Ruskem je důležitým krokem v procesu normalizace a upevnění vztahů mezi EU a Ruskou federací, nemluvě o zmírnění současného napětí.

Avšak nepostačuje normalizovat vztahy týkající se spolupráce v těchto oblastech. EU a Rusko musí především nalézt způsob upevnění svého partnerství a spolupráce v oblasti bezpečnostních politik, zejména v oblasti politiky zabezpečení dodávek energie. Nedávná krize s dodávkami plynu zdůraznila, že je třeba, abychom přijali seriózní a jednotný přístup pro řešení otázky závislosti Evropské unie na svých dodavatelích energie.

Neměli bychom zapomínat ani na krizi v Gruzii, která načas ohrozila uspořádání Evropy po studené válce.

S ohledem na všechny výzvy představované globalizací a celosvětovou krizí je Rusko důležitým aktérem, který nemůže být z jednání vyloučen, nebo u těchto jednání ignorován. Avšak Ruská federace musí tyto dohody dodržovat, stejně jako normy mezinárodního práva.

Žádám Evropskou komisi a české předsednictví, aby co nejdříve našly konkrétní způsoby řešení těchto problémů, což prospěje, jak jim, tak evropským občanům a partnerům ve třetích zemích (na Ukrajině a v Moldavsku).

Mairead McGuinness (PPE-DE), písemně. – Chtěla bych uvést do zápisu, že podporuji tuto zprávu o obnovení Dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropským společenstvím a Ruskem.

Avšak moje hlasovací zařízení nefungovalo a chtěla bych uvést do zápisu, že jsem hlasovala pro tuto zprávu.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE), písemně. – (SK) Spolupráci mezi Evropským společenstvím a Ruskem ve vědeckotechnické oblasti jsem svým hlasem podpořil, protože je potřebné budovat pevné, stabilní a seriózní sousedské vztahy s Ruskou federací. Spolupráci v oblasti vědy a techniky vnímám jako výborný prostředek budování těchto vztahů. Evropské společenství, stejně jako Rusko, má výrazné vědecké úspěchy, které mohou být vzájemně prospěšné pro obě strany. Společenství může z této spolupráce určitě profitovat a realizovat a zdokonalovat vlastní vědeckotechnické projekty. Zdůrazňuji, že pro seriózní sousedské vztahy je ale potřebná vůle a spolehlivost i druhé strany.

Poslední dny byly projevem hrubé neserióznosti Ruska jakožto obchodního partnera. Jednání Ruské federace způsobilo v mnoha zemích Evropského společenství plynovou krizi, a tím byla přímo ohrožena ekonomika členských států a ukázali se zápory energetické závislosti na Rusku. Doufám, že ve jménu dobré spolupráce ve vědeckotechnické oblasti se podobné záležitosti v budoucnu nebudou opakovat.

Zuzana Roithová (PPE-DE), písemně. – (CS) Stejně jako u dohody s USA jsem také hlasovala proti zprávě o dohodě o vědeckotechnické spolupráci mezi EU a Ruskem. A důvod mám rovněž stejný. Vadí mi, že v ní chybí kapitola věnovaná dohodě o společných etických limitech pro výzkum. Je mi smutno, že Komise i Rada tento veledůležitý aspekt výzkumu podceňují a ani se o jakoukoli dohodu nepokoušejí. Jako by si nebyly vědomy, že etické limity mají své místo ve vědě více než jinde, kde je také nutná předběžná opatrnost. A tak alespoň pokud jde o vědu a výzkum financovaný z veřejných zdrojů, mezinárodní dohoda o etických principech by byla u takové dohody zcela na místě.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu paní Nieblerové o obnovení Dohody o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropským společenstvím a Ruskem. Je skutečně nezbytné obnovit tuto dohodu navrženou před lety sovětskou vládou. Spolupráce mezi Evropskou unií a Ruskem přináší vynikající výsledky, a to proto, že spojuje síly k dosažení jediného cíle zlepšení všeobecného blahobytu.

Proto vítám iniciativu paní Nieblerové a zdůrazňuji význam kontinuity a stability diplomatických vztahů mezi EU a Ruskem, což zajistí zachování mezinárodní geopolitické rovnováhy.

Peter Skinner (PSE), písemně. – Je několik důvodů, proč v oblasti norem tato dohoda posiluje vnitřní trh EU a spolupráce a rovněž zachovává ochranu spotřebitele.

Prvním z nich je skutečnost, že věda je globálním oborem a pokroky, které můžeme sdílet, směřují ke zvýšení celkového úsilí lidstva. Přínosy, na nichž můžeme pracovat, jsou konkrétní a z obecného hlediska pozitivní.

Ať se již jedná o práci automobilového průmyslu na snižování emisí, nebo vysoké školy vytvářející strategická propojení, úspěšná podpora této dohody je měřitelná.

I spotřebitelé z toho budou mít nepřímý přínos, protože se pro vytvoření větší důvěry v reakci na naše společné zájmy mohou uplatnit nejlepší výzkumní pracovníci.

Daniel Stroz (GUE/NGL), písemně. – (CS) Jakkoli se může zdát, že přijetí zprávy o návrhu rozhodnutí Rady o uzavření dohody, kterou se obnovuje Dohoda o vědeckotechnické spolupráci mezi Evropským

společenstvím a vládou Ruské federace, je spíše formalitou druhořadého významu, domnívám se, že tomu tak není. Stále naléhavěji se totiž ukazuje, že Rusko musí být pro EU strategickým partnerem, a nikoli jakýmsi věčným a zatracovaným strašákem. Je třeba proto přivítat každý krok, který směřuje ke spolupráci mezi EU a Ruskem na různých úrovních a v různých kvalitách. Lze také očekávat, že spolupráce s Ruskem bude hrát také velmi závažnou, jednoznačně pozitivní roli v současné těžké ekonomické krizi. Rusko nelze od Evropy oddělovat. Patří k ní, ať se to komukoli nelíbí, a spolupráce s ním může být v brzké době pro Evropskou unii životně důležitá.

– **Zpráva: Gyula Hegyi (A6-0478/2008)**

John Attard-Montalto (PSE), *písemně*. – Hovoříme-li o divoké přírodě, ve skutečnosti odkazujeme na přírodním prostředí, v němž chybí závažnější zásah člověka, jinými slovy nedotčených oblastí. Divoká příroda se může týkat jak souše, tak moře.

Existují dva odlišné přístupy: jeden odkazuje na koncept zachování a druhý na ochranu. Je mezi nimi rozdíl. První může být popsán jako „řádne využití přírody“ a druhý jako „ochranu přírody před užíváním“. Jsem přesvědčen, že by se zachování a ochrana měly lišit, ale jejich použití závisí na konkrétní oblasti. Například Evropa je příliš malá, aby se v ní nacházely oblasti nepřístupné jejím občanům. Lesy pokrývají oblasti, z níž pouhých 5 % lze popsat jako divokou přírodu.

Většina evropských oblastí divoké přírody je chráněna v rámci sítě Natura 2000. Jedná se o evropskou síť pokrývající nejcennější a biologicky nejrozmanitější oblasti EU. Proto souhlasím s tím, že nejsou potřeba žádné nové předpisy týkající se oblastí divoké přírody, protože těch se již týká Natura 2000. Je však důležité zmapovat oblasti divoké přírody, podle rozdělení na lesní, sladkovodní a mořskou divokou přírodu.

Alessandro Battilocchio (PSE), *písemně*. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu. Existuje několik důvodů, proč by se Evropa měla zajímat o ochranu oblastí divoké přírody. Zprvu fungují jako útočiště a genetická záloha mnoha druhů, které nemohou přežít v podmínkách, jež se i jen minimálně změní. Existuje také mnoho druhů, jež nebyly dosud objeveny a popsány. Nejvíce z nich žije v půdě nebo v tlejícím dřevě a jsou velmi citlivé vůči změnám. Tyto neznečištěné oblasti jsou ideální pro studium přírodních změn a evoluce přírody. Současné jsou tyto oblasti velmi zranitelné dopady změn klimatu způsobené člověkem mimo jejich území.

Pak zde existuje mnoho čistě etických důvodů pro zachování evropských oblastí divoké přírody. Máme morální povinnost zajistit budoucím generacím možnost využívání a přínosů chráněných evropských oblastí divoké přírody. Rozvoj udržitelného cestovního ruchu je využíván jako prostředek přidání ekonomické hodnoty oblastem divoké přírody a podpory jejich zachování.

Proto je důležité navrhnout vhodná doporučení, která by členskými státy pomohla nalézt nejlepší způsob, jak zajistit, že stávající a případně chráněné oblasti, a rovněž oblasti divoké přírody a jejich přírodní procesy, budou ochráněny v rámci sítě Natura 2000.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), *písemně*. – Hlasoval jsem pro zprávu, protože souhlasím s tím, že skutečně potřebujeme zmapovat poslední evropské oblasti divoké přírody. To samozřejmě nemůžeme učinit, aniž bychom divokou přírodu nedefinovali. Proto naléhavě žádám Evropskou komisi, aby v tomto směru podnikla opatření. Rovněž souhlasím s myšlenkou, že bychom v těchto oblastech měli podporovat udržitelný cestovní ruch a učit správce dotčených oblastí, jak divokou přírodu chránit a zachovat.

Proto se připojuji k žádosti hlavních nevládních organizací zabývajících se tímto tématem a žádám Evropskou komisi, aby vydala určité pokyny k ochraně evropské divoké přírody.

Martin Callanan (PPE-DE), *písemně*. – Tato zpráva dokládá, že ani nejvzdálenější evropské oblasti neleží mimo dosah EU. Celkovým smyslem divoké přírody je to, aby nebyla dotčena člověkem – ani EU. Avšak kvůli různým tlakům na životní prostředí navrhla Komise opatření na ochranu a zajištění nejvzdálenějších a neizolovanějších evropských regionů.

Obecně tuto zprávu podporuji, protože členskými státy zůstává hlavní úloha při řízení, označování a ochraně oblastí divoké přírody.

Jsem poněkud skeptický ohledně přínosů strategie EU týkající se divoké přírody, protože se řízení zemědělství a rybolovu za strany EU ukázalo jako katastrofální. Je klíčové, aby EU zjednodušovala a uchovávala osvědčené postupy tohoto procesu, jinak by byl celkový cíl navrhovaných opatření narušen.

Přes tyto námitky, do mého regionu severovýchodní Anglie bohudík patří velmi krásné izolované oblasti nedotčené člověkem. Proto tuto zprávu podporuji.

David Casa (PPE-DE), písemně. – Natura 2000 zatím dobře chrání nezničenou nebo nedotčenou přírodu. Tato zpráva zdůrazňuje význam podobných projektů a zcela souhlasím se zpravodajem, že pro ochranu uvedených oblastí musí být vynaloženo mnoho zdrojů. Je důležité tyto oblasti zmapovat, protože může být příliš pozdě, pokud s tím budeme otálet.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Zpráva pana Hegyiho z vlastního podnětu zdůrazňuje význam ochrany evropských oblastí divoké přírody v rámci uplatňování stávajících směrnic a navrhuje definici „divoké přírody“ jako stále nedotčených oblastí a „oblastí, kde je lidská činnost minimální“.

I když tuto zprávu vítám, zůstávají některé její oblasti nejasné, například zdali se jedná o stávajících, nebo budoucích možných oblastech. Rovněž bych rád věděl, jestli existují oblasti divoké přírody, které nejsou uvedeny na seznamu Natura 2000 a které by případně mohly být zahrnuty do projednávání této zprávy.

Oblasti zvláštního zájmu podle Natura 2000 spadají do pravomocí různých generálních ředitelství Komise. I když uznávám činnost těchto různých oddělení a jejich rozdílné pravomoci, zvýšená úroveň spolupráce a soudržnosti by mohla o hodně zvýšit ochranu, kterou si stanoviště v rámci sítě Natura 2000 zaslouží. Jsem potěšen, že mohu zprávu pana Hegyiho podpořit, ale lituji, že kvůli uplatnění čl. 45 odst. 2 jsem se rozpravy o této zprávě nemohl zúčastnit.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu pana Hegyiho, protože jsem přesvědčena o nezbytnosti zlepšení ochrany a podpory evropských oblastí divoké přírody.

Vzhledem k environmentálním tlakům vyplývajícím ze století lidské činnosti pokrývají oblasti divoké přírody pouze 46 % zemského povrchu.

Jsem přesvědčena, že je věcí Evropské komise, aby navrhla doporučení členským státům, která musí zahrnovat vytvoření mapy a strategie pro evropské oblasti divoké přírody.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Hlasovali jsme pro tuto zprávu, protože potřebujeme ochránit přírodu, ale prostřednictvím využívání ze strany lidí. Lesy v současné době pokrývají 33 % plochy souše zemí Evropského hospodářského prostoru, což odpovídá 185 milionům hektarů. Pouze asi 9 milionů hektarů lesa (5 % celkové zalesněné plochy) je považováno za divokou přírodu. Tyto oblasti společně s jejich přirozenými rostlinnými a živočišnými společenstvími a ekosystémy, jejichž jsou součástí, jsou s ohledem na svou podstatu v přírodním stavu. Tyto oblasti divoké přírody by měly požívat konkrétních a účinných podmínek ochrany, neboť jsou genetickou zálohou a útočištěm mnoha druhů, jež nemohou přežít i za jen minimálně změněných podmínek, zejména velkých savců, jako jsou medvědi hnědí, vlci a rysy.

Je naší morální povinností zajistit využívání a přínos evropských oblastí divoké přírody pro budoucí generace. Rozvoj udržitelného cestovního ruchu může být prostředkem přidání ekonomické hodnoty těmto oblastem a vytváření podpory jejich ochrany, přičemž budou běžní lidé vybízeni k tomu, aby objevovaly skryté hodnoty přírody, aniž by ji poškozovali. Udržitelný cestovní ruch posiluje přijetí politik ochrany, protože turisté porozumí potřebě ochrany v důsledku osobní zkušenosti a pomohou ekonomickému udržení těchto oblastí divoké přírody, protože pomohou k vytváření příležitostí místním obyvatelům.

Duarte Freitas (PPE-DE), písemně. – (PT) V současné době je evropská divoká příroda zredukována na zlomek své minulé rozlohy, a proto je jejich ochrana prioritou.

Proto musí tvořit centrální součást evropské politiky v oblasti biologické rozmanitosti a síť Natura 2000 tyto oblasti zohledňovat, abychom dosáhli nejlepšího možného využití služeb jejich ekosystémů.

Proto schvaluji zprávu pana Hegyiho v naději, že evropské oblasti divoké přírody budou mít možnost lepší ochrany, aby je mohly užívat budoucí generace.

David Martín (PSE), písemně. – Podporuji tuto zprávu, v níž se zdůrazňuje potřeba ochrany 46 % zemského povrchu, který tvoří divoká příroda a nebyl vážněji pozměněn lidskou činností.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Minulostí je doba, kdy byla historie lidstva příběhem přežití tváří v tvář nepříznivé přírodě. V naší části světa, přestože se stále potřebujeme chránit před přírodou a jejími útoky, se stala nezbytností ochrana přítomnosti před přítomností člověka a jeho dominancí. Musíme to dělat sami pro sebe: v našem zájmu na zachování bohaté biologické rozmanitosti a protože potřebujeme

chránit planetu, která nám dala možnost žít. Na základě těchto výzev se musíme zabývat úsilím o ochranu divoké přírody v Evropě, a zejména nejvzdálenějších regionů, kde je uvedena rozmanitost tak důležitá. Stejně výzvy si žádají, aby byly zásahy a regulace vyvážené a promyšlené. Chceme-li podporovat nové způsoby využívání našich venkovských oblastí, nesmíme zde zvyšovat lidskou činnost do takové úrovně, kterou už nemohou zvládnout. Ochrana divoké přírody, zejména v případech společné existence s lidskou činností, musí znamenat podporu rovnováhy, ochrany a udržitelnosti. Nesmíme klást netolerovatelnou zátěž na venkovský život nebo nutit lidi, aby opouštěli vyčerpané oblasti.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasuji pro zprávu pana Hegyiho o divoké přírodě v Evropě. Jsem přesvědčen, že by se Evropská unie měla více zajímat o oblasti divoké přírody, protože slouží jako útočiště a záloha mnoha druhů, které nemohou přežít za změněných podmínek. Kromě toho se nesmí zapomínat na etické důvody tohoto rozhodnutí.

My evropští občané máme morální povinnost zajistit přínos budoucích generací z chráněných evropských oblastí divoké přírody. Proto chválím iniciativu pana Hegyiho zaměřenou na podporu udržitelného cestovního ruchu, skutečného ukazatele ekonomické hodnoty divoké přírody.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože podle mého názoru musí Evropa chránit své oblasti divoké přírody a přispívat ke správě svých národních parků. Podle zprávy nazvané Divoká příroda v Evropě existuje v různých regionech Evropy 10 národních parků. Správa a ochrana těchto národních parků rovněž znamená ochranu těch druhů živočichů a ptáků, kteří tyto oblasti obývají.

Vzhledem ke skutečnosti, že jsou některé z těchto druhů na pokraji vyhubení, se domnívám, že se Evropská unie musí více účastnit v rozvojových programech, které pomohou znovu oživit tyto druhy a znovu osídlit některé oblasti, z nichž již naneštěstí určité druhy živočichů a rostlin vymizely.

Proto jsem přesvědčen, že jsou nezbytná následující opatření: podrobnější analýza mycení lesů v oblastech, které nejsou označeny jako národní parky, a rozvoj konkrétních projektů zaměřených na opětovné zalesnění oblastí, v nichž byly lesy vymýceny. Osobně velmi podporuji každý takový projekt a rád bych panu zpravodaji poblahopřál.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Pojem „divoká příroda“ odkazuje na přírodní prostředí, které nebylo významně pozmeněno lidskou činností. Dokonce i dnes je 46 % zemského povrchu označováno jako divoká příroda.

Existuje rozdíl mezi pojmy zachování a ochrana. První označuje řádné využívání přírody. Druhý ochranu přírody před využíváním. Podle mého názoru je třeba přírodu chránit, ale prostřednictvím lidské činnosti. Evropa je příliš malá na to, aby bylo rozumné bránit lidem v přístupu na určitá území. Zmíněná území mají zvláštní a výjimečnou hodnotu. Mohou být objeveny ekologicky, a to prostřednictvím vytváření nových produktů v oblasti cestovního ruchu.

Současné jsou tato území velmi zranitelná dopady změny klimatu způsobené lidskou činností. Je naší morální povinností zajistit, že příští generace zažijí v Evropě opravdovou divokou přírodu. Rozvoj udržitelného cestovního ruchu může prokázat způsob ekonomických přínosů oblastí divoké přírody a získání zdrojů pro jejich ochranu.

V Evropě vznikla zajímavá iniciativa propojující programy zaměřené na divokou přírodu a udržitelný cestovní ruch. Odkazují na iniciativu PAN Parks Foundation, jejímž cílem je rozvoj udržitelného cestovního ruchu v těchto oblastech.

Není třeba zavádět nové právní předpisy týkající se divoké přírody, ale Evropská komise by měla vypracovat vhodná doporučení, která zajistí, že členské státy EU dostanou pomoc týkající se nejlepších způsobů ochrany současných nebo možných oblastí divoké přírody, které mohou být zahrnuty do sítě Natura 2000.

– Zpráva: Luís Queiró (A6-0501/2008)

Martin Callanan (PPE-DE), písemně. – V posledních letech se všeobecné a komerční letectví stalo nejrychleji se rozvíjícím odvětvím letectví. Letiště v mém volebním obvodu, severovýchodní Anglii, například Newcastle a Durham Tees Valley, jsou populární mezi amatérskými piloty a v poslední době stále častěji mezi obchodníky. Proto si toto pododvětví vyžaduje podporu a citlivou regulaci.

Jsem potěšen závazkem Komise ohledně proporcionality regulace všeobecného a komerčního letectví. Tento přístup značí významný odklon od mnoha předcházejících návrhů týkajících se dopravy a měl by být vítán,

přestože musíme zůstat ostražití ohledně zajištění, že toto odvětví bude nadále růst udržitelným způsobem bez tíživé byrokracie, která příliš často charakterizuje návrhy Komise.

Toto odvětví nevyhnutelně zažije v krátké době pokles, jak bude pokračovat ekonomická krize. Avšak všeobecné a komerční letectví významně přispívá k hospodářskému růstu, zejména na regionální úrovni, jak můžeme v severovýchodní Anglii potvrdit.

Hlasoval jsem pro tuto zprávu.

David Casa (PPE-DE), písemně. – Souhlasím se zpravodajem o potřebě zdůraznit význam shromažďování údajů, odpovídající regulace, letišť a kapacity vzdušného prostoru a udržitelnosti z hlediska ochrany životního prostředí a současného uznání významu jednoho z nejrychleji rostoucích odvětví naší doby. Žádáme dosažení rovnováhy ve výše uvedených otázkách, aby se nebránilo obchodu a aby bylo udržitelné.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Poslanec Evropského parlamentu Queiró reagoval na sdělení Komise nazvané Program pro udržitelnou budoucnost všeobecného letectví a letecké dopravy pro vlastní potřebu a zdůraznil některé otázky, kde mají politiky v oblasti celého odvětví nekomerční letecké dopravy a komerčního letectví dodatečné dopady. Důležité je zejména rozšíření pravomoci Společenství v oblasti bezpečnosti a dopad iniciativ, jako například Jednotného evropského nebe a Řízení letového provozu, na toto odvětví.

Prvotním zájmem je odpovědné zajištění bezpečnosti a současné zajištění zájmů ochrany životního prostředí v odvětví, a to jak snížením hlukového znečištění, tak snížením objemu vytvářených emisí. Míra růstu tohoto odvětví a jeho rozmanitost z něj činí odvětví, kde bude zapotřebí budoucí regulace. Toto sdělení vytyčuje cestu rozvoji budoucí politiky.

Jörg Leichtfried (PSE), písemně. – (DE) Hlasoval jsem proti zprávě pana Luíse Queiróa o budoucnosti všeobecného a komerčního letectví.

Bezpochyby platí, že počet cest ve všeobecném a komerčním letectví výrazně narostl, a tím i jeho dopad na životní prostředí.

Avšak podle mého názoru nejsou investice do rozšiřování letišť správným přístupem, protože to způsobí pouze zvýšenou poptávku po cestování a nárůst letecké dopravy. Potřebujeme nalézt alternativy, aby se úroveň letecké dopravy nestupňovala a znečištění zůstalo na rozumné míře.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Všeobecné a komerční letectví je vzkvétajícím odvětvím charakterizované vysokou úrovní přizpůsobivosti a pružnosti, což kontrastuje s rigidní nepružností zejména typických velkých letišť. Proto podporuji doporučení mého kolegy Luise Queiróa o soudržném uplatňování zásad proporcionality a subsidiarity v tomto odvětví případ od případu za podmínky, že budou dodrženy všechny bezpečnostní požadavky.

Žádám všechny členské státy, aby projednaly všechna doporučení Komise a zpravodaje, zejména těch, které se týkají zvýšení účinnosti letištní kapacity a jejího optimálního využití, a to nikoliv pouze u velkých letišť, ale zejména u regionálních a místních letišť.

Jako zpravodaj pro soubor opatření pro Jednotné evropské nebe II a rozšíření pravomocí agentury EASA beru na vědomí, že je třeba, aby toto odvětví letectví mělo všechny podmínky, jež jsou nezbytné pro zajištění udržitelného rozvoje ku prospěchu průmyslu a konečně i cestujících.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu pana Queiróa o programu pro udržitelnou budoucnost všeobecného a komerčního letectví. Určitě jsme si vědomi, že bude třeba nová evropská politika týkající se všeobecného a komerčního letectví.

A to z toho důvodu, že dochází k trvalému nárůstu celkového obrátu společností činných v odvětví civilního letectví. Dokonce se očekává, že by se počet cestujících v komerčním letectví mohl přibližně v následujících deseti letech zdvojnásobit. Kromě toho musí být uznány výhody tohoto druhu letectví pro sociální a ekonomický blahobyt jako celek.

Proto vítám zprávu mého kolegy poslance a doufám, že potenciál tohoto odvětví, které zažívá takový růst, bude v budoucnu plně využit.

– Zpráva: Malcolm Harbour (A6-0018/2009)

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – Veřejný sektor je brzděn tradičními metodami zadávání veřejných zakázek v služeb výzkumu a vývoje. To se může změnit prostřednictvím opatření známého jako zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi. Zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi je zvláštním způsobem, jak veřejný sektor zadává zakázky v oblasti výzkumu a vývoje.

EU potřebuje rozsáhlejší inovační strategii. A to, co nazýváme zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi, musí být považováno za součást této strategie. To je zásadní pro opětovné uplatňování inovačních kapacit Unie a pro zlepšení veřejných služeb poskytovaných evropským občanům. Výdaje veřejného sektoru USA týkající se zadávání veřejných zakázek v oblasti výzkumu a vývoje činí 50 miliard USD. Evropské výdaje činí 2,5 miliardy EUR. To je zřejmým důvodem, proč je zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi klíčové pro pomoc evropskému veřejnému sektoru při řešení hlavních veřejných výzev.

Jedním z problému., který v EU existuje je nedostatek informací o způsobu optimalizace zadávání veřejných zakázek v oblasti výzkumu a vývoje. Problém je výsledkem stavu, který nazýváme jako exkluzivní vývoj. Společnosti, které vyvíjejí produkty nebo služby pro veřejné orgány nejsou schopny využít svých objevů pro ostatní zákazníky. Zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi tuto anomálii odstraní. Umožní specifický přístup, který bude zahrnovat sdílení rizika a zisků. To bude mít rovněž za následek rozvoj inovativních řešení efektivních z hlediska nákladů.

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Děkuji vám, pane předsedající. Budu hlasovat pro. Domnívám se, že zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi má potenciál stát se velmi přínosným pro inovace a že Evropské unii poskytne modernizované vysoce kvalitní veřejné služby.

A nejen to. Smlouvy ze zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi nabízí velké příležitosti malým a středním podnikům jak ve vztahu k sektoru veřejných zakázek, tak ve vztahu k jejich globálnímu rozvoji a zkušenostem. Dokonce jsou vzhledem ke své povaze přístupnější malým a středním podnikům než tradiční velké obchodní zakázky.

Přes to všechno se obávám, že navrhovaná opatření nepřitáhnou malé a střední podniky, pokud se nevyjasní způsob vypracovávání těchto zakázek, zejména v přeshraničním kontextu, a pokud nebudou vyjasněny některé procedurální aspekty, aby se pro veřejné podniky a orgány vytvořilo transparentní a stabilní prostředí.

Martin Callanan (PPE-DE), písemně. – Tato zpráva je velmi stručná: přes všechny zmínky o lisabonské agendě a o tom, že se Evropa do příštího roku stane nejkurenceschopnější ekonomikou světa, jsem byl šokován, když jsem se dočetl, že veřejný sektor v USA vydává na veřejné zakázky 50 miliard USD ročně na zadávání veřejných zakázek v oblasti výzkumu a vývoje.

Tato částka je dvacetkrát vyšší než v Evropě a objem, který zastupuje zhruba polovinu investiční mezery v oblasti výzkumu a vývoje mezi EU a USA.

Vítám tuto zprávu svého kolegy Malcolma Harbours, který stanovil způsoby, kterými může Evropa zahájit zacelování této mezery v produktivitě. Klíč k tomuto úspěchu je obsažen v názvu: podpora inovace.

Podle mého názoru je způsobem, jak realizovat ambice této zprávy, zajištění, že EU bude podporovat I novace a technologický rozvoj, než aby kladla do cesty regulatorní překážky.

Vzhledem k důležité úloze veřejných zakázek pro propagaci a podporu nových technologií tuto zprávu podporuji. Doufám, že tyto zásady budou využity místními orgány v mém regionu severovýchodní Anglie.

David Casa (PPE-DE), písemně. – Souhlasím se zpravodajem ohledně významu inovací zejména v náročných oblastech, jako jsou zdravotnictví, stárnutí a bezpečnost. Zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi minimalizuje prostor pro chyby, a proto by mělo být využíváno jako inovační prostředek.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Můj kolega pan Harbour představil svou zprávu z vlastního podnětu týkající se zvýšení inovace v Evropě, aby se zajistily udržitelné a vysoce kvalitní veřejné služby. Spravedlivý a rovný přístup k těmto službám je klíčový pro úplné fungování vnitřního trhu. Toto sdělení se zabývá otázkou fází výzkumu a vývoje (VaV) předobchodního produktu.

Zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi je specifický přístup veřejného sektoru pro účast na výzkumu a vývoji, a to s ohledem na podporu inovací, což v Evropě zajistí udržitelné a vysoce kvalitní veřejné služby. Rozsah dotčených veřejných služeb se týká zdravotní péče, vzdělání, bezpečnosti, změny klimatu a energetické účinnosti, což jsou všechno otázky prospívající celé společnosti. Přijetí této strategie umožní vývoj nových

a inovačních řešení s přidanou hodnotou, který bude efektivní z hlediska nákladů, a proto jsem tento návrh podpořila.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Zadávání veřejných zakázek v oblasti evropského výzkumu a vývoje představuje významný podíl celkových veřejných zakázek. Evropa se nejeví v tom nejlepším světle v porovnání se Spojenými státy, jejichž veřejný sektor vyčleňuje na veřejné zakázky v oblasti výzkumu a vývoje 50 miliard USD ročně, tedy částku, která je dvacetkrát vyšší než v Evropě. To je nanejvýš nešťastné, pokud chceme skutečně posílit náš inovační potenciál.

Je důležité poznamenat, že mnoho produktů a služeb dostupných v současné době by neexistovalo bez podpory z veřejných zdrojů. Družicový navigační systém GPS a polovodičová technologie jsou pouze dvěma příklady.

Evropa potřebuje technologická zlepšení v mnoha oblastech, například ve zdravotnictví, udržitelný růst a bezpečnost. Pro mnoho z těchto oblastí nejsou dosud k dispozici komerční řešení, a pokud ano, vyžadují si další výzkum a vývoj. Zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi je jedním ze způsobů, jak tuto mezeru mezi nabídkou a poptávkou ve veřejném sektoru eliminovat a umožnit veřejným orgánům zlepšit služby, které poskytují.

Zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi rovněž představuje významnou příležitost pro malé a střední podniky. Jejich inovační potenciál je obrovský a díky financování z veřejných prostředků mají příležitost vyvíjet a prodávat řešení určená ostatním zákazníkům.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, vřele vítám zprávu pana Harboura. Zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi: Podpora inovace za účelem zajištění udržitelně vysoké kvality veřejných služeb v Evropě. Pro Evropskou unii je velmi důležité, aby vhodně čelila sociálním výzvám, a tím zajistila podstatné zlepšení poskytování veřejných služeb.

Zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi může z tohoto hlediska překlanout mezeru mezi poptávkou a nabídkou v sektoru veřejných služeb. Souhlasím se zpravodajem, když zdůrazňuje potřebu vzdělávání spotřebitelů o způsobech přístupu k inovacím v oblasti veřejných zakázek, neboť je tato profese náročná a vyžaduje dobře připravené pracovníky.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi se odehrává v případě, že veřejný sektor zadává zakázky v oblasti výzkumu a vývoje, čímž podporuje inovace a zajišťuje udržitelnost a vysokou kvalitu veřejných služeb.

Zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi je velmi důležité pro posilování inovačního potenciálu celé Evropské unie, zlepšování veřejných služeb poskytovaných přímo občanům a rovněž odstranění mezery mezi poptávkou a nabídkou ve veřejném sektoru.

Jedním z příkladů řešení vyvinutých na základě veřejných zakázek je družicový navigační systém GPS.

Ve Spojených státech jsou finanční prostředky přidělené na oblast výzkumu a vývoje dvacetkrát vyšší než prostředky přidělené v Evropské unii.

Veřejné zakázky představují pro malé a střední podniky cennou příležitost k získání zkušeností. Veřejné zakázky v předobchodní fázi jsou výhodou pro malé a střední podniky, protože ty často nesplňují požadavky běžného komerčního zadávání veřejných zakázek.

Je naléhavé, aby Evropa vypracovala komplexní řešení, která zlepší využívání zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi, a to nejen ze strany vnitrostátních orgánů, ale také ze strany místních a regionálních orgánů.

Marian Zlotea (PPE-DE), písemně. – (RO) Především bych chtěl poblahopřát panu Harbourovi za zprávu, kterou sestavil, a to za způsob, jímž odráží práci Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů (IMCO). Přijetí této zprávy z vlastního podnětu sestavené panem Harbourem pomůže podpoře inovací v oblasti výzkumu a vývoje v Evropské unii. Musíme zhodnotit přínos, který získáme z politiky zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi. Veřejné zakázky jsou oblastí, která nabízí malým a středním podnikům vyhlídku obrovských příležitostí a zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi je z hlediska přístupu jednodušší než velké veřejné zakázky.

Je třeba, abychom následovali příkladu USA a soustředili se více na zadávání zakázek v oblasti služeb výzkumu a vývoje. Musíme definovat přínosný nástroj předobchodní politiky, který podpoří inovační základnu EU.

V současné době nejsou společnosti, které vyvinuly produkt pro veřejný orgán, schopny znovu využít své objevy pro další případné zákazníky, což doplňuje finanční překážky k zadávání konkurenčních řešení. Zadávání veřejných zakázek v předobchodní fázi umožní vývoj inovačních řešení efektivních z hlediska nákladů.

– **Zpráva: Anne Laperrouze (A6-0013/2009)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh a Inger Segelström (PSE), písemně. – (SV) Rozhodli jsme se hlasovat proti zprávě paní Laperrouzeové, neboť jsme přesvědčeni, že je závěrečná zpráva nevyvážená a porušuje právo členských států rozhodovat, přejí-li si, či nepřejí, využívat a rozvíjet jadernou energetiku a investovat do ní. Podporujeme například obecný výzkum jaderné bezpečnosti, ale domníváme se, že v mnoha případech je zpráva příliš nakloněna jaderné energetice. Tato rozhodnutí je třeba přijímat na úrovni členských států.

Kromě toho obecně podporujeme investice do energetické infrastruktury, ale pochybujeme, že by měly být podporovány všechny projekty a investice, které zpravodaj uvádí. Raději bychom měli jasnější kritéria, abychom mohli takový postoj podpořit, zejména s ohledem na rozpravu o plynovou Nord Stream.

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – Především musí Evropa usilovat o to, aby svým členským státům pomohla v jejich úkolu hledání nalezišť ropy a zemního plynu. Je pravděpodobné, že má Malta zásoby fosilních paliv na mořském dně. Nemůže je však plně využít kvůli dělicí hranici mezi ní a jejími severoafrickými sousedy. To by neměla být pouze dvoustranná otázka, nýbrž je i v zájmu Evropy, aby usilovala o řešení jménem svého členského státu.

Opět čelní místo zaujímá otázka jaderné energetiky. Existují klady a zápory. Debata o jaderné energetice nikdy neskončí. Nikdo nemůže nebrat na vědomí možnost posoudit dodávky této energie.

Mám informace o tom, že Malta zvažuje význam energie vyráběné ve francouzských jaderných elektrárnách. Tato energie na dosah Malty by byla ve formě elektřiny a negativní aspekty spojené s jadernými elektrárnami nebudou problémem. Takto vyrobená elektřina bude levnější než energie z plynového potrubí na Sicílii. Malta nebude muset vynakládat finanční prostředky na stavbu elektrárny.

Liam Aylward (UEN), písemně. – Vítám přidělení finančních prostředků ve výši 100 milionů EUR, které tento týden schválila Evropská unie na podporu výstavby elektrické rozvodné sítě mezi východním pobřežím Irska a Walesem.

Tento nový projekt tvoří součást balíčku hospodářských pobídek ve výši 3,5 miliard EUR, který v Bruselu minulý týden oznámila Evropská komise. Usnadní výstavbu modernější energetické sítě, která plně zajistí bezpečnost budoucích dodávek energie do Irska.

Evropská unie se rovněž chystá finančně podporovat nové projekty v oblasti alternativních energií, což zahrnuje i odvětví větrné energie.

Jako člen Výboru Evropského parlamentu pro životní prostředí jsem byl svědkem narůstajícího sporu ohledně dodávek energie.

Všichni musíme vzít na vědomí, co se nyní již několik týdnů děje s dodávkami energie, které přes Ukrajinu přichází z Ruska do EU.

Skutečností je, že je třeba, abychom v EU ukončili naši absolutní závislost na dodávkách energie z Ruska. Je třeba, abychom rozvíjeli další energetická odvětví.

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Děkuji vám, pane předsedající. Hlasuju pro. Domnívám se, že druhy obnovitelné energie, jako jsou větrná a solární energie, vodní nebo geotermální energie, biomasa nebo mořské zdroje, jsou pro Evropskou unii potenciálně důležitými zdroji energie. Ty mohou usnadnit stabilizaci cen a zmírnit nárůst energetické závislosti.

Proto je velmi důležité stanovit evropskou energetickou politiku, jež umožní významný posun směrem k energetickým technologiím, které jsou účinnější a vypouštějí méně oxidu uhličitého a který pokryjí naši poptávku po energii. Bude-li v souladu s pokračujícím rozvojem obnovitelných zdrojů energie i nadále prioritou energetická účinnost a úspora energie, souhlasím s tím, že by mělo být možné splnit naše energetické požadavky za použití zdrojů s nízkými emisemi do roku 2050. Rovněž souhlasím se systematickým přístupem vycházejícím ze synergií mezi různými odvětvími. Stručně řečeno, dlouhodobé výzvy v oblasti energetiky

a změny klimatu na evropské i celosvětové úrovni jsou výjimečnou příležitostí pro podporu nových podnikatelských modelů ve všech hospodářských odvětvích, což stimuluje inovace a podpoří ekologické podnikání.

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Nemáme jednotnou evropskou energetickou politiku. Každý stát hájí své zájmy. Na elektrická propojení a širokopásmový internet bylo v EU přiděleno dalších 5 miliard EUR. To je historickým milníkem, protože poprvé v dějinách EU Evropská komise znovu projednala rozpočet a navrhla podobný projekt. To je zejména důležité pro Litvu, protože dosud nemá elektrické propojení ani se Švédskem, ani s Polskem a je energetickým ostrovem. Energetická propojení nepřináší příliš finančních zisků. Proto je důležité, aby podobné projekty financovaly fondy EU. Dnes nakupuje Litva zemní plyn za zhruba 500 USD, zatímco ostatní státy EU, které jsou od Ruska vzdálenější než Litva, platí za plyn méně. Získali bychom noho, kdybychom ukázali solidaritu a společně se ohradili proti cenám Gazpromu.

David Casa (PPE-DE), písemně. – Tři hlavní cíle – zabezpečení dodávek a solidarita mezi členskými státy, boj proti změně klimatu: připomínám cíl „tříkrát dvacet“ do roku 2020 a cíl snížení emisí skleníkových plynů o 50 až 70 % do roku 2050, a hospodářský růst EU: získat nejlepší ceny a současně se vyhnout jejich nestálosti – jsou nanejvýš důležité, pokud hovoříme o evropské energetické politice. Musíme projednat politiku ohledně decentralizace zdrojů energie a rovněž je třeba podporovat nové druhy obnovitelné energie.

Giles Chichester (PPE-DE), písemně. – Moji kolegové konzervativci ze Spojeného království a já vítáme tento strategický přístup k dodávkám energie obsažený ve zprávě paní Laperrouzeové o druhém strategickém přezkumu.

Hlasovali jsme proti odkazům na Lisabonskou smlouvu v souladu s naší dlouhodobou politikou odmítání této smlouvy. Ale protože ve zprávě nejsou žádné konkrétní odkazy na Lisabonskou smlouvu, proti kterým bychom mohli konkrétně hlasovat, rozhodli jsme se závěrečného hlasování zdržet.

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu paní Laperrouzeové o strategické analýze energetické situace EU, protože uvádí, že by budoucí energetická politika EU měla zahrnovala strategické plány pro případy nouze, realizaci projektů zaměřených na diverzifikaci zdrojů dodávek a rovněž nové cíle v oblasti ochrany klimatu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Hlasovali jsme proti této zprávě, protože nesouhlasíme s mnoha návrhy, které obsahuje, neboť vždy vychází z volné hospodářské soutěže a liberalizace trhů ve strategických odvětvích, pro něž je zásadní existence veřejných politik a veřejného vlastnictví hlavních prostředků výroby energie.

Hlasovali jsme však pro několik návrhů. Například se rovněž obáváme o bezpečnost dodávek fosilních paliv, například ropy a zemního plynu, a prohlášení zpravodaje týkající se nepravděpodobnosti světové produkce přesahující 100 milionů barelů denně (v současné době 87 milionů), zatímco požadavky v roce 2030 se odhadují na 120 milionů barelů denně, a obáváme se rizika velké krize v následujícím desetiletí.

Rovněž souhlasíme s tím, že je třeba realizovat rozsáhlejší výzkum v oblasti energetiky, zejména pokud se týká přeměny jaderného odpadu a jaderné fúze.

Avšak oponujeme pokusům postavit ekonomické skupiny v Evropské unii do pozice síly podobné veřejným společnostem ze třetích zemí a použití této zprávy k obhajobě Lisabonské smlouvy a výzvam k její ratifikaci.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu paní Laperrouzeové o druhém strategickém přezkumu, přestože (podle mě) příliš straní jaderné energetice. Nepodporuji brzké uzavírání bezpečných jaderných elektráren, ale moje nadšení pro nové elektrárny je velmi omezené. V mém regionu, jihozápadní Anglii, existuje možnost výstavby přílivové přehrady přes řeku Severn, která by mohla, s výrazně nižší možností poškození životního prostředí, dosáhnout výkonu dvou jaderných elektráren a ekologicky zabezpečit 5 % energetické spotřeby Spojeného království.

Hlasoval jsem rovněž pro pozměňovací návrh 22 skupiny Zelených konstatující zpoždění a nárůst nákladů s ohledem na projekt jaderné fúze ITER. Nepodporoval jsem umístění tohoto společného projektu v Evropě, protože hostitel platí nepřiměřenou část celkového rozpočtu. Proto jsem podporoval, aby byl tento bílý slon umístěn v Japonsku, které o něj stálo. Dříve než se očekávalo, ukázalo se, že jsem měl pravdu.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Každý ví, že pro členské státy představuje energetika obrovskou výzvu. Úspory energie, zvýšená energetická účinnost, výzkum reálné obnovitelné energie a nové technologie dopravy a diverzifikace dodávek jsou všechno známými způsoby ke snížení závislosti členských států.

Nezpochybňujeme potřebu určité spolupráce, ani organizace, na mezivládní úrovni pro zabezpečení solidarity mezi státy.

Ve skutečnosti však ze zprávy vyplývá, že návrh energetické strategie a zabezpečení dodávek je mnohem méně důležitý než zavedení jednotné energetické politiky nebo vytvoření jednotné sítě plynu a elektřiny pod dohledem jednotného evropského regulačního orgánu pro každé odvětví. Nyní se výběr, potřeby, možnosti a kapacity jednotlivých států velmi liší.

Tato citlivá otázka má skutečně strategický význam a jako taková by měla být ponechána na suverénním rozhodnutí jednotlivých států, které ho učiní v souladu se svými zájmy. Cílem je přesto znovu posílení pravomocí bruselské byrokracie. Víme, že tomu musíme poděkovat za mnoho problémů, kterým čelíme, a to od prudkého nárůstu cen elektřiny až po pravidelné přerušování dodávek proudu.

Proto jsme hlasovali proti této zprávě.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE), písemně. – (FR) Zpráva znovu navrhuje jadernou možnost, přestože tato energie není konkurenceschopná uran se získává v nebezpečných podmínkách, v nichž existuje etnická diskriminace a má nepřijatelné zdravotní dopady.

Kvůli globálnímu oteplování nemůže být uhlí považováno za „přechodný prvek“.

Jsem přesvědčena, že „diverzifikace energetických zdrojů EU“ souvisí s využitím zdrojů fosilních paliv v oblasti kaspického moře. Plynová a ropná pole v kašaganské oblasti vytváří tlak na obyvatele a jejich přírodní zdroje: těžba ropy bohaté na sulfidy ohrožuje zdraví obyvatel a biologickou rozmanitost.

Diverzifikace dodávek energie předpokládá existenci plynovodů a ropovodů pro dopravu zdrojů do EU. Projekty TBC a Nabucco ovlivňují politickou stabilitu našich sousedů. Nesmíme dovolit, aby naše energetické potřeby ohrožovaly jejich stabilitu. Obyvatelé Jižního Kavkazu musí mít hospodářský a sociální prospěch z těžby energetických zdrojů na jejich území.

Výroba solární energie v Africe pro naše potřeby musí být patřičně odměněna.

Proč se v této zprávě neuvádí, že obnovitelná energie a energetické úspory jsou odpovědí do budoucna? Hlasuji proti této zprávě v současném stavu.

Ona Juknevičienė (ALDE), písemně. – (LT) Aby se zajistilo zabezpečení dodávek energie do EU, musí v EU existovat společný trh s energií, do nějž budou začleněny všechny členské státy Společenství, zejména Pobaltí. Závislost zemí tohoto regionu na Rusku jakožto jediném dodavateli energie brání zabezpečení dodávek energie, a to nejen pro tyto země, ale pro celé Společenství. Proto je nezbytné umožnit napojení pobaltských zemí na síť EU prostřednictvím prioritních a dostatečně financovaných projektů EU. Diverzifikace zdrojů a dodavatelů energie nemůže být záležitostí členských zemí. O tom musí být rozhodnuto na úrovni EU. Proto zejména podporuji zpravodajku v případech, kdy naléhavě žádá Komisi „aby připravila evropský strategický plán, kterým se stanoví dlouhodobé investice určené k uspokojení potřeb budoucí výroby elektrické energie a konkrétní pokyny pro investice v oblasti jaderné energetiky“. Protože finanční krize zasáhla obzvláště silně odvětví stavebnictví, a to i v Litvě, požadavek zpravodajky na „zvýšení úsilí k vyřešení problému konečného nakládání se všemi druhy radioaktivního odpadu, a zejména velmi radioaktivního odpadu“ je obzvláště důležitý kvůli uzavření jaderné elektrárny Ignalina.

Dohody o partnerství a spolupráci (zejména s Ruskem) musí být prostředkem zajištění zájmů všech členských států EU, a tyto členské státy musí při jednání s dodavateli energie ze třetích zemí dodržovat zásady solidarity a jednoty. V době rychlé globalizace bude silná a konkurenceschopná pouze jednotná Evropa.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Otázka zabezpečení dodávek energie v Evropské unii je pravidelně se opakující problém, jenž se čím dál více stává důležitější, a přitom je zcela zřejmé, že má hluboké, nevyřešené kořeny. Nedávna plynová krize, že zcela nezbytné potřebné, aby členské státy spojily své síly na úrovni Společenství a prokázaly solidaritu jak v krizových situacích, tak při navrhování a uplatňování společných řešení, která budou vzájemně přínosná.

Rumunsko leží na východní hranici EU a zná rizika i přínosy spojené se svou geostrategickou polohou. Proto Rumunsko podporuje jednak výstavbu alternativních přepravních tras, zejména plynovodu Nabucco, a jednak proces ujasnění a posílení vztahů s Ruskem, které je významným aktérem na mezinárodní scéně, a to nejen v tomto komplikovaném odvětví zahrnujícím dodávky zdrojů energie.

Proto musí být doporučení zpravodaje týkající se jihoevropského koridoru, zejména plynovodu Nabucco, a propojení rozvodných sítí plynu a elektřiny vedoucích v jihovýchodní Evropě ze severu na jih co nejrychleji projednána a realizována.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Plynová krize, kterou jsme právě prožili, znovu jasně ukázala, jak jsou pro EU důležité bezpečné, spolehlivé a levné dodávky energie. Je znepokojující, že je jaderná energie náhle podporována jako „klimaticky šetrná“ součást energetické debaty a že reaktory na konci své životnosti, které dostaly při vyřazování miliony na subvencích, jsou v současné době opět náhle uváděny do provozu. To je pravděpodobně důsledkem skutečnosti, že EU ignorovala spor o plyn a nechala východní členské státy na holičkách. To je poučení pro budoucnost. Musíme snížit naši spotřebu energie, přestože kritici pochybují, povede-li k tomu povinné zavedení nízkooenergetických žárovek, a musíme prosazovat využívání alternativních zdrojů energie. Ale kvůli tomu, že je rozpočet zaměřen na jadernou energii, nikdy k tomu nedojde a nové technologie se dostanou na okraj zájmu.

Přestože je projednávání bezpečnosti dodávek energie v EU důležité, nesmí vyústit v podporu přístupu Turecka k EU z důvodů energetické politiky. I když se Turecko členem nestane, bude stále možné, aby plánovaný ropovod přes Turecko vedl, a bude stále možné provádět projekty v oblasti plynové infrastruktury.

Antonio Mussa (UEN), *písemně*. – (IT) Velmi jsem ocenil práci paní Laperrouzeové, proto jsem hlasoval pro přijetí této zprávy. Pouze doufám, že myšlenky a údaje, které ve své zprávě uvedla, Komise dostatečně posoudí a vyloží je nejpozitivnějším a nejširším způsobem.

Proto doufám, že nebudou kladeny překážky co nejrychlejšímu určení infrastrukturních projektů a že budou posouzeny výlučně podle doby výstavby, finanční struktury, dostupných zdrojů a vztahu mezi veřejnou podporou a soukromým závazkem.

V této souvislosti předložení návrhů Komise na plán evropské hospodářské obnovy a související plán finanční podpory určitých projektů zanedbává oblast Středomoří tím, že vylučuje plynovod mezi Alžírskem, Sardinii a Itálií (včetně úseku v Itálii) z vysoce prioritních evropských projektů.

Stále doufám, že v rámci snahy o diverzifikaci zdrojů dodávek a jejich tras můžeme učinit velký pokrok a využít nových příležitostí pustit se do budování infrastruktury tam, kde chybí.

Doufám, že mechanismy solidarity nezpůsobí narušení trhu nebo nezpůsobí nadměrně obtížné postupy. Doufám, že energetická charta bude společně s rozšířením Energetického společenství schopna hrát zásadní úlohu, zejména pokud se týká vztahu k tranzitním zemím a včetně oblasti obnovitelných zdrojů energie.

Luís Queiró (PPE-DE), *písemně*. – (PT) Kontext, v němž se projednává dlouhodobá strategie, má zásadní vliv na výsledky analýz a obsah návrhů. Rozprava o strategickém energetickém přezkumu není výjimkou. V tomto kontextu se však opakují ukazatele naznačující, že se jedná o problém stálejší než jen přechodný. Tyto ukazatele zahrnují energetickou závislost (buď na Rusku, nebo na hlavních zemích produkujících ropu) a její důsledky, růst cen energie, buď kvůli nárůstu globální poptávky, nebo kvůli snížené kupní síle států procházejících závažnou hospodářskou krizí, a na různých úrovních environmentální dopady stále se zvyšující spotřeby energie, což zřejmě nezvrátí ani hospodářská krize. Tyto faktory společně dokládají, že je třeba vytvořit strategický přístup vycházející z nižší závislosti, a tím větší rozmanitosti (u dodavatelů i ve spotřebě energie), vyšší účinnosti, trvalého výzkumu alternativní energie, vyšší integrace a současně z rozvoje výrobních kapacit na místní úrovni – konkrétně těch, jež využívají alternativní zdroje. Jedná se o obrovskou výzvu, ale je to strategická otázka, kterou nemůžeme ignorovat.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro zprávu paní Laperrouzeové o Druhém strategickém přezkumu energetické politiky. Souhlasím s tím, že potřebujeme vytvořit skutečný základ budoucí evropské energetické politiky zaměřené na sledování cílů zabezpečení dodávek, boje proti změně klimatu a hospodářského růstu Evropské unie.

Stejně jako zpravodajka zdůrazňuji význam vytvoření instituce evropského fondu, který bude zajišťovat nekomerční rizika určitých projektů výroby a dopravy energie určené Evropě, aby se tak podnítily investice do všech sítí.

Peter Skinner (PSE), *písemně*. – EU má ambiciózní plány vytvořené tak, aby odpovídaly riziku, že budou zdroje postupně omezeny, jak bude obyvatelstvo celého světa potřebovat stále více energie. Reakce spočívající v zachování stávajícího zabezpečení dodávek a rozvoji účinné bezuhlíkové energetiky se navzájem nevylučují.

Bezpečnost našeho životního prostředí a zabránění energetické chudobě mezi lidmi, zejména těmi, kteří žijí na jihovýchodě Anglie a mají nízké příjmy, jsou stejně důležité cíle.

Proto podporuji pro dodávky energie do EU kombinaci technologických řešení. I když uznávám nezbytnou opatrnost vůči jadernému odvětví, pokud se týká bezpečnosti, jsem přesvědčen, že nabízí určitou jistotu: pokud bychom nyní tento proces zanedbali, bylo by to katastrofou pro mnoho mých voličů s nižšími příjmy.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Zpráva o Druhém strategickém přezkumu energetické politiky příliš nepřispívá k soudržnosti. Podle mého názoru by měl závazek vytvoření energeticky účinné ekonomiky obdržet v rámci evropské energetické politiky nejvyšší prioritu. Omezení spotřeby energie by mělo mít absolutní prioritu, aby bylo dosaženo cílů týkajících se změny klimatu, udržitelného rozvoje, inovace, tvorby pracovních míst a konkurenceschopnosti. Takový přístup je velmi účinným a levným způsobem zajištění trvalých dodávek energie. Jak již bylo uvedeno, vytváří velký počet pracovních míst pro kvalifikované i nekvalifikované pracovníky.

Evropská energetická politika se musí s ohledem na budoucnost zabývat změnou způsobu spotřeby i výroby energie. Je třeba, aby decentralizované energetické systémy byly kombinovány s rozsáhlými zdroji obnovitelné energie. Kromě energetické účinnosti jsou klíčová také opatření pro úsporu energie. Ve stavebnictví bychom proto měli klást důraz na izolaci a ostatní opatření. V této zprávě se příliš nadhodnocuje význam jaderné energie. Může uspokojit třetinu celkové poptávky po elektřině, avšak pouze 6 % celkové poptávky po energii. V této souvislosti bych rád připomněl, že stále neexistuje udržitelné řešení problému (vysoce) radioaktivního odpadu.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Energetická nezávislost v Evropě si zaslouží přednostnější postavení v rámci politické agendy. Rovněž jsou důležité srozumitelné definice týkající se energetické chudoby platné v celé Evropské unii. Dále je vyžadováno více společného myšlení ohledně způsobů, jak využít ekologické ekonomiky pro pomoc v současné finanční krizi prostřednictvím vytváření pracovních míst a také pro energetickou nezávislost EU, jíž potřebujeme. Musí být projednány investice do energetické rozvodné sítě EU.

Konrad Szymański (UEN), písemně. – (PL) Zpráva paní Lapperouzeová o Druhém strategickém přezkumu energetické politiky obsahuje bod, v němž se obhajuje výstavba ropovodu South Stream. Jedná se o sesterský projekt ropovodu Nord Stream je zaměřen na úplné znemožnění realizace projektu Nabucco. Ropovod South Stream posiluje úlohu Ruska v oblasti dodávek zdrojů energie, a proto tento projekt nelze považovat za příspěvek k diverzifikaci v této oblasti.

– Zpráva: Anna Záborská (A6-0492/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh and Inger Segelström (PSE), písemně. – (SV) Jsme velmi kritičtí ke zprávě paní Záborské a zamýšlíme hlasovat proti ní, neboť se domníváme, že je vůči ženám velmi nepřátelská. Ženy by měly namísto zaměstnání pečovat o domov, děti a starší osoby. Naštěstí jsme nemuseli hlasovat proti usnesení, protože bylo přijato pozměňující usnesení skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance.

I přesto, že jsme se nakonec rozhodli usnesení podpořit, jsou v něm obsaženy věci, s nimiž nesouhlasíme, nebo o kterých pochybujeme, a proto nebylo jasné, jak bychom měli hlasovat.

Jako švédští sociální demokraté se domníváme, že právo na práci by se mělo vztahovat na všechny. Proto musí společnost rovněž poskytovat nástroje a podmínky, které by umožnily ženám chodit do práce, tedy něco, co je podmínkou jejich emancipace. Kvalitně rozvinutá péče o děti a péče o starší osoby je jednou z nejdůležitějších podmínek nezbytných proto, aby mohly do práce chodit i ženy. Samozřejmě musí existovat mezigenerační solidarita, ale tato solidarita nesmí být zajištěna tak, že budou ženy nuceny, aby zůstávaly doma a staraly se o starší osoby a děti.

Avšak jsme přesvědčeni, že usnesení přijaté většinou vysílá jasný vzkaz českému předsednictví, aby prokázalo, že cíl postavit péči o děti a starší osoby vykonávanou doma na úroveň rovnocennou se zaměstnáním je jak zastaralé, tak velmi nepřátelské vůči ženám.

Robert Atkins (PPE-DE), písemně. – Moji kolegové konzervativci ze Spojeného království i já podporujeme několik obecných zásad navržených v této zprávě, včetně podpory pečovatelů, rovnováhy mezi pracovním a rodinným životem a rodičovské dovolené.

Avšak s ohledem na určité zmínky v této zprávě, zejména týkající se směrnice o pracovní době, jsme se rozhodli zdržet se hlasování.

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – Je skutečností, že se v Lisabonské strategii pojem „práce“ týká řádného výdělečného zaměstnání. Pojem „práce“ musí být vykládán širěji. Existují činnosti vykonávané ženami i muži, které se nepovažují za formální výdělečné zaměstnání, ale nedá se popřít, že se jedná o práci. Například dobrovolné, domácí a rodinné práce jsou všechno rozdílné aspekty tohoto pojetí, ale nespádají do tradiční definice výdělečného zaměstnání.

Definice práce je v současnosti zaměřena příliš ekonomicky. Mnoho žen i mužů vykonává péči o závislé osob, a přesto je nehledě k tomu výsledek jejich práce ignorován statistickými pracovníky v oblasti zaměstnanosti. Podle mého názoru je domácí práce produkcí domácností a měla by tvořit významnou část statistik týkajících se hospodářského výkonu země.

To se však nezohledňuje při výpočtu zboží a služeb, které tvoří HDP země. Výsledkem je, že ženy, které jsou odpovědné za větší část produkce domácností, jsou ohledně svých příjmů podhodnoceny. Vzhledem k hodinám odpracovaným v domácí produkci musíme akceptovat, že by to mělo být zohledněno při výpočtu celkové produkce země.

Adam Bielan (UEN), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro zprávu paní Záborské. Jsem přesvědčen, že zejména ženy řídící domácnost a vychovávající děti by neměly čelit diskriminaci na pracovním trhu. Řízení domácnosti a výchova dětí jsou práce, které nejsou příliš vidět. Nemají prestiž, přesto tato práci souží prospěchu celé společnosti. V Polsku je šest milionů žen v domácnosti. Proto by měla EU definovat pojem práce tak, aby pamatoval na řadu úlev prospěšných ženám, které pozastavily svou profesní kariéru, ženám, které se věnují svým rodinám, a rovněž ženám, jež se o své rodiny starají a současně vykonávají svou práci.

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) V Evropě je míra zaměstnanosti žen pečujících o děti pouze 62,4 %, zatímco u mužů je to 91,4 %. Kromě toho tvoří 76,5 % pracovníků na částečný úvazek ženy. Nevhodné služby, nízké mzdy, pozdní začlenění na pracovním trhu, zdlouhavé postupy týkající se práce na dobu určitou a nedostatečné pobídky pro mladé páry – to jsou některé z důvodů, proč se mladí lidé rozhodují mít svatbu a děti později. Naléhavě žádám členské státy, aby učinily opatření k tomu, že mateřská dovolená nebude proplácena čistě zaměstnavatelem, ale rovněž společností, což poskytne rodičům více příležitostí k pružné práci a institucím péče o děti více příležitostí pro pružnou pracovní dobu, takže ženy i muži budou mít možnost lépe sladit svůj pracovní a rodinný život.

Proinsias De Rossa (PSE), písemně. – Podporuji tuto zprávu, která je zaměřena na různé aspekty přímé a nepřímé diskriminace žen a mužů odpovědných za péči o závislé osoby. Argumentuji tím, že lepší porozumění vztahu mezi zaměstnáním (placenou práci) a rodinnými povinnostmi (neplacenou práci) je zásadní pro zvýšení ekonomické nezávislosti žen a v důsledku rovnosti mezi ženami a muži.

Nevýdělečné zaměstnání žen a mužů, kteří například vychovávají děti a v domácnosti pečují o starší osoby, a tím poskytují mezigenerační solidaritu a práci pro obecný prospěch, není dosud z ekonomického hlediska považováno za práci.

Zpráva žádá členské státy, aby přijaly opatření zaměřená na uznání nejen forem výdělečného zaměstnání, ale rovněž na uznání dalších forem, například dobrovolné práce, práce v domácnostech a v rámci rodiny, a aby posoudily možnosti jejich začlenění do systému národních účtů členských států a její dopad na HDP.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Poslankyně Evropského parlamentu Záborská představila zprávu, která předkládá definici „práce“, jež zahrnuje nevýdělečnou a neformální činnost, což rozšiřuje uznání netržní a nevýdělečné práce. Přes rozšíření této práce ve všech členských státech statistická hodnocení „pracovní síly“ to takřka neberou v úvahu a tato práce je nedostatečně analyzována, málo oceňována a není uznávána. Jakákoliv činnost matek „na plný úvazek“ musí být minimálně ohodnocena pro účely příspěvků sociálního pojištění.

Hlasovala jsem pro tuto zprávu i přes určité pochybnosti a obavy ohledně jejího celkového směřování.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Hlasovali jsme pro tento alternativní postoj předložený skupinou Zelených / Evropské svobodné aliance, i když existují určité části, s nimiž tak úplně nesouhlasíme, neboť vylepšují návrh zapravodajky.

To je oblast, pro níž jsou klíčové veřejné politiky skutečně související s dosažením rovnosti mezi ženami a muži. Je zásadní, aby existovaly veřejné služby a aby měl každý přístup k vysoce kvalitním službám, bez

ohledu na finanční situaci a pohlaví a aniž by byl jakkoliv diskriminován. To vyžaduje státní veřejné zdravotní služby, které budou bezplatné, nebo především bezplatné, a kvalitní bezplatné veřejné vzdělání pro všechny.

Je rovněž zásadní vytvořit a zachovat dostatečně kvalitní, finančně dostupná zdravotnická zařízení, jejichž otevírací doba bude vyhovovat potřebám rodičů s dětmi, a také dostatečně kvalitní a finančně dostupná pečovatelská zařízení pro starší a závislé osoby. To vše je nutné pro zajištění lepších životních podmínek obecné veřejnosti a usnadnění přístupu žen na pracovní trh a k placené práci, aby se tak mohly stát ekonomicky nezávislé, což je základní podmínkou jejich emancipace.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Vysvětlení důvodů paní Záborské ukazuje, že cílem její zprávy je vhodné sociální a ekonomické uznání určitých činností, které nemohou být označeny jako součást „formálního pracovního trhu“. Stručně a jasně řečeno, hovoříme především o výchově dětí a o péči o starší a závislé osoby v našich stárnoucích společnostech. Bylo to potřeba sdělit, protože to není zprvu zjevné, ani v názvu zprávy, který hovoří o diskriminaci, ani tomu tak nebylo v prvním čtení textu, který je formulován občas podivným stylem.

Konečně text hovoří právě o uznání ze strany společnosti, o zahrnutí vytváření bohatství všech, jakkoliv neviditelného, do vnitrostátních údajů, o svobodné volbě a také o zaručení práv jednotlivce týkajících se sociálního zabezpečení a důchodů těm osobám, které si namísto kariéry zvolily, že se budou věnovat svým rodinám.

Je však smutné, že paní Záborská nepřenesla své myšlenky do závěru a zapomněla na jediné opatření, jež by jako jediné umožnilo svobodnou volbu a navýšení porodnosti bez finančních omezení, tedy rodičovské mzdy, které již roky obhájí *Front National*.

Jörg Leichtfried (PSE), písemně. – (DE) Hlasoval jsem pro zprávu paní Záborské o zastavení diskriminace.

Musíme udělat vše, co je v našich silách, abychom dosáhli rovnosti mezi ženami a muži.

Na jedné straně se muži musí více zapojit do práce v domácnostech a péče o děti, a na straně druhé musí mít ženy možnost budovat zcela nezávislou kariéru. Avšak je důležité, abychom nikdy neztratili ze zřetele dobré životní podmínky dětí a vybudovali vhodná a dostupná zařízení péče o děti.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Rovnost a rovné zacházení na pracovním trhu, a rovněž jinde, bezpochyby náleží k demokracii. V tomto ohledu má zpravodajka samozřejmě pravdu.

Jako obvykle se však stává, že opatření navržená pro nápravu našich selhání v oblasti lidských práv a demokracie podporují nárůst politické moci EU a výdaje členských států. To vždy končí útokem na subsidiaritu. V praxi tato zpráva navrhuje, že by EU měla převzít odpovědnost členských států v oblasti sociální politiky a právních předpisů úzce souvisejících s politikou v oblasti trhu práce. Ve zprávě jsou rovněž zmínky otevírající cestu společné daňové politice. To vše jsou příklady politických otázek, nad nimiž by samotné členské státy neměly mít kontrolu.

Přes několik dobrých záměrů, jsem se tedy rozhodl, že budu hlasovat proti zprávě z vlastního podnětu i alternativnímu návrhu usnesení.

Thomas Mann (PPE-DE), písemně. – (DE) Zpráva paní Záborské objasňuje, že pro ženy rozhodnutí, dali pracovat, či nikoliv, představuje volbu mezi dvěma nerovnými alternativami.

Podporuji, aby byla práce, kterou v domácnosti vykonávají ženy i muži, včetně domácích prací, výchovy dětí a péče o starší a zdravotně postižené příbuzné, více uznávána lépe odměňována. Ekonomika domácností si zaslouží důležitější úlohu, než se jí v současné době přisuzuje. K tomuto závazku musí být přihlédnuto zejména v rámci vnitrostátních politikách v oblasti sociálního zabezpečení a důchodů.

Je správné, že byl vznesen požadavek na „mezigenerační solidaritu“. Podporujeme sociální odpovědnost vůči starším osobám a nedovolíme, aby byly celé skupiny diskriminovány a vyloučeny. Hodnota tohoto integračního úsilí činí skoro jednu třetinu národního příjmu Německa. Tento příklad by se měl v celé Evropě stát přijímaným přístupem.

Rovněž je třeba, abychom uznali příspěvek osob starších padesáti let ke společnému blahobytu. Mladší důchodci se nyní nachází v obtížné situaci, protože ukončili zaměstnání příliš brzy, obvykle proto, že k tomu byli donuceni. Potřebujeme více pracovních míst vhodných pro starší osoby. Jejich zkušenosti, jejich podrobné znalosti a jejich připravenost zkoušet nové věci je na pracovním trhu staví do dobré pozice.

David Martin (PSE), písemně. – Podporuji tuto zprávu, která je přínosem pro práva pracovníků v oblasti rodičovské a pečovatelské dovolené a obsahuje požadavek nediskriminace pečovatelů a větší uznání práce, kterou vykonávají.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Namísto stanovení kvót, které mohou snadno vzbuzovat pocity závisti a odporu, by bylo vhodnější podporovat mladé ženy ve výběru vzdělání a plánování kariéry, aby se předešlo zaměřením na ženskou povolání. Zvolí-li si žena jistotu práce v kolektivu nebo v rámci rodiny namísto samostatné stresující řídicí úlohy, musíme to přijmout. Stejná odměna za stejnou práci tu měla být již dlouho. Pokud nebude uplatňována, pak všechny pokusy poskytnout otcovskou nebo rodičovskou dovolenou selžou kvůli finančním důvodům.

Rodičům samoživitelům hrozí chudoba především a je na společnosti, aby v tomto ohledu prokázala větší solidaritu. Dalším problémem je, že práce vykonávaná ženami, například práce v domácnosti, výchova dětí nebo péče o příbuzné, často není považována za řádné zaměstnání. To musíme změnit. Chceme-li, aby rodinný způsob života pokračoval, musíme zavést pracovní dobu příznivou rodině, ale EU se tomu brání. Není možné pouze požadovat mezigenerační solidaritu. Musíme ji uvést do praxe. Tato zpráva se jeví jako krok správným směrem, což je důvod proč jsem pro ni hlasoval.

Teresa Riera Madurell (PSE), písemně. – (ES) Hlasovala jsem pro návrh usnesení skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance, jež je alternativou ke zprávě paní Záborské a lépe řeší aktuální problémy, které stále přetrvávají s ohledem na rovnost mezi ženami a muži, uznání změn v modelu rodiny, sladění pracovního a rodinného života a pozitivních opatření pro akci, což jsme my, socialisté, vždy podporovali.

Nemůžeme se stále držet stereotypů, ani řešit naše ekonomické obtíže nucením žen, aby zůstaly doma a staraly se o starší osoby a děti, jak se tvrdí v textu paní Záborské, který představuje ženy jako „potenciální matky“, které plodí děti a uvádí je do života a vychovávají je především s otci.

Svým hlasováním rovněž chci vyslat jasný vzkaz českému předsednictví, které, jak uvedlo ve svém programu na šest měsíců, rovněž zamýšlí podporovat vnímání ženy jako pečovatelky a pobízet mnohé ženy k tomu, aby se vzdaly své kariéry a staraly se o své rodiny. Mám dojem, že české předsednictví dobře nerozumí celému smyslu pojmu „rovnost mezi ženami a muži“. Doufám, že to předsednictví během šesti měsíců vysvětlí.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasuji pro zprávu paní Záborské týkající se mezigenerační solidarity. Domnívám se, že pojetí „práce“ v současné době vyjadřovaný Evropskou unií přiměřeně nepokrývá všechny kategorie. Diskriminace žen nebo mužů, kteří se svobodně rozhodli pomáhat osobám, jež se o sebe nemohou postarat samy, nebo vychovávat budoucí generace, je v současné době zastaralá a staromódní.

I proto souhlasím se zpravodajkou, když tvrdí, že zásadní potřebou je vytvoření udržitelného pojetí práce a uznání neplacené práce vykonávané ženami a muži za účelem mezigenerační solidarity.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Zpráva o zákazu diskriminace na základě pohlaví a mezigenerační solidaritě byla dnes přijata na plenárním zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku.

Mezigenerační solidarita je jedním ze strukturálních a klíčových řešení evropského sociálního modelu. Členské státy mají povinnost přijmout opatření, která odstraní překážky bránící ženám v přístupu na pracovní trh za stejných podmínek jako mají muži. Ve spolupráci se členskými státy a sociálními partnery by měla Evropská komise provést přezkum politických strategií zaměřených na sladění rodinného a profesního života.

Ukazatele zaměstnanosti žen potvrzují, že v mnoha aspektech zaměstnání existují výrazné rozdíly mezi ženami a muži, pokud se týká sladění rodinného a pracovního života. Podle Lisabonské strategie mají členské státy povinnost nalézt pracovní místo 60 % žen schopným pracovat.

Komise by měla předložit své stanoviska k nové směrnici týkající se konkrétních práv a ochrany v oblasti sladění pracovního a rodinného života v rodinách, jejichž někteří členové vyžadují péči. Myslím tím například rodiny s dětmi, starší osoby nebo osoby se zdravotním postižením.

Anna Záborská (PPE-DE), písemně. – (SK) Zpráva z vlastní podnětu hovoří o zlepšení současné situace v oceňování práce žen v rámci mezigenerační solidarity – péče o děti, o starší osoby a o závislé osoby v rodině. Zpráva, kterou jsem představila, byla skutečně revoluční, protože to bylo poprvé, kdy parlamentní iniciativa žádala uznání „neviditelné“ práce žen ve vnitrostátním finančním systému a v hrubém domácím produktu.

Zpráva byla jednomyslně přijata ve Výboru pro práva žen. Ani skupina Zelených nehlasovala proti. Dnes právě títo kolegové předložili alternativní usnesení, aniž by dopředu navrhli jakoukoliv konzultaci. Pro alternativní usnesení hlasovalo celé levicové spektrum Evropského parlamentu. Vyvozují z toho dva závěry. První – levice ukázala, že nerespektuje práci Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví, jejíž význam navenek deklaruje. Zadruhé – levice zpochybnila otázku rovnosti a zákazu diskriminace mezi ženami a muži, a tím navodila podezření, že jí tato otázka slouží jen jako mediální ozdoba.

Hlasovala jsem proti usnesení. Bylo určitým krokem nesprávným směrem. I když obsahuje body z mé původní zprávy, ukazuje, že levice nerespektuje práci milionů žen v celé EU. Autoři usnesení ukázali, že zůstávají uzavřeni do starých ideologií, které v současné době ztratily svoje opodstatnění. Kromě toho usnesení bezprecedentně zpochybňuje české předsednictví jen proto, že navrhlo diskutovat o barcelonských cílech.

– Zpráva: Roberta Angelilli (A6-0012/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Děkuji vám, pane předsedající. Hlasoval jsem pro. Velmi se obávám, že dětská pornografie na internetu je jevem, který se šíří stále rychleji, a zejména postihuje stále mladší děti. Sexuální vykořisťování nezletilých a dětské pornografie závažně porušují lidská práva.

Proto považuji za důležité zintenzívnit v rámci mezinárodní spolupráce přijímání opatření pro filtrování a uzavírání internetových stránek obsahujících dětskou pornografii, takže poskytovatelé internetových služeb budou povinni tyto kriminální internetové stránky blokovat.

Avšak nehledě na skutečnost, že právní systémy členských států stanoví postihy a docela vysokou úroveň ochrany před sexuálním vykořisťováním a pohlavním zneužíváním dětí a dětskou pornografií, musíme rovněž s ohledem na trvalý rozvoj nových technologií, zejména internetu, a využívání nových forem on-line podvádění dětí za účelem pohlavního zneužití ze strany pedofilů zvýšit úroveň ochrany dětí.

Stručně řečeno musíme vypracovat informační kampaně určené rodičům a nezletilým osobám, které se budou týkat nebezpečí dětské pornografie na internetu, zejména rizika sexuálního vykořisťování v chatovacích místnostech a na internetových fórech.

Adam Bielan (UEN), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro projednávanou zprávu a rád bych paní Angelillové poblahopřál za to, jak se zhostila tohoto obtížného, ale rovněž důležitého, tématu. Dětská pornografie je stále se zvětšujícím globálním problémem. Na mezinárodní úrovni je k boji proti ní třeba vyvinout veškeré úsilí. Policejní síly různých členských států by si měly co nejvíce vyměňovat informace a měly by co nejvíce spolupracovat za účelem zabránění mnoha trestným činům tohoto druhu. Rovněž bych rád zdůraznil, že je třeba vypracovat nové metody pomoci dětem, které se staly oběťmi pedofilie.

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Podle mého názoru by všechny členské státy měly uzákonit všechny sexuální vztahy s nezletilými osobami do 18 let za použití síly, násilí nebo hrozeb jako trestné činy. Zjevné využívání důvěry dětí za využití autority proti nim nebo za účelem jejich ovlivnění, včetně kruhu rodiny, a zneužívání jejich situace, zejména duševního nebo tělesného postižení, by se mělo rovněž stát trestným činem.

Členské státy EU by měly po poskytovatelích internetových služeb požadovat, aby blokovali přístup k internetovým stránkám propagujícím sex s dětmi, a banky a další společnosti vydávající kreditní karty by měly blokovat platby na internetových stránkách s dětskou pornografií.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože souhlasím s tím, že je třeba, aby členské státy „kriminalizovaly všechny druhy pohlavního zneužívání dětí“, včetně on-line podvádění dětí za účelem pohlavního zneužití.

Odsouzení pachatelé sexuálních trestných činů nesmí mít přístup k dětem prostřednictvím zaměstnání nebo dobrovolné činnosti zahrnující pravidelný styk s dětmi. Členské státy mají povinnost zajistit, že uchazeči o určitá pracovní místa, na nichž se pracuje s dětmi, podstoupí kontrolu trestního rejstříku, což zahrnuje stanovení jasných pravidel a pokynů pro zaměstnavatele týkající se jejich povinností v této oblasti.

Martin Callanan (PPE-DE), písemně. – EU často usiluje o přijetí společných opatření tam, kde by bylo lepší nechat tyto záležitosti na členských státech. V tomto případě jsem však přesvědčen, že bychom měli učinit výjimku a jednat společně.

Metla dětské pornografie a pohlavního zneužívání dětí je závažnou nákazou naší společnosti, která ničí životy těch nejranitelnějších, kteří si zaslouží ochranu.

Vzhledem k povaze EU a volnému pohybu osob je velmi důležité, abychom využívali různých prostředků, jimiž disponujeme, pro boj proti těmto hrozným trestným činům, kdekoliv se objeví. Zejména je důležitá koordinace a aktualizace informací o pachatelích trestných činů.

Musíme rovněž zlepšit spolupráci se třetími zeměmi, aby mohli být podle potřeby identifikováni, zastaveni, trestně stíháni a vydáni občané EU, kteří cestují za hranice EU, aby páchali sexuální trestné činy na dětech. Globální úloha EU nabízí významnou možnost propagovat naše hodnoty v zemích a regionech, kde jsou práva dětí chráněna méně.

Proto hlasuji pro tuto zprávu.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark a Anna Ibrisagic (PPE-DE), písemně. – (SV) Delegace švédských konzervativců v Evropském parlamentu dnes hlasovala o zprávě (A6-0012/2009) paní Angelillové (skupina Unie pro Evropu národů, Itálie) o boji proti sexuálnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii. Boj proti šíření dětské pornografie musí být prioritou. V tomto ohledu musí velmi důležitou úlohu hrát v různých oblastech evropská spolupráce. Proto jsme my, konzervativci, hlasovali pro tuto zprávu.

Současně bychom však chtěli poukázat na to, že nesdílíme názor zpravodaje týkající se dvou z mnoha návrhů, které byly předloženy. Na rozdíl od zpravodaje nejsme přesvědčeni, že bychom měli slevit z přísného zachování důvěrnosti, kterou jsou vázány určitá povolání, například právníci, duchovní a psychologové.

Jsme rovněž přesvědčeni, že bude velmi obtížné pohnat k odpovědnosti vlastníka internetové stránky za všechny diskuse, které se na ní konají, včetně soukromých konverzací v uzavřených místnostech. Nehledě na cíl je nepřiměřeně požadovat, aby vlastníci internetových stránek sledovali všechny soukromé konverzace, které jsou zde vedeny, aby byli podle tohoto návrhu schopni zajistit úplný soulad této stránky s právními předpisy. Namísto toho se musíme zaměřit na jiné, účinnější metody boje proti sítím šířícím dětskou pornografii, které nebudou mít tak závažné důsledky pro integritu běžných uživatelů internetu.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu paní Angelillové, protože jsem přesvědčen, že ochrana práv dětí musí být prioritou EU a jejích členských států. Boj proti sexuálnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii musí být modernizován tak, aby zohledňoval rozvoj nových technologií, zejména internetu, a rovněž určité nové druhy on-line podvádění dětí za účelem pohlavního zneužití ze strany pedofilů.

Domnívám se, že se instituce EU a členských států musí zaměřit především na zvýšení institucionální kapacity pro boj proti těmto trestným činům.

Protože tyto trestné činy neznají hranice, musí EU vybudovat přechodnou síť určenou pro boj proti nim. V tomto ohledu podporuji myšlenku, že EUROPOL vytvoří zvláštní jednotku pro boj proti dětské pornografii a dětské prostituci, jež se bude skládat z odborníků vyškolených v konkrétních otázkách. Tato jednotka musí s příslušnou odborností účinně spolupracovat s policejními orgány členských států i třetích zemí.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Zcela podporuji zprávu z vlastního podnětu poslankyně Evropského parlamentu paní Angelillové a její doporučení Radě o boji proti sexuálnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii. Předchozí společné postoje nejsou dosud uplatňovány ve všech členských státech, zatímco ohrožení bezpečnosti dětí technologickým pokrokem nadále roste. Tato zpráva by měla aktualizovat a posílit stávající opatření pro boj proti tomuto odpornému chování a pro jejich definování jakožto trestných činů postižitelných podle práva. Uplatňování zprávy paní Angelillové znamená, že ochrana dětí před tímto zneužíváním v reakci na technologický pokrok vzroste a zaměří se především na zločinné on-line podvádění dětí za účelem pohlavního zneužití.

Další důležité návrhy zahrnují přeshraniční kontroly osob odsouzených za pohlavní zneužívání, aby jim bylo zabráněno získat v jiných členských státech zaměstnání, jehož součástí je přímý styk s dětmi, a zvýšená ochrana obětí během vyšetřování a soudního řízení.

Internet je klíčovou součástí naší propojené informační společnosti. Děti jsou více počítačově gramotné než kdykoliv předtím, ale ani s touto lepší gramotností a důvěrností jim ani jejich méně gramotným rodičům nejsou zcela zjevná rizika představovaná bezohlednými osobami. Tyto rozumné návrhy jsou zaměřeny na ochranu nejzranitelnějších členů naší společnosti.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu paní Angelilliové o sexuálním vykořisťování dětí a dětské pornografii, protože se domnívám, že je zásadní modernizovat prostředky boje proti všem formám sexuálního vykořisťování dětí a zajistit v Evropské unii vysokou úroveň jejich ochrany.

Proto podporuji doporučení obsažená v této zprávě, konkrétně návrh na kriminalizaci všech sexuálních trestných činů páchaných na dětech ve všech členských státech, na zvýšenou ostražitost a monitorování nových forem on-line podvádění nezletilých osob za účelem pohlavního zneužití, zejména na internetu, a na vytvoření výstražného systému pro pohřešované děti, čímž se zlepší spolupráce na evropské úrovni.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Pohlavní zneužívání dětí a dětská pornografie jsou obzvláště odpornými trestnými činy, které v době internetu a sexuální turistiky vyžadují přísnější právní předpisy, zvýšenou spolupráci mezi policií a právními systémy a lepší podporu obětí. Zpráva paní Angelilliové si zaslouží naši podporu.

Chtěl bych však poukázat na skutečnost, že kromě technologického rozvoje, který poskytuje perverzním lidem mnohem více příležitostí k uspokojení jejich choutek, bychom se rovněž měli zabývat morálním úpadkem a poklesem hodnot, což jsou další důvody značného nárůstu tohoto druhu trestné činnosti.

Již zhruba před 30 lety, ve jménu tzv. uvolnění morálky, se rozpoutalo hledání potěšení pro všechny a pseudoosobní růst již od nejranějších let, tedy určitá politická tendence propagující sexuální aktivitu nezletilých osob, dokonce v člancích levicové hlásné trouby, francouzských novin *Le Monde*. Zatímco byl tento nedůstojný argument, jak doufám, odmítnut, jeho autoři ho nadále veřejně propagují a jejich politická tendence pokračuje dále, aniž by kdy byla uznána její trestuhodnost.

Konečně bych se přál dovědět, proč jediné právo, které nebylo uděleno dětem ve většině našich států, je jejich právo narodit se.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Jak se uvádí v tomto návrhu doporučení Evropského parlamentu Radě, Úmluvu Rady Evropy o ochraně dětí před pohlavním vykořisťováním a zneužíváním již podepsalo 20 zemí Evropské unie a je prvním mezinárodněprávním nástrojem, který klasifikuje jako trestné činy různé formy pohlavního zneužívání dětí, včetně takového zneužití mimo jiné za použití síly, nátlaku nebo vyhrožování, a to i v rámci rodiny.

V této souvislosti Parlament vyzývá všechny členské státy, které tak dosud neučinily, aby podepsaly, ratifikovaly a uplatňovaly všechny příslušné mezinárodní úmluvy, především Úmluvu Rady Evropy o ochraně dětí před pohlavním vykořisťováním a zneužíváním. Kromě dalších doporučení vyzývá Parlament členské státy, aby v této oblasti zlepšily své právní předpisy a spolupráci, a zajistily tak, že všechny sexuální trestné činy spáchané na dětech do 18 let budou vždy v celé EU klasifikovány jako sexuální vykořisťování nezletilých osob, a že budou všechny druhy pohlavního zneužívání dětí kriminalizovány.

Nehledě na nezbytné analýzy a suverénní rozhodnutí každé země týkající se všech doporučení Parlamentu souhlasíme s hlavním záměrem usnesení zaměřeným na ochranu a zaručení práv dětí.

Jens Holm, Erik Meijer, Esko Seppänen a Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), písemně. – Sexuální vykořisťování dětí a dětská pornografie jsou odpornými trestnými činy a pro jejich zastavení je nezbytná mezinárodní spolupráce. Proto jsme dnes hlasovali pro zprávu paní Angelilliové. Avšak některé aspekty zprávy nepodporujeme, například vytvoření jednotných extraterritoriálních trestněprávních předpisů uplatnitelných v celé EU a rovněž definici na úrovni EU, co všechno by mělo být považováno za trestný čin a přitěžující okolnosti.

Jörg Leichtfried (PSE), písemně. – (DE) Hlasuji pro zprávu paní Angelilliové o boji proti sexuálnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii.

Nyní je důležitější více než kdykoliv jindy, aby byly rozvoj dětí a jejich integrita chráněny jakýmkoliv možným způsobem. Protože ve většině rodin oba rodiče pracují, prarodiče se nemohou o děti starat a internet často představuje jedinou formu zábavy, je rozsah tohoto rizika nesporný.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), písemně. – Sexuální vykořisťování dětí a dětská pornografie jsou odpornými trestnými činy a pro jejich zastavení je nezbytná mezinárodní spolupráce. Proto jsem dnes hlasovala pro zprávu paní Angelilliové. Avšak některé aspekty zprávy nepodporuji, například vytvoření jednotných extraterritoriálních trestněprávních předpisů uplatnitelných v celé EU a rovněž definici na úrovni EU, co všechno by mělo být považováno za trestný čin a přitěžující okolnosti.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Sexuální trestné činy páchané na dětech patří mezi nejodpornější trestné činy, za jimiž se lidé mohou provinít. Jedná se o činy, za něž by měly být ukládány trestněprávní postihy nebo péče se zvýšenou ostrahou, pokud je pachatel duševně nemocný.

V této zprávě je navrženo mnoho konstruktivních opatření na lepší řešení těchto strašných problémů společnosti. Členské státy jsou naléhavě žádány, aby ratifikovaly a uplatňovaly všechny mezinárodní úmluvy týkající se této oblasti, měly by obdržet pomoc se zlepšením jejich právních předpisů v této oblasti a sexuální turistika by měla být trestná ve všech členských státech. To zcela odpovídá mému názoru na Evropskou unii jakožto unii hodnot. Podporuji mnoho z obsahu zprávy a v mnoha jednotlivých hlasováních jsem hlasoval pro její přijetí.

Zpráva však usiluje o harmonizaci trestněprávních předpisů v rámci EU a vytvoření systému preventivních opatření financovaných z fondů EU, nehledě na skutečnost, že se jedná o celosvětový problém, který by měl být regulován prostřednictvím úmluv a dohod na úrovni OSN. Je obtížné vyhnout se dojmu, že znovu čelíme příkladu cynického využití hrozného společenského problému pro posílení postavení EU na úkor nezávislosti členských států. Trestní právo je absolutně klíčovou složkou suverenity státní moci. Proto hlasuji proti zprávě jako celku.

Adrian Manole (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu paní Angelilliové o sexuálním vykořisťování dětí, protože se tato problematika týká jednoho z nejodpornějších nehumánních jednání, které musí být potrestáno prostřednictvím opatření přijatých všemi členskými státy.

V Rumunsku se o této věci stále mnoho neví. Máme málo údajů o rozsahu rozšíření tohoto jevu. Proto se domnívám, že přijetí této zprávy pomůže rozšířit informační kampaně zaměřené na upozorňování a varování před pohlavním zneužíváním dětí, zvýšit počet opatření zaměřených na identifikaci neletilých osob, které byly sexuálně vykořisťovány, a rozšířit jejich působnost, vytvořit rehabilitační služby a pravidelně kontrolovat jejich stav a zlepšit systém registrace a sledování případů pohlavního zneužívání dětí.

Dále jsem přesvědčen, že nezletilým obětem obchodování s lidmi musí být ve všech členských státech poskytnuty služby odborníků v rámci tranzitních středisek, včetně pomoci a rehabilitace.

David Martin (PSE), písemně. – Podporuji tuto zprávu, jsou tři zbývající země, které tak dosud neučinily, aby provedly rámcové rozhodnutí Rady o boji proti sexuálnímu vykořisťování dětí. Podporuji zvýšenou ochranu dětí, zejména na internetu a rovněž v rámci dalších rozvíjejících se nových technologií.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Zatímco Evropský parlament diskutuje o tom, jak lépe chránit děti, islámský svět se ubírá opačným směrem. Nejvyšší islámský duchovní v Saúdské Arábii označil dívky ve věku 10 nebo 12 let jako „schopné vstoupit do manželství“ a požadoval zavedení práva na sňatky dětí. V důsledku islámského přistěhovalectví to bude rovněž bude mít dopad na Evropu, a na tuto možnost se musíme připravit.

Naším dětem se musí dostat nejlepší možné ochrany. Protože je míra opakovaného spáchání trestných činů pachatelů, kteří se zaměřují na děti, velmi vysoká, musíme vytvořit celoevropský rejstřík jmen potenciálních pachatelů trestných činů, pedofilů a osob se závažnými problémy chování. Musíme účinněji bojovat proti násilí na dětech a všem formám jejich zneužívání a zvýšit postihy za sexuální styk s dětmi a držení dětské pornografie. Hlasoval jsem pro zprávu paní Angelilliové, protože zlepšuje ochranu našich dětí.

Seán Ó Neachtain (UEN), písemně. – (GA) Protože se nacházíme v „digitálním věku“, informační technologie v Evropské unii přibývají a šíří se. Určitě existují významné výhody související s technologiemi a zařízeními, která jsou v závislosti na nich vyvíjena, z hlediska zaměstnání, vzdělávání, společenského života a výzkumu. To však neznamená, že bychom měli ignorovat nebezpečí spojená s těmito technologiemi.

S internetem se pojí výjimečná svoboda – svoboda bez fyzických nebo praktických omezení. Tato svoboda může být užitečná, jak tomu je ve většině případů, ale může být rovněž využívána k sexuálnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii.

Nic není důležitější než zdraví, blahobyt a budoucnost našich dětí. Musíme učinit všechno, abychom je chránili a nikdo jim neublížoval. Proto s potěšením podporuji zprávu paní Angelilliové a děkuji jí za veškeré úsilí, které tomuto tématu věnovala.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Hlasoval jsem pro zprávu paní Angelilliové o boji proti sexuálnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii, protože se v ní požaduje shoda, která by měla být

samozřejmě, všech členských států se stávajícím mezinárodním právem a přezkum rámcového rozhodnutí Rady, čímž by se zlepšila ochrana dětí na Evropské úrovni.

Statistiky Organizace spojených národů jsou dramatické. Velkou většinu obětí obchodování s lidmi za účelem sexuálního vykořisťování tvoří děti a mládí. Mezinárodní spolupráce v integrovaném boji proti těmto zločinům je nezbytná a všechny členské státy by měly zajistit, že se jejich pachatelé dostanou před soud.

Maria Petre (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro zprávu paní Angelilliové, protože potřebujeme RYCHLOU, ÚČINNOU akci proti příčinám a především následkům sexuálního vykořisťování dětí a dětské pornografie.

Naše děti jsou stále více samy, protože jsme stále více zaneprázdnění. Proto podléhají nebezpečným pokušením. Závazky EU, sdělené komisařem Barrotem, nám dávají záruku, že od března budeme mít vynikající právní rámec.

Lydie Polfer (ALDE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro tuto zprávu zaměřenou na přizpůsobení a prosazování rámcového rozhodnutí Rady z roku 2004, přičemž cílem má být ochrana dětí před sexuálním vykořisťováním a násilím. Zejména vzhledem k rozvoji nových technologií (zejména internetu) se ukazuje, že je třeba úroveň ochrany stanovené rámcovým rozhodnutím. Obtěžování dětí pro sexuální účely by mělo být považováno za trestný čin. Měla by být posílena spolupráce mezi členskými státy v oblasti výměny informací o trestních rejstřících týkajících se odsouzení za pohlavní zneužívání, aby odsouzení pachatelé těchto trestných činů nemohli získat zaměstnání, jehož součástí je přímý styk s dětmi. Rovněž se musí zlepšit ochrana dětí.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu paní Angelilliové, která se zabývá otázkou boje proti sexuálnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii, přičemž je kladen důraz na preventivní opatření, která je třeba projednat členskými státy při navrhování jejich právních rámců boje proti sexuálnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii.

Zpráva rovněž obsahuje varování ohledně nedostatečného uplatňování stávajícího rámcového rozhodnutí a dalších příslušných mezinárodních nástrojů, zejména Úmluvy Rady Evropy o ochraně dětí před pohlavním vykořisťováním a zneužíváním, k níž Rumunsko přistoupilo v roce 2007, a také požaduje začlenění nových sexuálních trestných činů. Členské státy musí podporovat oběti sexuálního vykořisťování v kontaktování policie a příslušných civilních i trestních soudů. Musí rovněž učinit odpovědnými zákonné zástupce nezletilých a zaměstnance, kteří jsou v přímém kontaktu s nezletilými, a informovat je o nebezpečí spojeném s on-line podváděním dětí za účelem pohlavního zneužití.

Všechna tato nebezpečí mohou být omezena prostřednictvím vytvoření vnitrostátních kontrolních orgánů a prostřednictvím spolupráce poskytovatelů internetových služeb, kteří budou blokovat internetové stránky nebo materiály s dětskou pornografií.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasuji pro zprávu paní Angelilliové o boji proti sexuálnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii. Samotné odsouzení těchto praktik nestačí pro vymýcení tohoto velmi závažného porušování lidských práv.

Je však znepokojivé, že ne všechny členské státy plní požadavky rámcového rozhodnutí Rady 2004/68/JHA ze dne 22. prosince 2003. Toto rozhodnutí, a mnohá další, je třeba aktualizovat, aby byla zvýšena úroveň ochrany dětí, rovněž s ohledem na nové technologie, zejména internet, a používání nových forem on-line podvádění dětí za účelem pohlavního zneužití ze strany pedofilů.

Zcela souhlasím se zpravodajkou, která nám předložila podrobnou a konstruktivní zprávu, která odráží vynikající odbornou znalost problematiky.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) Dětská pornografie je delikátní záležitostí, která by vždy měla být středem pozornosti evropských i vnitrostátních orgánů. Členské státy Evropské unie by měly tvrdě trestat jakékoliv pohlavní zneužívání dětí a on-line podvádění dětí za účelem pohlavního zneužití.

Vítám rozhodnutí Evropského parlamentu požádat členské státy o pevný závazek k boji proti pohlavnímu zneužívání dětí, zejména s ohledem na to, jak jsou děti zranitelné vůči zneužití při využívání chatovacích místností a on-line fór.

Proto je zásadní spolupráce mezi vnitrostátními orgány a poskytovateli internetových služeb, aby nedocházelo pouze k omezování přístupu dětí na pornografické stránky, ale rovněž blokování přístupu dětí na internetové

stránky nabízejícím příležitost ke spáchání sexuálního trestného činu. Rovněž je doporučováno vytvoření vnitrostátních systémů pro poskytování psychologické rehabilitace jak pachatelům sexuálních trestných činů, tak obětem pohlavního zneužití.

Ráda bych zdůraznila skutečnost, že všechny členské státy musí vést individuální rejstříky pachatelů sexuálních trestných činů páchaných na dětech a musí zajistit, aby tito pachatelé nebyli zaměstnáváni v odvětvích, které zahrnují práci s dětmi.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Rozhodně jsem hlasoval pro zprávu o boji proti sexuálnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii. Je bez diskuse, že chatovací místnosti, kde se provozuje grooming (kontaktování dětí za sexuálním účelem) a kde jsou aktivní pedofilové, by měly zakládat trestněprávní odpovědnost. Kromě toho by mravnostní trestné činy měly spadat do extraterritoriálních trestněprávních předpisů. Evropská unie by rovněž měla mít možnost využít souhrnného rozpočtu k financování svých intervenčních programů, aby se tak předcházelo recidivě pachatelů sexuálních trestných činů. Rovněž podporuji návrh, v jehož rámci by Komise, společně s velkými společnostmi vydávajícími kreditní karty, dohlížela na technický rozsah blokování nebo rušení internetových platebních systémů na internetových stránkách, na nichž se prodává dětská pornografie.

Konečně žádám těch sedm členských států, které dosud nepodepsaly Úmluvu Rady Evropy o ochraně dětí před pohlavním vykořisťováním a zneužíváním, aby tak brzy učinily. To se týká rovněž těch osmi členských států, jež dosud neratifikovaly opční protokol z roku 2000 týkající se obchodování s dětmi, dětské prostituce a dětské pornografie k Úmluvě OSN o právech dítěte.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Politické síly, které podporují imperialistické barbarství, plnění zdrojů přinášejících blahobyt a vykořisťování lidí, jsou společně odpovědné za každodenní zločiny páchané na milionech dětí ve světě. Jsou zodpovědné za miliony dětí, které hladoví, které trpí podvýživou, které jsou nuceny pracovat a které žijí pod hranicí chudoby v zemích „civilizovaného Západu“, za miliony dětí, jež jsou oběťmi sexuálního vykořisťování a za bující průmysl dětské pornografie, jehož obrát a zisk činí pouze z internetu více než 3 miliardy EUR.

Trestněprávní opatření navrhovaná ve zprávě nebudou schopna děti ochránit, protože nebudou řešit hlavní příčinu vzniku bezprecedentní korupce a mravní zkázy: zisk a hluboce prohnitý kapitalistický systém. Ani opatření, jako například zrušení zásady *non bis in idem*, monitorování komunikací a svévolná intervence vyšetřujících orgánů na internetu, účinně nepřispějí k ochraně dětí. Naproti tomu zkušenosti dokládají, že tam, kde byla taková opatření přijata, obvykle jako výjimka ve jménu boje proti trestným činům, které se setkaly s protesty a odporem veřejnosti, je cílem to, aby je veřejnost přijala a aby mohly být později využita k omezení osobních práv a demokratických svobod.

Lars Wohlin (PPE-DE), písemně. – (SV) Hlasoval jsem proti zprávě o evropské harmonizaci trestněprávních předpisů v souvislosti se sexuálními zločiny páchanými na dětech. Podporuji silnou spolupráci v rámci EU zaměřenou na boj proti sexuálnímu vykořisťování dětí a dětské pornografii, ale jsem přesvědčen, že by trestní právo mělo zůstat záležitostí jednotlivých států.

Anna Záborská (PPE-DE), písemně. – (SK) Ochrana dětí a mladistvých před pohlavním zneužíváním je důležitou otázkou a i problémem současné doby.

Vždy jsem podporovala prioritní práva rodičů ve výchově svých dětí, ale v tomto případě musí i stát chránit děti a dospívající mládež. Tato ochrana nespočívá jen v oblasti internetu. Týká se i reklamy v médiích, která by měla být důstojná, odpovídat morálním hodnotám a která neútočí na právo mladých na nevinnost.

Rodiče mají osobité postavení při ochraně svých dětí před sexuálním zneužíváním. Všeobecná deklarace lidských práv ve svém čl. 26 odst. 3 jasně říká, že rodiče mají přednostní právo vybrat druh vzdělávání pro své děti. Výchova ze strany rodičů je i o výchově k zodpovědnému používání médií. Rodiče však nemohou důsledně zastávat své výchovné poslání, pokud nemají dostatek času, který věnují rodině a svým dětem. Stát by měl rodinám tento volný čas poskytnout. Internet nikdy nenahradí čas strávený rozhovorem rodičů a dětí. Počítačová hra nemůže nahradit rozhovor s babičkou. Joystick není rovnocennou náhradou za hodinu strávenou s dědečkem v garáži.

Přirozená rodina je prostorem ochrany dětí a rodiče jsou jejich prvními ochránci. To je důvod, proč jsem na Slovensku zahájila projekt určený v první řadě rodičům: Víte, kde je teď vaše dítě?

Marian Zlotea (PPE-DE), písemně. – (RO) V civilizované společnosti musíme postavit bezpečnost našich dětí na první místo. Sexuální vykořisťování je porušováním práva dětí na péči a ochranu. Sexuální

vykořisťování zanechává na dětech psychologické jizvy a někdy i ty fyzické, což snižuje jejich možnosti vést důstojný život.

Rád bych podpořil myšlenku představenou zpravodajkou paní Angelilliovou, že by mělo být aktualizováno rámcové rozhodnutí platné od roku 2004. Vítáme rozhodnutí, že tato aktualizace musí být provedena tak, aby se zvýšila ochrana dětí, zejména s ohledem na nové hrozby představované internetem a novými komunikačními systémy. Členské státy musí zajistit, že budou právní předpisy změněny takovým způsobem, aby byly internetové stránky s trestným obsahem zablokovány.

Musíme podpořit spolupráci mezi členskými státy, aby byl odstraněn tento druh trestné činnosti, a aktivně bojovat proti dětské pornografii a dalším formám komerčního sexuálního vykořisťování dětí. Potřebujeme komplexní globální strategii a diplomatickou a správní spolupráci, aby bylo zajištěno, že budou právní předpisy prosazovány způsobem přínosným pro děti. Musíme poskytnout ochranu obětem zneužívání. Musíme rovněž zastavit sexuální turistiku.

8. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno ve 13:00 a znovu zahájeno v 15:00)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

9. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

10. Následný postup na základě postojů a usnesení Parlamentu: viz zápis

11. Přesídlení vězňů z Guantánama - Údajné využití evropských zemí ze strany CIA pro převoz a nezákonné zadržování vězňů (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise o přesídlení vězňů z Guantánama – tajném a údajném využití evropských zemí ze strany CIA pro převoz a nezákonné zadržování vězňů.

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. – Pane předsedo, je mi určité známo, že se otázka Guantánama stala v tomto Parlamentu předmětem velkého zájmu, je mi rovněž známo, že tento Parlament prostřednictvím usnesení přijímaných od roku 2002 stále vyjadřoval své stanovisko k tomuto významnému problému. Proto jsem přesvědčen, že jste, stejně jako Rada, přivítali rozhodnutí prezidenta Obamy do roka uzavřít Guantánamo. Předsednictví vyjádřilo tento názor v prohlášení, jež bylo vydáno krátce poté, co prezident Obama podepsal prezidentské dekrety. Jak pravděpodobně víte, ministři jednomyslně přivítali toto rozhodnutí na zasedání Rady pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy.

Prezident Obama rovněž oznámil své rozhodnutí pozastavit vojenské soudy, potvrdit Ženevskou konvenci, ukončit programy utajeného zadržování a zastavit zrychlená vyšetřování. Tento vítaný vývoj nám umožní ještě více posílit transatlantickou spolupráci v oblasti boje proti terorismu.

Rozhodnutí uzavřít Guantánamo je, samozřejmě, především odpovědností Spojených států. Avšak vzhledem k našemu společnému zájmu na boji proti terorismu a dodržování lidských práv a právního státu, ministři minulý týden na zasedání Rady diskutovali o možnostech, jakými budou moci členské státy poskytnout USA praktickou pomoc, a zejména zdali mohou přijmout bývalé vězně.

Ve svém prezidentském dekretu o uzavření Guantánama nařídil prezident Obama přezkum statusu všech vězňů. Ten nyní probíhá. Přesídlení by se mohlo týkat těch vězňů, kterým bude podle této zprávy povoleno propuštění. Otázka, zdali členské státy mohou přijmout bývalé vězně, je rozhodnutím na úrovni států. Avšak minulý týden bylo dohodnuto, že by byla žádoucí společná politická reakce a že by měla být dále zkoumána možnost koordinované evropské akce.

Toto téma dává vzniknout mnoha politickým, právním a bezpečnostním otázkám, které je třeba dále studovat a konzultovat a které – a to je rovněž velmi důležité – budou vyžadovat zapojení ministerstev spravedlnosti a ministerstev vnitra členských států. Tento proces byl právě zahájen a Rada se k této otázce vrátí, jakmile

budou některé z těchto otázek dále objasněny. To je předmětem pokračující práce a Politický a bezpečnostní výbor o tom diskutuje například právě dnes.

Plně rozumím trvalému zájmu Parlamentu, jak se odráží v návrhu usnesení předložením na této schůzi, který jsem četl. Rád bych vás ujistil, že předsednictví bude věnovat pozornost této otázce a bude vás informovat o výsledcích dalších diskusí v Radě a také o dalším vývoji.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedo, vřele vítám pana Vondru a jsem potěšen, že mohu reagovat na to, co právě řekl, protože je zjevné, že Komise musí na této obtížné otázce s předsednictvím spolupracovat.

Rovněž bych rád podpořil paní Ferrero-Waldnerovou, které se k nám na poslední chvíli nemohla dnes přidat. Proto budu mluvit jak jejím jménem, tak svým.

Komise s velkým potěšením přijala iniciativy prezidenta Obamy od jeho inaugurace. Nyní je vše na svém místě, aby mohly být znovu obnoveny vztahy mezi EU a USA. Komise vyvine veškeré úsilí, aby se toto partnerství znovu oživilo.

Nejzářnějším příkladem změny směřování Spojených států je jejich záměr zabývat se otázkou lidských práv ve vztahu k zacházení s osobami podezřelými z terorismu. Samozřejmě vítáme, že prezident Obama spěchal s tím, aby se uzavření věznice Guantánamo rozšířila do islámského světa, a že potvrdil závazek Spojených států účastnit se blízkovýchodního mírového procesu.

S uspokojením rovněž bereme na vědomí další důležité body dekretů podepsaných dne 22. ledna, zejména uzavření tajných věznic CIA, úplný zákaz použití mučení a krutého, nehumánního nebo ponižujícího zacházení a pozastavení soudních řízení vedených vojenskými tribunály.

Evropská unie udržuje se Spojenými státy dialog, v jehož rámci samozřejmě upřednostňujeme podporu lidských práv na celém světě. Jsme aktivními partnery USA v boji proti hrozbě terorismu, ale vždy v souladu s našimi závazky v oblasti lidských práv.

Několiikaleté zadržování vězňů na Guantánamu bez soudu nahrávalo teroristickým skupinám usilujícím o radikalizaci a nábor nových členů. Evropská unie vždy prokazovala svůj nesouhlas s Guantánamem. Tento Parlament, Evropský parlament, nepřetržitě požadoval jeho uzavření, protože boj proti terorismu musí být veden podle mezinárodního práva. V boji proti terorismu je důležité dodržovat lidská práva nejen jako principiální otázku, ale rovněž kvůli bránění radikalizace na celém světě. Jsme přesvědčeni, že práva zaručená mezinárodním právem všem vězňům by měla být dodržována. S výjimkou případu ozbrojeného konfliktu by jednotlivci neměli být svévolně zadržováni a měli by mít právo na spravedlivý soudní proces. Vznесли jsme tyto otázky v rámci politického dialogu se Spojenými státy. Evropský parlament hraje důležitou úlohu při zvyšování povědomí o této problematice.

Rád bych dodal, stále v reakci na pana Vondru, že by měl být americkými orgány přezkoumán případ každého z guantánamských vězňů. Pracovní skupina, které předsedá ministr spravedlnosti a tvoří ji ministři obrany a vnitřní bezpečnosti a vysocí úředníci, již zahájila činnost.

Prezident Obama oznámil, že bude vynaloženo další diplomatické úsilí pro nalezení řešení problému Guantánama.

Konečně na zasedání Rady ministrů zahraničních věcí dne 26. ledna, o čemž by podala zprávu paní Ferrero-Waldnerová, proběhla krátká diskuse o Guantánamu. Některé členské státy vyjádřily svůj zájem stanovit společný rámec pro jednotný přístup Evropské unie, přestože je v první fázi, pane Vondro, věci členských států, aby případ od případu rozhodovaly o reakci na jakoukoliv žádost Spojených států.

V úzké spolupráci se sekretariátem Rady jsme navrhli prošetřit tyto otázky mnohem podrobněji. Zkoumáme otázky týkající se možnosti členských států ohledně přijetí bývalých vězňů. I když se obecně mají osvobodit, vězni vrátit do své země původu, někteří z nich se po přezkoumání nebudou moci vrátit do svých domovských zemí ze strachu z perzekuce, mučení nebo špatného zacházení.

Společně se Spojenými státy chceme podrobně prozkoumat, jak by Evropská unie mohla pomoci při přesídlování těchto lidí na bezpečné místo. Avšak tyto konkrétní případy vytváří delikátní, složité otázky, které musí být projednány v předstihu. Princip se nikdy nezmění: Měli bychom učinit vše potřebné, abychom zaručili bezvýjimečné dodržování lidských práv. Ve všech případech chceme vůči USA zaujímat pozitivní postoj vůči nové administrativě USA. Současně musíme přijmout veškerá opatření, abychom zajistili, že

přístup Evropské unie bude odpovídat našim závazkům v oblasti lidských práv a našim vlastním právním předpisům.

Tento přístup nebude ani jednoduchý, ani rychlý. Budeme čelit složitým otázkám vyžadujícím koordinaci činnosti členských států, abychom dosáhli soudržné reakce Evropské unie. Uděláme vše, co bude v našich silách, abychom přispěli k debatě o tom, jaká praktická opatření mají být přijata na úrovni Společenství.

Dosud USA nepředložily formální žádost. Jak opakovaně říká paní Ferrero-Waldnerová: potřebujeme pozitivní spolupráci. Na její realizaci musíme spolupracovat s členskými státy.

Na příštím zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci dne 26. února požádáme členské státy o jednotný přístup a můžeme také využít precedentu řešení uplatněného v případě Palestinců, kteří přišli do Evropy bezprostředně po událostech v chrámu Narození Páně v roce 2002.

Komise si samozřejmě přeje pomoci těm členským státům, které se rozhodnout přijmout bývalé vězně z Guantánama. Přesto je zřejmé, že je na těchto členských státech, aby definovaly status bývalých vězňů, kteří jsou rovněž občany třetích zemí a u nichž bude existovat možnost případného přesunutí na jejich území.

Každý případ bude projednán individuálně, přičemž se přihlédne k situaci každého jednotlivce, humanitárním důvodům a bezpečnostním hlediskům. Rozhodnutí o přijetí a udělení statusu spadá nakonec do pravomoci každého členského státu. Tento přístup však musí být co nejvíce součástí společného rámce.

Pane předsedo to je to, co musím říct sám za sebe i jménem paní Ferrero-Waldnerové. Přemýšlím nad tím, jestli mám nyní učinit prohlášení o přepravě a nezákonném zadržování vězňů v Evropě. Budu nyní pokračovat prohlášením, přestože docela krátkým, které poskytne odpověď na mnoho otázek Parlamentu.

Týká se využití evropských zemí ze strany CIA za účelem přepravy a nezákonného zadržování vězňů. Postoj, který zaujímala Komise od počátku, se týká tří myšlenek: zaprvé, boj proti terorismu musí být veden za plného dodržování lidských práv, zadruhé, pravda, ať je jakákoliv, musí vyjít najevo, zatřetí, a podle mne nejdůležitější myšlenkou je, že takovému jednání musí být v budoucnu zabráněno.

Komise opakovaně vyjádřila svůj názor, že praktiky známé jako výjimečné zacházení a tajné zadržování jsou porušením základních práv zaručených Evropskou úmluvou o lidských právech a Listinou základních práv.

Komise rovněž konstatovala, že je pro členské státy zásadní, aby se zapojily do komplexního, nezávislého a nestranného vyšetřování s cílem odhalit pravdu, ať již je jakákoliv. To je pozitivní povinnost vyplývající z Evropské úmluvy o lidských právech. Je třeba říci, že tato vyšetřování již byla v několika členských státech zahájena.

Ohledně údajných tajných věznic v Polsku psala Komise polským orgánům několikrát. Protože jsem pověřen odpovědností za záležitosti „spravedlnosti, svobody a bezpečnosti“, sám jsem se na polské orgány písemně obrátil dne 28. května, abych zdůraznil význam vedení řádných vyšetřování.

Po tomto dopisu mne v srpnu 2008 asistent vrchního státního zástupce informoval, že bylo trestní vyšetřování konečně zahájeno a že mě bude informovat o výsledcích. Jsem přesvědčen, že se jedná o velký pokrok.

Na problematiku tajných věznic jsem se dotázal rovněž Rumunska. V červnu 2008 mi rumunský ministerský předseda zaslal zprávu vyšetřovacího výboru rumunského Senátu. Po dalších kontaktech se rumunské orgány rozhodly provést další vyšetřování, aby prověřily informace uvedené ve druhé zprávě pana Martyho, který byl Evropskou radou vybrán za zpravodaje.

Pokrok nám umožní pouze takový přístup, který bude klást důraz na vedení řádných vyšetřování na úrovni členských států. Unie a Komise nemají ani pravomoci, ani prostředky k tomu, aby nahradily členské státy v jejich úloze odkrývání pravdy. Pro tuto úlohu budou dostačující pouze vyšetřovací nástroje a prostředky členských států.

Samozřejmě Komise doufá, a já vám za to ručím, doufá, že tato vyšetřování budou dokončena a umožní určení odpovědných osob a případného zajištění odškodnění obětem.

Kromě požadavku, aby členské státy prováděly vyšetřování, bylo jedním z praktických příspěvků Komise podle usnesení Evropského parlamentu ze dne 2. února 2007 objasnění definice „státního letadla“, a když

jsem byl komisařem pro dopravu, předložil jsem sdělení o civilním a komerčním letectví, které tyto záležitosti objasňovalo.

Parlament rovněž požádal o posouzení vnitrostátních protiteroristických právních předpisů. Aby získala přehled o současné situaci, Komise zaslala členským státům dotazník o účinnosti opatření pro boj proti terorismu a o jejich vztahu k základním právům. Komise obdržela odpovědi od 27 členských států a dokument s těmito odpověďmi bude zveřejněn během nadcházejících šesti měsíců. Nyní je třeba tyto odpovědi osvětlit.

To je vše, pane předsedo; trvalo mi to sice poměrně dlouho, dámy a pánové, ale je pravda, že i když se jedná o oblast, v níž má Unie omezené pravomoci, Komise se odvážíla podpořit poznání pravdy a dodržování základních práv. Mohu říci pouze jednu věc, ale tím, že ji řeknu, učiním osobní závazek. Budu samozřejmě dále usilovat o to, aby na světě vyšla celá pravda, především abychom si mohli být jisti, že se už tyto politování hodné události nebudou opakovat.

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. – Pane předsedo, očekával jsem dvě nesouvisející témata: na jedné straně Guantánamo a na straně druhé tajné věznice a zvláštní zacházení. Jak všichni víme, během svého prvního dne v úřadu uskutečnil prezident Obama tři rozhodnutí. O prvním, tedy Guantánamu, jsem již hovořil, ale jsou zde i druhá dvě důležitá rozhodnutí.

Zprvče ukončil program tajných věznic CUA. Nařídil, že v budoucnu musí být všichni vězni zadržováni Spojenými státy registrováni u mezinárodního červeného kříže. Tímto rozhodnutím vyřešil otázku, která zajímala Radu i Evropský parlament. Proto Rada toto rozhodnutí rovněž vřele přivítala. Jsem si jist, že ho tento Parlament přijme stejně vřele.

Prezident Obama ukončil „tvrdší“ metody výslechu užívané CIA. Američtí vyšetřovatelé se již nemohou opírat o právní stanoviska týkající se mučení a dalších metod výslechu sepsané po 11. září. Toto rozhodnutí je důležité. Evropská unie je zavázána k absolutnímu zákazu mučení a krutého, nehumánního a ponižujícího zacházení.

Pokud se týká třetího rozhodnutí, prezident Obama rovněž nařídil přezkoumání přepravy nebo opatření zvláštního zacházení, aby bylo zajištěn jejich soulad se závazky USA v rámci mezinárodního práva. V budoucnu opatření nesmí – cituji – „mít za následek přepravu osob do jiných států, aby zde čelili mučení, nebo za účelem či s následkem porušení nebo obejití závazků USA k zajištění humánního zacházení s osobami, které jsou ve vazbě a nad nimiž vykonávají dohled.“

Jsmo přesvědčeni, že tato rozhodnutí přijatá společně s rozhodnutím o uzavření Guantánama, které jsem již zmínil, dále posílí spolupráci s USA na boji proti terorismu. Domnívám se, že by to mohlo rovněž obnovit transatlantické vztahy a poskytnout odpověď na názory silně zdůrazňované v tomto Parlamentu a mezi podstatnou částí evropského veřejného mínění.

Domnívám se, že bychom se zde mohli shodnout alespoň na jednom bodu: že se kontext dnešní diskuse velmi změnil. Rovněž si uvědomuji, že údajné využití evropských zemí ze strany CIA pro účely přepravy a nezákonného zadržování vězňů způsobuje hluboké znepokojení mezi poslanci tohoto Parlamentu. Tyto otázky velmi pečlivě sledujete, a to nejen prostřednictvím činnosti dočasného výboru.

Parlament jasně vyjádřil ve svém usnesení z února 2007. Chci vám zdůraznit, že Rada vždy připomínala svůj závazek účinně bojovat proti terorismu za použití všech dostupných zákonných prostředků, protože terorismus je sám o sobě ohrožením systému vycházejícím ze zásad právního státu.

Rada rovněž opakovaně prohlašovala, že existence tajných věznic, kde jsou vězni drženi v právním vakuu, není v souladu s mezinárodními předpisy v oblastech humanitárního práva a lidských práv. Takový je náš názor i dnes a my se ho držíme, ale změna kontextu a současný vývoj v USA znamená, že bychom se měli rovněž zaměřit především na budoucnost. Dívejme se raději dopředu než dozadu. Rada velmi vítá nedávné rozhodnutí prezidenta USA v této věci.

Transatlantické společenství je společenstvím společných hodnot a musí zůstat jednotné, máme-li být schopni bránit naše zájmy na celém světě. Není pochyb o tom, že lidská práva a podpora právního státu v rámci boje proti terorismu náleží k tomuto společnému dědictví.

Hartmut Nassauer, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, měla by Evropská unie přijmout vězně z Guantánama? To je otázka, kterou si dnes musíme položit. Odpověď bude záviset hlediscích, které si zvolíme jako vodítko.

Někdo tvrdí, že byli vězni mučeni. To je důvod pro jejich přijetí, protože si to žádá humanita. Není pochyb o tom, že mučení je nanejvýš nehumánní a ponižující jednání. Pokud byli tito lidé mučeni, mají právo na naše sympatie nehledě na individuální obvinění, která jsou proti nim vznesena. Avšak je to jediné hledisko, které musíme posuzovat?

Například mnoho z těchto osob, které jsou nebo byly uvězněny v Guantánamu, odešlo po 11. září do teroristických výcvikových táborů. Nejednalo se o žádné turisty, kteří se chtějí kochat krásami krajiny, ale potenciální teroristé. Máme povinnost chránit evropské občany před potenciálními teroristy.

Mučení se naneštěstí odehrává na celém světě a my ho trvale odsuzujeme. Nedošli jsme ještě tak daleko, abychom řekli, že každý, kdo byl mučen, musí mít v Evropě právo na přijetí. Dosud jsme to z dobrého důvodu neudělali. Namísto jsme tuto úvahu postavili proti potřebě bezpečnosti Evropské unie. To musíme udělat i v tomto případě. Musíme zajistit, že se tito potenciální teroristé nezmocní Evropy, a proto bych při posuzování tohoto problému chtěl vidět, že bude potřeba bezpečnosti upřednostněna před všemi ostatními úvahami.

Martin Schulz, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, o otázkách týkajících se letů CIA a této části rozpravy promluví za naši skupinu můj kolega Claudio Fava. Já se zaměřím na otázky týkající se uzavření věznice Guantánamo a začnu reakcí na Hartmuta Nassauera.

Je pravda, že bezpečnostní požadavky občanů Evropské unie představují normu, od níž se musí odvíjet naše opatření. Rád bych se však na úvod zeptal: Co poškozujeme naši bezpečnost víc? Je to strach z přijetí vězňů Guantánama, protože jsou po svém propuštění považováni za bezpečnostní riziko? Nebo za vlnou rozhořčení milionů lidí na celém světě stojí pravděpodobněji skutečnost, že existence tohoto vězení odporuje mezinárodnímu právu a porušuje lidská práva? Je to proto, že takzvaný „západní svět“, který byl nesporně bezprecedentním způsobem vyprovokován událostmi z 11. září, nebyl do určitého rozsahu schopen ovlivnit to, co se stalo, a proto musel přijmout fakt, že prezident Spojených států amerických nebral ohledy na základní lidská práva, neboť se domníval, že je to vhodnou odpovědí na tuto provokaci.

Jsem přesvědčen, že toto mnohem více přispělo k narůstající nejistotě ve světě, než kdybychom nyní prohlásili, v době, kdy jiný prezident usiluje o navrácení bývalé velikosti své zemi tím, že učiní ze Spojených států amerických symbol dodržování základních práv na celém světě, kdybychom my Evropané nyní řekli: My s tím nemáme, co do činění, musíš si vyřešit sám, co s tím udělat.

Chtěli bychom vyslat poselství, že konfederace států, jako je Evropská unie, která věří v to, že je právním společenstvím, a také tomu tak je, se chce vyhnout své odpovědnosti použitím tohoto argumentu ve chvíli, kdy nezákonný stav končí. Nemůžeme očekávat, že naši občané toto bezpečnostní riziko přijmou. To je špatný vzkaz. Je to katastrofální, protože naše chování je horší než lidí, kteří tam jdou, jako například Barack Obama, a řeknou, že přes všechna rizika, jež na sebe berou, přes odpor armády, přes všechen odpor v USA, protože i tam lidé říkají „nechte je na Guantánamu, nevozte je sem, tady budou představovat větší riziko“, kteří říkají, že přes všechen tento odpor existuje symbolické moc, jež je výsledkem skutečnosti, že se nový prezident vrací k dodržování lidských a základních práv, včetně práv osob, které neprokázaly dodržování těchto práv. Kdybychom mu v této situaci nepomohli, bylo by to špatné a odporovalo by to úloze Evropské unie, alespoň jak ji chápe moje skupina, jíž je zajišťovat, aby se společenství, jež se řídí právním řádem, který jsme vnitřně vytvořili, šířilo jakožto jedno z hledisek mezinárodní politiky.

Můžeme učinit pouze to, že když budeme věrohodně přispívat v rámci našich možností k tomuto zajištění, budou upřednostněna základní práva každého jednotlivce. Guantánamo je místem hanby. Je to místo mučení. Proto se rovněž jedná o symbol skutečnosti, že západní konfederace států nemůže usilovat o uskutečnění toho, o čem káže, tedy o to, co je nejdůležitější – nedotknutelnost lidské cti. To je první článek Listiny základních práv. Listina nestanoví, že by tato nedotknutelnost mohla být omezena. Náš pocit nadřazenosti nad teroristickou filozofií má co do činění se skutečností, že dokonce zaručíme základní práva těm lidem, kteří svou činností usilují o to, aby je jiným lidem přeli.

Proto jsem přesvědčen, že více přispějeme k bezpečnosti světa uzavřením Guantánama, tím, že podpoříme Baracka Obamu a budeme hrát aktivní úlohu, pokud nás o to administrativní USA požádá, a budeme-li schopni spolupracovat s touto vládou na vytvoření procesu přijetí těchto lidí, než kdybychom hlásali chybné pojetí bezpečnosti, který by, pana Nassauera, mohl být uplatňován pouze za přispění činnosti policie a bezpečnostních služeb. Lidé, kteří opustí Guantánamo se tady nemohou pohybovat volně a bez dohledu. Bezpečnostní hledisko je důležité, ale v tomto případě musí být základním právům udělena vyšší priorita.

(Potlesk)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN SIWIEC*Místopředseda*

Graham Watson, *jménem skupiny ALDE*. – Pane předsedající, když se senátor Obama stal prezidentem Obamou, všichni jsme si oddechli. Osa zla, změna režimu, válka proti teroru: evropští občané touží po tom, aby tyto eufemismy zmizely v historii, spolu s lidmi, kteří je vymysleli.

Ale rozloučení s minulostí a návrat k právnímu státu se uskutečňuje, takže blahopřeji novému prezidentovi. Učinil správně, když odsoudil waterboarding jako mučení, když požadoval zastavení nesprávných vojenských soudů v zátoce Guantánamo a když dal najevo své rozhodnutí o kompletním uzavření věznice do jednoho roku. Vítám dnešní ujištění předsednictví Rady, že USA nyní odmítají všechny špinavé praktiky, které jejich vládu poškozovaly v posledních letech, včetně mučení ve třetích zemích a zvláštního zacházení, aby ukončily osu nezákonnosti.

Avšak Evropa nemůže zůstat pozadu, krčit ramena a tvrdit, že tyto věci si musí Američané vyřešit sami. Postrádáme otevřenou diskusi a kolektivní změnu vědomí, které umožňuje americká demokracie. Kromě toho příliš často souhlasily členské státy Unie s tím, co dělala Bushova administrativa. Pokud nás má 43. prezident něco naučit, pak toto: řízení mezinárodní spravedlnosti, mentalita samostatného postupu končí ve slepé uličce neúspěchu.

Takže problém Guantánama, problém představovaný 245 podezřelými stojícími mimo soudní systém, není pouze záležitostí Ameriky. Je to hlavolam, který musíme vyřešit společně. Spojené státy musí stíhat podezřelé v případech existence jasných důkazů a v souladu se zásadami právního státu. Američané musí propustit ty podezřelé, proti nimž mají nedostatečné důkazy, a chránit je, pokud je doma čeká pravděpodobné mučení.

Ale co s těmi, kteří budou propuštěni, kteří nepředstavují žádnou hrozbu, ale kteří si nepřejí zůstat v zemi, jež je tak zle věznila? Pokud o to bude Evropa požádána, neměla by těmto několika málo osobám práva a svobody, když to neučiní žádná jiná země? Nemůžeme pořád rozvažovat nad prohlášením Rady, že se rozhodnutí o deklarované žádosti Rady o koordinovaný evropský postoj týká jednotlivých členských států. Evropa musí hovořit jedním hlasem a ukončit tuto urážku spravedlnosti. Mnoho z nás kritizovalo v minulosti Ameriku za její neschopnost spolupracovat s ostatními. Měli jsme na to právo, ale nyní možná bude třeba naší pomoci a udělali bychom špatně, kdybychom řekli „ne“.

Konrad Szymański, *jménem skupiny UEN*. – (PL) Pane předsedající, standardní konzervativní výklad mezinárodního práva vyžaduje, aby bylo Guantánamo neprodleně a bezpodmínečně uzavřeno. Po 11. září však už není standardního nic. Proto i prezident Obama, který tak usiluje o změnu, čelí závažnému problému, co dělat s lidmi, kteří jsou v současnosti na Guantánamu drženi. Nejsou to žádní obyčejní vězni. Každý devátý propuštěný z Guantánama nedávno obnovil teroristickou činnost. Rád bych proto vyzval k opatrnosti, když budeme Spojeným státům a členským státům Evropské unie nabízet poradenství.

Ohledně této problematiky jsou absolutně jasné tři věci. Jistě máme povinnost dostat z věznice naše občany a státní příslušníky. Rovněž musíme účinně izolovat osoby, které představují závažnou hrozbu. Kromě toho bychom měli s ohledem na nalezení vhodné reakce na problém teroristických armád bez státní příslušnosti revidovat Ženevskou konvenci. Naneštěstí nebyla žádná z těchto otázek v tomto návrhu usnesení vhodně zpracována.

Kathalijne Maria Buitenweg, *jménem skupiny Verts/ALE*. – (NL) Pane předsedající, moje skupina vítá poznámky pana ministra Vondry ohledně zátoky Guantánamo. V zásadě se zdá, že Evropská unie hledá společnou odpověď a české předsednictví nám v tom pomůže. Kam budou vězni přesunuti, je stále otázkou vnitrostátní dohody, ale jsou zprávy, že Evropa bude na žádost USA v zásadě reagovat pozitivně. To tento Parlament potěší, protože jsme v roce 2006 požádali členské státy, aby aktivně trvali na přesunutí bývalých vězňů také do Evropské unie.

Moje otázka Radě zní: Jste připraveni to vykonat aktivním způsobem? Zeptali byste se nyní vlády USA na to, kdo jsou tito vězni? Budete se ptát na jejich minulost a na to, co se s nimi stane, abychom mohli podniknout nezbytná opatření? Jsem však tímto pozitivním přístupem potěšena, protože je naděje, že ukončí porušování lidských práv, jemuž byli tito lidé vystaveni.

Pane předsedající, i když je to skvělé pro zátoku Guantánamo, která je symbolem, na nějž bychom neměli nikdy zapomenout, existují i další vězení, o nichž bychom měli sdělit své stanovisko. Na mysli přichází například Bagram blízko Kábulu, kde je zadržováno 6007 až 700 osob. Žádám Radu i Komisi, aby zajistily, že budou uzavřena rovněž tyto věznice.

Přestože mě potěšily zmínky o zátoce Guantánamo, jsem poněkud vylekána ohledně CIA. Především oceňuji, že se chce rada dívat dopředu, nikoliv se ohlížet zpět. To mohu velmi dobře pochopit, protože když se podíváte zpátky, spatříte velký nepořádek. Bylo by zjednodušující prohlásit, že když teď mají USA nového prezidenta, můžeme stejné normy opět uplatnit na nás všechny a zapomeneme se podívat do našich srdcí a přehlédneme pomoc, kterou jsme poskytovali vládě, o níž nyní říkáme, že nejednala správně.

Gabriele Zimmer, *jménem skupiny GUE/NGL*. – (DE) Pane předsedající, moje skupina, Konfederace Evropské sjednocené levice / Severské zelené levice, požadovala uzavření americké věznice Guantánamo již od samého počátku. V rozporu se všemi příslušnými základními právními zásadami a mezinárodními dohodami zde byli lidé zadržováni a mučeni během období několika let a byl jim odíráán spravedlivý soudní proces. Na jejich základní lidská práva. Stejná moc, která usiluje o podporu lidských práv, demokracie a svobody na celém světě, porušovala v tomto případě základní práva a pro svůj boj proti terorismu vytvořila vlastní prostor bezpráví. To je nepřijatelné!

Bylo důležité, že Evropský parlament dlouhodobě soustavně opakoval svůj požadavek na uzavření Guantánama. Avšak nyní, když nová vláda prohlásila, že svou politiku změní, začínáme my Evropané pochybovat o tom, co jsme vlastně požadovali. Pochybujeme a zahajujeme ostudné období handlování. To považuji za cynický postoj.

Co se stalo s naším požadavkem na všeobecnost a nedělitelnost lidských práv? Skutečně nemůžeme říkat, že jsme kázali jednu věc a udělali druhou. Nemůže být pravda, že určitým způsobem chceme ospravedlnit a akceptovat tuto ostudnou věznici. Nemůžeme pouze podporovat lidská práva jako důležitou zásadu, když to chceme po druhých a sami neděláme pro jejich podporu nic.

Žádáme členské státy, aby jasně vyjádřily své svůj postoj, ale rovněž za svou skupinu říkám, že uzavření věznice Guantánamo představuje pouze první krok. V Guantánamu musí být rovněž zrušena americká vojenská základna.

Nils Lundgren, *jménem skupiny IND/DEM*. – (SV) Všichni pravděpodobně cítíme velkou úlevu nad tím, co se stalo ve Spojených státech. Je to podobné začátku padesátých let dvacátého století, kdy američtí obyvatelé a americký systém ukazovali svou schopnost skoncovat s mccarhtysimem. Nyní ukazují stejnou schopnost tím, že zvolili nového prezidenta, který již svůj první den ve funkci prohlásil, že by mělo být Guantánamo uzavřeno. Díkybohu za to.

Samozřejmě bylo špatné to, že byli zadržováni osoby podezřelé z terorismu nebo jiných trestných činů. Měli být souzeni a osobozeni nebo odsouzeni, propuštěni nebo potrestáni. S těmi, kteří by nebyli odsouzeni, mělo být zacházeno jako s nevinnými. Pokud je stále podezříváme, mělo by být pozdější postup ponechán na tajných službách. Nemůžu dost dobře pochopit, proč ti, které nebylo možné odsoudit, nemohou zůstat ve Spojených státech, ale evropské země by samozřejmě měly být připraveny přijmout osoby, které nebyly ... Děkuji vám za možnost promluvit.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Každý, kdo manipuluje se zásadami právního státu, používá metody těch, kdo chtějí proti právnímu státu bojovat. Uzavření věznice v zátoce Guantánamo, kde nebylo zaručeno právo na obhajobu, jak ho známe v západním světě, je dobrým počinem. Není třeba to dále rozvádět, protože to zdůraznilo mnoho lidí přede mnou. Skutečnost, že se pan Bush snažil ochránit Američany před druhým 11. zářím, na věci mnoho nemění.

Demokracie by vždy a na celém světě dodržovat zásady právního státu, ale rovněž by měla zvažovat rozhodné způsoby, jimiž se sama může ochránit před náboženskými extrémisty, kteří chtějí naši otevřenou společnost zničit. Toto zdůraznění nemohu nalézt v návrhu dokumentu, který nám byl předložen.

Konečně bychom se neměli zaměřovat jen na Guantánamo. Samotná Kuba, kde se americká enkláva Guantánamo nachází, je jedním velkým vězením, kde jsou tisíce nevinných politických vězňů zbaveni jakékoliv vyhlídky na spravedlivý a rychlý soudní proces. To samé se týká našeho velkého obchodního partnera Číny, kde šetříme čas, když jde o otázku lidských práv.

Nils Lundgren (IND/DEM). – Pane předsedající, chtěl jsem se vás jen zeptat, proč mohl pan Schulz výrazně překročit dobu stanovenou pro vystoupení – ale my ostatní nikoliv? Proč?

Předsedající. – Když hovořil pan Schulz byl předsedajícím předseda Evropského parlamentu pan Pöttering, a proto se tato otázka týká jeho. Nevidím žádnou souvislost, kterou by to mohlo mít se mnou jakožto předsedajícím. Měl byste tuto otázku položit znovu, až bude předsedajícím pan Pöttering.

Urszula Gacek (PPE-DE). – Pane předsedající, co máme dělat s bývalými vězni v zátocě Guantánamo? Jak zajistíme správnou rovnováhu mezi zajištěním bezpečnosti občanů EU a nalezením místa, kde se tito bývalí vězni usídlí?

Zprvč chci objasnit, že se nebudu bavit o věznicích, kteří mohou být považováni za nebezpečné, ale nezpůsobilé pro soudní řízení ve Spojených státech, a prosím mějte na paměti, že taková rozsáhlá skupina stále existuje. Ale i osoby zbavené obvinění a považované za nerizikové přese všechno, podle mého názoru, riziko představují.

Bojíme se oprávněně, protože podle Pentagonu jsou o 61 bývalých vězňů zbavených všech obvinění a následně propuštěných zprávy, že se zapojili do teroristické činnosti. Jedním z nich je zástupce velitele Al-Kájdý v Jemenu a jeden se vyhodil do povětří.

Včera prezident Obama prohlásil ve veřejnoprávní televizi, že si nemůže být jist, zdali nebudou vězni zbavení obvinění a propuštění představovat bezpečnostní hrozbu. Mohou nás žádat, abychom tuto riziko přijali v EU? Dobrá, myslím si, že můžeme být požádáni, ale musíme mít právo se rozhodnout, je-li pro nás toto riziko přijatelné, či nikoliv.

Členské státy prokázaly rozdílnou míru ochoty přijmout bývalé vězně. Zdůrazňuji, že rozhodnutí o přijetí vězňů musí náležet výlučně členskému státu. Ze strany EU nemůže být na členské státy vykonáván nátlak, ale toto rozhodnutí ani nemůže být učiněno izolovaně. Vzhledem ke svobodě pohybu, kterou v EU máme, zejména v Evropě bez hranic v schengenském prostoru, bude mít rozhodnutí členských států umožnit vězňům ze zátoky Guantánamo usadit se v těchto zemích bezpečnostní důsledky, nejen pro dotčený členský stát, ale i pro jeho sousedy. Proto žádám, a my žádáme, aby byla taková rozhodnutí konzultována s ostatními členskými státy EU.

Claudio Fava (PSE). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, uzavření Guantánama nám umožní napravit porušování, které pošpinilo mezinárodní právo, a především nijak neprospělo válce proti terorismu.

Dnes však nestačí přičítat rozhodnutí prezidenta Obamy. Nyní je čas převzít odpovědnost, a tato odpovědnost se bude týkat Evropy a členských států. Guantánamo je zčásti důsledkem mlčení Evropy a spolupráce mnoha našich vlád na systému zvláštního zacházení. V posledních letech se dělo to, že naše vlády na jedné straně říkaly, že Guantánamo musí být uzavřeno, a na straně druhé vysílaly své policejní úředníky, aby vyslýchali zadržované osoby. Hovoříme o odpovědnosti, která byla odmítnuta, když tento Parlament dotčenou záležitost vyšetřoval, ale která byla v posledních dvou letech uznána a prokázána.

Únor 2008: Londýn se omlouvá za lety CIA; některé letouny využívaly základen ve Spojeném království, jak řekl ministr zahraničí Miliband, v rozporu s tím, co o tři roky dříve prohlašoval Tony Blair, když tvrdil, že se na území Spojeného království nedějí nic nezákonného. Prosinec 2008: španělská vláda podle pana Aznara věděla, že se mnoho letů CIA provádí ve španělském vzdušném prostoru a jsou využívána španělská letiště. To vyplynulo z tajného dokumentu zveřejněného deníkem *El País*, který se ukázal jako pravdivý. Tehdejší ministr zahraničních věcí Josep Piqué, který uznal využití španělských letišť, tvrdil, že nevěděl, co se poté dělo na Guantánamu. Pravděpodobně si myslel, že se jedná o zábavní park. V říjnu 2008 jsme se dozvěděli, že portugalský ministr zahraničí pan Amado připustil, že bývala pravo-středová vláda pana Barrosa vědomě poskytla portugalská letiště a vzdušný prostor nezákonným letům CIA. Pan Amado řekl: „Nehovořil jsem o tom, abych nenarušil hladký chod evropských institucí.“ Ptáme se: A co právo občanů na informace? Nebo si máme představovat, že nejen pan Barroso věděl, jakou nemravnost z občanského i právního pohledu Guantánamo představovalo a stále představuje?

To je pointa, pane předsedající, a abych to uzavřel: V posledních letech jsme ukázali mnoho dobré vůle a mnoho pokrytectví, nejen v tom, co zůstalo ze strany Komise během těchto let nevyřčeno. Před dvěma lety Parlament předal Komisi 46 doporučení. Očekávali bychom, že alespoň některá z těchto doporučení budou přezkoumána a bude jim věnována pozornost, že budou případně existovat nějaké reakce alespoň na některá doporučení. Proto jsme přesvědčeni, že pomoc s uzavíráním Guantánama a přijetí naší kolektivní odpovědnosti, jakožto Evropy a 27 členských států, které ji tvoří, by bylo příspěvkem, jakkoliv drobným, k odčinění našeho společného mlčení.

Sarah Ludford (ALDE). – Pane předsedající, hlavní odpovědnost za uzavření zátoky Guantánamo a přesídlení zadržovaných osob nepochybně leží na vládě USA. Avšak je třeba, aby Evropa uznala politickou realitu, že to USA nemohou zvládnout samy. Vyjádřili jsme mnoho dobré vůle směrem k prezidentu Obamovi a závazek k transatlantickým vztahům. To musí znamenat nabídku praktické pomoci.

I členské státy EU mají další důvody k tomu, aby na uzavření věznice spolupracovaly. Především je to argument humanity, který snad ani nemusím příliš rozvádět, tedy zachránit tyto muže z pekla, v němž někteří z nich trpí již sedm let. Zadruhé je to důvěryhodnost Evropy: Vyzvali jsme USA, aby Guantánamo uzavřely, a nyní jim musíme pomoci, by se to uskutečnilo. Zatřetí je v našem vlastním zájmu skoncovat s tímto mocným symbolem sloužícím jako záminka k náboru a radikalizaci teroristů, a konečně je to morální odpovědnost, o níž hovořil Claudio Fava.

Domnívám se však, že se zvláštním zacházením a tajnými dohodami evropských vlád budeme zabývat během dvou týdnů ve druhém návrhu usnesení. Vřele vítám společné usnesení, na němž jsme se dohodli mezi skupinami a napříč politickým spektrem, a opravdu doufám, že zítra uskutečníme hlasování s rozsáhlou podporou. Za předpokladu, že skupina ALDE přijme moje sdělení, nebudeme k tomuto rozhodnutí předkládat žádné pozměňovací návrhy, ani je podporovat.

Ještě se chci zmínit o několika záležitostech. Zprv, zvěsti o 61 propuštěných zadržovaných osobách, které za zapojily do terorismu: doslechli jsme se od právníků, kteří se v těchto záležitostech vyznají, že jsou z větší části bezdůvodné. Víme o dvou osobách, jež se zapojily do terorismu. Mezi další patří například sedm osob v Albánii, které poskytly rozhovory sdělovacím prostředkům, takzvaná „tipsonska trojka“, tedy občané Spojeného království, kteří natočili film kritizující Guantánamo. Nevidím žádný „návrát k terorismu“.

Konečně k bezpečnostním otázkám: Potřebujeme o nich diskutovat, ale musí být předložena důvěryhodná řešení a na této činnosti se musí podílet právníci.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Pane předsedající, po zvolení Baracka Obamy prezidentem Spojených států amerických a jeho podpisu dokumentu o nadcházejícím uzavření zadržovacího střediska Guantánamo zavládlo v této sněmovně nezdavé vzrušení. Vystoupili členové dnes již rozpuštěného dočasného výboru k domnělému využití evropských zemí ze strany CIA. Chtěl bych této sněmovně připomenout, že výše uvedený výbor nedokázal nic, přestože se snažil vyjádřit své pobouření a odsoudit takzvané výjimečné zacházení.

Nyní již víme, že si nový prezident uvědomuje závažnost problému. Od volební kampaně a krátce po složení slibu změnil svůj postoj, v němž oznámil nařízení prodlužující období, po které mohou být využívány stávající metody zacházení s teroristy.

Zjišťujeme, že pro noho členských států Evropské unie, včetně Polska, je přijetí uvězněných teroristů nemožné. Členské státy Unie a tento Parlament by měly místo kritizování a oslabování bojové fronty proti teroru spolupracovat se Spojenými státy a přijmout svůj díl odpovědnosti v boji proti tomuto jevu. Musím připomenout, že terorismus je globální hrozbou a dopadá rovněž na občany Unie.

Cem Özdemir (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, věznice Guantánamo se stala symbolem pošpinění lidských práv a právního státu. Nový prezident USA Barack Obama vyslal současně silné i zásadní sdělení tím, že nařídil zastavit vojenské tribunály v Guantánamu a slíbil věznicím do jednoho roku uzavřít.

Avšak kvůli pohrdání lidskými právy a válce proti terorismu neztratily důvěryhodnost jen Spojené státy americké. Naše evropské vlády se nemohou zřeknout odpovědnosti, jak uvedl ve své zprávě z února 2007 dočasný výbor k domnělému využití evropských zemí ze strany CIA pro převoz a zadržování vězňů. To dokládá dvojí normy v mnoha zemích Evropské unie, které přímo žádají kandidátské země, aby podporovaly lidská práva, ale samy lidská práva v rámci Evropské unie pošlapávají.

Evropská unie má rovněž odpovědnost aktivně vystupovat v procesu nalézání společného řešení pro vězně, kteří již nejsou podezřelí a kteří se nemohou vrátit se svých domovských zemí. To se týká konkrétně Německa, které může, a mělo by, pomoci umožnit přijetí uprchlíků. Nesmíme opakovat chybu, které jsme se dopustili v případě německého Turka z Brém Murata Kurnaze, který nespravedlivě strávil v zátoce Guantánamo čtyři roky.

Nový začátek ve Washingtonu je pro nás příležitostí vyslat jasný signál, že válka proti teroru nesmí poškozovat lidská práva.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL). – (ES) Pane předsedající, doufám a přeji si, aby byla prohlášení prezidenta Obamy týkající se uzavření věznice v Guantánamu poselstvím změny v zahraniční politice USA.

Doufám, že to bude znamenat odmítnutí politiky, která oplácí teror terorem a zločin zločinem, politiky, která krutě pošlapává mezinárodní právo.

Doufám a přeji si, aby tomu tak bylo. Problémem Evropské unie je, že se mnoho evropských států podílelo na Bushově minulé politice oplácení zločinu zločinem a mučení mučením. V rámci této politiky se staly spoluviníky. To je důvod, proč vyšetřovací výbor pro lety CIA nemohl svou práci dokončit: existovaly evropské vlády, které skrývaly své hanebné jednání, hanebné jednání Bushovy zahraniční politiky. A proto musíme trvat na tom, aby byly pohnány k odpovědnosti. Američané tak již učinili prostřednictvím voleb.

Rovněž doufám, že prezident Obama ukáže odvahu a postaví před soud úředníky, kteří prováděli mučení, a úředníky, kteří nezákonně zadržovali lidi, protože, dámy a pánové, pro vězně z Guantánama existuje pouze jedno jediné řešení, pokud se týká práva. Pokud jsou proti kterémukoliv z nich důkazy, měli by být souzeni. Pokud důkazy nejsou, musí být propuštěni. A úředníci americké administrativy musí nést odpovědnost za osoby, které byly zadržovány nezákonně.

To se děje v mé zemi a to se děje ve všech demokraciích, jejichž základem jsou demokratická práva. Děkuji vám mnohokrát.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedající, domnívám se, že není naší úlohou jednat jako prodloužená ruka svévolné politiky, kterou naneštěstí v této oblasti úmyslně prováděly Spojené státy americké. Tato politika ohrožuje naše společné západní zásady a je prováděna v cynicky vybrané oblasti, která pamatuje koloniální časy. Neexistuje zde žádný právní stát: ani kubánské právo, které, jak správně poznamenal pan Dillen, nezajišťuje jednotlivci žádnou ochranu, ani právo USA, ani naše společné dědictví mezinárodního práva.

Domnívám se, že z právního hlediska je tato otázka jasná. Jsou-li vznesena obvinění podle obecného práva proti některým vězňům, měli by tito být souzeni v řádném soudním řízení. Pokud jsou podezřelí například z organizování útoků z 11. září, mělo jim být obvinění sděleno již před sedmi lety, měli mít k dispozici obhájce a stanout před americkými soudy. Těch není ve Spojených státech amerických nedostatek.

Pokud jsou ostatní považováni za válečné zajatce v důsledku spojenecké intervence v Afghánistánu, měli by být drženi v podmínkách stanovených válečným právem, dokud nepřátelství oficiálně neskončí.

Existují-li zadržované osoby, které nespádají do jedné z těchto kategorií, měli by být osvobozeni a posláni domů.

Doslechl jsem se, že někteří z nich představují možné nebezpečí, ale pokud bych byl já osobně držen sedm let v úplné izolaci, během nichž bych se nemusel stát nebezpečným, stalo by se tak určitě do závěru tohoto zadržení. Jsem přesvědčen, že toto je zde případ největšího počtu lidí.

Nechtějí-li se někteří z nich vrátit domů, měli by požádat své vězňatele o politický azyl. To je vše, co vám chci sdělit a na odchodu bych rád poděkoval panu Barrotovi za jeho práci na vyšetřování. Čas ukáže, že se jedná o nejlepší analýzu těchto nezákonných přesunů vězňů.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Pane předsedající, úřadující předsedo Rady, pane Barrote, dámy a pánové, tato sněmovna několikrát vyzývala k uzavření věznice Guantánamo. Připojily se k nám další dvě instituce: Komise a Rada. Nyní, když bylo učiněno rozhodnutí, nemůže být o našem postoji pochyb. Srdečně blahopřejeme prezidentu Obamovi k tomuto rozhodnutí, rozhodnutí, které zdůvodnil nutností znovu propůjčit Spojeným státům morální autoritu, které před tím ve světě požívaly.

Aby bylo jasno: rozhodnutí Bushovy administrativy otevřít vězení v zátocě Guantánamo a rovněž rozhodnutí o „výjimečném zacházení“ zasadilo této autoritě úder. Výsledek neospravedlňuje prostředky. Není možné, aby bylo porušováno mezinárodní právo, aby bylo prováděno mučení, otevírání tajných věznic nebo aby vězni mizeli. V zemích, které se řídí zásadami právního státu, jsou vězni postaveni před soud a mají právo se hájit. Bushova administrativa udělala špatně, když spáchala toto zneužívání, stejně jako její spoluviníci, ať již přesvědčivým potleskem, nebo zahanbeným mlčením.

Požádají-li Spojené státy Evropskou unii o pomoc, nesmí být odmítnuty – právě tak, jak uvedl pan Barroso –, s podmínkou, že se nevzdáme bezpečnosti našich občanů a aniž by byla záminkou k odmítnutí spolupráce. Rovněž potřebujeme spolupráci Spojených států, abychom objasnili zneužívání spáchané v Evropě, vyšetřili, kdo za to nese odpovědnost, a abychom zajistili, že se stejné zločiny již nebudou v budoucnu opakovat. Musíme se také dotázat členských států a evropských institucí, co učinily pro uplatňování doporučení, která tento Parlament přijal v únoru 2007, a případně je požádat o vysvětlení, proč tak neučinily.

Poté, co zde pan Fava zmínil předsedu Barrosa, jsem přesvědčen, že mu patří poděkování, protože na rozdíl od Rady, která se vzepřela, lhala a před touto sněmovnou zatajovala informace, chovala se Evropská komise loajálně a plně spolupracovala na našich vyšetřováních.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Prezident Obama dodržel slovo. Jedním z jeho prvních politických kroků bylo uzavření věznice v Guantánamu, což nás přirozeně velmi těší. Nebo lépe řečeno, jednalo se o oznámení o uzavření této věznice, protože nová vláda USA čelí obtížnému úkolu nalezení řešení pro ty vězně, kteří se tam stále nacházejí.

Zejména by měl být určen jejich status a mělo by být stanoveno, mohou-li být propuštěni bez rizika. Byli nezákonně uvězněni Bushovou administrativou, která zcela jasně porušovala mezinárodní právo. Proto se jedná především o americký problém, který musí být vyřešen ve Washingtonu. Zda USA požádají evropské země o pomoc a zda Evropská unie stále ještě není rozhodnuta a bylo by velmi spekulativní příliš předbíhat událostem.

Rovněž si dovolím nesouhlasit s těmi kolegy poslanci, kteří jsou přesvědčeni, že bychom již měli činit sliby za předpokladu, že je to morální povinností Evropské unie, protože některé země mohly být zapojeny do přepravy vězňů na Guantánamo. To se zakládá čistě na předpokladech. Nikdy jsme nebyli schopni dokázat, že na tom bylo něco pravdy, ani nevíme, které země by se na těchto přesunech měli podílet, takže náš argument pro přijímání na tomto základě je podle mého názoru poněkud slabý, a jsem potěšen, že tak nebylo učiněno v rámci usnesení.

Neměli bychom samozřejmě vyloučit možnost, že tuto žádost USA ještě vznesou, a v tomto ohledu sdílím názor předsedy své skupiny. Pokud bude tato žádost předložena, určité je třeba, abychom reagovali pozitivně na základě mezinárodního práva, ale také podle toho, že je třeba, aby Evropská unie reagovala v takové situaci s ohledem na humanitu.

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). – (ES) Pane předsedající, Guantánamo je problém, který nevytvořila Evropská unie. Buďte si jisti, že takový problém by nemohl nastat, kdyby se proti tomu Evropská unie skutečně vzepřela – stejně jako ho mnohokrát odsoudila – místo toho, aby pasivně a občas i aktivně spolupracovala na samotné existenci této černé díry mezinárodního práva. Přesto je zřejmé, že jsme ji nevytvořili. Avšak ještě s větší jistotou máme povinnost spolupracovat na ukončení tohoto stavu. Je to zjevně naším úkolem a měli bychom ho splnit.

Není pochyb, že každý případ musí být projednán individuálně. S vězni z Guantánama nemůže být zacházeno jako s nerozlišitelným stádem. Jsou to osoby s právy, ale také se svou vlastní historií. Někteří z nich jsou zločinci, kteří musí být souzeni, jiní jsou nevinní a další bezpochyby představují možné nebezpečí.

V souladu se svými hodnotami a zásadami, a rovněž v souladu se svou velkorysostí, se Evropská unie může zapojit tím, že navrhne společnou reakci, která pomůže tento problém vyřešit, a současně bude dodržovat vlastní pravidla.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, podle informací CIA a nevládních organizací prošlo v letech 2002 až 2006 přes portugalské území na své cestě do Guantánama 728 vězňů. Jaké údaje jsou pro Španělsko, Itálii nebo jakýkoliv další členský stát?

Když se Evropské unii nepodařilo zaujmout vedoucí pozici proti výjimkám z mezinárodního práva z důvodu boje proti terorismu, pokouší se nyní podporovat Obamovy závazky.

To vysvětluje, proč poslanci stále nesměle povzbuzují členské státy k tomu, aby přijaly tyto nevinné zadržené, kteří se nemohou vrátit do své vlasti, neboť se obávají mučení. Není to kvůli solidaritě, ani z důvodu charity či velkorysosti, nýbrž čistě proto, abychom dostáli svým mezinárodním závazkům.

Bude Evropa po poselství vyslaném panem Obamou schopna povstat, nebude Evropa pouze vyšetřovat, cílit a přebírat své odpovědnosti za spoluvinu na výjimečném zacházení, ale rovněž toto jednání ukončit? Bude Evropa schopna reformovat kontrolu svých tajných služeb? Bude Evropská unie schopna rehabilitovat oběti v soudních procesech a prostřednictvím odškodnění?

Vítám prohlášení pana Barrota o záměru v tomto ohledu. Musím však říci, že zatímco zjišťujeme stále více o skutečnosti, kterou v letech 2002 až 2004 tajil bývalý portugalský ministerský předseda, výsledky jeho iniciativ jakožto vedoucího představitele Evropské komise týkající se vyvedení Unie z této šedé zóny nezákonnosti nám zůstávají zcela neznámé.

(Předsedající řečníci přerušil)

Jas Gawronski (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jsem potěšen, že byly nyní evropské země uznány jako vhodné pro přijetí vězňů z Guantánama, myšlenka, která z podivných důvodů chyběla v původním usnesení mé skupiny. Zcela souhlasím s pány Schulzem a Watsonem.

V prvním bodu usnesení se uvádí významné změny politiky Spojených států v oblasti humanitárního práva. Pozoruji určité změny, zejména v tónu, ale rovněž značnou kontinuitu s politikou „nenáviděného“ Bushe, vzhledem k tomu, že se prezident Obama nevzdal programu zvláštního zacházení a věznic CIA v cizích zemích. Říkám to, abych upozornil české předsednictví, které má podle všeho odlišnou představu. Přál bych si, aby žádný z Obamových obdivovatelů neutrpěl brzké zklamání.

Protiamerická propaganda, aktivní již ve výboru k CIA před dvěma lety, se vrátila prostřednictvím otázek k ústnímu zodpovězení týkajících se letů CIA v Evropě. Dám vám ještě jeden příklad: v jednom z bodů odůvodnění se předpokládá existence tajné organizace CIA v Polsku. Nyní by skutečnost, že existuje organizace CIA v zemi, jako je Polsko, neměla šokovat – bylo by divné, kdyby tam nebyla – ale jsem přesvědčen, že autoři této otázky byli rozhořčení tím, že by tato organizace měla být tajná. Oni vždy chtějí, aby tajné služby jednaly bez utajení, otevřeně, a letouny CIA by měly mít viditelné označení „CIA“, jako by šlo o letouny *British Airways* nebo *Air France*. Znovu se obávám, aby nebyli zklamáni: ani Obama nezajde tak daleko.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Pane předsedající, nehumánní věznice v Guantánamu by již nikdy neměla být otevřena. Alespoň se nyní zdá, že bude uzavřena, ale všechna blahopřání prezidentu Obamovi musí být mírněno, pokud jsou zprávy amerického tisku o zachování nepřijatelných praktik tajných únosů, výslechů a věznění v třetích zemích. Pokud se týká výše uvedeného, nese v oblasti boje proti terorismu odpovědnost bohužel i Evropa. Jedním z takových velmi závažných případů je skutečnost, že jediným vnitrostátním parlamentem, který požádal Evropský parlament, aby předložil závěry a doporučení jeho výboru pro CIA, byl americký Kongres. Ani jedna evropská vláda, ani jeden vnitrostátní parlament nás nepožádal. Ať tak učiní aspoň nyní, aby se již tyto nezákonné praktiky nikdy neopakovaly.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, Spojené státy vytvořily guantánamský problém a jejich prezident je připraven tento problém vyřešit. Potřebujeme vědět, bude-li mít Evropská unie pravomoci, aby v tomto ohledu hrála nějakou úlohu.

Evropská unie musí spolupracovat. Naše členské státy musí přijmout vězně, například Ujgury, aniž by ustoupila nátlaku Číny. Pokud to neuděláme, riskujeme svou bezvýznamnost v procesu uzavírání Guantánama.

To by mohl být začátek nového úsilí o odhalení pravdy, odpovědnosti našich vnitrostátních vlád – například portugalské vlády, kterou vedl předseda Barroso – a naší odpovědnosti týkající se faktu, že byl smeten ze stolu návrh na exil Saddáma Husajna. Tento návrh byl jedinou alternativou k válce a naše vlády, včetně Spojených států, od něj upustily.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Pane předsedající, existence Guantánama byla kromě jiného umožněna tajnými dohodami a spoluvinou mnoha evropských zemí, včetně Španělska. Není přijatelné říkat, že uzavření Guantánama a jeho následky jsou výlučně záležitostí vlády USA.

Celé roky létala letadla tajných služeb USA beztrestně po Evropě a přepravovala zadržené osoby, zatímco my jsme nad tím přivírali oči. Proto bychom měli převzít svou odpovědnost, a nikoliv pouze požadovat neprodlené uzavření Guantánama, nýbrž také přijmout některé vězně, kteří se nemohou vrátit domů nebo zůstat ve Spojených státech a žádají jiné státy, evropské země nevyjímaje, aby je přijaly.

Portugalsko to již přislíbilo a já jsem přesvědčen, že je to zčásti kvůli určitému pocitu odpovědnosti a viny. Španělská vina je minimálně stejně velká, a proto využívám této příležitosti, abych vyzval španělskou vládu k přijetí některých těchto osob, aby se k tomu zavázala stejně jako Portugalsko a jak ji k tomu vyzývají mnohé organizace. Zdůrazňuji, že nejde pouze o naši morální povinnost, ale i o naši politickou odpovědnost.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Boj proti terorismu je nevyšší prioritou moderní společnosti. Avšak ve jménu tohoto vytouženého cíle se staly chyby a byla přijata kontroverzní rozhodnutí. Uzavření zadržovacího zařízení v Guantánamu, které je skvrnou na obrazu civilizovaného světa minulého desetiletí, je právě takové rozhodnutí klíčového významu. Běžně by po tomto rozhodnutí následovalo vyřešení situace zadržovaných osob ze strany Spojených států. Evropská unie a Spojené státy bojovaly, a stále bojují, za dodržování lidských práv a respektování lidské důstojnosti, a měly by proto spíše spolupracovat, aby napravily chyby, kterých se dopustily.

Jsem přesvědčen, že před tím, než vzneseme otázku přijetí vězňů v Evropě, je absolutně nezbytné, abychom zveřejnili všechny informace týkající se možných teroristických aktivit, do nichž byli tito vězni zapojeni, nebo týkající se jejich případného členství v teroristických skupinách. Tyto informace musí být důkladně zkontrolovány a společně s nimi objektivně posouzeny možné reakce, které by mohl mít návrat těchto osob do svých domovských zemí. Oficiální žádost Spojených států je absolutně nezbytná a jsem přesvědčen, že rozhodnutí o přijetí vězňů musí náležet členským státům a že ti, kteří toto rozhodnutí učiní musí rovněž myslet na to, že tuto odpovědnost přijímají jménem Evropské unie.

Pokud se týká zmínky komisaře Barrota o Rumunsku – obvinění byla v minulosti vznesena bez jakéhokoliv odůvodnění. Rumunsko však odpovědělo na všechny dotazy evropských institucí, přijalo zástupce výboru pro CIA a dodalo všechny příslušné informace. Rumunský parlament provedl vyšetřování a předal jeho výsledky zúčastněným stranám. Jsem přesvědčen, že je to absolutně dostačující. Rovněž jsem přesvědčen, že Rumunsko adekvátně reagovalo na všechna bezdůvodná obvinění, která byla vznesena.

Wolfgang Kreissl-Dörfler, (PSE). – (DE) Pane předsedající, není pochyb o tom, že odpovědnost za Guantánamo leží na USA. Avšak je aktem solidarity poskytnout Baracku Obamovi pomoc a podporu při obnovení dodržování mezinárodního práva, pokud nás o to požádá. Mám tím na mysli Ujgury, kteří se nemohou vrátit do Číny. Avšak je také třeba, abychom vzali v úvahu osoby, které strávily pět nebo sedm let v Guantánamu. Nemůžeme rozhodnout, zdali chtějí, či nechtějí žít v USA. To je jejich volba. Například Mnichov a Ujgurové, kteří zde žijí, by byli připraveni přijmout Ujgury z Guantánama a poskytnout jim podporu a péči, aby se mohli vyrovnat se svými traumatickými zážitky.

Jedna věc však musí být jasná. Není možné, aby bavorský ministr vnitra Joachim Hermann říkal: „Každý, kdo je držen v Guantánamu, musel spáchat trestný čin.“ Právo na presumpci nevin se musí uplatňovat i v tomto případě. Jako vrchní představitel policie by si měl zabalit své věci a odejít. V jiných zemích cvičíme policii, aby v rámci své práce dodržovala přesně toto právo na presumpci nevin a nedávala předčasně povel k palbě. O tom bychom měli pečlivě přemýšlet.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Pane předsedající, Guantánamo a jeho tajné věznice především nikdy neměly být vytvořeny. Jsou to Spojené státy, kdo nese hlavní odpovědnost za uzavření tohoto vězení a za další zacházení s vězni, ale humanitární důvody a ohled na lidská práva podporuje jejich přijetí v členských státech. Každý členský stát by se měl na základě svých právních předpisů rozhodnout, zdali je přijme, či nikoliv.

Současně bych ráda této sněmovně připomněla miliony uprchlíků na celém světě a uprchlické tábory, kde lidé žijí již celé roky. Díváme se stranou, obracíme se k nim zády. Aktivní uvažování o lidských právech je naneštěstí v Evropské unii selektivní.

Elmar Brok (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane místopředsedo Komise, pane úřadující předsedo Rady, v květnu jsem společně s panem Mannem a panem Ellesem navštívil Guantánamo. Bylo nám zcela jasné, že zřízení Guantánama představuje porušení mezinárodního práva a lidských práv.

Tehdy nově zvolená německá kancléřka paní Merkelová to rovněž prohlásila v přítomnosti prezidenta Bushe na své první návštěvě Washingtonu a také požadovala propuštění pana Kurnaze. Jsem přesvědčen, že rozhodnutí prezidenta Obamy je dobrým rozhodnutím a že nám pomůže obnovit důvěryhodnost Spojených států a celého západního světa. Proto musíme objasnit, že otázka důvěryhodnosti má velký politický význam.

Současně musíme zajistit, aby tamější vězni nebyli považováni za pokojné mírové protestanty a že podle toho také musí být souzeni. Během této rozpravy jsem měl někdy poněkud odlišný pocit. Musíme zajistit, aby Spojené státy přijaly v tomto ohledu hlavní odpovědnost a aby vysvětlily, proč nemohou přijmout mnoho z těchto vězňů. Domovské země těchto osob musí rovněž vysvětlit, proč je nechtějí přijmout, nebo musí vězni dokázat, že se nemohou vrátit do svých domovských zemí, protože by byli vystaveni závažnému pronásledování.

Po tom všem můžeme nyní začít uvažovat, zdali by Evropská unie měla některé vězně přijmout. To však bude možné, až v každém jednotlivém prošetříme rozsah rizika představovaného dotčenou osobou. Toto vyšetřování se nesmí odehrávat pouze na vnitrostátní úrovni, protože otevřené hranice v rámci Evropského společenství znamenají, že na posouzení bezpečnostních rizik, která tito lidé mohou představovat, musíme použít evropské normy.

Někdo dnes hovořil o uprchlících. Toto nejsou uprchlíci. Jsou to vězni a my musíme dokázat, že nejsou nebezpeční, pokud nebudeme chtít přijmout nezodpovědné riziko. Domnívám se, že bychom měli zajistit,

aby byli přijati ti lidé, kteří mají vazby na naše členské státy, jako v případě pana Kurnaze v Německu nebo těch devíti lidí, tuším že ze Spojeného království. Domnívám se, že 60 osob již Evropská unie již přijala, a na to bychom neměli zapomínat.

Ana Maria Gomes (PSE). – Pane předsedající, Portugalsko naléhavě požádalo o dohodu EU o přesídlení osob z Guantánama, což má strategický význam pro transatlantickou solidaritu a rovněž se bude jednat o humanitární gesto vůči osobám zbaveným obvinění, které podstoupily zadržení, mučení a byly zbaveny svých práv. Je to rovněž povinností 14 států EU, které se spojily s Bushovou administrativou a staly se spolupachateli mučení na Guantánamu a v tajných věznicích, jak konstatoval tento Parlament. Evropská odpovědnost za porušování zásad právního státu a lidských práv nemůže být vymazána.

Předseda Barroso odmítl, že by věděl o spolupráci své vlády na převozu vězňů do Guantánama a tajných věznic, i když mu nikdo nevěří, že by jeho vojenské, policejní, zpravodajské a správní složky byly tak nekompetentní, že by umožnily USA, aby systematicky zneužívaly portugalský vzdušný prostor, portugalské výsostné vody a území.

Aby to objasnil, zveřejní pan Barroso poznámky ze schůzí svých diplomatických poradců s paní Condoleezou Riceovou, když byl ministerským předsedou? Zveřejní pan Barroso právní stanovisko, o které tehdy požádal svého právního poradce pana Carlose Blanca de Moraes, aby stanovil zvláštní plavební předpisy pro lodi proplouvající v blízkosti vojenských plavidel USA, které převážejí vězně v portugalských výsostných vodách?

Panayiotis Demetriou (PPE-DE). - (EL) Pane předsedající, postoj Evropského parlamentu ke Guantánamu byl stanoven ve zvláštním usnesení z roku 2006. Guantánamo nikdy nemělo být vytvořeno a je třeba ho uzavřít. Postoj Evropského parlamentu k terorismu je stejně tak jasný. Chceme bojovat proti terorismu všemi zákonnými prostředky, nechceme bojovat proti terorismu porušováním lidských práv a mezinárodního práva. Je skutečností, že Spojené státy převzaly největší část zátěže boje proti terorismu. Učinily však také mnoho závažných chyb. Závažnou chybou bylo vytvoření Guantánama. Bylo velkou chybou zacházet se zadrženými tak, jak s nimi bylo zacházeno. Bylo velkou chybou převážet je tak, jak byli převáženi. To v tomto Parlamentu zaznělo. Dnes je důležité to, že prezident Obama učinil správné rozhodnutí o uzavření této věznice hanby, a toto rozhodnutí dobře vypovídá o Americe i odpovídá historii Ameriky a celého mezinárodního společenství.

Jaká bude účast Evropské unie? Evropská unie se zapojí tak, že bude chtít podporovat a pomáhat uplatňování tohoto správného rozhodnutí prezidenta Obamy. Avšak Evropská unie by tak měla učinit za jedné podmínky: že neohrozí bezpečnost svých občanů. To je základní požadavek a jakkoliv se členské státy rozhodnou, měly by se rozhodnout podle tohoto hlediska.

Javier Moreno Sánchez (PSE). – (ES) Pane Romevo, neobávejte se: španělská vláda bude spolupracovat, jak to činila vždy. Rád bych vás upozornil na to, že španělský ministr zahraničních věcí, Miguel Ángel Moratinos, byl první, kdo stanul před vyšetřovacím výborem, a byl první, kdo zodpověděl všechny otázky, včetně té vaší.

V tomto Parlamentu již po nějakou dobu odsuzujeme mučení a nehumánní, ponižující zacházení používání na vojenské základně v Guantánamu ve jménu boje proti mezinárodnímu terorismu. Proto vítáme rozhodnutí prezidenta Obamy pozastavit soudní řízení na čtyři měsíce a jeho záměr uzavřít do jednoho roku věznici natrvalo.

Ale i přesto, že odpovědnost spočívá na vládě USA, nemůže se Evropská unie dívat stranou, ale měla by nabídnout svou pomoc, aby se zajistilo uzavření tohoto zadržovacího střediska.

Rovněž bychom měli posoudit možnost převzetí vězňů pocházejících ze zemí, kde není jistota dodržování lidských práv, pokud nás o to Spojené státy požádají.

Poté musíme předložit společnou evropskou odpověď, na níž se bude účastnit španělská vláda, a současně bude dodržován mezinárodní právní rámec a případ od případu bude posuzována právní situace každého občana, každého zadrženého – jeho původu, jeho zadržení a jeho stavu.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, teroristé vyhlásili krutou, krvavou a nekompromisní válku naší civilizaci. Chtějí zničit náš svět, který je založen na dodržování lidských práv a účtě ke svobodě. Útok z 11. září ukázal, že jsou teroristé připraveni požit jakékoliv prostředky. Spojené státy se jménem nás všech ujaly ochrany svobodného světa. Úzká spolupráce mezi Evropou a Spojenými státy je jedinou nadějí na úspěch a na zničení teroristických sítí. Je třeba, aby se Evropa cítila zodpovědná za válku proti celosvětovému terorismu.

Je správné, že ochránci lidských práv upozorňují na porušování těchto práv a na použití ponižujících metod při výsleších v Guantánamu. Tyto metody často obnášejí mučení. Je také správné upozorňovat na zadržení bez soudu a bez práva na obhajobu. Nesmí být používány žádné prostředky považované podle podepsaných mezinárodních úmluv za nepřípustné.

Nově zvolený prezident Spojených států již vydal nařízení zakazující používání mučení během výslechů osob podezřelých z terorismu. Je správné a vhodné interpretovat tento akt jako vítězství všech, kteří na tyto záležitosti upozorňovaly. Avšak podle stejného nařízení bude stále možné unášet teroristy a zadržovat je po krátkou dobu v tranzitních zemích. Stručně řečeno, respektování cti vězňů se zlepšilo, ale současně musí zůstat zachována možnost účinně zneškodnit teroristickou činnost, jinak bychom se ocitli v nebezpečí, že se staneme bezbrannými.

Rovněž bych rád tuto sněmovnu upozornil, že na stejném ostrově, kde se nachází zadržovací středisko Guantánamo, jsou lidé vězněni v podmínkách, které porušují všechny myslitelné normy. Tito lidé jsou odsouzeni k dlouholetým odnětím svobody, protože se opovážili vzepřít komunistické propagandě tyra Fidela Castra.

Čečenský lid byl vyvražďován přímo před našima očima. Jak je mi dosud známo, Evropský parlament neustavil zvláštní výbor, který by se tím měl zabývat. Spojené státy uznávají, že nepřípustnost použití mučení, stejně jako nepřípustnost existence tajných věznic. To by měl být závěr debaty o tajných věznicích a tranzitních letech.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MAURO

Místopředseda

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – (NL) Pane předsedajícím, boj proti terorismu musí být společným úsilím, k němuž by měly přispět všechny demokracie. To znamená nejen Evropa, ale i Spojené státy a další země.

Guantánamo neodpovídá právnímu režimu, protože podle právního režimu má podezřelá osoba, byť terorista, právo na ochranu a spravedlivý proces na základě našich společných hodnot.

Rozhodnutí prezidenta Obamy uzavřít zátoku Guantánamo ale nemůže být, a ani by nemělo být, případem, kdy se problém týká především Evropy. Kromě jiného jsou osoby ze zátoky Guantánamo vězni, a nikoliv lidé, se kterými je možné láskovat. Můžeme pomoci, ale pokud budeme pomáhat, není jiná možnost než tak uskutečnit za základě evropského rozhodnutí, evropských norem, které musíme společně stanovit. Měli bychom jasně uznat, že to zůstává americkým problémem, ve kterém můžeme prokázat pomoc už jen proto, že lidská práva jsou pro nás prvořadá.

Ioannis Varvitsiotis (PPE-DE). – (EL) Pane předsedajícím, rozhodnutí nového prezidenta Spojených států o uzavření Guantánama bylo jeho prvním důležitým a pozitivním krokem a já jej srdečně vítám. Avšak prezident Obama nezrušil právo CIA věznit osoby podezřelé z terorismu na cizím území a umisťovat je do zadržovacích středisek. To je obzvláště znepokojivé a tato obava se musí odrazit ve společném usnesení. Avšak společné usnesení dvou nejsilnějších stran v Evropském parlamentu se o tom vůbec nezmiňuje, a proto jsem nucen hlasovat proti tomuto společnému usnesení.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Pane předsedajícím, jsem přesvědčena, že naše hluboce humánní usnesení pomůže snížit nepřátelství mezi Evropou a islámským světem. Žádám, aby bylo přijato, a to rovněž s ohledem na situaci mých spoluobčanů, kteří se stali obětmi války proti teroru, války, kde platí „oko za oko, zub za zub“. Odkazují tím na polského občana, jemuž bylo 42 let a který byl unesen. Byl dopaden v hraniční oblasti mezi Afghánistánem a Pákistánem. Je geologem, který tam pracuje. Od té doby je v této oblasti zadržován. Jeho rodina uvedla, že Piotr není pro vrcholné světové politiky významnou osobou, ale že věří, že bude učiněno vše možné, aby bylo zjištěno jeho propuštění.

Tímto vyzývám k využití tohoto zlepšení vztahů s islámským světem, rovněž z důvodu ochrany a obrany našich občanů.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedajícím, všichni jsme bojovali za uzavření Guantánama všichni vítáme rozhodnutí prezidenta Obamy o uzavření této věznice hanby.

Nyní bychom neměli pochybovat o přijetí osob zadržovaných na Guantánamu. Jakožto Evropané věrni hodnotám ochrany lidských práv, se musíme vypořádat s naší odpovědností, naší povinností tyto bývalé zadržované osoby přijmout.

Existují zprávy, a tímto se obracím na Radu, existují zprávy v tisku, že některé členské státy neprojevují přílišné nadšení v otázce jejich přijetí. Proto bych vyzvala Radu, a zejména všechny zdrženlivé státy, aby akceptovaly příchod těchto zadržovaných osob na svá území.

Chtěla bych vám rovněž sdělit, dámy a pánové, že nejhorší, co bychom mohli udělat, by bylo, kdybychom nechali podporu souvisejícím s uzavřením Guantánama vyprchat, protože Evropa nebyla připravena tomuto požadavku vyhovět.

Colm Burke (PPE-DE). – Pane předsedající, vzhledem k tomu, že se mnoho členských států spolupodílelo na výjimečném zacházení, jsem přesvědčen, že země EU, včetně Irska, nesou kolektivní odpovědnost k přijetí určitého počtu zadržovaných z Guantánama, kteří představují nízké riziko, od USA za účelem jejich přesídlení do Evropy.

Irský ministr spravedlnosti Dermot Ahern podmínil toto přijetí schválením ze strany EU, ale Irsko nemusí čekat na evropskou směrnici, aby se zde mohli zadržované osoby z Guantánama usadit. Můžeme o tom rozhodnout sami prostřednictvím dvoustranné dohody s USA, stejně jako to učinilo Portugalsko.

Irští ministři spravedlnosti a vnitra se v této záležitosti nechovají stejně, protože ministr Ahern nebyl podle všeho připraven zajít ohledně usazení zadržovaných osob tak daleko jako ministr Martin. Nyní je v tomto ohledu ze strany irské vlády potřebné soudržné vedení politiky. V duchu transatlantické spolupráce a za účelem boje proti mezinárodnímu by Irsko mělo napomáhat nové administrativě USA při uzavírání Guantánama.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Pane předsedající, EU žádala uzavření Guantánama již dlouho. Nyní toto rozhodnutí přijala nová administrativa USA a od evropských zemí se očekává, že prokáží solidaritu a tyto vězně převezmou. Avšak někteří se domnívají, že by tato solidarita měla být ukázána zejména zeměmi dříve uvedenými v tisku jako země, v nichž byla umístěna tajná zadržovací střediska CIA.

Rád bych ještě jednou zdůraznil skutečnost, že tato obvinění nebyla podpořena důkazy, a takové důkazy nebyly předloženy ani od té doby. To platí také pro pana Mateho, který nedokázal podat této vážené sněmovně důkaz podporující tato obvinění. Kromě toho obvinění nepotvrzují ani výsledky vnitřních vyšetřování. Využití případné krátké paměti lidí ohledně skutečnosti, že takový důkaz nebyl podán, z toho nečiní důkaz dnes. Nanejvýš se jedná o prostou cynickou manipulaci za podivnými účely.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Pane předsedo, plán Baracka Obamy vyklidit Guantánamo vítá celý svět, protože je symbolem nelítostného zacházení s lidmi, kteří ovšem jsou krutými teroristy či podezřelými z nejtěžších zločinů. Někteří ale nejsou ani obžalováni a řádně souzeni. Obama učinil populární gesto a nyní řeší, kam s nimi. Měl by především přesvědčit americký Kongres, aby změnil zákony tak, aby mohli být vězni převezeni na půdu USA a některým dána nová identita. Je to náramně horký brambor, vždyť na 60 guantánamských vězňů se po propuštění vrátilo k teroristické činnosti, takže prozkoumat se musí každý jednotlivý případ. Jednání českého předsednictví o řešení Guantánama je i příležitostí zdůraznit, že dialog mezi USA, Evropou a Kubou ohledně změn na totalitním ostrově svobody začíná respektem k lidským právům, a to nejen vězňů na americké základně, ale zejména propuštěním týraných politických vězňů na Kubě a dosažením svobody slova a pohybu pro nevinné kubánské občany.

Armando França (PSE). – (PT) Samozřejmě se domníváme, že bychom měli být nadšení z rozhodnutí prezidenta Obamy: rozhodnutí o uzavření věznice v zátocě Guantánamo, o zákazu mučení a o pozastavení vojenských soudů.

Mohu však ujistit svého kolegu poslance, který již není přítomen, že se Portugalsko ani portugalská socialistická vláda necítí vinny. Socialistická portugalská vláda nespolečně pracovala s Bushovou administrativou: právě naopak. Portugalská administrativa – portugalská vláda – právě teď prostřednictvím iniciativy ministra Amada otevřela možnost a povinnost Evropské unie a dalších demokratických zemí přijmout vězně ze zátoky Guantánamo, kteří nebyli obviněni. To je skutečně důležité a to musí být zdůrazněno jako příklad, který by měly následovat další členské státy. Je rovněž důležité, aby bylo zítra všemi stranami této sněmovny přijato toto usnesení, neboť jednota by tomuto usnesení mohla dodat větší váhu.

Charles Tannock (PPE-DE). – Pane předsedající, Vytvoření věznice v zátocě Guantánamo byla ve své době pro Spojené státy nutností. Její uzavření je nyní záležitostí Spojených států. Jsem proti tomu, aby se členské státy samy zatáhly do nereálných právních komplikací a uložily na své bezpečnostní služby břemeno představované přijetím vězňů, kteří nejsou státními příslušníky EU a kteří byli dříve označováni jako nepřátelští bojovníci.

Nelituji zadržení nejnebezpečnějších teroristů, kteří zamýšleli zničit náš způsob života, pokud to u nich bylo prokázáno. Avšak hlavní stinnou stránkou Guantánama bylo, že se zde bránilo všem řádným soudním řízením proti osobám, které zde byly drženy. Řádné soudní řízení je bezpodmínečně jediným způsobem, jak vyřešit status guantánamských vězňů, kteří nejsou státními příslušníky EU.

Od chvíle, kdy byli vězni z Guantánama zajati Spojenými státy, je jejich odpovědností, aby je stíhaly u vlastních soudů, nebo aby je navrátily do jejich zemí původu, pokud budou nevinní. Pokud to prezident Obama myslí s uzavřením Guantánama vážně, což vítám, a s ochranou Ameriky a jejích spojenců, mělo by se stát součástí jeho politiky.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Především bych chtěl, nehledě na podstatu a výsledek diskusí o věznicích CIA, přivítat zájem poslanců Evropského parlamentu a evropských občanů o svědomité dodržování lidských práv, nehledě na souvislosti.

Mučení je nepřijatelné a neexistují žádné výjimečné okolnosti, které by mohly tento fakt změnit. Avšak domnívám se, že je třeba učinit několik poznámek, dokud bude Rumunsko zmiňováno v této souvislosti. Chtěl bych vám připomenout, že dosavadní obvinění byla proti nám vznesena bez důkazů. Martinova zpráva je nejlepším příkladem tohoto postupu. Obsahuje obvinění Rumunska, jež jsou jak kontroverzní, tak nepodložená.

Rád bych zdůraznil tento precedent jako způsob, kterým jsou vznášena obvinění proti Rumunsku, protože to může poškodit i vnímání ostatních evropských států. Chtěl bych připomenout, že je nepřijatelné, aby byla v rámci této rozpravy jména členských států, jako je Rumunsko, bez omezení a soustavně pomlouvána.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, chtěl bych vyjádřit souhlas se všemi řečníky, kteří chtějí zajistit, aby Evropa vykonávala svou humanitární povinnost podporou zejména těch osob, které byly odsouzeny nehledě na skutečnost, že proti nim nebyl nalezen žádný důkaz. To jsou vzorové azylové případy.

Rád bych však požádal členské státy, aby se to nepokoušely uskutečnit samostatně, což bych rád zdůraznil především. Evropa se musí naučit mluvit jednohlasně a konat jednotně. To by nám mohlo umožnit vyhovět zájmům nové administrativy USA a oživit naše vnímání nás samých jakožto Evropské unie se společnými hodnotami, jež nás zavazují jednat společně.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Pane předsedající, sdílíme společnou touhu po uzavření zajateckého tábora v Guantánamu a nyní máme skvělou příležitost tak učinit, protože nový prezident Spojených států amerických vyjádřil stejné přání.

Hlavní odpovědnost samozřejmě leží na Spojených státech, ale doufám, že EU může postavit jednotnou frontu a že členské státy ukáží solidaritu a budou pružné tak, že přijmou tyto vězně do svých věznic tam, kde to bude možné a to bude v tomto ohledu odpovídat jejich vlastním pravidlům.

Připojili jsme se k boji proti terorismu, abychom bránili lidská práva. Nyní se musíme zapojit do pomoci Spojeným státům, abychom lidská práva bránili.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Dámy a pánové, tato záležitost má dvě strany. Na straně jedné je to právní postavení. Jsem přesvědčen, že občané určité země by měly být navraceni do své země původu. Možná by měl být vytvořen nějaký druh humanitárního programu pro případy, v nichž existují určité překážky, například politické pronásledování. Rovněž bych rád jasně prohlásil, že i pokud bude Portugalsko nebo jiná země souhlasit s přijetím 20 takových vězňů, tak to neznamena, že si tito lidé budou přát v Portugalsku nebo v jakékoliv jiné zemi. Unie je nyní jednotná, a tento problém musí být projednán. Konečně by měly být použity vhodné postupy, aby tyto osoby již nebyly dále stigmatizovány jako podezřelí nebo nebezpeční. Dokud nebudou zbaveni tohoto stigmatu, nikdo je nepřijme. To je závažný problém, který si zasluží projednání. Uzavřu tím, že řeknu, že se tento problém týká hlavně Spojených států amerických.

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. – Pane předsedající, nejprve bych vám rád poděkoval za tuto rozpravu. Jsem přesvědčen, že byla velmi užitečná. Kdybyste slyšeli rozpravu na posledním zasedání Rady během oběda, mohli byste vidět stejnou vůli pro vyřešení tohoto problému, ale rovněž uznání složitosti problému, o němž právě diskutujeme. Týká se ho morální a politický rozměr, ale také bezpečnostní a právní rozměr.

Všichni souhlasíme s tím, že rozhodnutí prezidenta Obamy o uzavření Guantánama bylo důležité a správné, což všichni oceňujeme a což schvalují skoro všichni zde přítomní. Ale nyní, když se zabýváme důsledky a možností vyjádření naší solidarity – a naším zájmem je v tomto ohledu jednat v rámci transatlantického

souladu –, vidíme tento problém samozřejmě jako komplexní. Martin Schulz prohlásil, že nemůžeme bojovat proti terorismu a současně se dostat do konfliktu se základními právy. V tom má skutečně pravdu, ale Hartmut Nassauer řekl, že existují dva rozměry: jeden morální a druhý týkající se bezpečnosti. Má rovněž pravdu, a přesně proto to musí projednat ministři spravedlnosti a vnitra. Politického hlediska nejde jen o předvádění morální síly, pokud k tomuto problému přistoupíme mimo rámec viny. Je to mnohem složitější.

Graham Watson hovořil o potřebě řešit tento problém jednomyslně. Znovu má určitě pravdu, ale současně – protože je to rovněž právní problém a otázka pravomocí – nemůžeme nutit členské státy na požádání přijaly vězně z Guantánama. Pokud byste měli řešit tento problém tím, že pozvete tyto zadržované osoby k sobě domů – představte si, že máte odpovědnost ministrů vnitra – určitě byste přemýšleli dvakrát o způsobu vyřešení tohoto problému. Určitě si nemyslím, že by k němu měla Rada a členské státy přistupovat jako k handlování – to vůbec ne. Není to o tom, aby vlk našel a koza zůstala celá. V jádru tohoto problému je jednoduše skutečnost, že rozhodnutí o uzavření Guantánama je samozřejmě především odpovědností Spojených států, tedy země, která toto zařízení vybudovala. Ale máme – a musíme mít – dobrou vůli vyjádřit solidaritu a spolupracovat na řešení tohoto problému.

Jedná se rovněž o taktickou debatu. Měli bychom to nabídnout na zlatém talíři, nebo bychom měli čekat, až bude podána žádost? I když neobdržíme žádost, musíme být připraveni jednat. Proto se tím začala intenzivně zabývat Rada dva dny po rozhodnutí prezidenta Obamy. Nemyslím si, že bychom mohli podceňovat bezpečnostní otázku – jak jste zdůraznili – neboť je prostou skutečností, že se někteří propuštění vězni opětovně zapojili do teroristické činnosti, a je jednoduše skutečnost, že jeden z těchto mužů, pan Saïd Alí Šihri, zástupcem velitele Al-Kájdý v Jemenu. Takže USA musí začít pracovat na objasnění, co jsou tito lidé zač, a musíme se s nimi rozloučit.

Z právního hlediska se domnívám, že musíme vědět, že toto rozhodnutí o vydání cizích státních příslušníků do členských států EU, náleží do pravomoci těchto členských států. To je jedna úroveň. Avšak druhou úroveň je existující dohoda, že bychom měli pracovat na evropském rámci, jehož součástí budou rozhodnutí jednotlivých států. V dohodách ze Schengenu a Dublinu se požaduje evropský přístup, protože bezpečnost všech členů schengenského prostoru bude určitým způsobem ovlivněna rozhodnutími jednotlivých členských států. Existuje tedy vnitřní nutnost koordinovaného přístupu.

Kromě toho zkoumá EU možnost pomoci USA s přesídlením a rehabilitací bývalých zadržovaných osob v rámci třetích zemí.

Někteří z vás se ptali na rychlost: Můžeme jednat rychleji než dosud? Myslím, že bychom měli mít na paměti, že diskuse teprve začala. Je to jen týden. Otázky, které je třeba vyřešit, jsou opravdu složité a vyžadují si určitý čas, přestože sám prezident Obama požádal o přezkum dokumentů týkajících se vězňů a stanovil lhůtu jednoho roku pro uzavření Guantánama. Nikdo by neměl očekávat, že bude Rada připravena vyřešit všechny tyto složité otázky během pár dnů.

Kromě toho je třeba pamatovat na to, že hlavní odpovědnost za Guantánamo leží na Spojených státech. Přestože členské státy vyjádřily svou připravenost pracovat na koordinovaném přístupu, otázka má jak dvoustranný, tak jednostranný rozměr. Jasné stanovisko dotčených členských států o přemístění zadržovaných osob není stále ještě známo. Setkání ministrů spravedlnosti a vnitra, které se uskuteční tento měsíc, bude v tomto ohledu velmi užitečné. Mezitím bude protiteroristický koordinátor Gilles de Kerchove rovněž pracovat na různých opčních dokumentech.

Toto je tedy moje shrnutí ke Guantánamu, o němž se hovořilo nejdéle. Ke druhému tématu nezákonného zdržování, oblíbenému tématu pana Favy, pouze zopakuji to, co již mnohokrát řekli moji předchůdci: obvinění týkající se účasti národních bezpečnostních agentur; dohled nad těmito agenturami je odpovědností jednotlivých členských států a Komise nemá pravomoc jednat šířeji než dosud.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, Komise úplně sdílí postoje vyjádřené panem Vondrou.

Stejně tak bych rád řekl, že jsme po této dlouhé rozpravě dospěli k rozhodujícímu momentu v boji proti terorismu. Musíme se pokoušet nadále pokračovat v tomto boji s obnovenou morální autoritou celého západního společenství, v boji za současného dodržování základních hodnot a základních práv.

Evropa poté musí vést celé mezinárodní společenství směrem k vůli bojovat proti terorismu v duchu stejných základních hodnot, kvůli kterým se tento boj rozpoutal především. Jedná se klíčový rozhodující moment a prohlášení Parlamentu je v tomto ohledu velmi užitečné, protože předpokládá, že se na této významné změně budou podílet všechny členské státy.

Je pravda, že původní odpovědnost leží na Spojených státech. Musí ověřit status každé zadržené osoby před tím, než podají oficiální žádost o její přemístění do členského státu EU. To je opravdu zásadní podmínkou. Spojené státy nám musí pro každý případ zaslat srozumitelnou a odůvodněnou žádost. To je absolutně zásadní.

Konečně je to na každém členském státu, aby se rozhodl, jestli chce přijmout bývalou zadržovanou osobu z Guantánama, ale rozprava ukázala, že spolupráce na evropské úrovni je zjevně velmi, velmi žádoucí.

Při určování právního postavení bývalých zadržovaných osob bude přínosná spolupráce, která rovněž nebytná pro ochranu členských států v případech diplomatických nebo jiných žádostí ze zemí původu těchto zadržovaných osob. Tato koordinace bude potřebná pro uklidnění členských států, zejména těch, a tím myslím to, co říkal pan Nassauer, které se obávají o svůj veřejný pořádek a bezpečnost.

Koordinovaný evropský přístup by nám mohl poskytnout větší vliv při jednáních se Spojenými státy ohledně přístupu k postupům dokumentace a převozu. Poté bychom možná mohli přispět finanční pomocí k usnadnění přijetí v některých členských státech.

Rád bych řekl v přítomnosti pana Vondry, že budeme přirozeně úzce spolupracovat s českým předsednictvím. Společně s panem de Kerchovem také spolupracujeme na studijním dokumentu, který bude sloužit jako základ diskuse, která se bude konat na zasedání rady ministrů spravedlnosti a vnitra dne 26. února.

Rovněž zde uvedu, že bezpochyby využijeme naší návštěvy Washingtonu s panem Langerem, předsedou rady ministrů vnitra, abychom našim kolegům z USA položili všechny otázky týkající se uzavření Guantánama a vyplývající z něj.

Tuto otázku musíme projednat velmi seriózně a musíme učinit právní přípravy, abychom reagovali na žádosti USA případ od případu. To musíme brát velmi, velmi vážně současně s ohledem na tuto touhu po pozitivní spolupráci v tomto novém boji proti terorismu, což bude zahrnovat základní hodnoty, které nás sjednocují a musí sjednocovat světové společenství.

Děkuji vám všem.

Předsedající. – Podle čl. 103 odst. 3 jednacího řádu jsem obdržel tři návrhy usnesení⁽¹⁾ o Guantánamu. Návrh usnesení o údajném využití evropských zemí ze strany CIA pro převoz a nezákonné zadržování vězňů bude oznámeno později.

Rozprava je ukončena.

Hlasování o Guantánamu se uskuteční ve středu 4. února 2009 a hlasování o údajném využití evropských zemí ze strany CIA pro převoz a nezákonné zadržování vězňů se uskuteční na příští schůzi.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), písemně. – (RO) Rozhodnutí prezidenta USA Baracka Obamy o uzavření zadržovacího střediska Guantánamo má symbolický význam pro celý demokratický svět. Toto gesto zdůrazňuje, že válka proti terorismu, která je vedena na obranu západních demokratických hodnot, nesmí ignorovat přesně tyto hodnoty.

Proti terorismu se musí bojovat důrazně, ale musí být stále dodržována lidská práva. I ti, kteří jsou podezřelí ze spáchání závažných trestných činů, mají právo na řádný postup řízení u nezávislého soudu, podle jasného právního základu a obdržet trest úměrný jejich trestným činům.

Spekulace uvádějící Rumunsko v souvislosti s tajnými věznicemi CIA je zcela nepodložená. Nikdo není schopen prokázat jejich existenci v Rumunsku. Rumunsko je důvěryhodným spojencem USA v rámci NATO a účastní se boje proti terorismu, zejména v Afghánistánu. Rumunské orgány i veřejné mínění důrazně podporují dodržování lidských práv. Protože rumunští občané zažili hrubé zacházení během sovětské okupace a komunistické diktatury, neschvalují jakékoliv porušování lidských práv.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Nedávná rozhodnutí vlády Spojených států jednoduše potvrdila – jako kdyby to bylo nutné – to, co bylo již dlouho odsuzováno: existenci sítě únosů, mučení a nezákonného zadržování sponzorované USA.

⁽¹⁾ Viz zápis.

Tato rozhodnutí nesmí sloužit k očištění odpovědnosti Spojených států a vlád zemí Evropské unie za systematické porušování mezinárodního práva a nejzákladnějších lidských práv.

Stejně jako dříve musíme požadovat úplné ukončení těchto nečestných praktik a vyšetření pravdivých okolností, včetně viny vlád EU týkající se využití jejich vzdušného prostoru a území pro věznění a převoz zadržovaných vězňů například na vojenskou základnu USA v zátocě Guantánamo. To je více než nezbytné s ohledem na zprávy, že tajné operace USA zvané „zvláštní zacházení“ – jinými slovy nezákonné zadržení a převoz občanů – nová administrativa USA nezpochybnila.

Kvůli tomu odmítáme jakoukoliv dohodu mezi státy nebo mezi Spojenými státy a EU týkající se „převozu vězňů“ zadržovaných v Guantánamu. To neznamená, že rozhodnutí a požadavky svobodně vyjadřované jednotlivci, konkrétně pro azyl v Portugalsku, nemohou být projednány v rámci dodržování národní suverenity, portugalské ústavy a mezinárodního práva, včetně práva na azyl.

Esko Seppänen (GUE/NGL), písemně. – (FI) Evropská unie se ukázala jako nesoudržné lhostejné společenství, když nevyvinulo žádnou stálou diplomatickou aktivitu v kontextu mezinárodních organizací, aby na základě lidských práv odsoudila nezákonnou činnost, do níž byly zapojeny Spojené státy americké.

Opatření nového prezidenta ukazují, že je tato činnost považována za nezákonnou a netolerovatelnou z etických i morálních důvodů. To vše se týká závazku EU na nezákonném jednání USA ve vleku bývalého prezidenta USA a nazírání tohoto závazku ze strany občanů EU, což znamená, že EU ztratila tvář a respekt. Ať se EU stydí za svou neschopnost jednat.

12. Alarmující situace ve střediscích pro zadržování přistěhovalců, zejména na ostrově Mayotte a Lampedusa (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise týkající se alarmující situace ve střediscích pro zadržování přistěhovalců, zejména na ostrově Mayotte a Lampedusa.

Alexandr Vondra, Úřadující předseda Rady. – Pane předsedající, jsem potěšen, že mám příležitost obrátit se na vás v otázce situace přistěhovalčeských a zadržovacích střediscích umístěných v Evropské unii, z nichž dvě bych rád vyzdvihl, tj. Mayotte a Lampedusu. Je mi dobře znám podrobný zájem, který se ukázal s ohledem na tato střediska, o různých návštěvách, které někteří z vás vykonali, a o obavách týkajících se podmínek v některých z nich, jež jste vyjádřili.

Chtěl bych na začátek zdůraznit dvě základní zásady této dnešní rozpravy. Prvním je úplná shoda s našimi závazky v případě státních příslušníků třetích zemí, kteří vyžadují mezinárodní ochranu, stanovených různými mezinárodními nástroji. Druhým je to, že zcela dodržujeme lidská práva a důstojnost migrantů a členů jejich rodin.

Jsme si všichni dobře vědomi o tlaku způsobeném migranty přicházejícími do Evropské unie a rovněž těmi, kteří zde hledají azyl. Tento tlak je výraznější na jižních a východních hranicích Unie.

Během více než deseti let jsme reagovali vytvořením účinného azylového systému a migrační politiky EU. Avšak významný nárůst počtu příchozích zdůrazňuje potřebu posílení a dalšího rozvoje této politiky.

Musíme to provést zevnitř, abychom vytvořili naše společné normy a pravidla v oblasti azylu a migrace, ale rovněž musíme jednat navenek, v partnerství se zeměmi původu a tranzitními zeměmi, abychom migrační toky řídili účinně.

Takový přístup prospěje všem stranám. Rozvoj a formování migrační a azylové politiky EU závisí i na vašem přičinění. Jsem vděčný Parlamentu za jeho pozitivní příspěvek a jsem si jist, že můžeme konstruktivně pracovat na dalším rozvoji této důležité politické oblasti.

Ptáte se konkrétně na situaci na ostrovech Mayotte a Lampedusa. Neměli bychom zapomenout rozlišovat mezi dvěma typy migračních toků v těchto dvou případech. Migrační toky zasahující Lampedusu a Mayotte mohou být charakterizovány jako smíšené: někteří ze státních příslušníků třetích zemí požadují mezinárodní ochranu, jiní jistě náleží do kategorie ekonomických přistěhovalců.

U první kategorie – těch, kteří požadují mezinárodní ochranu – bych vás rád upozornil na existenci minimálních norem pro ochranu uchazečů o azyl, stanovené směrnicí 2003/9/ES, která byla přijata v roce

2003. Tato směrnice již byla provedena do vnitrostátního práva členských států a je na Komisi, aby zajistila, že ustanovení této směrnice budou řádně a beze zbytku uplatňována.

V prosinci 2008 Komise předložila Evropskému parlamentu a Radě návrh na změnu a aktualizaci této směrnice. Protože se zde uplatňuje postup spolurozhodování, zapojí se Evropský parlament zcela do projednávání tohoto nového návrhu. Rada toto projednávání brzy zahájí a těší se na úzkou spolupráci s vámi.

Váženým poslancům bude známo, že konkrétně v případě francouzského zámořského území Mayotte se neuplatňuje právo Společenství.

Pokud se týká druhé kategorie – ostatní státní příslušníci třetích zemí, kteří nezákonně vstoupili na území členského státu – příslušné orgány členských mají právo je zadržet před tím, než rozhodnou o návratu a/nebo s ohledem na usnadnění jeho prosazení. Zadržení se může ukázat jako jediná možnost v případech, kdy je nutné identifikovat státní příslušníky třetích zemí bez cestovních dokumentů.

Dosud se právní předpisy a praxe v oblasti zadržování v členských státech podstatně lišila. Nedávno přijatá směrnice Evropského parlamentu a Rady o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí zavádí konkrétní zásady a pravidla zadržení, a tak určitým způsobem směřuje k vytvoření společného právního rámce v této oblasti.

Tato směrnice jasně stanoví, že zadržení pro účely odeslání může být uplatněno pouze tehdy, pokud nemohou být použita v konkrétním případě slabší donucovací opatření a pouze za konkrétních a velmi omezených důvodů. Kromě toho směrnice stanoví, že zadržení bude co nejkratší, požaduje se rozhodnutí v písemné formě s odůvodněním stavu a právním odůvodněním a bude v pravidelných intervalech přezkoumáváno soudem. Rovněž je třeba zdůraznit, že tato směrnice stanoví jasnou horní hranici zadržení a důvody – v omezených konkrétních případech –, kdy může být doba zadržení prodloužena, ale nikoliv více, než je její maximální délka.

U podmínek zadržení je ve směrnici objasněno, že se zadržení odehrává zpravidla ve zvláštních zadržovacích zařízeních – nebo v každém případě odděleně od běžných vězňů – a že budou dodržována práva zadržených osob – zejména těch zranitelných, včetně nezletilých osob a rodin.

Pokud se týká návratu nelegálních přistěhovalců, nedávno přijatá směrnice Evropského parlamentu a Rady o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí již vstoupila v platnost. Její ustanovení nyní provádějí členské státy do svého vnitrostátního práva, přičemž lhůta činní dva roky.

Tento souhrnný právní rámec zdůrazňuje náš závazek zajistit, že se státními příslušníky třetích zemí, kteří jsou zadržováni za účelem navracení, bude zacházeno humánním a důstojným způsobem a že jejich základní práva budou beze zbytku dodržována. Rovněž se prostřednictvím posledních právních předpisů stanoví společně schválené normy o návratové politice.

Tento rámec je nejen v souladu se zásadami, o nichž jsem hovořil na začátku svého prohlášení, ale vlastně jim poskytuje právní sílu. Naše azylová a migrační politika proto vychází ze zásad právního státu. Zajišťuje jednotlivcům dodržování lidských práv a důstojnost.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, jak konstatoval pan Vondra, máme nyní vskutku právní rámec, který se začíná prosazovat. Poprvé jsme jeho přítomnost pocítili prostřednictvím směrnice o návratu, která je prvním horizontálním právním předpisem, který harmonizuje normy členských států pro návrat. Do práva Společenství zavádí použitelná ustanovení Evropské úmluvy o lidských právech a její uplatňování umožní uplatňování kontrolních mechanismů Společenství pro kontrolu shody s *acquis*.

Ale je mi dobře známo, že někteří z vás si o směrnici myslí, že je nepostačující. Přesto pro mne představuje kontrolní prostředek Společenství, který může být používán pro kontrolu shody s *acquis*. Samozřejmě monitorováním jeho uplatňování, a dovolu mi zde připomenout, že lhůta pro provedení je 24. prosince 2010, Komise zajistí striktní dodržování základních zásad týkajících se práv migrantů a posoudí zejména dopad těchto ustanovení o zadržení.

Sám jsem uvedl, že budu provádění pečlivě sledovat, abych zajistil, že to žádné členské státy nevyužijí jako záminku k prodlužování lhůt pro zadržování, které v současné době dodržují. Od ostatních, které mají nemezenou dobu zadržení, se bude očekávat, že splní lhůty stanovené touto směrnicí.

Druhý dokument, který bude základem našich opatření, je dokument přijatý komisaři dne 3. prosince 2008 o podmínkách ubytování žadatelů o azyl. Doufám, pane Deprezi, že Výbor pro občanské svobody,

spravedlnost a vnitřní věci se tímto dokumentem bude v brzké době zabývat, abychom mohli pokročit v otázce této nové azylové politiky.

Rád bych poukázal, že tento dokument obsahuje jasná pravidla pro zadržování, v plném souladu se základními právy, a omezuje zadržení na výjimečné případy. Samozřejmě hovoříme o žadatelích o azyl. Zadržení se více zohledňuje potřeby zranitelných žadatelů o azyl a umožňuje se jim snadnější přístup na pracovní trh. Takže nyní máme právní rámec, a ten samozřejmě musí být používán.

Nyní se budu věnovat otázkám, které by chtěl Parlament položit během této rozpravy. Komise si je vědoma složité situace s masovým přílivem nelegálních přistěhovalců a žadatelů o azyl, jíž čelí italské orgány, zejména na Lampeduse. Dosud Byla Itálie schopna umožňovat vstup na své území, zachraňovat životy mnoha migrantů a současně zavést postup, který je možné použít při přezkoumávání žádostí o azyl za příslušných podmínek. Komise rovněž konstatuje, že Itálie uznala potřebu mezinárodní ochrany v polovině všech jednotlivých případů, což ukazuje, že osoby v těchto migračních tocích jsou jak uchazeči o azyl, tak nelegální přistěhovalci.

Po několik let Komise hledala finanční prostředky pro podporu členských států, včetně Itálie. To je případ projektu Presidium a mimořádných opatření Evropského fondu pro uprchlíky. Kromě toho před pár týdny Komise schválila pomoc při mimořádných událostech ve výši 7 milionů EUR.

Považuje-li to Itálie za nezbytné, je komise připravena prozkoumat novou žádost o pomoc při mimořádných událostech z rozpočtu na rok 2009, aby zlepšila přijímací strukturu na ostrově Lampedusa, na Sicílii a ve vnitrozemí, což zvýší schopnost italských orgánů přezkoumávat jednotlivé situace migrantů za příslušných podmínek. Brzy se na Lampedusu, a také na Maltu, vydám, abych prozkoumal situaci na místě.

Jsem si také dobře vědom, že jedním z klíčů k řešení je vytvoření stabilního rámce pro spolupráci s Libyí, hlavní tranzitní zemí na migračních trasách z východní Afriky. Spoléhám na úsilí paní Ferrero-Waldnerové, jehož cílem je dosažení rychlé výsledku stávajících jednání. To je samozřejmě jedním z klíčů, a dokud nebudou jednání ukončena, bude velmi obtížné čelit všem problémům, s nimiž se potýkáme.

Nyní budu hovořit o Mayotte. Zatímco směrnice o návratu zahrnuje konkrétní pravidla pro podmínky zadržování, přičemž je kladen důraz na nezletilé osoby a rodiny, tato pravidla Společenství se v současné době na území Mayotte neuplatňují. Evropská unie uznává území Mayotte jako francouzské, ale má status zámořské země nebo území, nikoliv nejvzdálenějšího regionu. Proto se neuplatňuje soukromé právo, přestože je pravda, že, že Francie přihlíží k poznámkám a žádostem Rady Evropy, a já jsem přesvědčen, že se francouzské orgány v současné době zabývají dalšími podmínkami přijetí na Mayotte. To znamená, že evropské právo není řádně uplatnitelné, protože právo Unie se přímo nepoužívá na územích, jež nejsou nejvzdálenějším regionem.

To jsou poznámky, které jsem vám chtěl sdělit. Ještě jednou bych parlamentu sdělil, že se plně věnuji podmínkám přijímání nelegálních přistěhovalců, zejména uchazečů o azyl, a jsou pro mě skutečnou prioritou. Proto skutečným tyto návštěvy, aby se na místě přesvědčil, jak se věci mají.

V každém případě bych rád poděkoval parlamentu za to, že tuto rozpravu zahájil.

Margie Sudre, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, pane Vondro, dámy a pánové, náš Parlament je hrdý na svou trvalou obranu respektování lidské důstojnosti za všech okolností, samozřejmě včetně podmínek, za nichž jsou zadržováni nelegální přistěhovalci.

Soustředím se na případ správního zadržovacího střediska v Mayotte, jehož problémy velmi dobře znám. Rozdíly v životním standardu a hospodářském a sociálním rozvoji mezi ostrovy tohoto souostroví v Indickém oceánu podněcují mnoho obyvatel Komorských ostrovů, aby překonali 70 kilometrů, jež je dělí od Mayotte, které je, jak jste, pane Barrote, řekl, francouzským departmentem a, jakožto zámořská země nebo území, není evropským územím.

Lidé obývající ostrov Mayotte nelegálně činí 30 % populace. Ano, slyšeli jste správně, říkala jsem 30 % populace. To je podíl, který je v našich evropských zemích díkybohu neznámý. To má samozřejmě dopad na mahorskou společnost a představuje zdroj závažných obtíží pro veřejnou infrastrukturu a služby, zločinnost a nelegální práci.

Francouzské orgány jsou s těmito obtížemi dobře obeznámeny. Práce na renovaci stávajícího zadržovacího střediska byly právě dokončeny a výrazně zlepšily životní podmínky zadržovaných osob. Kromě těchto

prozatímních opatření francouzská vláda rovněž rozhodla o výstavbě nového zadržovací střediska s vhodnější kapacitou a odpovídající vnitrostátním normám. To by mělo být otevřeno v červnu 2011.

Evropa přijala společná pravidla, aby se mohla podílet na legální světové migraci, ale nemůžeme zakrývat skutečnost, že některé regiony čelí extrémním situacím. Stigmatizace mayotského zadržovací střediska nepřinese rychlejší nebo účinnější řešení, protože migrační tlaky způsobují na ostrově značné napětí.

Protože se Mayotte nachází na pokraji okamžiku přijetí historických rozhodnutí pro svou budoucnost, aby se stalo zámořským departmentem a poté přistoupiť k územím Společenství tím, že získá status nejvzdálenějšího regionu Unie, jsem přesvědčen, že Mahorové potřebují spíše naši větší pomoc než kritiku.

Claudio Fava, jménem skupiny PSE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, „pro zmaření nelegálního přistěhovalectví, musíme být tvrdí. Přistěhovalci přicházejí, protože je snadné se k nám dostat a nikdo je nepošle pryč, ale přesně kvůli tomu jsme se rozhodli pro změnu tónu“: to jsou slova italského ministra vnitra pana Maroniho. Vypadá to jako parodie na politiku a stále je to politika italské vlády. Zdá se mi zřejmé, že neodmyslitelným znakem této politiky je pohrdání vším, o čem tu diskutujeme, a pravidly, které nám Evropská unie dává.

Dnes jsme hovořili o uzavření Guantánama. Myslím, že musíme naléhavě hovořit o uzavření Lambedusy: o Středisku pro dočasný pobyt a pomoc na Lambeduse tak, jak se ukázalo v posledních měsících, zejména jako nezastřešené vězení. Předsednictví správně připomnělo právní rámec, uvedený i panem Barrotem použití donucovacích prostředků pouze ve výjimečných případech, zadržování pouze ze zcela zjevných důvodů a na co nejkratší dobu – právní rámec, který je na Lambeduse podstatně a formálně porušován každý den.

Nejvíce z těch, kteří se na Lambeduse nacházejí, jsou žadatelé o azyl. Rada připomněla minimální normy stanovené směrnicí o žadatelích o azyl přijaté v roce 2003; tato pravidla jsou podstatně a formálně porušována. Doba zadržení často trvá 180 dnů, včetně osob utíkajících kvůli politické perzekuci nebo válce. Toto vše samozřejmě představuje akt právního barbarství, které je nicméně měřitelné podle údajů poskytovaných nám tiskem. 1 200 osob zemřelo v roce 2008, když se pokoušelo překročit Středozemní moře. Těm, jimž se podařilo přežít, v mnoha případech podstoupili mučení na Lambeduse.

Proto vás, pane místopředsedo, vyzývám, abyste Lambedusu brzy navštívil, jak jste sám slíbil, a (mohu-li něco navrhnout) abyste svou návštěvu Lambedusy oznámil co nejpозději. Jinak vyšňoří zadržovací středisko jako taneční sál, abyste si myslel, že toto je ono středisko, o kterém dnes hovoříme.

Jeanine Hennis-Plasschaert, jménem skupiny ALDE. – (NL) Zprávy o neštěstích odehrávajících se na našich vnějších hranicích jsou jasné jako den. Již nějakou dobu je situace velmi naléhavá. To také Komise konstatuje stále a znovu – ale jen na papíře. Ve vši účtě, pane úřadující předsedo Rady, a jsme vám samozřejmě vděční za váš příspěvek, tady už jsme byli. Jsou to jen prázdná slova, žádná akce. Mohlo by se to zdát skoro ironické, že jsme tento týden hlasovali o zprávě paní Roureové. Tato zpráva obsahuje závěry o naší návštěvě na všech problematických místech, včetně Lambedusy. Evropská unie zaostává, a ne málo.

Pane úřadující předsedo Rady, rád bychom věděli, jestli jste se namáhal a četl jste vůbec naše prozatímní zprávy? Tampere, Haagský program, francouzský Pakt o přistěhovalectví a azylu a Stockholmský program: všechna tyto krásné slova krutě kontrastují s realitou. Je to především tato realita, která nám dokazuje, že je Evropská unie stále ještě příliš vzdálena tomu, aby čelila své vlastní odpovědnosti. Nedostatečná solidarita je šokující. Nikdo, ani nikdo v tomto Parlamentu, neříká, že se jedná o lehkou úlohu. Samozřejmě je obtížné patřičně čelit velkým vlnám přistěhovalců a žadatelů o azyl, ale to není nic nového.

Právě probíhá přezkum stávajících nástrojů, ale pochybuji, získáme-li žádoucí výsledky. Zkušenosti nás naučily, že Rada v kritických momentech couvá. Skutečnost je taková, že se teoreticky členské státy zaměřují na dalekosáhlou harmonizaci, v praxi přijímají rozhodnutí, která mají přesně opačný efekt. Nejrozsáhlejší společný standard se náhle ukazuje jako minimální, nebo takové jsou aspoň moje zkušenosti z uplynulých pěti let. A to bez ohledu na prosazování.

Jak jsem již dnes uvedla v jiné rozpravě, mělo by být zřejmé, že ani Evropská komise, ani Evropský parlament nedisponují kouzelnou hůlkou, protože to nakonec bude Rada a členské státy, kdo v této oblasti podnikne nějaká opatření.

Cristiana Muscardini, jménem skupiny UEN. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, lituji, že kvůli volbám byl pan Fava nucen říct mnoho věcí, které nejsou pravdivé. Po volební kampani ho na ně upozorním. Avšak

tak velmi se zajímá o problém Lampedusy, že již opustil tuto sněmovnu – sněmovnu, která chce vyjádřit svoje poděkování za velkorysé přijetí, které mu v posledních letech připravili občané Lampedusy.

Namísto toho, musíme zdůraznit zaostávání Evropské unie při řešení mnoha problémů týkajících se nelegálního přistěhovalectví a při přidělování podpory a pomoci ohroženým zemím s vnějšími hranicemi. Některé země přivítaly jinak než Itálie tisíce zoufalých lidí, kteří riskovali utopení v moři, díky obchodníkům s lidmi a netečnosti mnoha evropských zemí, které nedodržují a nepodepsaly dohody o kontrole nelegálního přistěhovalectví. Požadujeme konkrétní finanční pomoc pro lidi žijící v pohraničních oblastech, kteří jsou z geografického hlediska více vystaveni přílivu nelegálních přistěhovalců. Pomoc by rovněž mohlo poskytnout vytvoření volných zón, což by vedlo k investicím prostředků a daňovým úlevám, a to nehledě na dohody o Paktu stability.

Monica Frassoni, jménem skupiny Verts/ALE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, pane komisaři, z vašeho projevu je zřejmé, že mezinárodní právo a právo Společenství se na Lampeduse porušuje každý den. Avšak vaše prohlášení zůstávají ve formální rovině a odrážejí toužebné myšlenky, které ovšem nenásleduje žádná akce. Obávám se, že se to týká zejména vašeho prohlášení, pane Vondro.

Pozastavuji se nad tím, že by Evropská unie neměla žádné prostředky pro ukončení tohoto stavu: existuje zde nezákonné zadržování, nenormální podmínky zadržení jsou zřejmé a existuje zde riziko, že právo na azyl bude takřka odstraněno. Evropská unie je jedinou organizací, a pan Barrot to dobře ví, která může dostat Itálii i jiné země z této situace.

Proto se, pane komisaři, velmi obávám přidělení dalších finančních prostředků Itálii bez jakýchkoliv podmínek. Jak budou využity? Ví pan komisař o tom, že tolik kritizované monitorování – jinými slovy třídění – Romů z minulého roku obdrželo evropskou finanční podporu? To je záležitost, která byla uvedena ve vašich tiskových zprávách. Jakou důvěru tedy můžeme vkládat v akce tohoto druhu?

Giusto Catania, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, pan Maroni včera oznámil, že bychom měli být tvrdí vůči nelegálním přistěhovalcům, ale pan Maroni uplatňuje tuto politiku tvrdého postupu proti nelegálním migrantům již celé dny a týdny.

Říkám to proto, že výjimečný stav na Lampeduse, takzvaný výjimečný stav, který nyní trvá již deset let – proto se mi to jeví jako pleonasmus nazývat tuto situaci výjimečnou – chtěla a vytvořila ho italská vláda. Tím, že si vláda vybrala pana Maroniho, učinila rozhodnutí, že si nepřeje, aby další přistěhovalci opustili Lampedusu. Ve Středisku pro dočasný pobyt bylo uzavřeno alespoň 1 800 osob a vláda neučinila nic pro jejich přemístění. Jsou drženi v tak nehumánních a ponižujících podmínkách, že se ze střediska brzy stane opravdový výjimečný stav demokracie.

To je podle mého přesvědčení ten pravý výjimečný stav na Lampeduse, který bylo třeba vytvořit jakožto zónu bezpráví, místo, kam mohou migranti přicházet a odkud mohou být deportováni bez projednání každého jednotlivého případu. Úřad vysokého komisaře OSNA pro uprchlíky konstatuje, že 75 % osob, jež připluly do Itálie po moři a získaly právo na azyl, o něj požádaly. Proto, kdyby byly realizovány praktiky pana Maroniho, migranti pravděpodobně nebudou mít právo na azyl, protože budou okamžitě deportováni přímo z Lampedusy, a to v souladu s přáním italské vlády.

Proto zde existuje výjimečný stav a jeho původcem je politika italské vlády. Občané Lampedusy o tom vědí, paní Muscardiniová. Oni vlastně podnikají generální útok proti vládě, proti její přistěhovalecké politice, aby toto středisko pro neprodlené vypovězení z tohoto místa – střediska pro identifikaci a vypovězení. Rovněž požádali italskou vládu, aby přehodnotila svůj postoj vůči Středisku pro dočasný pobyt.

Pane komisaři Barrote, je správné vydat se v příštích dnech na Lampedusu a posoudit to. V příštích několika dnech moje skupina vyšle delegaci, která Lampedusu navštíví.

Johannes Blokland, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) Jsou to nyní již určitě dva nebo tři roky, v letech 2005 a 2006, kdy delegace Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci navštívila různá uprchlická střediska. Kromě Lampedusy navštívila například Kanárské ostrovy, Nizozemsko a Polsko. Zprávy o těchto návštěvách podnítily vzrušené diskuse a tento Parlament vyzval Radu a Komisi k akci.

Dopoledne jsme za nepřítomnosti Rady diskutovali o návrhu, jak vyřešit nelegální práci. Lhůta, v níž musí členské státy provést tyto směrnice do právních předpisů, jsou dva roky. Nicméně je problém přistěhovalectví naléhavý a dvouletá lhůta je příliš dlouhá. Diskutovali jsme o Lampeduse tři roky, a pokaždé jsme se věnovali zastavení nelegálního přistěhovalectví. Avšak po každém opatření došlo, po krátkém poklesu, k nárůstu počtu přistěhovalců. Je šokující, že stav přijímání na Lampeduse je třeba tímto způsobem znovu projednávat.

Zprávy Parlamentu týkající se stavu přijímá se ukázaly jako zcela neúčinné. Proto bych chtěl vyzvat předsednictví rady, aby z toho učinilo prioritu.

Vím, že v roce 2007 přijelo na Lampedusu víc než 12 000 přistěhovalců, a toto číslo vzrostlo na více než 30 000 v roce 2008. Zadržovací středisko nebylo vystavěno pro takovou kapacitu. To je nám známo již tři roky. Stará základna NATO se nyní přestavuje, aby se v ní mohlo ubytovat více přistěhovalců, ale to není adekvátní řešení. Rád bych od Komise slyšel, co uděláte pro podporu italských iniciativ za lepší přijímací zařízení. Je to záležitost, kde by mohla něco učinit agentura Frontex, a jsou ostatní členské státy připraveny podpořit Itálii financemi a vybavením?

Včera večer, ve zprávách v osm hodin, bylo celé Nizozemsko svědkem, jaká je situace na Lampeduse, ale dveře se nyní novinářům a nevládním organizacím znovu uzavřely. Chtěl bych vyzvat Itálii, aby byla otevřená a transparentní ohledně zacházení s přistěhovalci na Lampeduse.

Koenraad Dillen (NI). - (NL) Každý ví o problému na Lampeduse již roky. Přeplněné lodi s nešťastnými žadateli o azyl se u evropského pobřeží v uplynulých letech objevovaly pravidelně. Desítky tisíc lidí se snažily dostat do Evropy, vábeni bezohlednými obchodníky s lidmi, kteří jsou připraveni dostat do Evropy osoby hledající ekonomické štěstí za obrovské sumy peněz.

Nechci vám lhát, když říkám, že nepříjemná situace na Lampeduse je především výsledkem neúspěchu evropské přistěhovalecké politiky a neměla by být přičítána místním italským orgánům nebo obyvatelům Lampedusy. Evropa by se měla odvážit vyslat jasná poselství, že si zoufalá doba žádá zoufalá opatření. Měli bychom tvrdě postihnout obchodníky s lidmi, a jejich potrestání nemůže být dostatečně přísné. To by mělo být doprovázeno přísnou azylovou politikou, takovou, jež celému světu ukáže, že to Evropa s ochranou svých hranic myslí vážně.

Evropa by měla následovat příkladu Švýcarska, jež se před dvěma lety rozhodlo zpřísnit právní podmínky pro přistěhovalce a azyl. Je to jediný způsob, jak vyslat obchodníkům s lidmi a hledačům ekonomického štěstí, že je Evropa připravena bránit své hranice, aby se vyhnula sociální katastrofě. Jen tak se ukáže, že rozprava, jako je tato, nebude v budoucnu nutná.

Stefano Zappalà (PPE-DE). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, v této sněmovně mě už nic nepřekvapí. Avšak někdo, kdo loni v červnu ohledně stejného tématu prohlásil, že se stydí za to, že je italským občanem, neměl ani jinou možnost, než pronést takový projev, jak to nyní učinil pan Fava. Je mi líto, že již není v této sněmovně. Bylo by zajímavé vědět, kolik hlasů získá ve svém městě a kolik voličů zastupuje.

Avšak, pane předsedající, někteří lidé v této souvislosti říkali některé hloupé a ignorantské věci. Doufám a věřím, že komisař Barrot brzy zavítá na Maltu, Lampedusu i jinam a zjistí, jak moc Evropské společenství postrádá politiku v této oblasti, protože pravda je, pane Barrote a pane Vondro, přesně taková: žádná politika Společenství neexistuje. Jaké to má následky? Že někteří hloupí a ignorantští lidé mohou útočit na to, co je ve skutečnosti tragickou realitou, kterou zažívají občané, jednotlivci a především vnitrostátní vlády.

Jsem přesvědčen, že je nutné poskytnout vám nové údaje. V roce 2007 přišlo na Lampedusu okolo 11 000 migrantů. V roce 2008 přicestovalo třikrát více, zhruba 31 000. Není pravda, že počet uchazečů o azyl odpovídá celkovému počtu, ti tvoří pouze asi jednu desetinu tohoto počtu. Dva tisíce migrantů přicestovalo v pouhých tří dnech od 26. do 28. prosince, tedy na den svatého Štěpána hned po Vánocích. Během tří dnů bylo přezkoumáno 76 žádostí. Z těchto 76 žádostí o azyl bylo 36 vyhodnoceno pozitivně, 3 nebyly vzaty v potaz a zbytek... Již jsem skoro u konce, pane předsedající. Po učiněných prohlášeních, buďte trpěliví. Pak bude odpovídat paní Frassoniová, když si to přejete, když se vám to jeví vhodné a případné; není problém.

Teď co je skutečně pravda: Lampedusa a Malta a další nesou strašlivou zátěž. Občany neznepokojuje italská vláda. Znepokojuje je to, že už tuto situaci nemohou dlouho snášet. Proto by tento Parlament místo toho, že obviňuje legitimní orgány, které dělají, co mohou, usilovat o to, aby Evropská unie plnila své povinnosti.

Martine Roure (PSE). - (FR) Pane předsedající, od roku 2005 s velkým pohnutím sledujeme katastrofickou situaci migrantů zadržovaných na ostrově Lampedusa, jejichž počet o mnoho převyšuje skutečnou ubytovací kapacitu tohoto ostrova.

Pro tento malý ostrov, který se jen v roce 2008 musel potýkat s příchodem skoro 31 700 přistěhovalců, je situace obtížná. Tyto masivní toky se dostaly v posledních letech pod kontrolu, protože tito migranti byli odesláni do dalších středisek v italském vnitrozemí.

Tyto přesuny byly přerušeny rozhodnutím přijatým ministrem vnitra a nyní zažíváme závažné zhoršení situace. Avšak projekt Presidium, který společně řídí ministerstvo vnitra, vysoký komisař pro uprchlíky a Italský červený kříž a který je zčásti financovaný Unií, se stal příkladem správného řízení přijímání migrantů. Rozhodnutí o ukončení převozu do Itálie způsobilo skutečný problém v rámci přístupu k postupům udělování azylu.

Víme od roku 2007, že i na Mayotte byla překročena kapacita střediska Pamandzi. Je známo, že zde bylo ubytováno 204 osob, především nezletilých, zatímco maximální kapacita činí 60 osob.

Stávající podmínky jsou katastrofální: lidé spí na podlaze, nerozdávají se žádné lůžkoviny nebo toaletní potřeby a muži, ženy a děti používají stejná sociální zařízení. Zadržovací podmínky jsou ponižující a uráží lidskou důstojnost.

Migrační tlak je na těchto územích cítit skutečně silněji, ale důstojnost každého člověka musí být zajištěna a každý případ by měl být prošetřován v souladu se zákonem. Již bylo řečeno, že nevyhnutelně potřebujeme skutečnou evropskou azylovou a přistěhovaleckou politiku a solidaritu na evropské úrovni.

O to žádáme Evropský parlament již několik let, a proto nově žádáme Radu.

Roberta Angelilli (UEN). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, pane komisaři, jste opravdu citlivým člověkem, a proto vás vyzývám, a tímto se připojuji k dalším poslancům, abyste odjel na Lampedusu, a prosím vás, abyste tam odjel bez předchozího upozornění, protože tak sám zjistíte, jak je obtížné zvládnout výjimečnou situaci tohoto druhu.

Je to situace ostrova o rozloze několika málo čtverečních kilometrů, kde již mnoho let stále přistávají tisíce a tisíce lidí – a během této doby levicové i pravicové vlády přicházejí a odcházejí. Někteří z těchto lidí během cesty umírají kvůli nelidským podmínkám, jimž jsou vystaveni ze strany bezohledných obchodníků s lidmi. Co by se tedy mělo dělat: ignorovat pravidla? Aby se postoupilo k možné repatriaci nebo kontrole, mají-li status politických uprchlíků, nebo je-li jim třeba udělit politický azyl, musí být tito lidé identifikováni, a to samozřejmě zabere čas. Dost už demagogie! Itálie platí cenu za velmi závažnou odpovědnost, která neodpovídá podpoře, finanční i legislativní, jež přichází od Evropské unie.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Naneštěstí žádná země na světě nemůže umožnit neomezené přistěhovalectví. Rozdíly mezi odlišnými zeměmi jsou velké, a proto existuje problém, o kterém nyní hovoříme. Přicházející osoby se obvykle prezentují jako žadatelé o azyl. Pokud se tak stane, musíme dodržet zásady právního státu. Musíme s těmito lidmi jednat jako se svobodnými občany a s úctou. Během přezkumu, jedná-li se o žadatele o azyl, či nikoliv, musíme chránit jejich lidská práva. To, o čem nyní hovoříme, se mi jeví velmi podivné.

Proč by měli být lidé přicházející na ostrov Lampedusa nuceni, aby zde zůstali navždy? Jak řekl můj předchůdce, přijdou-li lidé například do malého města na jihu Švédska, nečekáme, že tam zůstanou navždy. Budou přirozeně rozvezeni po celé zemi, dokud nebude dokončeno právní posouzení jejich případu. To musí být realizováno i v Itálii.

Maddalena Calia (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, boj proti nelegálnímu přistěhovalectví je vzhledem ke svému rozsahu a důsledkům problémem, který musí být vyřešen na úrovni Společenství, protože pouze Evropská unie má nezbytný politický vliv pro určení účinných řešení tohoto jevu a pro jeho kontrolu. Žádný jednotlivý stát nemůže sám o sobě dosáhnout požadovaných výsledků.

Zatímco se čeká na to, až Evropa realizuje své strategie, prosazuje italská vláda práci na Evropském paktu o přistěhovalectví a azylu přijatém Evropskou radou v říjnu 2008. To je důležitá práce na vnitrostátní i mezinárodní úrovni.

Na vnitrostátní úrovni existuje mnoho kritiky, podle mého názoru neoprávněné, na adresu návrhu ministra vnitra Maroniho týkajícího se Střediska pro identifikaci a vypovězení na tomto ostrově, přičemž by se v některých případech uplatňovala politika přímé repatriace. Tato možnost nepoškozuje základní práva nelegálních přistěhovalců, uprchlíků a žadatelů o azyl, jak tvrdí některé strany. Abych to dokázala, budu citovat jen pár údajů o Lampeduse, které jsou již k dispozici: v lednu 2009 bylo přezkoumáno 76 žádostí, z nichž 36 bylo schváleno, tři nebyly vzaty v potaz a 37 bylo zamítnuto. Naproti tomu byli všichni žadatelé o azyl přesunuti z ostrova do středisek v Trapani, Bari a Crotone. Tedy ti, kteří byli přijati.

Na mezinárodní úrovni italská vláda dnes ratifikuje dohodu s Libyí, v jejímž článku 19 se výslovně stanoví, že je třeba na libyjských pozemních hranicích třeba vytvořit účinnější kontrolní systém, který bude bránit

nelegálnímu přistěhovalectví. Kromě toho se minulý týden ministři Maroni a Frattini setkali s tuniskými orgány a usilovali o uzavření dohody o readmisi s touto zemí, což je základní podmínkou pro udržitelnou repatriaci. Tento koncept musí být schválen i v tomto parlamentu, jak řekl také místopředseda Barrot, musíme být vůči nelegálnímu přistěhovalectví neústupní, avšak musíme být vstřícní a podporovat ty, kteří se integrují a přispívají ke společenskému a hospodářskému rozvoji našich zemí.

Wolfgang Kreissl-Dörfler, (PSE). – (DE) Pane předsedající, pane Barrote, vítám skutečnost, že chcete navštívit Lampedusu, ale doporučuji, abyste tam odcestoval brzy a bez předchozího upozornění, jinak zjistíte, že vám bude ukázáno mnoho přetvářky. Když jsme tam byli na návštěvě my, byl tábor uklizený a zadržované nahradily figuríny. Měl byste tam rovněž cestovat rychle, dříve než pan Berlusconi a pan Maroni promění Lampedusu v evropský nový Alcatraz a budou nadále držet lidi v zajetí.

My v Evropské unii musíme samozřejmě ukázat solidaritu. Musíme stanovit kvóty pro uprchlíky, kteří jsou převáženi mezi různými členskými státy a mezi něž patří také uprchlíci, kteří přišli přes „zelenou hranici“. Ti představují docela významné číslo.

To, co se tu děje – a navštívili jsme mnoho táborů – je strašné a zcela nehumánní. Pan Berlusconi říká, že mohou všichni jít a dát si pivo, kdekoliv chtějí. To ukazuje na míru inteligence tohoto muže, jinými slovy, vůbec žádnou. To bych chtěl zcela objasnit.

Jsou to lidé, jako pan Maroni, kdo říká, že musíme postupovat tvrdě a uplatnit plnou sílu práva a pak jít a pokleknout v neděli na vatikánských schodech a říkat, že jsme dobří katolíci. Tento dvojaký přístup již není přijatelný. Musíme podporovat ostatní členské státy, jako je Malta, Řecko a Itálie, ale nikoliv tyto pokrytce. Neměli bychom jim pomáhat.

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, Evropa se musí rozhodnout: Chce regulovanou migraci, nebo invazi a kriminální vykořisťování nelegálních přistěhovalců? Italská vláda se rozhodla správně: zadržet nelegální přistěhovalce na Lampeduse a současně znovu vyjednávat o repatričních dohodách se zeměmi, z nichž přicházejí.

To však vyžaduje přiměřené prostředky a Evropa nesmí dále diskutovat, dále kritizovat, dále sledovat tento problém z povzdálí. Evropa se určitě musí Lampedusu ujmout a pomoci naší zemi a těm, kdo v tomto podporují postup pana Maroniho. Dnes se 120 nelegálních přistěhovalců vrací z Lampedusy do Tuniska, což by se nestalo za předchozích vlád, protože přistěhovalci musí být navraceni – to ztíží pozici vykořisťujících mafiánských zločinců, kteří tyto cesty umožňují a pak jich využívají pro zločinné obchodování s lidmi.

Protimafiánský odborník, jako jen pan Fava, by to měl pochopit, není to obtížné, on by tomu také měl rozumět. Maroniho postup schválily Malta, Řecko a Kypr, a lidé, kteří žijí poblíž jižní hranice naší země. Všichni uchazeči o azyl a všechny nezletilé osoby již byli převezeni do příslušných středisek. Co bylo řečeno, je špatně. Chce-li paní Roureová cestovat zítra ráno na Lampedusu, nenajde zde ani jednoho nezletilého, a pokud si přečte italské noviny, zjistí, že to byl pan Maroni, kdo odhalil obchodování s orgány: děti mizějící z Lampedusy za levicové vlády v naší zemi. Maroni to odhalil. Tento vzkaz je jasný: Lidé musí do Evropy přicházet pouze legálně, nikoliv na mafiánských lodích nebo prostřednictvím zločinných obchodníků s lidmi.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, musíme upřednostňovat opatrné zacházení s uprchlíky. V Evropě všichni známe koncept povinné školní docházky. Měli bychom začít tím, že umožníme řádné vzdělání lidem, kteří zde uvízli. Výuka jazyků a Odborná příprava jsou nezbytně nutné, společně s možností učit se o evropské kultuře, aby nebylo mrháno čase, který stráví v těchto zadržovacích táborech, ale abychom namísto toho pomohli lidem, aby si pomohli sami. To by mělo být hlavním cílem.

Možná můžeme do rozpočtu zahrnout přípravná opatření, která nám umožní poskytnout těmto lidem příležitost ke vzdělání. Přišli do Evropy jako zoufalí a my bychom měli být schopni poskytnout jim základní rámec, jenž jim umožní uspět v jejich domovských zemích a hrát aktivní úlohu při podpoře demokracie a svobody.

Simon Busuttil (PPE-DE), – (MT). Byl jsem potěšen, když jsem slyšel pana komisaře Barrota, když hovořil o tom, že dokonce plánuje návštěvu Malty, a pana komisaře ujišťuji, že nebudeme mít problém nalézt přistěhovalce ve střediscích, a to z prostého důvodu, že Malta nemůže jednoduše vzít tyto přistěhovalce a odeslat je na nějaké jiné místo, a to je zčásti důvod, proč je situace v mé zemi tak obtížná. Pane předsedající, Minulou neděli přistála u našich břehů loď s 260 přistěhovalci. Aby to bylo panu komisaři srozumitelnější, jedná se o ekvivalent 39 000 přistěhovalců, kteří by přijeli do Francie nebo Itálie v jediný den. Abych uvedl

jasnější souvislosti panu ministru Vondrovi, jedná se o ekvivalent 7 000 přistěhovalců v České republice během jednoho dne. 2 000 přistěhovalců, kteří připluli na Lampedusu během Vánoc, proti tomu není nic! Proto je třeba, v případech citlivých, jako je tento, nekritizovat orgány dotčené země, ale ukázat solidaritu, aby byl tento příliv zastaven a zátěž se snížila. Děkuji vám.

Roberto Fiore (NI). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych vám připomněl, co obyvatelé Lampedusy chtějí. Právě protestují a jiný den skoro všichni vyjdou do ulic ostrova, protože nechtějí ani Středisko pro dočasný pobyt, ani Středisko pro identifikaci a vypovězení, jak zní poslední návrh. To mělo být vytvořeno, a na to pamatujme, na ostrově, který je jedenáct kilometrů dlouhý a tři kilometry široký: směšný prostor pro zvládnutí tisíců přistěhovalců, kteří připlují v následujících pár měsících.

Když došlo k náhlému a neočekávanému útěku 1 000 přistěhovalců ze Střediska pro dočasný pobyt, byl jsem na ostrově a viděl jsem zděšení a strach lidí, kteří zde žijí a již nic podobného nechtějí nikdy zažít. Jedná se o ostrov, který živí rybolov a cestovní ruch a zažívá zničení vlastního hospodářství slepou přistěhovaleckou politikou.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Pane předsedající, naslouchal jsem této rozpravě velmi pozorně a jsem zde od začátku až do konce, na rozdíl od mnoha mluvčích skupin.

Všiml jsem si jedné věci, a to že se více než polovina rozpravy týkala vnitřní italské politiky. Je to legitimní zájem, ale navrhuji, aby se tato debata odehrávala především v Římě, a nikoliv v Evropském parlamentu. Hovoříme zde o evropské otázce a do diskuse bychom měli zahrnout další bod. Skoro žádný z projevů neuváděl skutečnost, že se tato otázka netýká pouze uprchlíků, žadatelů a azyl a ekonomických přistěhovalců do Evropy, ale do značné míry se týká zastavení organizovaného zločinu.

Nikdo z lidí, kteří připluli na Lampedusu, si sám neobstaral loď. Připluli proto, že je nalákaly skupiny organizovaného zločinu a zaplatili hodně peněz.

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. - Pane předsedající, rád bych vám poděkoval za velmi konstruktivní a užitečnou rozpravu. Jsou věci, která Rada může udělat, a jsou věci, které Rada nemá povinnost dělat nebo které nespadají do její pravomoci.

Dovolte mi začít zápory – omezeními. Jak již bylo uvedeno, nespadá do pravomoci Rady sledovat uplatňování práva Společenství, to náleží Komisi, a můj kolega komisař Barrot o tom hovořil, a zcela určitě v mnoha otázkách s Komisí spolupracujeme.

Rovněž do pravomoci Rady nespadá uplatňování vnitrostátních opatření členských států. V průběhu této významné rozpravy toho bylo řečeno mnoho o nejvíce dotčených zemích: o Itálii a Francii. Na jedné straně nám zcela určitě nechybí vůle a nástroje k jednání a Komise je ochotna v budoucnu jednat. Domnívám se, že se všichni shodneme – poslouchal jsem vás pozorně, protože jste hovořili o další potřebě zlepšení akce EU v oblasti migrační a azylové politiky –, že toho bylo loni uděláno hodně, a domnívám se, že jsme všichni vděční francouzskému předsednictví za to, že se ujalo iniciativy týkající se podpory Evropského paktu o přistěhovalectví a azylu, který konkrétně uvádí některé nástroje solidarity. Nyní je čas tento pakt uplatňovat postupně, krok za krokem. Parlament společně s Radou a Komisí budou mít určitě možnost v tomto ohledu spolupracovat. Mohu vám slíbit, že naše předsednictví, stejně jako příští předsednictví, na tom budou tvrdě pracovat – protože se tuto otázku nelze vyřešit během pár týdnů.

Existují strategické otázky. Existují rovněž otázky vyžadující včasnější zásah, například snížení rizika humanitární krize a negativních dopadů. Pocházím z České republiky, která není v hledáčku sdělovacích prostředků, ale máme také vlastní zkušenosti: po rozdělení Československa v roce 1992 následoval masivní příliv – v počtu stovek tisíc – Romů ze Slovenska na české území. Možná to nebylo jako situace na Maltě, kde shledávám situaci obzvláště obtížnou, ale domnívám se, že každý v EU s tím má nějaké zkušenosti, a bezpochyby je třeba, abychom v tomto ohledu spolupracovali.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. - (FR) Pane předsedající, jak řekl vicepremiér Vondra, Komise musí zajistit uplatňování pravidel. Avšak, pane Vondro, členské státy musí rovněž spolupracovat a domnívám se, že prostřednictvím Paktu o přistěhovalectví a azylu a dynamiky vašeho předsednictví, budeme schopni vykonat dobrou práci.

Všiml jsem si netrpělivosti poslanců během této rozpravy, ale třeba podotknout, že se tento pakt uplatňuje pouze velmi krátce a, jak jsem již řekl, právní rámec se teprve formuje a může být využit jako podpora. Nyní ho samozřejmě musíme využít, abychom dosáhli azylové politiky Společenství a přistěhovalecké politiky Společenství.

Je třeba, aby Evropa ukázala více solidarity. Právě jsem poslouchal pana Busuttila a je pravda, že se vzhledem k přílivu přistěhovalců a žadatelů o azyl členské státy, jako je Malta, nacházejí ve velmi obtížné situaci. Evropa se musí rozhodnout, jaká solidarita je třeba. To je zcela zásadní.

Rovněž bych rád uvedl, že se pokoušíme co nejvíce pomáhat prostřednictvím Evropského fondu pro uprchlíky. Rád bych rovněž řekl paní Frassoniové, že se pravděpodobně mylí, protože Evropský návratový fond nemůže být v žádném případě použit pro registraci Romů. To není možné. V každém případě, pokud se vydám na Lampedusu a Maltu, zjistím, jak je využívána finanční pomoc, kterou poskytujeme členským státům.

Proto bych vám rád řekl, že tomu budeme věnovat větší pozornost. Konečně máme pevný právní rámec, který nám lépe než dříve umožní jednat o podmínkách přijetí. Rovněž doufám, že sjednocenější Evropa umožní zlepšení situace těchto přistěhovalců, zejména žadatelů o azyl, kteří si zaslouží naši plnou pozornost.

Rád bych reagoval na paní Sudreovou, neboť velmi dobře vysvětlila velmi znepokojující situaci na Mayotte. Řekla to správně: francouzské orgány nás informovaly, že se nové středisko se 140 místy otevře v roce 2010. Kromě toho stejné orgány vyjednávají s komorskými úřady na uzavření dohody o pohybu a migraci, protože se migrační tlaky na tento ostrov musí trvale snížit.

Obecně musím říci, že potřebujeme politiku partnerství se zeměmi původu. Pane Vondro, to je podmínka, kterou musíme splnit, máme-li snížit tak výrazný migrační tlak na některý z členských států, na některý z nich, jemuž to bude působit problémy. Domnívám se však, že může-li být Evropská unie opravdu jednotná, mohli bychom nalézt odpověď na potřebu jednotnějšího řízení migračních toků. Z toho samozřejmě budou mít prospěch tito muži a ženy, na které bychom neměli nikdy zapomínat a kteří se nacházejí ve velmi bolestivé situaci.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

PŘESEDÁJÍCÍ: PANÍ WALLIS

Místopředsedkyně

13. Doba vyhrazená pro otázky (otázky Komisi)

Předsedající. – Dalším bodem je doba vyhrazená pro otázky (B6-0006/09).

Následující otázky jsou určeny Komisi.

První část

Otázka č. 33, kterou pokládá **Armando França** (H-1067/08)

Předmět: Postupy udělování kontraktů na veřejné práce, veřejné dodávky a veřejné služby v oblasti obrany a bezpečnosti

Evropské trhy se zbraněmi jsou roztrženy, a proto trpí negativními ekonomickými dopady již od devadesátých let. Během dvaceti let se v Evropě výdaje na obranu snížily na polovinu a prodej, zaměstnanost a investice v oblasti výzkumu a technologií klesají. Avšak i pro větší členské státy je obtížné zvládat finanční zátěž představovanou náklady na vývoj nových zbraňových systémů. Reorganizace ozbrojených sil od konce studené války vedla k číselnému snížení zásob konvenčního obranného vybavení, ale rovněž vytvořila nové kvalitativní požadavky.

Není Komise přesvědčena, že země, které převážně nakupují, například Portugalsko, nejsou znevýhodněny, protože poslední návrhy nestanovily systém náhrad, jehož pomocí by členské státy byly schopny zajistit průmyslové výnosy civilní i vojenské povahy na nákup obranného vybavení? Je ochotna umožnit vznik systému náhrad?

Charlie McCreevy, člen Komise. – Před měsícem Parlament schválil usnesení k návrhu směrnice o zadávání veřejných zakázek v oblasti obranného a bezpečnostního vybavení. To znamená, že návrh úspěšně prošel prvním čtením a bude brzy přijat Radou.

Tato nová směrnice je významným krokem směrem k vytvoření společného evropského trhu se zbraněmi. Stanoví spravedlivá a transparentní pravidla zadávání veřejných zakázek platná v celé Evropské unii. To zlepší otevření obranných trhů mezi členskými státy, což prospěje všem. Evropský průmysl získá větší

domácí trh a stane se více konkurenceschopným, naše ozbrojené síly dostanou za své peníze lepší hodnotu, což zlepší obrannou kapacitu Evropy, a konečně, ale nikoliv v neposlední řadě, budou mít daňoví poplatníci prospěch z účinnějšího využití veřejných finančních prostředků.

Jednou z kontroverzních otázek během rozpravy byly „offsety“ – tedy ekonomické náhrady za nákup obranného vybavení od zahraničních dodavatelů. Některé členské státy navrhovaly zahrnout do směrnice systém náhrad, který jim umožní zajistit tyto průmyslové zisky z investic v oblasti obrany.

Offsety jsou zaměřeny na podporu průmyslu členského státu, který nakupuje obranné vybavení v zahraničí. Jako takové mohou způsobit narušení vnitřního trhu a mohou znamenat diskriminaci společností z jiných členských států na základě státní příslušnosti dodavatele. Smlouva o ES zakazuje diskriminaci z důvodu státní příslušnosti a směrnice, jakožto sekundární právní předpis, musí být v souladu se Smlouvou.

Právní služba Rady potvrdila ve svém stanovisku z 28. října 2008, že, cituji, „omezující opatření v oblasti zadávání veřejných zakázek určená pro podporu domácího průmyslu neodpovídají obecným zásadám Smlouvy o ES.“ Proto mohou být offsety u zadávání veřejných zakázek v oblasti obrany povoleny pouze tehdy, jsou-li nezbytné pro ochranu klíčových bezpečnostních zájmů, nebo jsou-li odůvodněny na základě prvořadých požadavků obecného zájmu. Naproti tomu hospodářské zájmy nestačí. Drtivá většina členských států a v Parlamentu s tímto hodnocením souhlasí.

Takže neexistovala pouze právní povinnost, ale také politický konsensus nezahrnout do směrnice náhrady zaměřené na podporu vnitrostátního průmyslu. Proto ani Komise ve svém návrhu, ani spoluzákonodárci, zejména Rada a Evropský parlament, nezahrnuli konkrétní pravidla o offsetech do textu směrnice o obraně.

Směrnice o obraně však nabízí k offsetům alternativy. Členské státy, které především nakupují obranné vybavení, obvykle usilují o ospravedlnění svého právního zisku získat offsety jak pro zajištění bezpečnosti dodávek, tak z důvodu nezbytnosti otevření obranných trhů pro malé a střední podniky. Směrnice o zadávání zakázek v oblasti obrany tyto zájmy uspokojí. Na jedné straně to umožní zadavatelským orgánům požádat účastníky výběrového řízení o konkrétní závazky uspokojující jejich požadavky v oblasti bezpečnosti dodávek. Na straně druhé obsahuje ustanovení o subdodavatelích, které umožní žádat účastníky, aby otevřely své dodavatelské řetězce celoevropské konkurenci a usnadní přístup malých a středních podniků, a tím přispěje k uspokojení legitimních bezpečnostních a hospodářských zájmů členských států, které nakupují, a zabrání potřebě uchýlovat se k náhradám nebo offsetům.

Armando França (PSE). – (PT) Jsem vděčný komisaři za vyčerpávající odpověď, kterou jsem právě dostal. Avšak rád bych zdůraznil své obavy, které se týkají krizové situace, v níž dnes žijeme, jak všichni víme, a skutečnosti, že se nacházíme ve volebním roce, který může značně přispět k určitému ochlazení zájmu a ztrátu entuziasmu v této oblasti.

Nicméně mám, pane komisaři, povinnost vám sdělit, že nesmíme ztrácet ze zřetelu z našeho pohledu klíčovou otázku, kterou je zabránění případného znevýhodnění zemí, které nakupují, například Portugalska.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Určitě mohu uznat politické důsledky a rozumím frázi, že jsme ve volebním roce. Avšak jak vážení poslanci vědí, v této konkrétní směrnici, která jde napříč systémem, byly tyto záležitosti projednány a konsensem pro členské státy a Evropský parlament bylo nevydat se touto specifickou cestou.

V rámci různých pracovních skupinách se hodně diskutovalo, ale konsensus z důvodů, jež jsem uvedl ve své formální odpovědi, bylo nejlépe cestou navrženou váženými poslanci. Z důvodů, které jsem uvedl dříve, jsem potěšen tím, čeho jsme dosáhli v těchto kompromisech, které jsou v nejlepším zájmu všech evropských ekonomik.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Chopím se příležitosti doplnit první část této otázky a vznesu otázku veřejných zakázek obecně a otázku omezených výběrových řízení, o nichž by hodně lidí tvrdilo, že poskytují nízkou hodnotu za vložené peníze, nebo je toto jejich důsledkem. Třeba by se mohla Komise někdy – možná ne nyní – touto otázkou zabývat, zejména za tísnivých hospodářských podmínek, jimž čelí mnoho našich členských států, a znovu projednat otázku zakázek a výběrových řízení, a zejména omezených výběrových řízení.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Jak by měla paní McGuinnessová vědět, na zasedání Evropské rady loni v prosinci se vedoucí představitelé států shodli na tom, že se pro výběrová řízení použijí v letech 2009 a 2010 kratší lhůty. To vlastně odpovídá pružnosti nabízené stávajícími směrnici, protože v obtížné hospodářské situaci, v níž se všechny evropské ekonomiky nachází, se evropské vedoucí představitelé domnívaly, že se jedná o správnou cestu, která je možná podle stávajících směrnic.

Jsem si vědom otázek položených poslanci ohledně omezených výběrových řízení, ale periodicky přezkoumáváme naše směrnice o veřejných zakázkách a ujišťuji vás, že poznámky paní McGuinnessové bodu do systému zakomponovány.

Předsedající. – Otázka č. 34, kterou pokládá **David Martin** (H-001 3/09)

Předmět: Obchodní vztahy mezi EU a Izraelem

Jakým způsobem zamýšlí Komise přehodnotit své obchodní vztahy s Izraelem s ohledem na pokračující vojenskou akci v Gaze, přehnanému a nepřiměřenému použití síly Izraelem, a s ohledem na tisíce civilních obětí a zabíjení nevinných palestinských občanů?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Komise důrazně odsuzuje násilí v Gaze. Tato krize znovu ukazuje, že izraelsko-palestinský konflikt nemá vojenské řešení. Trvalé řešení mohou přinést pouze jednání za plné účasti zúčastněných stran.

Komise vítá nedávné zastavení nepřátelství v Gaze. Je zásadní, aby všechny strany učinily ze současného příměří trvalé prostřednictvím úplného uplatňování rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1860. Některé otázky musí být řešeny bezodkladně, zejména opětovné otevření všech hraničních přechodů v Gaze a trvalé zastavení raketových útoků proti Izraeli a účinné prostředky k zabránění pašování zbraní na toto území.

Nyní, když se zdá, že je nepřátelství ukončeno, bude důležité co nejdříve obnovit rozhovory zaměřené na úplný mír. EU vyzvala své partnery, aby pomohli při podpoře mírového procesu. Naléhavou prioritou Komise je zmírnění humanitárního utrpení obyvatelstva Gazy. Obchodní vztahy mezi EU a Izraelem budou pokračovat. Izolace, sankce a další formy bojkotu by mohly poškodit rozhovory a jednání zaměřená na dosažení trvalého řešení konfliktu. Kromě toho, protože se zaměřují na zájmy Izraele, mohl by poškodit okupované palestinské území, které je ekonomicky závislé na Izraeli, jakožto hlavním místu určení jeho vývozu a zaměstnanosti jeho pracovní síly.

David Martin (PSE). – Rád bych poděkoval panu komisaři za jeho odpověď a chtěl bych přivítat skutečnost, že zopakoval odsouzení izraelského postupu ze strany Komise. Avšak, pane komisaři, všechny naše obchodní dohody obsahují klauzule o lidských právech. Já, stejně jako mnoho mých voličů, nerozumím tomu, když země, jež je uznává, použije nepřiměřenou vojenskou akci proti civilnímu obyvatelstvu – svévolně se zaměřuje na školy, svévolně se zaměřuje na budovy mírumilovných a neutrálních mezinárodních organizací –, tak stále nejsme přesvědčeni o tom, že tyto klauzule o lidských právech porušil. Kdy tedy dochází k porušování lidských práv, když ne za těchto okolností?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Musím říci, že celá naše politika vůči tomuto konkrétnímu období konfliktu v Izraeli a Palestině je ta, že se Komise nyní zaměřuje na humanitární pomoc a pomoc obyvatelstvu Gazy a všechny další otázky budou projednány později. Nedojde ke změně naší obchodní politiky a další vývoj závisí na okolnostech.

Samozřejmě vím, že můžete mít podrobné informace o zahájených vyšetřováních ohledně možného porušování lidských práv a zločinů spáchaných během tohoto konfliktu. Komise tato vyšetřování pozorně sleduje a po jejich skončení si vytvoří vlastní názor a bude sledovat vývoj a přijme další rozhodnutí.

Předsedající. – Mnoho lidí žádalo o další doplňující otázky k tomuto tématu. Podle jednacího řádu mohu přijmout pouze dvě, a proto zohledním, kdo se ptal kdy a politickou vyváženost. Proto přijmu doplňující otázky od pana Allistera a pana Racka.

Jim Allister (NI). – Pane komisaři, mohl bych přivítat ujištění, že obchodní vztahy budou pokračovat, a mohl bych vás vyzvat, abyste se nenechal zastrašit záplavou protiizraelské propagandy, a požádat Komisi, že vzhledem ke skutečnosti, že je Izrael jednou z velmi mála demokracií v regionu, je důležité jej neostrakizovat, nebo si ho odcizit, neboť by to míru vůbec neprospělo. Ani by takové akce neměla odpovídat toleranci, kterou EU ukázala ve vztahu k mnoha velmi despotickým režimům na celém světě.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Vítám skutečnost, že se Evropská unie zavazuje k pomoci lidem trpícím v pásmu Gazy. Rovněž vítám skutečnost, že odsuzujeme pravděpodobně nepřiměřenou reakci ze strany Izraele a že jsme správně určili, že se nejedná o způsob zajištění míru, protože naopak mír ohrožuje. Avšak měli bychom jménem Evropské unie objasnit, že obyvatelé pásma Gazy dopouští nezákonného jednání, které má přímý a fatální dopad na obyvatele Izraele. Byl bych potěšen, kdyby Evropská unie mohla v tomto ohledu vyváženým způsobem reagovat.

Siim Kallas, *místopředseda Komise*. – Mohu vás ujistit, že Komise vždy usilovala o vyváženost. Vzhledem k tomu, že moji kolegové, komisař Michel a komisařka Ferrero-Waldnerová, odsuzují útoky na Izrael, odsuzují rovněž obě strany za použití násilných prostředků a násilí. Snažíme se o vyváženost a zvažovat všechna hlediska tohoto velmi složitého konfliktu.

Předsedající. – Otázka č. 35, kterou pokládá Bogusław **Sonik** (H-0029/09)

Předmět: Program po bezpečnost internetu

Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1351/2008/ES⁽²⁾ ze dne 16. prosince 2008 o zavedení víceletého programu Společenství pro ochranu dětí využívajících internet a jiné komunikační technologie. Podle tohoto rozhodnutí je Komise povinna navrhnout roční pracovní programy jako součást Programu pro bezpečnější internet, který je zaměřen na podporu bezpečnějšího používání internetu a nových komunikačních technologií. Vzhledem k hrozbám představovaným neomezeným přístupem ke všem těmto technologiím a datům je třeba věnovat zvláštní pozornost dětem a mladým lidem. Rozpočet programu, který má probíhat od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2013, činí 55 milionů EUR.

Předloží Komise přesné podrobnosti o plánu akce a nákladech provádění programu Bezpečnější internet v následujících letech? Kdo je způsobilý požádat o účast na tomto programu? Jak a na jaké činnosti budou vydávány finanční prostředky z Programu pro bezpečnější internet?

Siim Kallas, *místopředseda Komise*. – Program pro bezpečnější internet, předchůdce programu, který je nyní zahájen, byl považován za opravdový úspěch. Komise je přesvědčena, že další program bude rovněž úspěchem.

Program pro bezpečnější internet je jedinečnou celoevropskou iniciativou, jejímž prostřednictvím EU přispívá k boji proti nezákonnému obsahu a škodlivému jednání na internetu a zvýšení povědomí o bezpečnosti dětí na internetu mezi evropskou veřejností. Koordinovaně usnadňuje vnitrostátní opatření a iniciativy.

Jak zdůraznili vážení poslanci, nový Program pro bezpečnější internet, který bude fungovat pět let od roku 2009 do roku 2013, má celkový rozpočet 55 milionů EUR a bude prováděn prostřednictvím ročních pracovních programů. Pracovní program pro rok 2009 se v současné době projednává v rámci konzultací mezi službami Komise. Poté bude Komise usilovat o příznivé stanovisko řídicího výboru programu. Dále bude tento program zapsán do rejstříku projednávání ve výborech, aby umožnil Parlamentu vykonat jeho třicetidenní právo na kontrolu, což se uskuteční na přelomu března a dubna. Pracovní program určuje kritéria obsahu a předběžný rozpočet výzvy k podávání návrhů, která bude vydána v roce 2009.

Výzva k podávání návrhů bude přístupná všem právnickým osobám usazeným v členských státech. Rovněž bude přístupná státům ESVO, které jsou smluvními stranami dohody o EHP – Norsku, Islandu a Lichtenštejnsku. Kromě toho bude přístupná právnickým osobám usazeným v dalších zemích za předpokladu, že je podepsána dvoustranná dohoda.

Pracovní program pro rok 2009 je prvním z pěti, a bude tak stavebním kamenem činností, jež budou prováděny po celou dobu trvání programu. Podle stávajícího návrhu jsou jeho prioritami posílit a chránit děti zavedením nových opatření a trvalými opatřeními zahájenými podle předcházejícího programu víceletého programu pro bezpečnější internet, zajištěním pokrytí informačních činností, linek pomoci a tísňových linek v členských státech, posílením koordinace na evropské úrovni a zajištěním maximálního dopadu vložených dostupných finančních prostředků, konkrétně 11 milionů EUR ročně.

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, pane komisaři, vřele vítám tuto důležitou iniciativu. Rád bych položil pouze jednu otázku. V programu se zmiňuje vytvoření zvláštních kontaktních míst v každé zemi za účelem koordinace tohoto programu. Má Komise nějaké informace, co se tím přesně myslí?

Siim Kallas, *místopředseda Komise*. – Naneštěstí nemám žádné podrobné informace o kontaktních místech, ale obecně je mi známo, že se o tom rozhodne v členských státech a značně to závisí na struktuře vlády a správních strukturách.

Vím, kde budou kontaktní místa v mé zemi, ale v tuto chvíli nemám takový přehled o tom, kde budou kontaktní místa v jiných zemích.

Samozřejmě je možné poskytnout vám nezbytné podrobnosti, budete-li se o to zajímat.

(2) Úř. Věst. L 348, 24.12.2008, s. 118.

Jörg Leichtfried (PSE). – (DE) Nebezpečí představované internetem se takřka neustále mění a zažíváme přechod z internetu 1.0 na verzi 2.0. V podstatě to znamená, že se vše stane mnohem interaktivnějším. Jsou případy, kdy byli mladí lidé internetovými platformami a podobnými internetovými komunitami navedeni k sebevraždě.

Nyní otázka zní: Jste z celkového pohledu přesvědčeni, že jsou tyto změny dobré, nebo špatné? Stane se situace více, či méně nebezpečnou? Pokud se stane nebezpečnější, jaké jsou plány Komise s ohledem na tuto změnu internetu?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Je to otázka řádného využití 55 milionů EUR. Dovedete si představit poskytnutí malých částek malým a středním podnikům jednoduše proto, aby vytvořily lepší programy, vytvářením hodnocení programů pro mladé lidi, aby se mohli rozhodnout, budou-li se zajímat o tyto programy, či nikoliv, a stejně tak i u filmů zveřejňováním omezení věku označujících, je-li obsah žádoucí a že zde existuje konkrétní omezení věku? Dovedete si představit přidělování finančních prostředků programu stejným způsobem jako u programu Eurostars?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Nebezpečí internetu a rozvoj internetu představují velké téma. Všichni víme, jakou novinkou je internet v našem světě a jak se ohromně rozvíjí během posledních několika let. Jako takové jsou pozitivní i nebezpečné stránky velmi nové pro společnost i správní struktury.

Správní struktury, včetně evropských institucí, musí samozřejmě vyhodnotit všechny možné hrozby a jsem si jist, že tak učiní. Program pro bezpečnější internet je jednou z odpovědí na již určené hrozby. Další určenou hrozbou jsou kybernetické útoky a různé pokusy o útoky a blokování prostřednictvím internetu. Pachatelé trestných činů rovněž využívají internet a agentury prosazování práva aktivně pracují na způsobech řešení těchto hrozeb.

Proto se domnívám, že jednou z hlavních priorit vlád – a rovněž evropských institucí – přiměřená reakce, a v tomto smyslu „přiměřená“ znamená, že bychom neměli omezovat obrovské výhody, které internet přináší všem uživatelům.

Avšak i když jsou všechna různá hlediska hrozeb a možností rozvoje – a přiměřená reakce na ně – jsou konečně otázkou pro odborníky v této oblasti, jsou rovněž v zájmu všech uživatelů internetu. Mohu vás ujistit, že Komise a její služby situaci pozorně sledují.

Pokud se týká účasti na tomto programu, je postoj Komise takový, že žádosti mohou podávat velmi rozdílní možní žadatelé, včetně malých a středních podniků, a že tyto podniky budou z největší části dodavateli těchto služeb. Proto to rovněž považuji pro uvedené podniky za výhodné.

Rozumím-li správně otázce ohledně možné účasti mladých lidí na tomto programu, nemohu vám v tuto chvíli poskytnout konkrétní odpověď, ale Komise je velmi otevřená zapojit do fungování tohoto programu co nejvíce účastníků. Avšak nemohu vám dnes odpovědět na otázku účasti mladých lidí.

Druhá část

Předsedající. – Otázka č. 36, kterou pokládá **Ingeborg Gräßle** (H-1043/08)

Předmět: Zvláštní poradce Richard Boomer a výstavba sídla ve čtvrti Heysel

Od 1. dubna 2006 belgický realitní podnikatel Richard Boomer pracuje jako zvláštní poradce komisaře Kallase pro otázky bydlení. Jeho kontrakt byl nyní prodloužen.

Co přimělo komisaře k prodloužení tohoto kontraktu? Jaká rozhodnutí pana komisaře ovlivňoval pan Boomer? Jakých zasedání Komise se pan Boomer zúčastnil od uvedeného prodloužení?

Nyní se zdá, že další belgický realitní agent usiluje o to, aby se některé úřady Komise přesunuly do bruselské čtvrti Heysel. Předloží Komise k této čtvrti své stanovisko? Jaká je lhůta pro přijetí rozhodnutí? Kdy budou oznámeny výsledky architektonické soutěže pro Rue de la Loi?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – S touto otázkou jsem velmi dobře obeznámen a už jsem se jí mnohokrát zabýval. Především musím říci, že pan Richard Boomer není realitním developerem, jak se uvádí v otázce. Všechny informace o něm jsou k dispozici na internetu. Je mým zvláštním poradcem od 1. dubna 2006 a jeho mandát byl obnoven v roce 2008 na dobu od 1. dubna 2008 do 31. března 2009.

Jeho mandát jakožto zvláštního poradce je následující: poskytovat poradenství místopředsedovi odpovědnému za administrativu, audit a prevenci podvodů, pokud se týká politiky v oblasti nemovitostí, zlepšovat vztahy s příslušnými orgány v Bruselu a Lucemburku, optimalizovat účinnost investic, které má uskutečňovat Komise.

Musím říci, že nám opravdu poskytuje cenné odborné znalosti, protože ví, co se v oblasti nemovitostí odehrává v Belgii a v Bruselu, přestože již ne tolik v Lucemburku. Jeho rady jsou cenné a musím říci, že rovněž pokyny týkající se politiky Komise v oblasti nemovitostí jsou velmi jasné. Definice politiky v oblasti nemovitostí spadá do pravomoci generálního ředitelství pro personál a administrativu podléhající místopředsedovi odpovědnému za administrativu. Tuto politiku provádí úřad pro infrastrukturu a logistiku v Bruselu (pro Brusel) a úřad pro infrastrukturu a logistiku v Lucemburku (pro Lucemburk). Ze své funkce zvláštního poradce pan Boomer, stejně jako všichni ostatní zvláštní poradci Komise, poskytuje poradenství v oblasti politiky a dlouhodobých výhledů v záležitostech spadajících do rámce jeho mandátu. Nemá žádnou úlohu v postupu rozhodování nebo podpůrných řídicích postupů, jako je například získávání budov nebo pozastavení dlouhodobých pronájmů.

Ke třetí otázce týkající se nejmenovaného belgického realitního podnikatele, Komise neví nic o úsilí uvedeném váženou poslankyní.

K poslední otázce – významné – jsem velmi potěšen, že mohu váženou poslankyni informovat o tom, že Evropská komise veřejně oznámí dne 5. září, ve sdělení o své politice v oblasti nemovitostí, svou vůli zachovat silnou symbolickou přítomnost v centru evropské čtvrti, zatímco bude provádět výstavbu tří doplňkových sídel mimo tuto oblast. Tato politika umožňuje zajištění nejvyšší přidané hodnoty využití veřejných finančních prostředků a snižuje tlak na vysoké ceny v evropské čtvrti. V souladu s touto politikou Komise v červnu 2008 zveřejnila výzvu k informacím určenou trhu, aby získala lepší znalost o stávajících možnostech výstavby sídla mimo evropskou čtvrť od roku 2014. Tato žádost byla učiněna zcela transparentně prostřednictvím zveřejnění v Úředním věstníku. Komise obdržela devět nabídek a v současné době je posuzuje z technického hlediska.

Komise by chtěla vážené poslance ujistit, že výběr sídla, který se má uskutečnit v roce 2009, bude vycházet z podrobného posouzení obsahu každé nabídky, a to podle jasných postupů a v nejlepším zájmu Evropské komise a peněz daňových poplatníků. Než bude toto rozhodnutí přijato, Komise se nevyjádří k jakékoli posuzované nabídce.

K otázce, kdy budou zveřejněny výsledky architektonické soutěže v Rue de la Loi, může Komise pouze konstatovat, že tato otázka nespadá do pravomoci Evropské komise, ale musí být předložena regionu hlavního města Brusel, který tuto plánovací soutěž zahájil. Podle informací dostupných Evropské komisi se výsledek očekává na jaře 2009.

Omlouvám se za rozsáhlou odpověď, ale podrobnosti byly rovněž důležité.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Pane komisaři, je mi vždy velkým potěšením poslouchat, co musíte říkat, a diskutovat s vámi o otázkách. Vypracovala jsem diagram, který znázorňuje kariéru vašeho zvláštního poradce. Ráda bych se vás zeptala, jak zajistíte, že nevznikne žádný střet zájmů. Jeden z lidí, kteří figurují ve vašich nových nabídkách, se objevuje v diagramu. Je to někdo, kdo již dlouhou dobu udržuje obchodní vztah s vaším zvláštním poradcem. Jak tedy zajistíte, že nedojde k žádnému střetu zájmů?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Jak jsem řekl, on se musí znát s mnoha lidmi. Jsem si zcela jist, že žádný střet zájmů neexistuje. Nikdy nevyjádřil jakýkoliv návrh týkající se našich budoucích politických rozhodnutí.

Jsem si zcela jist, že se o přijetí tohoto rozhodnutí dozvíte. Bylo navrženo devět lokalit, ale já nevím, kde se nacházejí. O některých návrzích jsem si přečetl v novinách. Můžete si to pak zkontrolovat a získáte úplný obrázek o tom, proč bylo přijato takové či jiné rozhodnutí. Dosud není nic jasné, takže se velmi zajímám o prostudování všech těchto návrhů.

Moji poradci zkontrolovali tuto záležitost ze všech úhlů a já jsem si zcela jist, že se pan Boomer nenachází v žádném střetu zájmů, a samozřejmě nemá zejména žádnou úlohu v tomto druhu rozhodovacího procesu.

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Rád bych se znovu na něco zeptal. Chápeme, že hledání nemovitosti probíhá mimo oblast evropské čtvrti. Domnívám se však, že jsou používány evropské daně a že by se měl Evropský parlament účastnit transparentního postupu.

Moje otázka je následující. Jak jste sám řekl, pane komisaři, devět stran projevilo zájem v rámci této výzvy k informacím a v současné době probíhá jejich posuzování. Avšak v jedné lokalitě, ve čtvrti Heysel, došlo ke konkrétním změnám v oblasti využití. Jak se informace, které jste nám právě poskytl, slučují s tím, co je již zjevné při přípravných pracích v této lokalitě? Rádi bychom dostali konkrétnější informace, zejména o tom, kdy budeme informováni o celkovém stavu a o postupu.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Budete jasně informováni a celém postupu a bude u něj existovat možnost kontroly. Bude to velmi srozumitelné a transparentní rozhodnutí. Důvod myšlenky takzvaných „dalších sídel“ mimo evropskou čtvrt je přesně takový, že chceme účinnější využití finančních prostředků.

Soustředíme-li všechny naše služby v evropské čtvrti, poskytneme to realitním developerům obrovské možnosti požadovat velmi vysoké ceny, které již známe z mnoha jiných případů. Je tedy nezbytné mít i jiná sídla, zejména pro snížení nákladů. To je hlavní myšlenka.

Již vlastníme některé budovy a lokality mimo evropskou čtvrt. Vlastníme budovy v Beaulieu, vlastníme budovy na Rue de Genève a také některé další. Zajímáme se o hledání. Požadujeme návrh na 70 000 m² a přezkoumáme všechny možnosti.

Zmínil jste Heysel. Četl jsem o tom v novinách. O Heyselu nevím nic. Ano, od té doby, co jsem to čet, mne zastavilo několik belgických politiků a přimlouvali se za tuto lokalitu, nebo jí oponovali, ale nikdy nebyla považována za nějakou upřednostňovanou možnost. O ničem nebylo rozhodnuto. Jedná se o tom.

Umístění sídel se těší velkému zájmu belgických a bruselských politiků a bruselský region se rovněž zajímá o umístění našich lokalit mimo evropskou čtvrt, takže učiníme toto rozhodnutí. Máme hodnotící výbor, který nyní návrh posuzuje, a tento návrh bude posláze předložen výboru úřadu pro infrastrukturu a logistiku v Bruselu a poté i Komisi. Bude to transparentní postup. Přesto navrhuji, abychom drželi stranou belgických vnitřních diskusí a zájmů.

Předsedající. – Otázka č. 37, kterou pokládá **Liam Aylward (H-1052/08)**

Předmět: Padělání eurobankovek a euromincí

Mohla by Komise poskytnout informace o současné situaci týkající se padělání eurobankovek a euromincí a rovněž analýzu, co dělá EU v boji proti padělání?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Evropské společenství vypracovalo mnoho opatření pro ochranu eura před paděláním, ale odpověď na vaši otázku ohledně situace týkající se boje proti padělání je následující:

V roce 2008 bylo podle údajů zveřejněných Evropskou centrální bankou staženo z oběhu celkem 666 000 padělaných eurobankovek – tedy něco přes 600 000 v porovnání s 20 miliardami pravých eurobankovek: toto číslo není příliš alarmující. Nejpadělanější je historicky padesátieurová bankovka, ale ve druhé polovině roku 2008 byla – poprvé – nejpadělanější dvacetieurová bankovka.

Celkem bylo v roce 2008 staženo z oběhu 100 95 padělaných euromincí, což v porovnání s rokem 2007 představuje pokles o 7 %, a dvoueurové mince byly vždy nejpadělanějšími euromincemi.

Takže je to přísně sledováno. Úlohy jsou rozděleny. Evropská centrální banka odpovídá za koordinaci boje proti padělání eurobankovek. Komise, a zejména její služba OLAF, se zabývá paděláním mincí.

Skutečné uplatňování právních předpisů se odehrává v členských státech, ale koordinaci provádí Evropská centrální banka. Máme k dispozici Evropské technické a vědecké středisko, které provádí analýzy a klasifikaci nově ražených padělaných mincí.

Je důležité zmínit, že v boji proti padělání hraje významnou úlohu Europol. Takže taková je situace ohledně padělání eurobankovek a euromincí.

Liam Aylward (UEN). – Pane komisaři, přestože možná naznačujete, že se jedná o velmi malý problém z hlediska celkového stavu věcí, obdržel jsem nicméně mnoho stížností od malých podniků, že je to pro ně stále obtížnější a že se potýkají s mnoha problémy.

Domnívám se, že pro vyřešení otázky padělání je klíčová co největší možná spolupráce mezi policií, Evropskou centrální bankou, o níž jste se zmínil, a Evropskou komisí.

Mohl byste mi nastínit současnou situaci týkající se úrovně spolupráce, a jste-li zejména vy osobně spokojen s dostatečnou a dobrou úrovní spolupráce?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Jsem přímo odpovědný za OLAF a OLAF se zabývá, jak jsem již uvedl, padělanými euromincemi. Nemám žádné signály, že by byla spolupráce mezi členskými státy a mezi evropskými institucemi špatná, a to včetně Europolu, kde jsem byl a viděl jsem technologii pro odhalování padělaných eurobankovek a euromincí.

Proto se domnívám, že je situace víceméně uspokojivá v porovnání s mnoha jinými oblastmi, kde není spolupráce na takové výši. Ale v oblasti padělání nemá Komise žádné náznaky, že by existoval problém ve spolupráci mezi Europolem a vnitrostátními agenturami pro prosazování práva. Naopak, Europol má odborníky z vnitrostátních agentur pro prosazování práva a úzce s nimi spolupracuje na boji proti padělání.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, pane komisaři, v tomto období globální ekonomické krize, kdy euro slaví své desáté výročí, bych se rád dotázal Komise, zdali zamýšlí požádat Evropskou centrální banku, aby schválila vydávání jedneurových a dvoueurových bankovek, neboť se jedná o dvě nejvíce padělané mince, přičemž posledním případem je turecká libra, která se na pohled jeví podobná dvoueurové minci, a proto se razí.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Rád bych poděkoval panu komisaři za jeho odpovědi a zeptal bych se ho na to, jestli by případní tři padělatelé – A činný v Německu, B v Irsku a C na Slovensku – dostali stejné tresty, pokud by byli přistiženi při padělání.

Zeptám se jinak – existuje nějaká pobídka pro padělatele, aby svou činnost provozovali v jednom státě namísto v druhém, protože jsou zde mírnější tresty? Ve Spojených státech je padělání měny závažným trestným činem. Nezaujme stejný postoj i Evropská unie?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Zaprvé, o turecké libře moc dobře vím. To není otázka pro Evropskou centrální banku, ale sám jsem během návštěvy Turecka předložil tuto záležitost členům turecké vlády, a ti slíbili postupné stahování této mince z oběhu a takovou její změnu, aby se nepodobala evropským mincím. Takže alespoň to bylo přislíbeno. To se odehrálo již před několika lety a dále se o tom již nehovořilo, takže tento proces pravděpodobně probíhá.

Ohledně spolupráce, na začátku roku 2009 se uskutečnila za spolupráce italských orgánů rozsáhlá operace proti padělatelům, takže tato spolupráce funguje.

Ohledně výše trestů, to je samozřejmě záležitostí vnitrostátních soudů a jde mnohem více o otázku na mého kolegu pana Barrota, avšak nikdy jsem neslyšel o tom, že by Evropská unie zahajovala nějakou iniciativu za harmonizaci těchto trestů. Avšak ze země, kterou znám nejlépe, a z jiných zemí vím, že padělání je závažným trestným činem všude.

Jak jsem již uvedl, samozřejmě existuje v boji proti osobám zapojeným do těchto aktivit docela dobrá spolupráce mezi agenturami pro prosazování práva, ale pokud vím, neexistuje iniciativa pro celoevropskou harmonizaci těchto právních předpisů.

Předsedající. – Otázka č. 38, kterou pokládá **Gay Mitchell (H-1071/08)**

Předmět: Efektivní využívání prostředků z rozpočtu EU

Jak Komise nadále zajistí, že budou peníze daňových poplatníků EU využívány co nejúčinněji a bude co nejvíce omezeno jejich plýtvání v souvislosti se vstupem rozpočtu EU na rok 2009 v plnost?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – O těchto záležitostech bych mohl samozřejmě hovořit hodinu. Naše činnost v této oblasti se odráží v nadcházejícím procesu udělování absolutoria a v mnoha sděleních Komise, v mnoha usneseních o absolutoriu a v mnoha prohlášeních ve Výboru pro rozpočtovou kontrolu. Takže zaprvé, velmi vážně se těmito otázkami zabýváme a situace se zlepšuje.

Systém je následující. Rozpočtový orgán, tedy Parlament, schvaluje Komisi využívání finančních prostředků a které finanční prostředky mohou být využity na provádění politik Společenství. Existuje zvláštní výdajový program s vlastním právním základem. Parlament tento právní základ spoluvytváří, takže pokud se týká rozpočtu, o rozpočtových pravidlech rozhoduje rozpočtový orgán.

Dále přichází na řadu plnění, které má různé úrovně. Jednou z nich je samozřejmě Komise, která je za plnění rozpočtu zodpovědná především. Naše činnost v rámci zlepšování správy finančních prostředků se odráží

ve výročních zprávách o činnosti a Účetní dvůr vyhodnocuje, že jsou stále lepší a lepší a mnohem přesněji odráží situaci.

To je jedna vnitřní část. Další jsou kontrolní a auditní systémy, které byly v posledních letech rovněž posilovány, například ve vnitřních politikách v oblasti výzkumu, kde došlo k nárůstu počtu kontrolního a auditního personálu. Důležité je, že má tato významná součást společné řízení. Hodně také závisí na přispění a úsilí členských států, aby odstranily své chyby a zabránily zneužívání finančních prostředků. I v této oblasti došlo ke zlepšení. Byl zaveden zcela nový nástroj – takzvané roční shrnutí všech zpráv platebních agentur. Ty byly poprvé důkladně analyzovány loni, a nyní se tak děje znovu.

Takže se situace zlepšuje. Zpráva Účetního dvora, která se rovněž od začátku našeho volebního období podstatně změnila, nyní kvantifikuje změny. Tato kvantifikace změn rovněž ukazuje, že došlo ke zlepšení. Takže jsou evropské finanční prostředky spravovány poměrně přísně – někdy až příliš přísně v určitých oblastech. Naši činnost můžeme dokázat. Ale musíme rovněž dodat, že zdaleka není dokonalá. Je to obrovský stroj, který musí fungovat bez problémů. Podle prognóz Účetního dvora bylo ve všech oblastech bezchybně provedeno 98 % všech transakcí. U strukturálních fondů je to téměř 90 %, čili drtivá většina transakcí nebude obsahovat chyby a mnoho chyb bude napraveno. Počet opravných rozhodnutí ohledně strukturálních fondů během tohoto období výrazně vzrostl. Mohu vám samozřejmě poskytnout mnoho údajů, bude-li to třeba. To jsou některé ukazatele, ale samozřejmě jasné, že nepokrývají celou šíři odpovědi na jednoduchou otázku: „Jak spravujete evropský rozpočet?“

Gay Mitchell (PPE-DE). – Ví pan komisař o tom, že Účetní dvůr konstatoval existenci nepřijatelných chyb ve výdajích v pěti ze sedmi politických oblastí pokrytých z rozpočtu ve výši 140 miliard EUR? Ano, došlo ke zlepšením: auditoři očekávali, že by nemělo být loňský rok vyplaceno alespoň 12 % prostředků z Fondu soudržnosti, což se letos snížilo na 11 % – to je zlepšení. Ale 11 % představuje 462 milionů EUR. Domnívá se Komise, že je to přijatelné?

V jiných politických oblastech – zemědělství, životní prostředí, vnější pomoc, rozvoj a rozšíření, výzkum, energetika a doprava, vzdělávání a občanství – byla míra chybovosti (používám slovo „chybovost“) mezi 2 až 5 % a auditoři zjistili existenci „nepřiměřené“ (to je jejich slovo) velké míry chybovosti u rozvoje venkova, což nyní představuje 20 % výdajů na zemědělství, a toto číslo nadále roste.

To je nepořádek, pane komisaři! Můžeme očekávat, že se tolepší?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – To se samozřejmě musí zlepšit, ale vy musíte pochopit, že mluvíme o chybách. Například údaj o 12 % za loňský rok vychází ze vzorku Účetního dvora a za použití absolutně přesné metodologie. Tyto vzorky čítají zhruba 63 milionů EUR. Všechny tyto vzorky byly opraveny, nahrazeny a byla vydána příslušná dokumentace. Otázka 12 % z roku 2006 je tedy vyřešena.

Chyby nejsou plýtvání peněz: chyby jsou chyby, které se opravují. Všechny tyto údaje jsou k dispozici prostřednictvím Výboru pro rozpočtovou kontrolu, jehož úkolem je opravovat chyby ve špatně vyplácených finančních prostředcích.

Například letos rozhodl Fond pro regionální rozvoj o nahrazení 2,3 miliardy EUR z členských států – pokud nebudou žádné další opravy, nicméně se jedná o proces, kde jsme loni byli mnohem přísnější než dříve; přesto musíte pochopit, že hovoříme o chybách.

Mezitím Účetní dvůr předložil toto absolutorium, tuto zprávu. Na základě této zprávy předložil oba dva případy úřadu OLAF k dalšímu vyšetření – jeden případ je uzavřen, druhý se vyšetřuje. Jedná se o možné případy podvodu. Musím říci, že tato situace není tak špatná, přestože musíme zajistit správné využívání finančních prostředků ve všech oblastech.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – Pane komisaři, jakožto projev solidarity v současné finanční krizi došlo v některých zemích EU ke snížení ministerských platů, poslanců a také poslanců Evropského parlamentu a dalších úředníků o 10, 15 nebo 20 %.

Podporoval byste tuto myšlenku? Víím, že je složité ji uplatňovat, ale co aspoň teoreticky tuto myšlenku uplatňovat v Evropské komisi?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Vzhledem k tomu, že energetická účinnost tvoří jednu z prioritních oblastí hospodářské obnovy EU a boje proti změně klimatu, domnívám se, že je nezbytné vytvořit Evropský fond pro energetickou účinnost a obnovitelnou energii, aby se zvýšila informovanost veřejných a soukromých

fondů ohledně realizace konkrétních projektů v celé Evropské unii. To by mohlo vytvořit model účinnosti pro využívání evropských veřejných finančních prostředků. Rád bych se zeptal Komise, co si o tom myslí.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Neznám postoj Parlamentu ohledně otázky platů. Je to otázka otevření služebního řádu, a to je velmi složitá záležitost. Tato Komise již na začátku rozhodla neotevírat služební řád, ale zefektivnit ho. Jejich opětovné otevření zatím nikdo s ohledem na jeho složitost dosud nenavrhla.

Samozřejmě, pokud přijdeme s takovým návrhem, musíme jednat s našimi sociálními partnery, s odbory. Můžeme o tom konečně jednat, nebo jim klást otázky, ale je jen velmi malá šance, že by se podařilo otevřít otázku služebního řádu před koncem volebního období Parlamentu i Komise.

Pokud se týká fondů, otázce jsem nerozuměl. Navrhovala jste spojení všech fondů? Můžete otázku zopakovat?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - Navrhují vytvoření evropského fondu zaměřeného na energetickou účinnost, ale pro projekty realizované v rámci Evropské unie. Domnívám se, že by to bylo velmi užitečné pro udržitelný hospodářský rozvoj Evropské unie.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – To je rozsáhlá otázka. Mohu ji pouze předat svým kolegům.

Společně s Parlamentem žádáme členské státy, zdali by tento druh finančních prostředků – těchto 5 miliard EUR – mohlo být k dispozici pouze pro účely energetické účinnosti. Dosud o tom v Komisi probíhá velmi vzrušená diskuse.

Jsou určité možnosti, jak podpořit energetickou účinnost prostřednictvím fondů soudržnosti. Ale vytvoření nějakého nového fondu bude mít pravděpodobně za následek množství dlouhých debat. Nevím, jak dobrá je tato myšlenka, protože energetika stále ještě nespadá do pravomoci Společenství – jedná se o přísně vnitrostátní záležitost.

Ohledně toho, co se stane s těmito 5 miliardami EUR, nejsem tak nadšený ze spolupráce mezi členskými státy při vytváření odlišných finančních nástrojů. Tuto myšlenku mohu samozřejmě jen podpořit.

Předsedající. – Otázka č. 39, kterou pokládá **Manuel Medina Ortega (H-1036/08)**

Předmět: Dohody se zeměmi Andského společenství

Je Komise, s ohledem na současné institucionální problémy Andského společenství, přesvědčena, že je společná dohoda s Andským společenstvím stále možná, nebo se domnívá, že by byly lepší dohody s jednotlivými státy tohoto společenství?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Děkuji vám za příležitost projednat tuto velmi zajímavou otázku naší zahraniční politiky týkající se Andského společenství.

Meziregionální jednání s Andským společenstvím se loni v létě dostala do slepé uličky kvůli neschopnosti Andského společenství shodnout se na společných vyjednávacích pozicích v určitých obchodních oblastech. Tyto rozdíly určitým způsobem odráží rozdílné přístupy různých zemí regionu k hospodářským a obchodním politikám.

Nehledě na úsilí některých zemí Andského společenství o překonání tohoto stavu mohla Komise pouze konstatovat, že již neexistuje konsensus na dalším postupu jednání. Za těchto okolností, a aniž by došlo k opuštění střednědobého cíle vytvoření asociace mezi Andským společenstvím a Evropskou unií, Komise navrhla Radě nový dvoukolejný formát jednání, který Rada schválila dne 19. ledna.

Zprv, a s ohledem na zachování a posílení vztahů Evropské unie s Andským společenstvím, Komise navrhuje rozšířit a aktualizovat dohodu o politickém dialogu a spolupráci z roku 2003.

Zadruhé Komise navrhuje jednat o mnohostranné obchodní dohodě mimo rámec Andského společenství s těmi zeměmi, které jsou schopny podepsat ambiciózní a komplexní obchodní dohody, odpovídající dohodám v rámci WTO. Samozřejmě jsou všechny tyto země vítány.

S ohledem na nesrovnalosti mezi zeměmi Andského společenství ohledně obchodní části dohod o přidružení je Komise přesvědčena, že navrhovaný postup nám nejlépe umožní pokročit pragmatickým a konstruktivním způsobem a současně o pokračovat v podpoře Andského společenství a andské integrace.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Pane předsedající, souhlasím s vaší poznámkou, že to je nejvhodnější způsob postupu. Strávil jsem posledních několik dní v Bolívijské republice a každodenně jsem sledoval události.

Konkrétní otázka, na kterou se vás chci zeptat, zní: Když jsem tam byl, byla vznesena námitka, že by tyto dohody mohly odporovat Kartagenské dohodě – dohodě, na níž je založeno Andské společenství – a že je třeba tuto dohodu pozměnit.

Může mi nyní Komise sdělit, mohou-li být dohody uzavřeny bez změny zásadního dokumentu Andského společenství?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Domnívám se, že tato konkrétní otázka je poněkud složitá. Podle toho, co jsem četl na tomto setkání, se domnívám, že je na základě této dohody o Andském společenství možné pokračovat, ale byl bych velmi potěšen, kdyby mi naše služby poskytl podrobnější informace.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Evropský parlament posunul své vztahy s Latinskou Amerikou na novou úroveň, protože nyní máme vzájemné vztahy s většinou latinskoamerických parlamentů, včetně Andského parlamentu, a to prostřednictvím parlamentního shromáždění EuroLat. Je vynucený, pragmatický návrat k dvoustrannosti správným přístupem, nebo bychom měli usilovat o intenzivní dialog s Latinskou Amerikou jako celkem a pouze uvažovat o konkrétních požadavcích v rámci zvláštních dohod?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Ano, mohu s jistotou říci, že takový je přístup Komise. Vždy jsme podporovali dohody mezi mnohostrannými organizacemi a vždy jsme viděli nebezpečí dvoustranných jednání, která mohou často skončit zmatkem.

Jsem velmi potěšen, že jsem byl požádán, abych cestoval na Barbados k podpisu dohody o volném obchodu mezi Evropskou unií a 14 zeměmi karibské oblasti. To byl opravdu velký úspěch. Tato dohoda významně podnítila a podpořila obchod mezi těmito zeměmi a je vítána jako velmi pozitivní kro. Takže budeme samozřejmě usilovat o tento mnohostranný přístup.

Předsedající. – Otázka č. 40, kterou pokládá **Avril Doyle** (H-1045/08)

Předmět: Odstranění organizace PMOI ze seznamu teroristických organizací EU

Dne 4. prosince 2008 Soud prvního stupně zrušil rozhodnutí rady ze dne 15. července 2008 o zachování organizace Mudžáhidové iránského lidu (PMOI) na seznamu teroristických organizací EU.

Rozsudek zdůraznil, že Rada porušila právo PMOI na obhajobu a účinnou soudní ochranu a rovněž neprokázala, že by se tato organizace zapojila do terorismu. Rozsudek doplnil, že se dokument předložený francouzskou vládou nezakládal na „seriózních a hodnověrných důkazech“ a že to je v zájmu osob podezřelých z členství v PMOI, nikoliv PMOI samotné.

Tento verdikt je posledním ze šesti rozsudků nejvyššího soudu a odvolacího soudu ve Spojeném království a Soudu prvního stupně ve prospěch PMOI, přičemž všechny zdůrazňují, že PMOI není zapojena do terorismu, ani to neplánuje.

Jaké je stanovisko Komise, která by v tomto ohledu měla zaručovat dodržování zásad právního státu?

Jaká je úloha Komise při zajišťování řádného procesu a zásady určení soudu příslušného podle zákona pro jakoukoliv organizaci, jež se nachází v takovém postavení?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Jak všichni víte, Evropské unie odsuzuje terorismus ve všech jeho podobách a je pevně přesvědčena, že boj proti terorismu musí dodržovat lidská práva, aby byl účinný a důvěryhodný.

Postihy vůči teroristům jsou přijímány v souvislosti se společnou zahraniční a bezpečnostní politikou a Komise se připojuje k rozhodnutím přijatým jednomyslně členskými státy v rámci Rady. Takže Komise dobře ví o tom, že Soud prvního stupně ve svém rozsudku ze dne 4. prosince 2008 zrušil rozhodnutí Rady ze dne 15. července 2008, které uvádělo organizaci Mudžáhidové iránského lidu (PMOI) jako teroristickou organizaci.

Soud argumentoval tím, že nebylo respektováno právo PMOI na obhajobu a právo na účinnou soudní ochranu. Před tímto rozhodnutím nebyly uvedeny zejména důvody pro uvedení v seznamu. Organizace proto nemohla zveřejnit své stanovisko před tím, než bylo rozhodnutí přijato. Aby uplatnila tento rozsudek,

přijala Rada dne 26. ledna 2009 nový seznam osob a subjektů podléhajících omezujícím opatřením používaných v případě teroristických organizací a Mudžáhidové íránského lidu nebyly na tento seznam zapsány.

V tomto ohledu je rovněž důležité poznamenat, že v příloze ze dne 23. října 2008 Evropský soudní dvůr potvrdil, že stávající postup pro uvádění teroristických organizací na seznamu používaný Radou v případě sankcí, které nevycházejí ze sankcí OSN, dodržuje lidská práva dotčených osob a organizací. To zahrnuje postup, v jehož rámci jsou vyslyšeny obě strany, důvody uvedení na seznamu jsou v předstihu sděleny dotčené osobě nebo dotčenému subjektu, aby tyto mohly zveřejnit své stanovisko.

Avril Doyle (PPE-DE). – Ráda bych panu komisaři poděkovala. Když jsem tuto otázku dne 17. prosince pokládala, neznala jsem dobré zprávy vzešlé ze zasedání ministrů zahraničních věcí dne 26. prosince.

Dovolte i objasnit, že odsuzuji terorismus ve všech jeho podobách. Ale současně se vás musím zeptat, je-li přijatelné, jakákoliv Rada ministrů mohla soustavně odmítat dodržovat zásady právního státu a ignorovat rozsudky Soudu prvního stupně.

Konečně, obdržela Komise – oficiálně nebo jinak – nějakou reakci od stávajícího íránského režimu od rozhodnutí Rady ministrů zahraničních věcí ze dne 26. ledna 2009?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Jak jsem již řekl, šlo o rozhodnutí Rady a Soudní dvůr nyní poukázal na nedostatky tohoto rozhodnutí. Předpokládám, že se Rada a evropské instituce budou držet rozhodnutí soudu.

Soudní dvůr uvedl, že rozhodnutí nevyhovuje hmotněprávním a procedurálním požadavkům a Rada toto rozhodnutí dodržuje. Diskutovalo se o tom na zasedání Rady pro obecné záležitosti a vnější vztahy a Rada rozhodla vymazat tuto organizaci z nového teroristického seznamu přijatého dne 26. ledna 2009.

Zatím nemám žádné informace, že bychom získali nějakou reakci íránské vlády. Naproti tomu kolegové říkají, že íránská vláda nereagovala.

Domnívám se, že nám tyto postupy rovněž pomohou zvládnout jemné odstíny zanášení osob nebo organizací na seznam teroristických organizací a vytvořit možnost uvádění protiargumentů. To se mi jeví jako správný krok.

Andreas Mølzer (NI). - (DE) Tento teroristický seznam je samozřejmě vytvářen na základě informací, jež nejsou vždy spolehlivé. Existují nějaké plány pro celkový přezkum a aktualizaci teroristického seznamu EU po vymazání Mudžáhidů íránského lidu (PMOI) z tohoto seznamu?

Siim Kallas, člen Komise. – Tento seznam se samozřejmě neustále reviduje. Navrhne-li nějaký členský stát jiný postup, odstranění subjektu ze seznamu, nebo doplnění něčeho, je to určitě důvod k revizi tohoto seznamu. Takže se jedná o dynamický proces: není neměnný na věky. Pro každý nový postup musí existovat důvody, ale může být kvůli novým důvodům revidován.

Předsedající. – Otázka č. 41, kterou pokládá **Seán Ó Neachtain** (H-1049/08)

Předmět: Budoucí vztahy mezi EU a Islandem

Island je členskou zemí ESVO, většina hospodářských vztahů mezi EU a Islandem náleží do rámce EHP, Island je přidruženou členskou zemí Schengenské dohody a má mnoho dalších obchodních, hospodářských a vazeb na EU. Dopady finanční krize spustily určité rozhovory o Islandu, který by zůstal mimo EU a vstoupil do eurozóny. Jaký dopad by měl takový krok na vztahy mezi Islandem a EU – zejména na spolupráci v oblasti životního prostředí, na moři a v oblasti rybolovu – předloží Evropská komise opatření týkající se takového vývoje? Je možné, že by po takovém kroku, pokud nastane, mohly následovat podobné dohody s dalšími zeměmi, které nejsou členskými státy EU?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Toto se stalo předmětem mnoha intenzivních diskusí, která bychom si ještě před rokem nedokázali představit. Nedovedli bychom si představit diskusi o možných radikálních změnách vztahů mezi EU a Islandem. Otázkou je, jaký by mělo dopad přijetí eura Islandem – aniž by Island by Island přistoupil k EU – na vztahy mezi EU a Islandem.

Nejprve bych chtěl zdůraznit, že na Islandu probíhá intenzivní diskuse o jeho vztazích s EU, včetně otázky členství v Evropské unii. Komise tuto diskusi pozorně sleduje.

Otázku podání žádosti o členství v EU musí rozhodnout výlučně Islandčané, a pokud Island přihlášku podá, budou Komise a členské státy jednat podle zavedených postupů stanovených Smlouvou. Mohu vás ujistit, že se žádostí budeme zabývat co nejprospěšněji.

Pokud se týká konkrétní otázky přijetí eura Islandem bez přistoupení k EU, Island samozřejmě může takové rozhodnutí přijmout jednostranně, ale mělo by být jasně řečeno, že je pevným postojem Komise a také Evropské centrální banky, že přijetí eura není pro Island vhodnou politickou volbou. Takový krok by neměl na vztahy mezi EU a Islandem pozitivní dopad.

Island je potenciálním uchazečem o členství v EU, takže by měl provádět dlouhodobou monetární integraci do eurozóny pouze v souvislosti s výhledem na členství v EU. To znamená, že by měl Island přijmout euro po přistoupení k EU a poté, co splní podmínky stanovené Smlouvou.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Pane komisaři, v souvislosti s vašimi poznámkami ohledně žádosti Islandu o členství v Evropské unii, pokud by taková žádost byla podána – s ohledem na stávající naléhavou hospodářskou situaci – měla by Evropská unie nějaký zrychlený systém nebo zrychlený postup pro realizaci této žádosti? Jak bude Unie schopna vyřídit tuto žádost rychle, pokud bude podána?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Nemyslím si, že by měl mít Island nějaké zvláštní zacházení. V minulosti jsme vedli jednání se zeměmi, jež jsou nyní členskými státy Evropské unie, a nyní jednáme se zeměmi, které by chtěly k Evropské unii přistoupit: přístup musí být stejný – musí být zcela stejný pro každého. Jednání budou stejná jako s ostatními kandidátskými zeměmi. Nevidím žádnou možnost zrychleného postupu těchto jednání.

Že je Island pravděpodobně docela dobře připraven na členství, je jiná otázka. Nevím, nakolik přijal právní předpisy podobné právním předpisům Evropské unie, protože to je hlavní otázka.

Rozhodně jsem přesvědčen, že členské státy budou mít takový názor, že pozice musí být stejně spravedlivá a shodná pro všechny žadatele. To je můj názor. V Komisi se nikdy nemluvílo o nějakém zvláštním zacházení či zrychleném postupu.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Vstoupí-li Island do eurozóny, jak Komise zamýšlí zabránit tomu, aby zničená islandská ekonomika ohrozila stabilitu eura nebo dokonce rozhoupala jeho základy?

Avril Doyle (PPE-DE). – Jakožto místopředsedkyně Výboru pro rybolov bych chtěla pana komisaře požádat, aby rozvedl své myšlenky o tom, jaké dopady by mohlo mít členství Islandu v EU na Dohodu o spolupráci mezi EU a Islandem v oblasti rybolovu?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – V obou případech se jedná o docela specifické otázky. Znovu musím zdůraznit základní stanovisko, že tato jednání musí být stejná jako v případě jiných členských států.

Ale samozřejmě islandská populace čítá něco méně než 300 000 obyvatel, takže je malá a neměla by pro evropskou ekonomiku představovat velkou zátěž. Domnívám se, že základní myšlenka je taková, že by měl být přístup Islandu přínosem, protože se jedná o ekonomiku, která překoná stávající těžkosti.

Domnívám se, že to budou členské státy velmi pozorně sledovat a budou Island žádat, aby si nejdříve udělal pořádek doma. To je první požadavek, a pak může vyvstat otázka případného příspěvku Islandu k ekonomice Unie.

Pokud se týká dohody o rybolovu, jedná se znovu o velmi specifickou otázku. Avšak pokud si pamatuji, domnívám se, že byla tato otázka vznesena v předcházejících jednáních o přistoupení.

Domnívám se, že otázka rybolovu bude nejsložitější částí jednání s Islandem, protože má docela velká privilegia, o která budou určité některé členské státy bojovat. Domnívám se, že to bude klíčovým prvkem nadcházejících jednání.

Nevím, do jaké míry je stávající dohoda použitelná nebo vhodná pro budoucí vztahy Islandu s dalšími členskými státy EU. Jste v tomto výboru, takže ale víte, že se jednalo o velmi ožehavé téma, když některé členské státy jednaly s Norskem. Avšak alespoň dnes se domnívám, že nikdo nemůže přesně říci, jaké přísliby nebo předsudky budou existovat v této konkrétní oblasti.

Předsedající. – Děkuji vám, pane komisaři, a děkuji vám za to, že jste nám dnes večer pomohl se zodpovězením tolika otázek.

Otázka č. 50, kterou pokládá **Marian Harkin** (H-1073/08)

Předmět: Zpráva o demografii

V listopadu 2008 zveřejnila Evropská komise svou zprávu o demografii, která nastínila výzvy, jimž bude Evropa čelit v následujících desetiletích v důsledku stárnutí obyvatelstva. Ve zprávě se uznává, že tyto změny budou vyžadovat různé politické odpovědi, včetně posílení mezigenerační solidarity v oblasti dlouhodobé péče, většího uznání pečovatelských povolání a, což je nejdůležitější, větší podpory pečujících rodinných příslušníků.

V prosinci 2008 zveřejnila Komise svou zprávu o restrukturalizaci v Evropě, která tyto demografické změny rovněž zdůrazňuje a poukazuje na to, že se míra možného růstu Evropy může snížit v době, kdy budou třeba významné doplňující zdroje pro splnění požadavků narůstajícího počtu starších osob, pro něž bude muset být zajištěna penzijní, zdravotní a dlouhodobá péče.

Vzhledem k tomu, že pečující rodinní příslušníci jsou, a nadále budou, neodmyslitelnou a neoddělitelnou součástí poskytování naší zdravotní a sociální péče, mohla by Komise uvést, jaké konkrétní kroky podniká pro vypracování politické odpovědi na tyto výzvy, zejména pokud se týká lepší podpory pečujících rodinných příslušníků?

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, v obnovené sociální agendě přijaté v červenci 2008 se Komise zavázala zabývat se potřebami stárnoucího obyvatelstva. Problematika stárnoucí evropské společnosti vyžaduje řadu koncepčních opatření: od posouzení reforem zdravotnictví a důchodového systému potřebných k zajištění potřeb stárnoucího obyvatelstva s ohledem na udržitelnost veřejných financí k podpoře výzkumu způsobů, jakými mohou informační technologie přispívat ke zlepšování zdraví a životních podmínek starších osob.

Komise v současné době dokončuje předlohu společné zprávy o sociální ochraně a sociálním začlenění 2009, která vyšle jasný signál o potřebě zajistit dlouhodobou přiměřenost a udržitelnost důchodů, zefektivnit poskytování zdravotní péče a snížit nerovnosti v oblasti zdraví. Rovněž se bude zabývat výzvami, se kterými se musejí některé členské státy vypořádat v oblasti důchodů a zdravotní a dlouhodobé péče a které jsou popsány v příložených přehledech o jednotlivých zemích.

Rozhodování ohledně politiky na podporu neformálně pečujících rodinných příslušníků je v pravomoci členských států. Komise však může působit jako katalyzátor změn na podporu úsilí členských států. V rámci otevřené metody koordinace v oblasti sociální ochrany a sociálního začlenění se Komise snaží podněcovat členské státy k vytváření politik, které podporují pečující rodinné příslušníky.

Ve společné zprávě za rok 2008 Komise i členské státy zdůrazňují význam politik pro neformální pečující osoby, které zahrnují soubor opatření, jako jsou příležitosti pro vzdělávání a poradenství, respektive péče, dovolená pro účely péče a vhodná sociální ochrana pro neformální pečující osoby. Kromě toho Komise podporuje vytváření těchto politik na vnitrostátní úrovni svým příspěvkem v podobě studií a konferencí k dané problematice.

Marian Harkin (ALDE). – Děkuji vám za odpověď pane komisaři. Hovoříte o potřebách stárnoucí populace. Poskytování péče je určitě jednou z nich. Zmínil jste penzijní reformy a jsem potěšena, že o nich slyším, protože lidé, kteří se vzdají práce, často kvůli tomu, že pečují o děti nebo starší osoby, neplatí přiměřené příspěvky na sociální zabezpečení a často jsou to pečovatelé, kdo nemají přiměřené důchody.

Zmínil jste, že pečující rodinní příslušníci spadají do pravomoci členských států, a já s tím souhlasím. Rovněž jste v odpovědi na mou otázku uvedl, že by Evropský sociální fond mohl být využíván pro odbornou přípravu. Ráda bych, abyste to případně více rozvedl.

Konečně k práci pečovatelských pracovníků: jsou to neplacení pracovníci. Zajímá mě váš názor, jak pohlížíte na pečovatele z pohledu zaměstnanosti a sociálních věcí, což je vaše vlastní generální ředitelství.

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) V každém případě ve všech dokumentech Evropské komise pracujeme s vědomím, že ve stárnoucí populaci se stále více lidí bude zabývat péčí o osobu blízkou. Stejně tak je naprosto jasně sledována genderová rovnováha, protože jedno z rizik spontánního vývoje spočívá v tom, že jsou to ženy, které přejímají v daleko větší míře odpovědnost za rodinné příslušníky, kteří jsou nějakým způsobem oslabeni, a v současné době jsou to velmi často velmi starší lidé. Pokud jde o financování těchto lidí, to je záležitost členských států. Členské státy mohou vyvinout nejrůznější schémata, jak podporovat osoby pečující o osobu blízkou, a ve většině členských států nějaké obdobné schéma existuje.

Pokud jste zmiňovala evropský sociální fond, tak evropský sociální fond pochopitelně nemůže přejmout financování péče o lidi, kteří jsou závislí, ale může rozvíjet a pomoci rozvíjet celou řadu podstatných programů pro tyto lidi. Pokud jsem zmiňoval vzdělání, tak je to zaměřeno především na to, že chceme-li o někoho pečovat, který je nám třeba blízký a na kterého jsme citově vázáni, tak přes všechno naše úsilí a naši dobrou vůli péče o někoho druhého je vlastně jistým způsobem odbornost, a je proto velmi dobré, když tito lidé získají základní znalosti, základní zkušenosti, protože i pro ně je to potom velké zkvalitnění péče a velké ulehčení jejich úkolu. Čili to je jeden z důvodů, proč se zaměřujeme tímto směrem.

Chtěl bych ještě zdůraznit jednu věc, která nebyla zmíněna, ale kterou se také zabýváme, to je zneužívání nebo týrání starších lidí. Ve většině případů se opět ukazuje, že týrání není způsobeno nějakou obecnou charakterovou vadou těch lidí, kteří se ho dopustili, ale velmi často je způsobeno situačním selháním. Prostě ta úloha je příliš těžká a oni to nezvládnou. I v tomto směru chceme působit prostřednictvím evropského sociálního fondu.

Předsedající. – Protože není přítomen autor, nebude otázka č. 51 položena.

Přikročíme k další otázce, kterou měl položit pan Crowley, ale položí ji za něj pan Ryan.

Otázka č. 52, kterou pokládá **Brian Crowley** (H-1056/08)

Předmět: Chudoba v Evropské unii

Solidarita je charakteristickým znakem Evropské unie, mezi jejíž společné hodnoty patří investice do lidí, podpora rovných příležitostí a boj proti chudobě. Může proto Komise nastítnit způsoby, které v budoucnu zajistí začlenění evropských plánů pro boj proti chudobě do vnitrostátních politik?

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci Evropského parlamentu, při zavádění Lisabonské strategie si Evropská unie vytyčila ambiciózní cíl: do roku 2010 snížit významnou měrou chudobu. Od té doby Unie zřizuje nástroje k dosažení tohoto cíle. Otevřená metoda koordinace v oblasti ochrany a sociálního začleňování pomohla posílit boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení a podpořila úsilí členských států.

Tato spolupráce členských států má velmi dobré výsledky. Uvedu tři pro příklad: v současné době si 22 členských států stanovilo číselně vyjádřený cíl, pokud jde o potírání dětské chudoby; občané a společnosti jsou nyní velmi úzce zapojeni do vnitrostátních strategií boje proti chudobě; strategie sociálního začleňování byly zařazeny do mnoha politických oblastí: zaměstnanosti, vzdělávání a odborné přípravy, zdraví a bydlení. Do boje proti sociálnímu vyloučení jsou tedy zapojeny všechny příslušné politiky.

Obnovená sociální agenda, kterou Komise přijala dne 2. července 2008, staví sedm prioritních oblastí činnosti, mimo jiné též potírání chudoby a sociálního vyloučení. Obnovená sociální agenda rovněž navrhuje posílit otevřenou metodu koordinace. Evropský plán na oživení růstu a zaměstnanosti, který byl vedoucím představitelům států a vlád předložen na evropském summitu v prosinci 2008, má za cíl čelit dopadům finanční a hospodářské krize a současně posílit již probíhající reformy v rámci Lisabonské strategie pro růst a zaměstnanost.

Komise se dále zavázala pravidelně sledovat sociální dopady finanční a hospodářské krize v členských zemích a opatření přijatá na vnitrostátní úrovni. Tento nástroj sledování sociálního dopadu krize musí být zveřejňován každé tři měsíce, přičemž se pochopitelně zaměří zejména na nejzranitelnější skupiny.

Komise bude rovněž i nadále spolupracovat s členskými státy, aby bylo zajištěno účinné provádění jejího doporučení ohledně aktivního začleňování lidí nejvíce vzdálených trhu práce, které přijala v říjnu 2008. Cílem uvedeného doporučení je zejména zvýšit účinnost systémů minimálního příjmu, které jsou dosud v mnoha členských státech nedostatečně vyvinuty. Je totiž nezbytné umožnit každému občanu dosáhnout slušné životní úrovně, zejména v době krize, kterou právě procházíme.

Dále bych rád připomněl, že rok 2010 bude Evropským rokem boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení. Zaměří se na podporu dodržování práv a možností sociálně vyloučených lidí aktivně se znovu zapojit do společnosti, zdůraznění odpovědnosti každého člena společnosti v boji proti chudobě, šíření osvědčených postupů, pokud jde o sociální začleňování, posílení závazků hlavních politických činitelů.

Domnívám se tedy, že opatření, která jsem právě zmínil, svědčí o tom, že Evropa se neustále snaží konkrétním způsobem řešit potřeby těch nejzranitelnějších skupin, a zejména v nynější hospodářské situaci. Doufám, že členské státy budou na výzvy Komise, aby řešily sociální důsledky krize, reagovat pozitivně. Mohou

k tomu účelu využít nástrojů Společenství, které mají k dispozici, zejména Evropského sociálního fondu a Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci.

Eoin Ryan, autor. – Rád bych poděkoval panu komisaři za jeho velmi komplexní odpověď. Když hovoříme o jedné ze zranitelných skupin a zabýváme se současnou hospodářskou situací, které nyní čelíme, a nárůstem míry nezaměstnanosti, jedná se samozřejmě o zranitelnou skupinu mladých lidí.

V hospodářsky obtížných dobách naneštěstí mladí lidé velmi často zneužívají drogy. Je možné, aby byl Evropský sociální fond cíleným způsobem využit k pomoci mladým lidem s ohledem na problémy, jež to způsobuje nejen jim samotným, nýbrž i jejich rodinám a komunitám, a vzhledem k velmi závažným dopadům, jež to může mít na komunity kromě chudoby a obtíží?

Pozastavoval jsem se nad tím, zdali by bylo možné zaměřit tento fond na tuto zranitelnou skupinu.

Vladimír Špidla, člen Komise. – (CS) Strategií Komise je i v této ekonomicky obtížné situaci čelit jakékoliv diskriminaci, jakémukoliv narušení principu rovných příležitostí. Samozřejmě víte dobře, že evropské zákonodárství umožňuje pozitivní akce, to znamená akce, které se zaměřují na skupiny, které jsou ve velmi obtížné situaci. Komise obecně ve svých návrzích, které teď projednává Parlament, usnadňuje – nebo pokud budou schváleny – chce usnadnit užití Evropského sociálního fondu a Fondu pro globalizaci, čili v zásadě mohou říci, že z hlediska předpisů, z hlediska struktury nejsou překážky proto, aby značná část těchto prostředků směřovala směrem k mladým lidem. Záleží to na rozhodnutí jednotlivých nositelů projektů, místních komunit, národní úrovně, to je už záležitost otevřená, ale principiálně neexistují překážky, které by bránily účelnému užití ve prospěch mladých lidí nebo jiných skupin, které jsou ve zvlášť obtížné situaci.

Předsedající. – Tímto končí doba vyhrazená pro otázky.

Autoři otázek, které nebyly zodpovězeny pro nedostatek času, obdrží písemnou odpověď (viz příloha).

(Zasedání bylo přerušeno v 19:30 a znovu zahájeno ve 21:00.)

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN DOS SANTOS

Místopředseda

14. Ochrana tradičních národnostních, etnických a přistěhovaleckých menšin v Evropě (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení položené Komisi o ochraně tradičních národnostních, etnických a přistěhovaleckých menšin v Evropě, kterou položili Csaba Sándor Tabajdi, Hannes Swoboda, Jan Marinus Wiersma, Véronique De Keyserová, Katrin Saksová a Claude Moraes jménem skupiny socialistů v Evropském parlamentu (O-0002/2009 - B6-0005/2009).

Csaba Sándor Tabajdi, autor. – (HU) Pane předsedající, dámy a pánové, na evropském kontinentu žije více než 300 různých národnostních a etnických menšin a jazykových společenství. 15 % občanů 27 členských států EU tvoří členové tradičních národnostních menšin nebo přistěhovaleckých komunit. Zatímco cílem Evropské unie je ochrana kulturní rozmanitosti, jazyky a skupiny menšin čelí hrozbě vymizení nebo asimilace. Stále narůstající komunity přistěhovalců se potýkají s krizí integrace, stačí jen připomenout nepokoje na francouzských předměstích, londýnské teroristické útoky nebo etnické napětí v Nizozemsku.

Je evropská unie důvěryhodná, když odsuzuje porušování lidských práv a práv menšin ve třetích zemích? Řeší evropští tvůrci politik vhodně problémy národnostních a etnických menšin v možných kandidátských zemích západního Balkánu, když to nejsou některé členské státy schopny vyřešit na svém území a jejich skutečné jednání je diametrálně odlišné od této politiky? Ti, kteří nemohou nebo nechtějí čelit těmto otázkám, kteří strkají hlavu do písku, si zahrávají s budoucností Evropy.

Dnešní rozpravě předcházely hlasy obav, kdy někteří lidé říkali, že je tato záležitost příliš citlivá. Ano, je to velmi citlivá otázka. Co by se stalo s Evropskou unií, kdybychom projednávali pouze otázky, které nenarušují ničí zájmy? Nemůžeme tento problém zamést pod koberec! Evropští občané od nás očekávají, že jim poskytneme skutečné odpovědi. Evropská unie musí zaručit práva na místní, regionální, vnitrostátní i evropské úrovni, práva původních a tradičních menšin, Romů a několika milionů dalších lidí žijících v postavení menšiny a nemají svůj nezávislý stát, jako například Katalánci, Baskové, Skotové, Bretonci,

Alsasané, Korsičané, Velšané, maďarská menšina v Rumunsku, na Slovensku a v Srbsku a další národnostní komunity.

Subsidiarita a samospráva, dělba moci a společné rozhodování jsou základními hodnotami Evropské unie. Je velmi důležité, aby formy společného rozhodování a autonomie tvořily základ dohod mezi většinami a menšinami, přičemž bude zcela dodržována svrchovanost a územní celistvost členských států. Pokud se týká osob, které v rámci státu náleží k přistěhovaleckým menšinám, musíme jim pomoci v co nejrozsáhlejší integraci, a naopak přistěhovalecké menšiny musí prokázat co nejrozsáhlejší respektování jazyka a zvyklostí dotčeného členského státu. Přeje-li si Evropský parlament stanout v ústředí moci, pak se musí zabývat těmito citlivými otázkami.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, pane Tabajdi, úcta k menšinám je základní zásadou mezi podmínkami, jež musí být splněny před přistoupením nové země k Evropské unii. Na kandidátské země se konkrétně zaměřují kodaňská kritéria.

Dodržování práv příslušníků menšin, včetně dodržování zásady zákazu diskriminace, je jedním ze základních principů Evropské unie. Avšak Unie nemá obecné pravomoci v oblasti ochrany práv menšin. Zajištění takové ochrany spočívá na vnitrostátních orgánech v souladu s jejich právním řádem a mezinárodními závazky.

Kromě toho otázky institucionálního uspořádání nebo autonomie menšin spadají do pravomoci členských států. Podobně členským státům náleží rozhodnutí, zdali podepíší nebo ratifikují Rámcovou úmluvu Rady Evropy o ochraně národnostních menšin a Evropskou chartu regionálních či menšinových jazyků, což jsou dva hlavní nástroje zavedené Radou Evropy.

Unie tedy nemá, jak se navrhuje v otázce, žádnou pravomoc k přijetí obecných právních předpisů stanovujících normy ochrany menšin a inspekční mechanismy. Unie však může přijmout opatření k některým otázkám v rámci své pravomoci, které budou mít pozitivní dopad na situaci příslušníků národnostních menšin.

Například Komise sleduje politiku boje proti diskriminaci z důvodu rasového nebo etnického původu nebo náboženství. To zajistí uplatňování právních předpisů Společenství v této oblasti a uplatňování směrnice, jež tyto právní předpisy doplňuje.

Dalším příkladem je přijetí rámcového rozhodnutí proti rasismu a xenofobii dne 28. listopadu. Tímto rámcovým rozhodnutím Unie přispívá ke zlepšení situace příslušníků menšin v případech, že je poškozují určitý druh chování. Unie rovněž jedná v oblasti týkající se situace romské menšiny.

Integrace přistěhovalců je důležitou a narůstající otázkou pro členské státy a Evropskou unii. V roce 2005 předložila Komise Společný program pro integraci, který tvoří rámcovou směrnici pro společný přístup k integraci v Evropské unii. Kromě toho vyčlenila Unie rozpočet ve výši 825 milionů EUR pro období 2007–2013 pro účely provádění Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí.

V roce 2009 se objeví tři nové iniciativy Komise: třetí vydání Příručky o integraci, Evropské fórum o integraci, které dále do naší práce zapojí občanskou společnost, a internetová stránka věnovaná integraci, která bude sloužit jako jednotný portál pro informace o integraci a podporu výměny osvědčených postupů mezi zúčastněnými stranami v oblasti integrace.

Úlohou Evropské unie v oblasti mnohojazyčnosti není nahradit opatření členských států, ale spíše podpora a doplnění takových opatření. Politika Evropské komise zahrnuje regionální jazyky a jazyk, jimiž hovoří menšiny.

Respektování jazykové a kulturní rozmanitosti je jedním z pilířů Evropské unie. Respektování jazykové a kulturní rozmanitosti nyní tvoří součást Listiny základních práv Evropské unie, v jejímž článku 22 se uvádí: „Unie respektuje kulturní, náboženskou a jazykovou rozmanitost.“

V posledním sdělení Komise přijatém v září 2008 se rovněž uvádí, že každý z mnoha jazyků, ať již národních, regionálních nebo jazyků, jimiž hovoří příslušníci menšin nebo přistěhovalci, něčím obohacuje naši společnou kulturu. Hlavními nástroji Unie v této oblasti jsou programy financování, zejména Program pro celoživotní vzdělávání na období 2007–2013.

Konečně velmi precizním nástrojem je Agentura Evropské unie pro základní práva, kterou využíváme pro shromažďování údajů užitečných při rozvoji a uplatňování všech nástrojů a těchto politik Společenství. Na žádost Evropského parlamentu Agentura Evropské unie pro základní práva, která, jak připomínám, sídlí ve Vídni, její pracovní program pro rok 2009 zahrnuje přípravu srovnávací zprávy týkající se situace v oblasti

etnických menšin a rasové diskriminace v Evropské unii. To nám umožní aktualizovat zprávu o rasismu, která pojednává o roce 2007.

To vám chci sdělit. Jinými slovy, nemáme právní základ pro organizaci ochrany menšin. Tato otázka skutečně spadá do pravomoci členských států, přestože Unie musí zjevně bránit jakékoliv diskriminaci vůči občanům, kteří jsou příslušníky menšin.

Rihards Pīks, jménem skupiny PPE-DE. – (LV) Děkuji vám, pane předsedající. Pan Tabajdi se zabývá obrovským úkolem – pokusem o formulaci a klasifikaci komunit lidí, které se vytvářely historicky odlišným způsobem, kteří ve větším či menším počtu žijí ve státech vycházejícím z rozdílného etnického nebo jazykového původu. Jak víme, v průběhu staletí se v Evropě často měnily hranice i názvy zemí, buď jako důsledek války, nebo když se státy spojovaly, či rozdělovaly, když se formovala impéria, nebo se rozpadala, a lidé se velmi často, aniž by se přestěhovali, stali poddanými jiného krále nebo obyvateli jiné země. Podobně se i migrace odehrávala jak na úrovni jednotlivců, tak pohybem celých etnických komunit. Zdědili jsme všechny tyto důsledky. Nepochybně si dnes každý obyvatel Evropské unie zaslouží život hodný lidské bytosti a rovné příležitosti. Co můžeme přesto dnes nazvat menšinou podle současného vnímání a mohou státy schválit a navrhnout jednotná kritéria? To je důležité pro formování dnešní nové migrace: vnitřní migrace v rámci Evropské unie a migrace ze zemí mimo EU. Myslím si, že by na tom měli pracovat především odborníci, výzkumní pracovníci, historici, etnografové a lingvisté, a teprve pak mohou mít politici poslední slovo. Pokud tyto záležitosti zahájí politici, rychle zažijeme výraznou politickou subjektivitu a sobectví, zejména když se budou blížit volby. Děkuji vám.

Katalin Lévai, jménem skupiny PSE. – (HU) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, více než 45 milionů lidí náleží k 57 různým menšinám žijícím v Evropské unii a ostatních evropských zemích. Dnes, kdy Evropu obchází přízrak rasismu, kdy šovinismus většiny v národních státech střední a východní Evropy viditelně narůstá do hrozivého rozměru, už nemůžeme menšiny zametat pod koberec. Jak jsme slyšeli – rovněž od komisaře – EU dosud nemá soubor opatření pro ochranu identity menšin uplatnitelných ve všech členských státech. Otázka menšin spadá do pravomoci členských států, a proto se musí ve většině případů spokojit s tím, co si mohou vyjednat na svých vnitrostátních vládách. Celkový počet občanů středoevropských a východoevropských členských států náležejících k různým národnostním, menšinovým komunitám je výrazně větší než v západní Evropě a jejich problémy jsou také mnohem složitější. Aby se v Evropě cítil jako doma nejen každý, kdo náleží k národnostní menšině, ale každý příslušník fakticky menšinové národnosti v EU, musí evropské právní předpisy vytvořit právní rámec s komplexními právními normami ochrany menšin.

Je třeba, abychom vytvořili typ politické struktury, jež nebude usilovat o výlučnost, ale budou se o oblasti pravomocí dělit. Až se tento model stane v celé Evropské unii skutečností, posílí se postavení národnostních menšin, které rovněž získají nové možnosti ochrany svého jazyka a své kultury. V tomto ohledu má ratifikace Lisabonské smlouvy klíčový význam, a to kvůli dvěma svým článkům, které díky úsilí maďarské vlády obsahují práva příslušníků menšin. Přijetí Smlouvy by bylo významným krokem v historii Evropské unie. Současná ekonomická krize menšiny nevýhodňuje, kvůli ní se přirostávají konflikty a vzniká živná půda pro ultrapravicovou demagogii. Evropa si nemůže dovolit, zejména v tento okamžik, nenaslouchat hlasu menšin. Nemůže opustit menšiny v době této krize.

Henrik Lax, jménem skupiny ALDE. – (SV) Diskuse na evropské úrovni o situaci různých menšinových skupin je velmi vítaná. Společný pohled na práva a povinnosti, který by se měl uplatňovat u národnostních, etnických nebo jazykových menšin a osob bez státní příslušnosti, by mohl mnoha způsoby prospět těmto skupinám i celé Evropské unii. Skoro jedna desetina občanů EU v současné době patří k národnostní, jazykové nebo etnické menšině. S některými, jako například se mnou – švédsky hovořícím Finem, se zachází dobře. Jiní jsou diskriminováni, nebo nejsou uznáváni. Pro historické menšiny je důležité, aby byly schopny samy sebe vnímat jako plnoprávné členy Unie. EU potřebuje podporu svých menšin a nesmí je zanedbávat při poskytování možnosti aktivně se účastnit na rozhodování a práci zajišťující bezpečnou a harmonickou společnou budoucnost.

Je zřejmé, že se stejná pravidla nemohou požívat u národnostních menšin a například přistěhovaleckých menšin. Přistěhovalci vyžadují zvláštní pomoc při integraci ve své nové vlasti. Osoby bez státní příslušnosti jsou samostatnou otázkou a měly by být vybízeny všemi dostupnými prostředky, aby ve své hostitelské zemi požádali o občanství.

EU rovněž potřebuje společný pohled na otázky menšin, aby byla schopna bránit sebe i své členské státy před vnějšími tlaky a provokacemi v případech, kdy jsou práva menšin používána jako zbraň pro zasetí

rozkladu a vytvoření zmatku. Zářným příkladem je například ruská účast a propaganda v Estonsku a Lotyšsku. Nesmíme vkládat zbraně do rukou těch, kteří nám chtějí ublížit.

Evropa potřebuje reprezentativní menšinové fórum, které by mohlo jednat jako poradní orgán v otázkách projednávaných Evropským parlamentem a Radou Evropy. Bylo by rovněž důležité, kdyby tento parlamentní výbor získal výslovnou odpovědnost za otázky týkající se menšin. Parlament by měl schválit prohlášení o právech menšin.

Konečně bych rád položil konkrétní otázku: Je Komise připravena přijmout odpovědnost za zahájení evropské diskuse o menšinách a je připravena aktivně podporovat spravedlivé zacházení s menšinami v Unii, a nikoliv pouze jazykovou rozmanitost, která je často využívána jako způsob přehlížení menšinových skupin. (*Potlesk*)

Jan Tadeusz Masiel, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, pane komisaři, některé menšiny obývají členské státy již celá staletí, zatímco jiné přišly teprve nedávno.

Romové jsou jednou z tradičních menšinových skupin, která je přítomna v zemích unie v podstatě tak dlouho, kam až sahají záznamy. S politováním říkám, že v mé vlasti, v Polsku, přestože zde nejsou Romové diskriminováni, míra jejich integrace není taková, jak bychom si přáli. Oni si to myslí také. Jsem přesvědčen, že Romové potřebují větší podporu státu. Zejména potřebují pomoc v odborné přípravě a ve vzdělání obecně.

Členské státy by měla hrát vedoucí úlohu při integraci těchto i dalších menšinových skupin. Společné unijní právní předpisy by však pro nás byly velmi užitečné, pro naše úsilí. Zejména tím myslím definice práv a odpovědností nových přistěhovalců z islámských států, pro něž je integrace v Evropě velmi obtížná.

Mikel Irujo Amezaga, jménem skupiny Verts/ALE. – (ES) Pane předsedající, chtěl bych vyjádřit svůj velký vděk panu Tabajdimu za jeho práci při přípravě a předložení této otázky k ústnímu zodpovězení, o níž zde dnes hovoříme, a rovněž za jeho vynikající práci při navrhování usnesení, o kterém zde naneštěstí nediskutujeme, ale které se nepochybně dostane na pořad diskuse na příští plenárních schůzích.

Toto usnesení je nezbytné, protože je zřejmé, že musíme najít minimální úroveň ochrany menšinových skupin v Evropské unii, tedy něco, co v současné době neexistuje.

Nesdílím vnímání pana komisaře Barrota, který se často schovává za nedostatečnou pravomoc Evropské unie v této oblasti. Je zjevným protimluvem hovořit o kodaňských kritériích, o jiném druhu právních předpisů a současně – i když to pravděpodobně není zajímavé nebo když není tak statečný – a současně se ukrývat za nedostatečnou pravomoc, aby se, řekněme, nepokročilo v ochraně menšinových skupin, protože nakonec čelíme věčnému dilematu. Nepotýkáme se s problémem, ale spíše s výzvou, s níž se Evropská unie musí vyrovnat, a tak bychom na tuto otázku také měli pohlížet.

Kathy Sinnott, jménem skupiny IND/DEM. – Pane předsedající, ve všech členských státech EU existují skupiny lidí, kteří jsou považováni za odlišné z důvodu charakteristik, jako je národnost, jazyk, způsob oblékání, hudba, kterou hrají, či jak se modlí. Mají-li lidé v této zemi respektovat přirozenou důstojnost každé lidské bytosti, jsou tyto rozdíly vnímány jako obohacení a lidé jsou oceněni. Pokud je důstojnost člověka skutečně uznávána, vůbec se na menšiny nedíváme negativně. Avšak v některých zemích je tento respekt slabý, nebo neexistuje. To způsobuje diskriminaci, kdy jsou menšiny zneužívány a vykázány do nejhorších podmínek.

V Kodaňské dohodě trváme na tom, že země, které si přejí přistoupit k EU, musí v rámci svých hranic alespoň na minimálně přijatelné respektovat každého. Tato zásada padá, pokud tato kritéria ignorujeme a umožňujeme členství zemím, kde jsou lidé marginalizováni a je s nimi špatně zacházeno.

Například v Irsku bylo v době našeho přistoupení a roky po nabytí členství mnoho dětí i dospělých se zdravotním postižením umístěno v ústavech v nejhorších podmínkách.

Dnes, i přes zavedení kodaňských kritérií, existují podobně příšerné podmínky u zranitelných menšin v zemích, které nedávno k EU přistoupily, nebo to plánují. V takových případech byla kodaňská kritéria zcela jasně ignorována a zacházení s menšinami nebylo považováno za překážku členství. To odporuje účelu dohody. Pokud musí země kvůli přistoupení k EU splnit kodaňská kritéria ohledně zacházení se svými obyvateli, mělo by být možné pozastavit členství, jestliže tak nečiní.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Zabýváme se problémem národnostních menšin, ale myslí se tím především maďarská národnostní menšina, pane Tabajdi. Přitom je to právě Maďarsko, kde v uplynulých desetiletích národnostní menšiny téměř úplně zlikvidovali. Potvrzují to i slova bývalého veřejného ochránce práv menšin v Maďarsku Jenö Kaltenbacha. Počet Slováků žijících v Maďarsku za uplynulé období klesl z více než 300

tisíc na 18 tisíc. Pro zdecimovanou slovenskou menšinu se ve školách pro národnostní menšiny v Maďarsku jako vyučovací jazyk používá výlučně maďarština. Slovenský jazyk se v těchto školách vyučuje čtyři hodiny týdně.

Na Slovensku se neuplatňuje vendeta a maďarská menšina žijící na Slovensku je na tom nesrovnatelně lépe. V maďarských menšinových školách je výhradním vyučovacím jazykem maďarština. Slovenský jazyk se jako doplňkový vyučuje několik hodin týdně. Bohoslužby ve všech slovenských obcích v Maďarsku jsou jen v maďarštině a slouží je výlučně maďarští duchovní. Naopak na Slovensku slouží v maďarských obcích výlučně maďarští duchovní.

Evropský parlament se však paradoxně nezabývá problémy slovenské, německé, srbské a dalších menšin zdecimovaných v Maďarsku. Diskutuje se opakovaně o okrajových problémech maďarské menšiny, jejichž řešením se kromě toho v současné době zabývá slovenský parlament. Ten právě dnes vstřícně schválil novelu školského zákona, která zaručuje psaní geografických názvů v učebnicích menšinových škol v maďarštině či ukrajinštině. Jsou to právě maďarští poslanci a politici, kteří pod pláštěm řešení národnostních problémů neustále podsouvají úvahy o autonomních řešeních, včetně územní autonomie. Naposledy tak včera učinil maďarský prezident při návštěvě svého rumunského protějšku v Budapešti a setkal se s rázným odmítnutím. Takové postoje je třeba odhalit a rázně odmítnout i na půdě Evropského parlamentu.

Kinga Gál (PPE-DE). - (HU) Zatímco jsou zájmy jakékoliv společenské menšiny ostražitě chráněny protidiskriminačními předpisy, evropská právní ochrana, a už vůbec nemluvím o politické vůli, je zdrženlivá, pokud se týká národnostních menšin. Kromě toho není existence těchto menšin v Evropské unii politickou otázkou, ale skutečností – v EU žijí miliony příslušníků menšin, kteří nejsou přistěhovalci. Žijí v evropských členských státech, aniž by kdy navštívili vlast svých předků. Stalo se tak kvůli událostem dvacátého století, hranice zemí kolem nich se posouvaly, zůstávali za nimi a čelili neřešitelným dilematům. Jak mají ochránit svou identitu a komunitu, jak mohou svým dětem poskytnout bezpečnou představu o budoucnosti dvacátého prvního století? Musíme konečně uznat, že se problémy těchto komunit nevyřeší pouze prostředky univerzálních lidských práv nebo protidiskriminačními předpisy. Tyto komunity oprávněně požadují všechny tyto věci, které, v případě podobně početné populace, Evropská unie považuje za správné pro ty, kteří jsou součástí většiny. Proto je úprava na úrovni EU nezbytná a proto je pomoc ze strany EU nezbytná. Některé komunity se například správně domnívají, že autonomie, jež přinesla prosperitu a rozvoj menšinám v Jižním Tyrolsku v Itálii, by i jim poskytla žádané řešení.

Některé formy autonomie – včetně třeba územní autonomie – by mohly těmto komunitám poskytnout pozitivní a udržitelnou budoucnost. Kolem těchto komunit by nemělo docházet k žádným mystifikacím, ale mělo by se o nich otevřeně diskutovat, protože pokud může být tato možnost pozitivním řešením v jednom členském státě, aniž by narušila jeho územní celistvost, mohla by se stejně tak ukázat řešením pro jiný členský stát. Oprávněné požadavky těchto menšin, jež vycházejí ze základních zásad a současných zvyklostí Evropské unie, nemohou v EU dvacátého prvního století představovat tabu!

Bárbara Dührkop Dührkop (PSE). – (ES) Pane předsedající, je zvláštní, že v každém volebním období poukazujeme na neexistující nebo křehkou právní a materiální ochranu jedné nebo druhé menšinové skupiny v členských státech.

S posledním rozšířením na východ se situace nevyhnutelně zkomplikovala.

V Evropě 27 států žije přes 100 skupin, pokud přičteme její etnické a jazykové menšiny k těm v důsledku nedávného přistěhovalectví. Obzvláště by měli být zmíněni – a také jsou – Romové, etnická skupina, která s námi žije po staletí. Má vlastní charakteristiky a trpí největším znevýhodněním ze všech menšinových skupin.

Zdvojení našeho úsilí o dosažení postupné integrace, pokud ne asimilace, těchto skupin a uskutečnění jednoty v rozmanitosti je velkou výzvou pro Evropu, pane komisaři. Lisabonská smlouva pro nic za nic výslovně neodkazuje, poprvé v historii Evropské unie, na práva příslušníků menšin a na jejich vlastní hodnoty.

Sociální skupiny se navzájem liší. Jazykově-historické menšiny členských států a jejich uznávané a nesporné právo na vyjádření v mateřském jazyce toho má málo, nebo vůbec nic, společného s novými migračními toky, které mají vlastní určující charakteristiky.

Považujeme Evropskou chartu regionálních či menšinových jazyků za náš výchozí bod a žádáme Evropský sociální fond, aby věnoval pozornost a prostředky menšinovým skupinám.

Evropský rok mezikulturního dialogu 2008 se chýlí ke konci a jsem přesvědčena, že tento dialog přeci jen pokračuje. Domnívám se, že bychom měli využít výhody této chvíle a pokračovat v šíření tohoto dialogu, abychom na evropské úrovni vytvořili kontrolní mechanismy, jejichž cílem bude ochrana menšinových skupin.

Ukončím tuto poznámku: Je naší povinností chránit a zachovávat v členských státech tradice a hodnoty multikulturní Evropy, která se vytváří, a povinností tohoto Parlamentu je vytvořit podle společného evropského rámce integrační normy, které usnadní mírové soužití.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Pane předsedající, jeden z deseti evropských občanů patří k národnostní menšině. Mnoho z nich jsou nevlastní děti ve vlastní zemi. Spoléhají se na Evropskou unii, že zaručí jejich práva a pomůže jim zlepšit situaci. V oblasti lidských práv je největším dluhem Evropské unie vztah k ochraně národnostních menšin. Přestože existují právní základy pro účinnou ochranu menšin, politická vůle k jejich prosazování je často nedostatečná. Ratifikace Lisabonské smlouvy by tento stav mohla zlepšit, ale sama o sobě není žádným zázračným řešením. Je důležité, aby stávající instituce pracovaly efektivně, a zejména aby bylo posíleno zaměření Agentury pro základní práva na menšiny. Různé menšiny by považovaly za pozitivní signál, kdyby byl jeden z komisařů příští Komise odpovědný pouze za záležitosti menšin. To by mohl být rovněž signál, že příslušníci menšin jsou také plnoprávními občany sjednocující se Evropy. Evropa nemůže mít nevlastní děti, protože v jednom nebo druhém smyslu jsme příslušníci menšin všichni.

László Tőkés (Verts/ALE). – (HU) Pane předsedající, s povděkem a oceněním vítám začlenění agendy o ochraně tradičních národnostních a etnických menšin a také přistěhovalců do Evropy. Považuji za bolestivé, že při chybějící nezbytné podpoře ze strany politických skupin dospěje dnešní rozprava ke svému konci bez rozhodnutí a že je stále není možné přijmout rámcovou dohodu EU o ochraně menšin. V zemích bývalého komunistického tábora převažovala zásada nevmešování. Považuji za nepřijatelné, že Evropská unie podobně nechává řešení problému menšin v pravomoci jednotlivých členských států. Považuji prohlášení prezidenta Traiana Băsescua v Budapešti, v nichž odmítl oprávněné požadavky transylvánských Maďarů na kolektivní práva a autonomii, za připomenutí diktátorského stanoviska během éry národního komunismu. Evropská unie je společným domovem národnostních, etnických a také náboženských menšin, a právě proto jim už EU nemůže nadále odírat institucionální, právem řízenou ochranu.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Pane předsedající, součástí našich kultur jsou právní stát a individuální práva, a stejně tak je správné a vhodné chránit práva jednotlivých příslušníků menšin, ale bylo by nebezpečné právními předpisy upravovat práva jiných než národnostních menšin, jako by se jednalo o plnohodnotné menšiny.

U jiných než národnostních menšin, a hovořím pouze o nich, by měl být přístup prostřednictvím Společenství zamítnut, protože to nevyhnutelně povede ke zničení soudržnosti mnoha evropských národů. Tam, kde platí zásady právního státu, musí zůstat úprava způsobu soužití obyvatel ve vnitrostátní pravomoci. Pokud by se v tomto ohledu stala většina nepřítelem menšiny, vážně by to zpochybnilo demokracii.

Tváří v tvář chudobě nebo nebezpečí opouštějí někteří lidé svou vlast a hledají útočiště. Právo na azyl je způsob, jak lidé hlasují svými nohama. Naštěstí se stalo základním právem a jako u každého práva s ním souvisí i povinnost. V tomto případě je povinností přijmout pravidla, jazyk a zvyky přijímající země.

Právo na azyl je vzácné právo, protože je to přirozené právo lidské bytosti. I když jste příslušníkem menšiny, nelegitimizuje to vznik kolektivního práva. Vaše bezpodmínečná oddanost musí vždy náležet zemi, v níž se usadíte. Je iluzorní věřit, že srovnání přechodných společenství s rozdílnými zkušenostmi může vytvořit zemi. V průběhu času se vytvoří buď oblast lhostejnosti, nebo bitevní pole.

Měli byste buď milovat svou přijímající zemi, nebo odejít. Povinnost, která se zrodila ze svobody přijít a odejít.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Chtěl bych vyjádřit svou podporu ochraně menšin a úctě k jejich kultuře, jazykům, tradicím a zvyklostem. Jsem přesvědčen, že by všechny členské státy měly do svých právních předpisů upravujících různé oblasti měly zahrnout odkazy na ochranu menšin.

V tomto ohledu se domnívám, že jsou rumunské právní předpisy obzvláště dobře navrženy a mohou být modelem pro další členské státy. Důkaz tohoto tvrzení poskytuje kolega poslanec, k němuž chovám velkou úctu a který se narodil, vyrůstal a studoval v transylvánské maďarské komunitě a nyní v této sněmovně úspěšně zastupuje Maďarsko. Avšak ochrana menšin nesmí mít za následek excesy jako například kolektivní práva, podporu autonomie a sebeurčení, včetně územního.

Nedomnívám se, že je užitečné dělit menšiny na různé kategorie, protože by mohla vzniknout myšlenka, že je s těmito skupinami třeba zacházet různě. Se všemi občany se musí zacházet stejně a musí požívat stejných práv a mít stejné povinnosti vůči společenstvím, v nichž žijí. Decentralizace a místní autonomie podle vnitrostátního práva velmi dobře odráží veškeré úsilí občanů, ať již mají jakoukoliv státní příslušnost nebo etnický profil. Je běžné diskutovat o konceptech, které dosud nejsou vymezeny stávajícím mezinárodním právem a které nejsou přijaty na úrovni členských států. Nepotřebujeme ani přijmout ustanovení Rady Evropy.

Musím se konkrétně zmínit o romské menšině. Jsem pevně přesvědčen, že by společné programy EU, zejména v oblasti vzdělání, podstatně urychlily integraci Romů.

Konečně bych vás rád upozornil, že jakýkoliv národ, jakkoli může být velký, je menšinou ve srovnání s 500 miliony občanů Evropy.

Monika Beňová (PSE). – (SK) Ochrana menšin je nesporně jednou z nejdůležitějších hodnot a u nás na Slovensku nebo ve Slovenské republice mají menšiny zabezpečený skutečně mimořádný vysoký standard. Budu-li hovořit o národnostních menšinách, tak je tento standard zabezpečen i formou – řekněme – kulturní a vzdělávací autonomie, protože máme i vysokou školu pro naši největší národnostní menšinu.

Zásadně však odmítám otvírání diskuse o územní autonomii z důvodu, že ji považuji za velmi vážný politický a právní důvod, a rovněž proto, že ji považuji za lidsky dramatickou. Způsobila by obrovské lidské neštěstí. Stejně tak by otevření diskuse o územní autonomii zásadním způsobem ohrozilo jednotu a úspěšný pokrok Evropské unie.

A na závěr, pane komisaři, pokud jste hovořil o účtu – ano, je zcela na místě, aby majoritní společnost zachovávala co největší účet ke svým menšinám, ale myslím si, že v dobře fungující společnosti by stejnou účet měly mít menšiny i vůči této společnosti.

Tatjana Ždanoka (Verts/ALE). – Pane předsedající, ráda bych poděkovala panu Tabajdimu za jeho vynikající práci. Je politováníhodné, že nejsme schopni uzavírat naše rozpravy usnesením.

Jsem pevně přesvědčena, že se práva menšin musí stát součástí *acquis communautaire*. Naneštěstí se Komise příliš nemá k tomu, aby v této oblasti navrhovala nějaká opatření. Měli bychom mít na paměti, že práva menšin jsou nedílnou součástí lidských práv, a proto musí být naše normy co nejpřísnější. Nesmíme zapomínat, že účta k menšinám a jejich ochrana je jedním z kodaňských kritérií. Komise dokonce během procesu přistoupení tato kritéria neuplatňuje správně.

Jsme připraveni k ústupkům a doufáme, že se situace posléze zlepší, ale od přistoupení stále ještě neexistují nástroje, jak tuto otázku řešit, což minulý měsíc zdůraznil komisař Barrot. Pracujeme na společném standardu Evropské unie v oblasti práv menšin, který je absolutní nutností.

Edít Bauer (PPE-DE). – (HU) Mnohokrát vám děkuji, pane předsedající. Existuje několik politických oblastí Evropské unie, kde se uplatňují dvojí normy. Kodaňská kritéria o právech menšin se uplatňují u přistupujících zemí – jak jsme již slyšeli –, ale stejná práva neexistují v rámci práva Společenství. Spočívá-li bohatství Evropy v její rozmanité kultuře, a nikdo nechce zažít, jak kultura a jazyky malých národů mizí, je třeba práva menšin více chránit, a to včetně právní ochrany. V nových členských státech mizí zdánlivá ochrana umožněná socialistickým internacionalismem a zintenzivňuje se národnostní cítění. Kromě toho se v nových členských státech velmi často objevují různé formy utlačujícího nacionalismu, zejména proto, že kodaňská kritéria již nejsou závazná. Často jsme svědky posilujícího asimilačního úsilí – údajně ve vlastním zájmu menšin. Naneštěstí se jedná o politický nástroj často využívaný populistickými stranami, aby popudily většinu proti menšině.

Vytvoření vnitřních právních norem pro ochranu právního postavení menšin je nevyhnutelné. Tyto normy musí odpovídat evropským osvědčeným postupům a musí vycházet z různých forem samosprávy, které nemusí být nutně odhaleny jako určitý druh politického zločinu, nebo být odmítnuty. Raději by měla být rozšířena zásada subsidiarity tak, aby menšinám umožnila rozhodovat o svých vlastních záležitostech. Než bude vytvořen právní rámec, mohla by být v tomto ohledu užitečná metoda otevřené koordinace. Chtěla bych panu komisaři položit následující otázku: Nebylo by možné využít tuto možnost, tuto metodu, pro vyřešení právního postavení menšin? A na závěr bych ráda poděkovala panu Tabajdimu za jeho vynikající práci v této oblasti.

Corina Crețu (PSE). – (RO) Na evropské úrovni máme k dispozici soudržný soubor pravidel, kritérií a doporučení zajišťujících ochranu občanů náležejících k národnostním menšinám a případy jejich porušení

jsou v Evropské unii vzácné. Rumunsko umožňuje svým menšinám požívat vnitrostátních práv přesahujících příslušné evropské normy. Živoucím důkazem je i přítomnost rumunských poslanců Evropského parlamentu, kteří jsou etnickými Maďary, v této sněmovně.

Pro mezietnický soulad v Evropě je zásadní dodržování lidských práv, a musí být zastaven jakýkoliv separatistický čin zahájený omezením etnických práv. Evropský projekt je o integraci, nikoliv o vytváření etnických enkláv.

Rovněž se domnívám, že bychom měli více pozornosti zaměřit na situaci národnostních menšin v zemích sousedících s EU, a tím více, pokud se v nich nachází občané stejné národnosti jako v některém z členských států. Jedním z příkladů jsou Rumuni žijící na Ukrajině, v Srbsku a Moldavské republice, kteří jsou zbaveni základních práv a prochází intenzivním procesem denacionalizace.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Pane předsedající, v EU existuje několik příkladů jazyků, jimiž hovoří historické evropské skupiny a které nemohou být použity při rozpravách v tomto parlamentu, neboť nejsou uznány jako státní jazyky. To je pro zastupitelskou demokracii ztráta.

Jedním z těchto případů je baskičtina, euskera, která není menšinovým jazykem, ale jazykem úředním, alespoň v jižní části Baskicka, které je, ze správního hlediska, považováno za součást Španělska. Avšak to samé neplatí – neberte si to prosím osobně, pane komisaři – v severní části Baskicka, které je připojeno k Francii, jejíž prezident prohlásil před Valným shromážděním OSN, že nerespektování národních identit a jazyků je zasívání ponížení a že bez tohoto respektu nebude na světě mír. Proto ani baskičtina, ani korsičtina, ani okcitánština nemají ani to nejmenší úřední uznání a nejsou ani podporovány, aby se zajistilo jejich používání a podněcování.

Proto žádám Agenturu pro základní práva, aby sledovala a pracovala na zajištění, že v rámci členských států nebude v žádném případě docházet k jakémukoliv porušování práv obyvatel Evropy na použití svého mateřského jazyka a k diskriminaci vůči svým občanům a že budou všechny mateřské jazyky považovány za oficiální na svých příslušných územích.

(Řečník pokračoval v baskičtině)

Eskerrik asko jaun-andreok zuen laguntzagak Europako hizkuntza guztien alde.

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE). - Pane předsedající, vítám tuto rozpravu tím více, že evropská historie ukazuje, že v době krize, mohou etnická napětí podkopat jinak stabilní situaci. Rád bych věřil, že záměrem iniciátorů této rozpravy bylo zdůraznit velkorysé základní hodnoty a skutečnosti evropského projektu, protože skutečnosti v Evropské unii jsou vlastně těmi nejlepšími normami na světě pro zacházení s menšinami. Proto bychom měli nahlas říci, že tato sněmovna neschvaluje, a nebude schvalovat, jakékoliv rozvratné jednání nebo snižování standardů, které jsem uvedl.

Jak zdůraznil komisař Barrot, v každé zemi Unie existuje jasný a zpravidla oficiální právní rámec, který zajišťuje ochranu naší kulturní rozmanitosti. Existuje snad v oblasti udržitelnosti a multietnické společnosti nějaká jiná alternativa k vyššímu vzdělání? Příklady ze skutečného života dokládají, že řešení otázek souvisejících se vzděláním podporují výrazný rozvoj Společenství. Vzdělání ze své podstaty více spojuje, než rozděluje. Skutečně nás učí, že jsme všichni vůči někomu jinému v menšině. Univerzita Babeş-Bolyai v transylvánském městě Kluž je příkladem multikulturní vysoké školy, která je často uváděna Organizací pro bezpečnost a spolupráci v Evropě jako pozitivní příklad multikulturního a mezietnického úspěchu.

Podle potřeby je vyšší vzdělání v jazyce menšin součástí vnitrostátního vzdělávacího systému. Dám vám příklad rumunské univerzity Sapientia.

Tyto pozitivní příklady však neznamenají, že se o to nemusíme starat, a musíme mít na paměti, že největší výzva leží přímo před námi: vyřešení obtížné situace romské komunity v Evropě. Jsem přesvědčen, že nejúčinnějším způsobem řešení tohoto tak složitého evropského problému je z dlouhodobého hlediska vzdělání. Rád bych se dočkal opravdu podstatné diskuse o tom, jak Evropa zamýšlí využít svého jedinečného vzdělávacího systému, abychom zůstali ve své jednotě rozmanití.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Rada Evropy je orgánem, který se zabývá dodržováním lidských práv. V souladu se zásadou subsidiarity spadají práva menšin a jejich ochrana do pravomoci členských států. Tradiční a etnické menšiny, migrující a přistěhovalecké menšiny musí dodržovat vnitrostátní právní předpisy členského státu, v němž žijí.

Jsem přesvědčena, že by integrace nových migrujících menšin neměla tvořit součást společné přistěhovalecké politiky, kterou EU v současné době navrhuje. Tato politika může být definována pouze tehdy, až v EU zmizí stávající překážky volnému pohybu osob na hranicích členských států, které přistoupily k Evropské unii v roce 2004.

Ochrana migrujících menšin je součástí zásad podporovaných sociální Evropou. Poskytnutí rovných pracovních podmínek všem evropským občanům, neohledně na členský stát jejich původu, jim zaručí slušný život. Jakožto evropský socialista podporuji vytvoření evropského rámce pro legální přistěhovalectví, ale především aktivně obhajuji dodržování všech základních zásad Evropské unie vůči všem evropským občanům.

Csaba Sógor (PPE-DE). - (HU) Naneštěstí je dnešní návrh usnesení předkládán Parlamentu pouze ve formě dotazu. Zástupci tradičních národnostních menšin a komunit usilují o přesvědčení většiny pokojnými parlamentními prostředky o tom, že co bylo dobré pro 14 členských států Evropské unie, bude dobré pro celé území EU. Tradiční národnostní menšiny se nacházejí v nové zemi, a to nikoliv vlastní vinou a aniž by se odstěhovali ze svých staletých domovských zemí. Nikdo se ji neptal, chtějí-li změnit státní příslušnost nebo přijmout nový úřední jazyk. Tyto tradiční národnostní menšiny jsou ve svých zemích nejoddanějšími občany. Nehledě na války, hospodářské krize, vnitropolitické boje a asimilaci neopustili svou prapůvodní, dlouhodobou a přece novou vlast. Jejich oddanost není zlomena. Právě proto je nepochopitelné, že by se populace v řádu několika desítek milionů obyvatel z velkých zemí měly bát pár set tisíců, nebo nanejvýš půl milionu, příslušníků menšin.

V Evropské unii nalezneme různé formy samospráv, například územní a kulturní autonomii, které jsou důsledkem politiky konsensu většiny a menšiny a neoslabují hospodářskou, politickou nebo společenskou sílu dotčeného členského státu nebo Evropské unie. Má vlast, Rumunsko, existuje ve stávající formě již od roku 1920. V roce 1930 zahrnovala populace na tomto území 28 % příslušníků jiných národností než rumunské, do současné doby tento počet poklesl na 10 %. Kromě Rumunska existuje několik dalších členských států s podobnými obavami. Existují právní předpisy a práva, ale jejich uplatňování nemůže být zaručeno, přestože je jazyková, etnická a regionální rozmanitost evropskou hodnotou. Proto je důležité předložit návrh hlavních směrů vycházející ze současných a úspěšných příkladů v EU, které jsou přijatelné všem a neporušují územní celistvost jednotlivých států.

Gábor Harangozó (PSE). - (HU) Mnohokrát vám děkuji, pane předsedající. Pane komisaři, dámy a pánové, především bych chtěl vyjádřit potěšení nad přivítáním iniciativy pana Csaby Tabajdiho zaměřené na zlepšení situace menšin žijících v Evropské unii. Přestože významné příklady dokazují, že jsou národnostní menšiny považovány v Evropské unii za hodnotu a příležitost, například v Jižním Tyrolsku nebo na Ålandských ostrovech, naneštěstí se ve východní Evropě setkáváme s opačným přístupem, někdy i ve vystoupeních státníků. Právě proto naléhavě potřebujeme oponovat prohlášením, která by mohla definitivně a trvale vyloučit požadavky národnostních menšin na autonomii, tím, že budeme odkazovat na požadavky stanovené Evropskou unií. Proto je třeba, abychom hovořili rozhodně a deklarovali, že národnostní menšiny mají právo na autonomii, která je výkonem práva menšin na úrovni Společenství, a že musíme tato práva zajistit rovněž prostřednictvím právního systému Evropské unie. Proto plně podporuji vypracování komplexních pravidel ochrany práv menšin na evropské úrovni. Mnohokrát vám děkuji.

Michl Ebner (PPE-DE). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, dnešek je velmi šťastnou událostí a zásluhy náleží, společně s mým poděkováním, především panu Tabajdimu, předsedovi interskupiny a obhájci menšin.

Dnes hovořím italsky, což je státní jazyk, nikoliv můj rodný jazyk. Číním tak z konkrétního důvodu: v Itálii žije velký počet etnických menšin z různých zemí a etnických skupin. Dnes bych chtěl použít tuto ukázkou – a rovněž ukázkou, že etnická menšina není etnickou menšinou sama od sebe, ale musí se setkat se solidaritou –, abych dal těmto menšinám příležitost promluvit v této sněmovně. Rovněž chci sdělit italským menšinám žijícím v zahraničí, že by jinak tuto příležitost neměly.

Pan Barrot dnes hovořil o zákazu diskriminace. Jsem přesvědčen, že zákaz diskriminace nestačí, protože musíme dosáhnout rovných práv a rovná práva budou pouze tehdy, pokud budeme mít postavení menšin a poskytneme jim významnou pomoc při dosahování úrovně rovnocenné k úrovni většiny. Proto potřebujeme v určitých situacích pozitivní diskriminaci. Věřím, že toto je nová myšlenka, myšlenka, která by měla být realizována.

Evropská unie má pravomoci. Použitím článků 21 a 22 Listiny základní práv Evropské unie a článku 2 Lisabonské smlouvy – doufejme, že vstoupí v platnost co nejdříve – a kodaňských kritérií a malého množství pružnosti a legislativní představitosti budeme schopni vytvořit mnoho velkých věcí. Chci zejména zmínit

článek 2 Lisabonské smlouvy o ochraně práv jednotlivců – a zde, především děkujeme bývalému ministru zahraničních věcí, panu Frattinimu, které se rozhodujícím způsobem přičinil o jeho začlenění.

Doufáme v ochranu práv skupin: to je náš cíl. Protože v Evropské unii existuje 168 menšinových skupin a zhruba 330 na celém evropském kontinentu, je v této situaci 100 milionů našich spoluobčanů. V Jižním Tyrolsku jsme dosáhli úrovně, která může být samozřejmě vylepšena, ale která je nicméně velmi, velmi dobrá. Když slyším od zástupců většinové společnosti v této sněmovně nebo jejích poslanců, že se s jejich menšinami zachází dobře, jsem vůči tomu poněkud nedůvěřivý. Byl bych raději, kdyby to řekli zástupci menšin.

V Evropské unii potřebujeme chápat, že menšiny představují přidanou hodnotu, mosty mezi kulturami, most mezi lidmi a zeměmi. Musíme usilovat o jednotu v rámci kulturní rozmanitosti.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Dámy a pánové, jazyková a kulturní rozmanitost, kterou hodnotíme jako klad Evropské unie, se často stává problémem na úrovni členských států, zejména v oblastech, kde se hranice posouvaly kvůli historickým událostem, nebo se menšina stala většinou či většina menšinou, jak například v Estonsku, ze kterého pocházím. V takových případech je to pro jednu zemi skutečně obrovská výzva.

Na evropské úrovni je však velmi důležité, aby se nepoužívaly dvojí normy. O kodaňských kritériích, o nichž v několika projevech hovořili moji předřečníci a která musí plnit i nově přistupující státy, se již diskutovalo, ale jsme rovněž velmi dobře vědomi, že tato kritéria, stejné požadavky – například požadavky v oblasti vzdělání – neplní ani řada starých členských států. Je klíčové, aby se se všemi zeměmi jednalo stejně a aby se minimální normy vztahovaly na všechny.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). – (RO) Především nejsem přesvědčen, že Evropská unie potřebuje společnou politiku pro menšiny. Všem evropským občanům náleží rovná práva, a to neohledně na jejich etnický původ. Na jedné straně pokud ti, kteří chtějí, aby se tato otázka projednávala, opravdu chtějí evropskou politiku v této oblasti, můžeme je ujistit, že například rumunské právní předpisy mohou být považovány za model osvědčených postupů.

Rumunsko má pravděpodobně nejvelkorysejší a nejmodernější právní předpisy o národnostních menšinách v Evropě. Požívají rozšířených politických a sociálních práv, identických s těmi, jež požívají všichni občané. Počtem významné menšiny, například Maďaři, mají právo na vzdělání ve svém mateřském jazyce na vysoké úrovni. Zástupci menšin mají právo zasedat v parlamentu, i když nedosáhli nezbytného počtu hlasů. Ve skutečnosti strana maďarské menšiny, o které se na dnešní i včerejší rozpravě hovořilo, tvoří součást rumunské vlády po 12 z 19 let, kdy je Rumunsko řízeno jako demokratický stát.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE). – (RO) Všechny menšiny musí být podporovány, nikoliv pouze zachování jejich jedinečné identity, hodnot, tradic a jazyka, ale rovněž rozvoje jejich kultury. Podle mého názoru je Rumunsko, unitární a suverénní stát, modelem země, která dodržuje jednotlivá práva všech příslušníků menšin.

Vítám pokrok dosažený mými kolegy poslanci a rovněž jejich trvalý zájem o ochranu etnických, tradičních a národnostních menšin. To je pochopitelný a vítaný přístup. Avšak pokud se týká vztahů mezi většinou a menšinou, rád bych vás upozornil na dva aspekty: 1) Domnívám se, že by do opatření tohoto druhu neměli být zapojeni pouze příslušníci menšiny, ale o záležitostech menšin se musí stejně zabývat i většina, aby se tak zajistilo to, co nazýváme „jednota v rozmanitosti“, což se odehrává v Rumunsku. 2) Uznávám, že by se menšiny měly také zajímat o status většin, protože tyto dva subjekty tvoří, i když nejen samy, tento jednotný celek, který přispívá k přirozenému rozvoji jakékoliv společnosti.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) V rámci debaty bych rád poznamenal, že národnostní menšiny vyvolávají mnoho povyku, protože nemají argumenty, kterými by podpořily všechna práva, jež si nárokují. Rád bych pro tento případ vyhlásil heslo: „vyvolávání povyku nedělají dobrotu a správné věci nevyvolávají povyk.“

Právní předpisy Evropské unie nemohou pouze chránit menšiny a znevýhodňovat národní společenství kvůli tomu, že umožníme pozitivní diskriminaci. Rád bych vám uvedl příklad, kde realita odporuje učiněným tvrzením. Někteří lidé prohlašují, že v Rumunsku nejsou dodržována práva maďarských menšin v oblasti vzdělávání, a já, protože mám průpravu ve vzdělání, chtěl bych vám jako příklad uvést rumunské vysoké školy, které dodržují evropské normy pro zacházení s menšinami.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) V rámci debaty bych rád zdůraznil snižování respektu k náboženským právům Rumunů žijících v srbském údolí Timoče. Hovoříme o společenství více než 100 000 Rumunů.

Rád bych využil příležitosti a vyjádřil své obavy týkající se rozhodnutí městské rady v srbském městě Negotin týkající se demolice základů rumunskojazyčného ortodoxního kostela, přestože kněz Boian Alexandru obdržel nezbytná povolení. Byl by to druhý kostel určený Rumunům žijícím Ruska. Za snahu, kterou otec Alexandru vložil do stavby první kostela, byl odsouzen k podmíněčnému trestu v délce dvou měsíců. Rád bych zdůraznil, že se Srbsko zaručilo dodržovat lidská práva a chránit etnické a náboženské menšiny podle článku 5 dohody o stabilizaci a přidružení.

Rád bych uzavřel citací z dopisu otce Alexandrua, v němž vyjadřuje naději, že srbské orgány nezboří tento kostel, kde se budou obřady vykonávat v rumunštině. Cituji: „...aby nám rovněž pomohl při získání těchto práv v zemi, v níž žijeme, v Srbsku, abychom mohli mít alespoň svůj kostel a školu a mohli hovořit rumunsky.“

Adrian Severin (PSE). - Pane předsedající, Evropská unie nemá pravomoc týkající se statusu národnostních menšin v členských státech. V tom však není problém, protože všechny členské státy Evropské unie jsou rovněž členy Rady Evropy, organizace, která je dobře vybavena a má s řešením této otázky zkušenosti. Zdvojení činnosti Rady Evropy by snížilo rozsah naší práce v oblasti menšin a způsobilo to pouze zmatek a zklamání.

Zadruhé jsem znepokojen, když vidím, že náš přístup vůči menšinám příliš zdůrazňuje řešení, jež by možná platila před desetiletími nebo staletími. Jsem přesvědčen, že by v této oblasti bylo lepší rozvíjet spíše naši představivost než paměť.

Na závěr, Evropské unii bych místo návratů do již prozkoumaných oblastí doporučil, aby na kontinentu, kde je každé etnicko-kulturní společenství menšinou, rozvíjela koncept nadnárodní ochrany kulturních práv.

Dragoș Florin David (PPE-DE). - (RO) V současné celosvětové atmosféře globalizace a svobody pohybu se domnívám, že myšlenky vyjádřené zde dnes večer ohledně teritoriální autoritě nedávají smysl. Domnívám se, že ve Španělsku a Itálii žije více než milion Rumunů, ale nevím, proč by měli v těchto zemích žádat územní autonomii.

Jsem přesvědčen, že by vytvoření výboru nebo podvýboru na úrovni Evropského parlamentu, který by monitoroval práva menšin bylo vynikající myšlenkou a že by to na této úrovni podpořilo realizaci evropské politiky, nebo nakonec i určité postupy pro dodržování práv menšin. Nemyslím si, že by Rumunsko někdy odmítlo návštěvu jakéhokoliv prezidenta evropského státu a že se opět jedná o zvěst, která zde koluje. Jsem přesvědčen, že pro mnoho zemí Evropské unie nabízí Rumunsko model osvědčených postupů.

Iuliu Winkler (PPE-DE). - (HU) Mnohokrát vám děkuji, pane předsedající, národnostní menšiny žijící na území Evropské unie tuto unii obohacují. Evropský parlament musí stát v čele obrany národnostních menšin tím, že zahájí seriózní debatu o jejich právním postavení. Parlament musí převzít odpovědnost za vypracování a přijetí rámcové úpravy závazné pro všechny členské státy. Tato rámcová úprava bude skutečně sloužit zájmům menšinových komunit pouze tehdy – s ohledem na zásadu subsidiarity –, pokud budou její ustanovení zahrnovat skutečnost, že přijetí různých forem autonomie vycházejících z konsensu mezi většinou a menšinou je způsobem, jak udělit menšinovým komunitám vhodný status. Děkuji vám.

Miloš Koterec (PSE). - (SK) Ano, menšiny musí být v Evropské unii respektovány a jejich práva legislativně zabezpečena členskými zeměmi. Kulturní a jazyková rozmanitost musí být zachována, je to základ dobrého fungování Unie. Nedopustíme však, aby pod pláštěm boje za práva menšin politické garnitury založené na menšinovém základě prosazovaly autonomistické zájmy, které mnohokrát konfrontují princip územní celistvosti států a navíc vycházejí například z pocitu křivdy z rozhodnutí v minulosti.

Územní autonomie na národním principu a navíc nepodložené homogenitou, ba naopak, mnohokrát politicky zneužívající menšinové postavení většinového národa v určitém mikroregionu nebo v obci, jsou hrozbou pro pokojný život a spolužití v Evropské unii.

Christopher Beazley (PPE-DE). - (FR) Pane předsedající, mám pro komisaře dvě otázky.

Během této rozpravy mnoho poslanců a kolegů hovořilo o dvojích normách, nerovných povinnostech starých a nových členských států. Jaká opatření přijmete vůči starým členským státům, jinými slovy 15 členským státům, které neplní kodaňská kritéria?

Moje druhá otázka se týká náboženských menšin, židů a muslimů žijících na našem kontinentu, v naší Unii: Jaká opatření Komise přijme, aby ochránila jejich víru, právo a jejich způsob života?

Csaba Sándor Tabajdi, autor. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, první otázkou, jež musí být zodpovězena, je, zdali otázka národnostních menšin náleží, či nenáleží výlučně do pravomoci členských států.

Myslím, že ne, protože pokud otázka lidských práv není vnitřní záležitostí členských států Evropské unie, nebudou jí ani záležitosti práv národnostních menšin. To si samozřejmě zaslouží vysvětlení. Jugoslávie byla bombardována, protože byla porušována práva Kosovanů, takže proč si tuto záležitost neobjasníme?

Zadruhé, proč byla situace v nových členských státech před přistoupením lepší, než tomu je nyní?

Zatřetí, pan Beazley vznesl otázku dvojích norem. Je pravda, že se přes určité problémy situace maďarské komunity v Rumunsku zlepšila. V Rumunsku jsou problémy, ale situace je lepší než v Alsasku nebo Bretani. Proč tam existují dvojí normy?

Začtvrté, budeme hovořit o územní autonomii. Na finských Ålandských ostrovech a v italském Jižním Tyrolsku regionální autonomie zemi skutečně stabilizovala. Velmi dobrým příkladem je systém autonomních regionů ve Španělsku, přestože zde je několik Basků, kteří si zaslouží naše odsouzení.

Na závěr, pane předsedající, bylo řečeno, že zákaz diskriminace a rovné zacházení nepostačuje ke kompenzaci nevýhod menšin. Nakonec jsou spokojené menšiny stabilizačním faktorem evropských zemí. Jak vždycky říká Henrik Lax: „pokud je politika prováděna správně, vždy přináší zisk“. To je realita a rád bych vám poděkoval za tuto rozpravu.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, naslouchal jsem pečlivě všem příspěvkům a jsem dojat zanícením podporujícím některé z těchto stanovisek.

Pan Tabajdi uvedl celou řadu problémů. Dobře vím, že tyto problémy existují, ale musím vás ještě jednou – s politováním, ale to je vše, co mohu dělat – upozornit, že ochrana skupin, národnostních menšin jako skupin, nespadá do oblasti pravomocí EU, ani Agentury pro základní práva.

Avšak v důsledku mého naléhání zohlední agentura etnickou a rasovou diskriminaci při aktualizaci své zprávy o rasismu z roku 2007, ale měl bych připomenout, že smlouvy nezaručují v této oblasti jakoukoliv pravomoc: ani Evropské unii, ani Komisi, ani agentuře.

Byla zmíněna otevřená metoda koordinace, ale tato metoda rovněž vyžaduje naše pravomoci. Je docela zřejmé, že kdyby Komise změnila svůj postoj, mohlo by to možná otevřít nové způsoby, ale dosud se věnujeme především boji proti diskriminaci, která může zvláště dopadat na příslušníky menšin.

Je třeba, abychom si tyto věci poněkud objasnili: Na úrovni Společenství disponujeme nástroji pro boj proti diskriminaci. Článek 13 Smlouvy o založení Evropského společenství tvoří právní základ dvou směrnic: směrnice ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ, a směrnicí ze dne 27. listopadu 2000, kterou se zavádí obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání.

Z tohoto hlediska proto opravdu existuje vůle bojovat proti všem formám diskriminace občanů z menšinových skupin. Kromě toho Agentura pro základní práva na mou žádost provede velmi podrobnou studii všech těchto forem diskriminace.

To je vše, co jsem schopen říci. Nemohu zajít dále, protože nemáme právní nástroje. Členské státy nám to nedovolí.

Přesto je například situace Romů v Evropské unii vskutku politováníhodná a jejich integrace je nejvyšší prioritou Unie i Komise, jak bylo připomenuto na prvním Evropském romském summitu dne 16. září, jehož jsem se zúčastnil společně s panem Barrosem a panem Špidlou. Bezprostředně po summitu se pan Špidla chytá zřídit evropskou platformu pro Romy. Tato pružná struktura nám umožní reagovat na výzvy na úrovni EU. Avšak musíme být také opatrní, protože podle stanoviska Komise by byl etnický přístup kontraproduktivní.

Na závěr bych chtěl říci, že mě dojalo, co zde bylo řečeno. Je zcela jasné, že opravdová síle Evropské unie spočívá v řešení tohoto problému konfliktu mezi menšinami a většinami za současného stavu, ale je rovněž pravda, že v současné době je Evropská unie federací národních států, což znamená, že je pro nás další pokrok obtížný.

Avšak nic nebrání neformální výměně správné praxe a osvědčených postupů mezi státy. Zmínili jste opravdu osvědčené postupy v některých nových členských státech Unie a nepochybují, že tyto osvědčené postupy budou sloužit jako inspirace v dalších podobných případech.

To jsem musel říci, pane předsedající, a lituji, že vám nemohu odpovědět lépe, ale především musím dodržovat linii v současné době zastávanou Evropskou unií. Přesně tak bych rád znovu zdůraznil, že si v případě diskriminace proti příslušníkům menšin můžete být jisti tím, že zaujmu zcela pevný postojem protože opravdu chci zajistit dodržování zákazu diskriminace, který, jak doufám, velmi silně po podpisu Lisabonské smlouvy institucionalizuje Listina základních práv.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 142)

Genowefa Grabowska (PSE), písemně. – (PL) Žádná země současné Evropy nepopírá práva menšin. Pod heslem „Jednotní v rozmanitosti“ budujeme multikulturní Evropu, kde národnostní menšiny žijí společně ve velkých monolitních státech a požívají plných politických a občanských práv. Zdá se, že v tomto je Evropa jednotná. Každý, kdo dnes zpochybňuje práva menšin, ve světě politiky určitě neuspěje. Práva menšin jsou vymezena právním pořádkem členských států EU a jsou potvrzena mnoha mezinárodními dohodami.

Proto jsem byla ohromena rozsudkem litevského nejvyššího správního soudu ze dne 30. ledna tohoto roku. Podle tohoto rozsudku je umísťování informačních tabulí s názvy ulic, kde je název uveden polsky i litevsky, v rozporu se zákonem. Orgánům ve vilniuském regionu bylo nařízeno, aby názvy v polském jazyce do měsíce odstranily. To je velice zvláštní, protože etničti Poláci tvoří více než 70 % obyvatelstva tohoto regionu a polské názvy ulic jsou takřka všude. To se stalo i přes to, že se Litva zavázala k Evropské chartě místní samosprávy a ratifikovala Rámcovou úmluvu Rady Evropy o ochraně národnostních menšin z roku 1995. Článek 11 této úmluvy stanoví používání menšinových jazyků i v názvech ulic. Je těžké pochopit, proč Litva, která je členským státem EU již pět let, nedodržuje normy Unie na svém území nezaručuje práva menšin.

Iosif Matula (PPE-DE), písemně. – (RO) Pane předsedající, dámy a pánové, pocházím z oblasti na hranicích mezi Maďarskem a Rumunskem, z okresu Oradea, kde byly problémy týkající se menšin překonány již dávno.

V této oblasti kolegové a přátelé z dětství, kteří spolu navštěvovali základní školu a poté odešli studovat v maďarštině, stále maďarštinu používají v institucích, kde pracují.

Jsem předsedou rady okresu Oradea a rumunského orgánu pro západní oblast země. Do tohoto regionu patří okresy Oradea, Timiș a Bihor v Rumunsku a Csongrád a Békés v Maďarsku, Rumuni a Maďaři zde dokončili desítky společných projektů a pracují na dalších, přičemž pro řešení společných evropských problémů všichni používají jeden evropský jazyk.

Vyzývám každého, kdo by se chtěl o rumunském modelu řešení problémů menšin dovědět z první ruky, aby se nezprostředkovane podával na skutečnou situaci před tím, než vyjádří své stanovisko na různých evropských fórech.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN), písemně. – (PL) Práva národnostních menšin v členských státech EU představují z hlediska lidských práv důležitou otázku. Ve skutečnosti je však tato otázka často využívána pro pokusy šíření revisionismu napříč Evropou a otevírání otázek hranic.

Právo používat svůj mateřský jazyk a právo zachovat svou tradiční kulturu a zvyky jsou bezpochyby dvěma právy, jež musí být ochráněna.

V nedávné době došlo v Evropě k častým případům, kdy určité menšiny vyjádřily přání o návrat určitých území adresovaná zemím, jimž jsou povinovány věrností. To provokuje reakci většiny. Rovněž došlo k několika případům, kdy byly ignorovány menšiny čítající několik milionů osob a byl jim odmítnut status menšiny. To se stalo například v Polákům v Německu. Německo tím porušuje základní lidská práva menšin.

Případ lidí, kteří přišli do našich zemí ze států mimo Evropu, je zcela odlišný. Zcela jistě mají tito jednotlivci práva na svou kulturu a jazyk. Avšak nemohou si vytvářet vlastní zvláštní oblasti, kam přenášejí právo svých původních zemí. Přejí-li si žít mezi námi, musí být připraveni na integraci do našich zemí a stát se odpovědnými občany země, kde se usadí.

15. Volební právo v komunálních volbách pro osoby bez lotyšské státní příslušnosti (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení o volebním právu v komunálních volbách pro osoby bez lotyšského státní příslušnosti, kterou pokládají David Hammerstein jménem skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance, Alexandra Dobolyi jménem skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu, Willy Meyer Pleite jménem skupiny Konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice a Marian Harkinová ze skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu (O-0007/2009 - B6-0007/2009).

David Hammerstein, autor. – (ES) Pane předsedající, Existuje členský stát Evropské unie, v němž se používá pojem „osoba bez státní příslušnosti“, jímž se označují tisíce lidí žijících v této zemi. Drtivá většina z nich se v této zemi narodila, ale neustále se u nich opakuje, že nemají státní příslušnost. To je chyba Evropské unie.

Je to chyba, protože Evropská unie vychází z konceptu zákazu diskriminace, ze zásady rovnosti, což dnes tato země popírá: neuznává práva těchto lidí a tuto skupinu historicky diskriminuje pouze kvůli jejímu etnickému původu. To je nepřijatelné.

V rámci Petičního výboru jsme projednávali konkrétní případy. Prvním byl případ muže, který přišel a řekl: „Poprvé jsem mohl volit, když jsem studoval v Německu. Mohl jsem volit v německých komunálních volbách, ale v mé vlasti volit nesmím, protože mě neuznávají. Nemám další pas. Nejsem občanem jiné země. Mám pouze tuto vlast a nemohu volit.“ To je chyba.

V Petičním výboru jsme projednávali jiný případ týkající se muže, který v Lotyšsku složil jazykové zkoušky, znal všechny právní předpisy a který však nedostal občanství, protože se stát domnívá, že – opakují, co nám sdělil velvyslanec – „tento muž není ke státu loajální.“ Jak je to možné? Jak je možné, že se tato situace týká 20–25 % populace členského státu Evropské unie?

Požadujeme dodržování základních lidských práv a aby byl každý informován o tom, jestliže některé země vstoupí do Evropské unie a nedodržují kodaňská kritéria. Požadujeme rovněž vyvinutí tlaku na Komisi, protože dosud Evropská komise ukázala pouze slabost a celkový nedostatek zájmu nebo obav.

Alexandra Dobolyi, autorka. – Pane předsedající, je smutné pozorovat, že dnes, skoro pět let po rozšíření, není příliš důkazů o tom, že by Lotyšsko ukázalo respektování své největší menšiny. Doporučení Evropského parlamentu a dalších institucionálních organizací jsou ignorována.

Významná část lotyšského obyvatelstva je odříznuta od státu a jeho institucí. Není divu, že je naturalizace pomalá. Proměna lidí v cizince a vydávání cizích pas je neinspirováno k pocitu náležitosti k tomuto státu. Neúčastní se. Nerozhodují. Nevolí, ani ve městech, kde představují až 40 % procent obyvatelstva a kde politická rozhodnutí přímo ovlivňují jejich životy.

Je tato situace pro Evropskou unii dobrá nebo špatná? To je otázka pro Komisi a Radu. Demokracie nemůže vzkvétat bez občanské společnosti a občanská společnost neexistuje bez účasti. Účast začíná na úrovni místních komunit.

Tito lidé se v této zemi narodili, nebo zde strávili své životy, a hovoříme o více než 15 % lotyšského obyvatelstva, čili nějakých 372 000 osobách. EU musí jejich jménem jednat. Proč Komise v tomto případě nejedná? Občané jiných členských států EU s pobytem v Lotyšsku mohou volit a být voleni v komunálních volbách a ve volbách do Evropského parlamentu, ale stovky a tisíce lidí, kteří se v této zemi narodili, nebo zde strávili většinu svého života, toto právo nemají.

Chtěla bych se dotázat Komise a Rady, co učinily pro vyřešení této otázky s lotyšskými orgány, a požádat je, aby neprodleně podnikly další opatření.

Willy Meyer Pleite, autor. – (ES) Pane předsedající, moje skupina, Konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice, neváhala položit tuto otázku Komisi, protože jsme během několika schůzí Petičního výboru získali informace o situaci, v níž se nachází mnoho občanů Lotyšska.

Členové Komise, komisaři, je nepřijatelné, abychom byli v Evropské unii ve 21. století svědky segregace občanů. To neodpovídá Evropské unii, jejím zásadám a jejím hodnotám. V zemi, která je součástí Evropské unie od roku 2004 a jejíž obyvatelstvo čítá téměř 2,5 milionu osob, platí právní předpisy, jež prostě brání půl milionu lidí ve vykonávání jejich občanských práv.

Tito lidé jsou nazýváni osobami bez státní příslušnosti. Mají černé pasy, a proto se jim říká „černí“ nebo „baklažáni“. Tak je nazývá i státní správa, stát, vláda a jsou to občané, kteří nemají svá legitimní práva volit nebo být voleni.

Proto jsme přesvědčeni, že by Evropská komise měla na tuto vládu vyvinout značný tlak, aby zabránila jejímu nedodržování mnoha doporučení vydaných mnoha institucemi, například Výborem OSN pro lidská práva, Výborem OSN pro odstranění rasové diskriminace, Parlamentním shromážděním Rady Evropy, Kongresem místních a regionálních orgánů Rady Evropy, komisařem Rady Evropy pro lidská práva a závažným doporučením tohoto Parlamentu během přístupových jednání s Lotyšskem, usnesením ze dne 11. března, v němž se jasně stanoví, že pro problém segregace otázku těch občanů, kteří musí dokázat, zadli se narodili před rokem 1940, je třeba nalézt skutečné řešení. To je prostě nepřijatelné.

Nemyslím si, že by to mělo být tolerováno. Nemůžeme společně existovat v Evropské unii, zatímco tato situace nadále trvá, a proto jsem přesvědčen, že je velmi důležité, aby Komise, evropské orgány a my všichni předkládali návrhy se stejným cílem ukončení tohoto stavu.

Proto naše skupina očekává, že Komise předloží konkrétní návrhy o otázce, kterou jsme položili v rámci této rozpravy. S ohledem na jazyk se obáváme, že podle nové úpravy – loni kvůli tomu demonstrovali studenti – musí být 60 % osnov vyučováno v lotyštině, čímž vzniká zřejmé diskriminace ruského jazyka.

Měl bych připomenout, že v méj vlasti, ve Španělsku, bylo během Francovy diktatury zakázáno mluvit baskicky, katalánsky nebo galicijsky. Tyto jazyky byly jednoduše zakázány. Dnes jsou společnými úředními jazyky. Jsem přesvědčen, že se jedná o situaci, kterou je třeba prosadit, aby již žádným obyvatelům Evropské unie nebylo zakazováno vyjadřovat se ve svém rodném jazyce, jejich vlastní řečí, která by měla požívat stejného oficiálního postavení jako ostatní jazyky, jež se v dotčeném státě mohou používat.

Proto vyzývám Komisi, aby jednala dynamicky a jednou provždy zabránila segregaci, jež se odehrává v členském státě Evropské unie.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Pane předsedající, procedurální poznámka, poslanci této sněmovny mají odlišné názory na projednávanou otázku, ale vy, jakožto náš předsedající, máte právo, a vlastně i povinnost, poradit kolegům, jak mohou vyjádřit své názory, na což mají právo.

Jsem přesvědčen, že poslední prohlášení obsahovalo prvky, které takřka urážely jednu z vlád zemí Evropské unie. Proti tomu se ohrazuji. Domnívám se, že když si přečteme jednací řád, řádné vedení rozpravy neumožňuje poslancům použít takový druh výrazových prostředků, jakého jsme právě byli svědky.

Předsedající. – Protože jsem si nevyložil projev poslance způsobem, o jakém hovoříte, neuchýlil jsem se k pravomocím, jež mám podle jednacího řádu.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL). – (ES) Pane předsedající, protože o mně byla řeč, prohlašuji, že si stojím za každým svým slovem.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, byl vznesen příklad Španělska, ale ve skutečnosti je to Španělsko, které řeší problém.

Komise si je vědoma specifických okolností, v nichž se nachází rusky mluvící menšina v Lotyšsku. V rámci předstupní strategie bylo vynaloženo v souladu s doporučeními Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě a Rady Evropy značné úsilí na podporu naturalizace a integrace těchto lidí.

Komise opakovaně zdůrazňuje, že je třeba, aby všechny zúčastněné strany, včetně samotných menšin přispěly k tomuto složitému problému a navrhly řešení.

S ohledem na konkrétní otázku účasti nelotyšských občanů na komunálních volbách, vše, co zaručuje Smlouva o založení Evropského společenství zaručuje, je ohledně volebního práva účast občanů EU na evropských a komunálních volbách v členském státě jejich pobytu, i když nejsou státními příslušníky tohoto státu.

Volební účast lidí, kteří nejsou státními příslušníky členské země EU, není otázkou upravenou právem Společenství.

Komise proto nemůže s Lotyšskem hovořit ohledně otázky účasti těchto lidí na komunálních volbách. Rozhodnutí v této záležitosti je věcí členského státu.

Chápu situaci, jak ji vylíčili spoluautoři otázky k ústnímu zodpovězení, ale naneštěstí jim nemohu dát jinou odpověď než tu, že musíme nechat na Lotyšsku, aby se tímto problémem zabývalo, neboť Unie není v takovém právním posatvení, aby ho mohla vyřešit.

Rihards Pīks, jménem skupiny PPE-DE. – (LV) Děkuji vám, pane předsedající, musím vám připomenout, že v mé malé zemi, v Lotyšsku, žije 2,3 milionu obyvatel, z nichž 1,6 milionu tvoří etničtí Lotyši. Avšak v Lotyšsku poskytuje základní vzdělání stát a místní správní orgány v osmi menšinových jazycích, z nichž některé jsou velmi malé, například romština nebo estonština. Pokud hovoříme o ruský mluvících osobách bez lotyšské státní příslušnosti, nemůžeme použít koncept „tradiční menšiny“. Podle vnímání západních zemí by se dalo říci, že se jedná o nově přichodí osoby nebo přistěhovalce, kteří přišli do Lotyšska v době sovětské okupace a požívali mnoha privilegií. Zprv měli privilegium neučit se jazyk země a lidí, do které přišli, a mluvit pouze rusky. Moje vlast přijala jeden z nejvelkorysejších naturalizačních zákonů v Evropě přesně proto, aby vyhověla těmto osobám na půli cesty. Během deseti let, kdy je tento zákon v platnosti, získalo zhruba 50 % osob bez státní příslušnosti právo trvalého pobytu. Když však byl nedávno, na konci roku 2008, prováděn průzkum mezi osobami, jež dosud nebyly naturalizovány, 74 % si lotyšské občanství nepřeje. Zadruhé, práva zapsat jako lotyšské občany děti narozené po vyhlášení lotyšské samostatnosti využila jedna třetina osob bez státní příslušnosti – pouze jedna třetina. Nevím, proč tomu tak je. Paní Ždanoková, která byla zvolena v Lotyšsku a zastupuje lotyšské občany ruského původu, se netají tím, že poté, co osoby bez státní příslušnosti získají volební právo, bude dalším krokem požadavek na uznání ruštiny jako druhého státního nebo úředního jazyka. Co to znamená? Zprv to znamená zachování privilegované postavení lidí, kteří přišli do Lotyšska z Ruska, a zadruhé je to trest smrti pro lotyštinu a lotyšskou kulturu, protože za ruský hovořícími osobami stojí více než 140 milionů lidí v Rusku, kteří mají stále nacionalističtější ambice. Pro lotyštinu to není možné, neboť jsme malí a je nás málo. A na závěr, nevstoupili jsme do Evropské unie proto, abychom zachovali rozdělenou společnost vytvořenou sovětskými okupanty, ale abychom tento problém překonali a zachovali si vlastní identitu. Děkuji vám.

Proinsias De Rossa, jménem skupiny PSE. – Pane předsedající, odpověď komisaře Barrota mne velmi zklamala. I přes právní omezení, kterým podléhá, jsem od něj očekával pozitivnější reakci. Domníval jsem se, že řekne, že by v Lotyšsku podpořil změnu v duchu evropské zásady rozmanitosti.

Jsem z Irsku, mluvím anglicky. Angličtina je můj mateřský jazyk, ale nejsem Angličan – jsem Ir. Skutečnost je taková, že Evropskou unií tvoří mnoho států. Téměř všechny naše státy mají menšiny a většiny, které v dějinách byly součástí říše, říší nebo kolonií. Museli jsme se s tím vypořádat.

Kdybych se odstěhoval do Lotyšska a nějakou dobu tam žil a pracoval, mohl bych volit v komunálních volbách. Avšak v Lotyšsku žijí stovky a tisíce lidí, kteří v komunálních volbách volit nemohou. Je to nespravedlivé, ale – jak bych rád řekl panu Píksovi – je to rovněž sebezníčovající, protože abychom překonali obtíže a obavy, musíme v našich státech přivítat všechny lidi. Musíme je podporovat v politické účasti. Kdyby měli možnost hlasovat v komunálních volbách, umožnilo by jim to, aby se cítili jako součást komunity a součást správy jejich vlastních místních komunit, a pomohli by jim to, řekněme, v překonávání překážek.

Jednou z největších komunit migrantů v Irsku jsou Britové. Všichni mohou volit v irských komunálních volbách. Nemohou volit v parlamentních volbách, protože všichni nemají irské občanství, ale všichni mohou volit v irských komunálních volbách, a velmi významně tak přispívají k irskému politickému životu. Proto bych rád požádal lotyšské poslance této sněmovny – a vlastně všechny ostatní z našich členských států, jež mají problémy s menšinami nebo většinou – aby mysleli na to, že abychom překonali tyto obtíže a překonali obavy, musíme lidi přivítat a začlenit je do našeho politického procesu, nikoliv je od něj držet stranou.

Georgs Andrejevs, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedající, především musíme myslet na to, že po roce 1945, kdy se Britové, Francouzi, Belgičané a Nizozemci začali vzdávat svých kolonií, Rusové v nich začali posilovat svůj vliv. Rovněž v roce 1949, kdy Ženevská konvence zakázala usazování civilních obyvatel na okupovaných územích, se rusifikace Lotyšska zintenzívnila a sovětské orgány organizovaly tok dvou milionů přistěhovalců.

Proto je možné prohlásit, že když Lotyšská republika obnovila v roce 1991 svou nezávislost, byli zde tito přistěhovalci z doby sovětské éry protiprávně. Takže Rusové dnes získávají občanství prostřednictvím naturalizace jako humanitární akt, nikoliv jako právo.

Podle Charty OSN náleží právo na udělení občanství běžně mezi vnitřní záležitosti dotčené země a jiná země do něj nesmí zasahovat, dokonce ani samotná OSN. Proto je stanovisko lotyšských orgánů vůči možnosti udělení volebního práva osobám bez státní příslušnosti pevné a neměnné: volební právo tvoří nedílnou součást občanství.

Tento postoj rovněž odpovídá mezinárodnímu právu a mezinárodním zvyklostem. Současně Lotyšsko za výrazné finanční pomoci dalších zemí – s výjimkou Ruska – vynaložilo velké úsilí o usnadnění naturalizačního procesu a integrace osob bez státní příslušnosti v Lotyšsku, přičemž se podíl osob bez státní příslušnosti snížil do konce roku 2008 na 16 %.

Naším cílem je zajistit, aby mohli všichni obyvatelé Lotyšska požádat o občanství a zcela a účinně využívat svých práv. Cílem Lotyšska je mít plnoprávné občany, nikoliv osoby bez státní příslušnosti s mnoha právy.

Chápu, že tento lotyšský postoj odporuje politice, kterou v roce 1992 zveřejnil v ruských novinách *Diplomatic Herald* pan Karaganov, a politice jeho podporovatelů zde v Evropském parlamentu, ale nikdy se nevzdáme obrany naší země před těmito dezinformačními kampaněmi.

Girts Valdis Kristovskis, jménem skupiny UEN. – (LV) Pane komisaři, dámy a pánové, lotyšské liberální právo umožňuje každému, aby prokázal svoji loajalitu Lotyšsku a západním demokratickým hodnotám. Proto se počet osob bez státní příslušnosti snížil od roku 1993 o 59 %. Většina lotyšských podniků patří ruským podnikatelům. To jsou argumenty, které nám umožňují odmítnout stížnosti proti Lotyšsku. Kromě toho je cenné poukázat na skutečnost, že v Lotyšsku žijí lidé, kteří jako členové skupiny Intergroup bojovali proti lotyšské nezávislosti, požadovali zachování zločinné říše, jakou byl Sovětský svaz, stále popírají fakt okupace Lotyšska, stále omlouvají zločiny sovětské totality spáchané v pobaltských státech a hlasovali proti členství Lotyšska v Evropské unii a NATO. Je možné, že toto jejich přesvědčení tvoří závažnou překážku jakémukoliv přání získat lotyšského občanství. Proto jim nebraňme, aby žili ve svém světě minulých hodnot!

Tatjana Ždanoka, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedající, podrobně se zabýváme lotyšským případem, protože je jedinečný. Lotyšské osoby bez státní příslušnosti nejsou státními příslušníky žádné země a nemají právo účastnit se jakýchkoliv voleb. Všechny dospělé osoby se statutem osob bez státní příslušnosti měly na začátku devadesátých let v Lotyšsku trvalý pobyt. Naposledy mohly využít svého volebního práva před 19 lety, tj. v březnu 1990, ve volbách do lotyšské Nejvyšší rady. O rok a půl ta samá Nejvyšší rada zbavila jednu třetinu svých voličů volebních práv. V parlamentní historii se jedná o jedinečný případ.

Pan komisař hovořil pouze o integraci osob bez státní příslušnosti a jejich naturalizaci. Avšak takový přístup obrací věci vzhůru nohama: osoby bez státní příslušnosti již tvoří součást společnosti – 32 % se jich zde narodilo – a pro mnoho z nich je postup žádosti o občanství ve vlastní zemi ponižující, takže naturalizaci nepodstupují ze zásady.

Pro lotyšskou politickou elitu je zbavení menšinové populace jejích práv nástrojem pro zachování moci. Používají starou metodu rozděl a panuj, a proto musí opatření jménem lotyšských osob bez státní příslušnosti podniknout Evropská unie.

Jsem přesvědčena, že základní hodnoty EU, například zákaz diskriminace z důvodu etnického původu a participativní demokracie, musí mít přednost před vnitrostátními pravomocemi.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Pane předsedající, během této rozpravy jsme slyšeli o tom, jak byla lotyšská demokracie, nezávislost a slušné normy společnosti rozdrceny dvěma zločinnými diktátory minulého století. Lotyšsko přepadl Stalin, poté Hitler a znovu Stalin. Obyvatelstvo Lotyšska zažívalo věznění, deportace a popravy. Stalin poté nechal dovézt nejen osoby hovořící rusky, ale i ukrajinsky a bělorusky.

Všichni, včetně paní Ždanokové, bychom dnes měli odsoudit Stalina a jeho činnost, ale uděláme to, pane komisaři? Mohl byste veřejně ujistit, že nejen nemáte žádné oprávnění k zásahu, ale také že všechny členské státy Unie budou dodržovat své právní požadavky v oblasti volebního práva? Myslím, že to je důležité nejen pro Lotyšsko, nýbrž i pro všechny země.

Odpovědi určitě bude, že pokud si v tom bude jistý, jako mnoho rusky hovořících Lotyšů, kteří občanství přijali, měl byste se rozhodnout pro občanství země, na níž jste hrdý, kde jste se narodil a kde žijete. Neodmítejte to. Neptejte se na privilegia, pokud nechcete hrát sám za sebe. Můžete občanství přijmout.

Jeden člen palestinského exilu lotyšské občanství přijal. Pokud se on mohl naučit lotyšsky, jsem přesvědčen, že to rusky mluvící Lotyši dokáží také. Samozřejmě musíme mít na paměti, že velká většina občanství přijala. Domnívám se, že jste-li součástí nějaké země, máte práva i povinnosti.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Chtěl bych poblahopřát paní Alexandře Dobolyiové a jejím spoluautorům. Toto je dnes jedna z nejzávažnějších otázek v oblasti lidských práv v Evropské unii. Chápu všechna historická příkoří našich lotyšských přátel, kterým byli podrobeni během asimilace za stalinské sovětské éry. Znam velmi dobře tyto praktiky, ale nic nemůže ospravedlnit historickou pomstu. Rád bych

poradil mým lotyšským přátelům, aby následovali příklad Finska., které trpělo po staletí útlakem Švédů, a Finové se na švédsky hovořících finských občanech nikdy nemstili. Je nemožné deportovat nebo asimilovat několik stovek tisíců obyvatel, takže jim musí být přiznána práva v rámci EU. Velmi mě rozesmutnila slova pana komisaře Barrota, protože místo toho, aby EU vyslala jasný signál o neudržitelnosti situace a jejím nesouladu se základními hodnotami EU, pan Barrot zvedl ruce a řekl, že Evropská unie nemůže udělat nic. A to je docela smutné. Mezi lotyšskou většinou a ruskou menšinou je třeba nalézt historický kompromis. To je jediné řešení, žádné další neexistuje. Děkuji vám za pozornost.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Dámy a pánové, loni na podzim jsem položila paní komisařce Ferrero-Waldnerové otázku k písemnému zodpovězení, v níž jsem vyjádřila obavy, aby privilegium udělené lotyšským a estonským osobám bez státní příslušnosti týkající se bezvízového vstupu na území Ruska nemělo negativní dopad na jejich práni stát se občany. Paní Ferrero-Waldnerová se mnou souhlasila, ale dnes někteří poslanci – autoři otázek – ukazují naprosté nepochopení situace Lotyšska. Pokud osobám bez státní příslušnosti udělíme další práva a zahňeme mezi ně právo účastnit se komunálních voleb, počet osob bez státní příslušnosti, který se od roku 1995 snížil na polovinu, už dále se vši pravděpodobností klesat nebude. Lotyšské právní předpisy o občanství jsou jedny z nejvelkorysejších v Evropě. Každá osoba bez státní příslušnosti může získat plná občanská práva, včetně volebního práva, tím, že se stane občanem. Lotyšské osoby bez státní příslušnosti jsou důsledkem padesátileté sovětské okupace. Některé politické síly podporující kremelskou politiku ochrany krajanů stále prostřednictvím takových lidí manévrují, aby navýšily vlastní politický kapitál. Děkuji vám.

Roberts Zīle (UEN). – (LV) Pane předsedající, pane komisaři, míra, do které tato rozprava zajímá autory otázky, je zřejmá ze skutečnosti, že se z nich už nikdo nenalézá ve sněmovně, takže nemohli slyšet to, co právě pronesla paní Inese Vaidere – že je ruská vízová politika zbraní používanou nikoliv k posílení naturalizačního procesu v Lotyšsku, nýbrž pro dosažení přesného opaku. Naneštěstí průzkumy veřejného mínění potvrzují, že se většina těchto lidí nikdy nestane lotyšskými vlastenci, ale většinu z nich tvoří vlastenci jiné země. Kdyby získali moc prostřednictvím místních správních orgánů, byl by dalším krokem samozřejmě požadavek na autonomii a pro úřední status jejich jazyka. Již teď můžeme vidět, jaké by mohly být další kroky, což dokládá vývoj dlouhodobé situace na místech, jako je Abcházia a Jižní Osetie – v těchto samosprávných oblastech budou rozdávány ruské pasy. Děkuji vám.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Za normálních okolností by bylo možné navrhnout, aby se osoby s trvalým pobytem účastnily komunálních voleb, ale všichni příliš dobře víme, že se okolnosti příchodu většiny osob bez státní příslušnosti do Lotyšska stěží dají popsat jako normální. Jejich příchod byl přímým důsledkem sovětské okupace Lotyšska. Je rovněž výsledkem rusifikačního procesu trvajícího padesát let, který porušoval normy mezinárodního práva. Všichni máme právo volby – být občany nebo být loajální vůči své vlasti, nebo nemáme? Avšak i každá volba má svoje důsledky, a proto můžeme vinu dávat pouze sobě, nikoliv státu, který nám tuto svobodu výběru umožnil.

Henrik Lax (ALDE). – (SV) Jaké jsou důsledky padesáti let sovětské okupace pro lotyšské obyvatele? Proč tak rozsáhlá část rusky hovořící populace nechce zažádat o občanství? Jakou úlohu v tom všem hraje Rusko? Lotyšsko potřebuje naši podporu, nikoliv naše odsouzení, aby mohlo své osoby bez státní příslušnosti vybízet k tomu, aby o občanství požádaly. Pane Tabajdi, rád bych se vás na něco zeptal: Proč by mělo Finsko chtít pomstu na Švédsku a co to má co do činění s tímto tématem?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, v Evropě je normální povinná školní docházka. To zahrnuje seznámení se zvyky a kulturou země, v níž žijete, abyste tam žít mohli. Povinná školní docházka zahrnuje výuku jazyka dotčené země a případně i dalších jazyků. Tvoří rovněž základ odborné přípravy a ukazuje na stav vývoje kultury této země a kam směřuje. Kromě toho se studenti učí o historii. Povinná školní docházka, jak ji chápeme, pomáhá lidem, aby společně žili v souladu. Pokud žijete v nějaké zemi, je zřejmé, že musíte být schopni rozumět jazyku této země. Tomuto účelu slouží správný systém povinné školní docházky. Z těchto důvodů bych rád řekl, že by mnoho evropských problémů mohlo být vyřešeno prostřednictvím účinného stanovení povinné školní docházky pro všechny obyvatele dotčené země.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, pozorně jsem poslouchal obě strany.

V této souvislosti je pro Komisi velmi obtížné převzít od lotyšské vlády řešení tohoto problému. Vše, co mohu za tohoto stavu učinit, je, že je vybičdu k vnitřnímu dialogu, který by podle mne byl žádoucí. Naneštěstí to je vše, co mohu říci.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

16. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

17. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 22:55)